

வரலாறு

டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கனார்

எண்ணங்களும் எதிர்பார்ப்புகளும்

புதிய கல்வெட்டுகள், பதிப்பிக்கப்படாத பாடங்கள், விட்டுப் போன தொடர்ச்சிகள் இம்முப்பிரிவுகளிலும் வலஞ்சுழிச் சடை முடிநாதர், சேத்ரபாலர் கோயில்களின் கல்வெட்டுகள் இடம் பெற்றுள்ளன. இவற்றைக் கண்டறியவும் படிக்கவும் படியெடுக்கவும் துணைநின்ற அன்புள்ளங்களுக்கு நெஞ்சார்ந்த நன்றி.

இந்த இதழுடன், 'வரலாற்றின் வரலாறு' இணைப்பாகத் தரப்பட்டுள்ளது. டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கனாரின் நூற்றாண்டு கொண்டாடப்படும் இந்நல்லோரையில் அப்பெருந்தகையின் பாடுகளை நூலாக்கித் தரமுடிந்திருப்பதற்காகப் பெரிதும் உவக்கிறோம்.

பொறுப்புடைய பெரிய குடும்பத் தலைவராகவும் கல்வியாளராகவும் சமுதாய சீர்திருத்தச் சிந்தனையாளராகவும் மாணவர் நலன் நோக்கிய எழுத்தாளராகவும் அறிவியல் அணுகுமுறைகளைப் பயன்படுத்திய ஆராய்ச்சியாளராகவும் தமிழுலகும் வரலாற்றுலகும் இணைந்து போற்றிய பேராசிரியப் பெருந்தகையாகவும் சமயத் தூய்மை கருதிய சிவநெறிச் செல்வராகவும் பிறர்க்கு உதவும் பண்பாளராகவும் விளங்கிய டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கனாரின் கனவுகளுள் பலவற்றை நிறைவேற்ற முடிந்திருப்பது எங்கள் பேறு.

அவற்றுள் ஒன்றுதான், 'பல்லவர் கட்டடக் கலையும் சிற்பமும்'. உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்திலும் இலங்கை அரசின் இந்து சமயக் கலாச்சாரத் திணைக்களக் கருத்தரங்கிலும் படித்தளிக்கப்பட்ட இக்கட்டுரையின் உள்ளடக்கப் பகுதிகள் ஒவ்வொன்றுமே மிக விரிவாகத் தனித்து ஆராய்ந்து எழுதப்படக்கூடிய அளவில் தரவுகள் பொதிந்தவை. காலம் அநுமதித்தால் இச்செயல் கனியும் வாய்ப்புண்டு.

இவ்விதழின் மலர்வுக்குக் காரணமான இந்திய வரலாற்றாய்வுக் கழகத்திற்கும் 'வரலாற்றின் வரலாறு' இணைப்பிற்குத் துணைநின்ற பேராசிரியர் முனைவர் மா. ரா. அரசு, புலவர் மா. ரா. வஞ்சிக்கோவன், திரு. ம. ந. வேதாசலம், இசையாசிரியை இரா. இலலிதாம்பாள் இவர்கட்கும் எங்கள் உளமார்ந்த நன்றி.

அன்புடன்,

இரா. கலைக்கோவன்.

அச்சம் தவிர்

வரலாறு 16
ஆய்விதழ்
2006

இரா. கலைக்கோவன்
பொறுப்பாசிரியர்

மு. நளினி
அர. அகிலா
துணை ஆசிரியர்கள்

வெளியிடுவோர்

டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கனார் வரலாற்றாய்வு மையம்
C87, பத்தாவது குறுக்குச் சாலை, தில்லைநகர் மேற்கு,
திருச்சிராப்பள்ளி - 620 018.

வரலாறு 16 (2006)
டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கனார் வரலாற்றாய்வு மையம்
திருச்சிராப்பள்ளி - 620 018.

VARALARU 16

Journal of Dr.M.Rajamanikkanar Centre for Historical Research,
Thiruchirappalli - 620 018.

இவ்விதழ் இந்திய வரலாற்று ஆய்வுக் கழகத்தின் (Indian Council of Historical Research) நல்கை உதவியுடன் வெளியிடப்பெறுகிறது. இவ்விதழில் வெளியிடப்படும் செய்திகளுக்கு அவ்வக் கட்டுரையாசிரியரே பொறுப்பு. இந்திய வரலாற்று ஆய்வுக் கழகம் எவ்விதத்தானும் பொறுப்பன்று.

‘மதிநுட்பம் நூலோடு உடையார்க்கு அதிநுட்பம்
யாஉள முன்னிற் பவை’

இந்த இதழில்

1. புதிய கல்வெட்டுகள்

1. சேத்ரபாலர் கோயில் கல்வெட்டுகள் 1
- அர. அகிலா, மு. நளினி, இரா. கலைக்கோவன்

2. பதிப்பிக்கப்படாத பாடங்கள்

1. சடைமுடிநாதர் கோயில் கல்வெட்டுகள் - 2 13
- அர. அகிலா, மு. நளினி, இரா. கலைக்கோவன்

3. விட்டுப்போன தொடர்ச்சிகள்

1. சடைமுடிநாதர் கோயில் கல்வெட்டுகள் 23
- மு. நளினி, இரா. கலைக்கோவன்

4. ஆய்வுக்கட்டுரைகள்

1. பல்லவர் கட்டடக்கலையும் சிற்பமும் 33
- இரா. கலைக்கோவன்
2. சொக்கம்பட்டிக் குடைவரை 66
- மு. நளினி, இரா. கலைக்கோவன்

5. பொதுப்பகுதி

1. பெருமைச்சுவடுகள் 80
- இரா. கலைக்கோவன்
2. அங்கும் இங்கும் 86
3. அன்புள்ள உங்களுக்கு 90
4. அறக்கட்டளைப் பொழிவு - 5 92
- சேஷாத்ரி கோகுல்

இணைப்பு

- வரலாற்றின் வரலாறு
- இரா. கலைக்கோவன்

நாளைக்கு உணவாகும் அல்லவா!

மழவர் போருக்கு ஆட்பட்ட பரிதாபத்திற்குரிய சிற்றுரர் அது! கால்களில் செருப்பும் கைகளில் கூரிய படைக்கலங்களும் கொண்டிருந்த அம்மழவர்கள் ஊர் மக்கள் சொத்தாய்க் கொண்டிருந்த பசுக்களைக் கவர்ந்தனர். அவற்றுள் சதைப்பற்றாயிருந்த பசுக்களைக் கொன்று தின்றனர். குளிர்ந்த சனை நீரை மிகுதியாகப் பருகித் தாகம் தணிந்தனர். ஊர் மக்களோ வருவாயும் பாலுணவும் தந்த தங்கள் பசுக்களை இழந்த துன்பம் தாளாது தலைமீது கைவைத்து அலறி அரற்றினர். எதிர்காலம் கேள்விக்குறியானது!

நாளைக்கு உணவுக்கு ஏதேனும் வேண்டும்ல்லவா? ஊர்ப் பெண்கள் கூடிச் சிதைந்த வீடுகளின் பின்னிருந்த கொல்லைகளில் தேடினர். பருத்திக் காயைத் தங்கள் பேடைகளுக்கு ஊட்டிப் பஞ்சினையுடைய வெள்ளிய கொட்டையை ஆண் பறவைகள் அங்கே வீசியிருந்தன. வறுமையின் இறுக்கமான பிடியில் நொறுங்கிப் போயிருந்த அந்தப் பேதைப் பெண்கள், பருத்திக் கொட்டைகளைப் பொறுக்கித் தங்கள் அடிமடியில் சேர்த்தனர். நாளைக்கு உணவாகும் அல்லவா! (அகம். 129)

அவள் கூந்தல்

அருமையான வரலாற்றுத் தரவுகளை எல்லாம் காதல் கமழக் கமழ அகப் பாக்களாக்கியவர் பரணர். தலைவியின் கூந்தலில் அவர் சூட்டியிருக்கும் வரலாற்றுப் பூக்கள் இதோ. (அகம் 152)

வளைந்து சுருண்ட அவள் கூந்தல், மயிலின் தோகையை ஒத்திருந்தது. அந்த மயில், 'பாரம்' என்னும் ஊருக்குத் தலைவரான நன்னனின் 'எழில்' என்னும் நீண்ட மலையின் 'பாழி'க் குன்றில் களித்திருந்த மயில். அது வாழ்ந்த மலைக்குரிய நன்னன் எளியர் அல்லர். வலிமை மிக்க பிண்டனைப் போரில் வென்ற வேலை உடையவர். இரந்தாரக் குக் களிறுகளை வழங்கிய வள்ளல்.

நன்னனால் வெல்லப்பட்ட பிண்டனும் எளியர் அல்லர். நுண்ணிய கோலை உடைய பாணரைப் புரந்து பெரும் புகழ் பெற்றவர் தித்தன் வெளியன். வீரம் மிக்க படையை உடைய அவரது துறைமுகம்தான் கானலம் பெருந்துறை. பொன் சுமந்து வரும் கப்பல்கள் பல அங்கு வரும். அப்படி வரும் மரக்கலங்களை நீர்ப் பரப்பில் பரவும் சிறிய வெள்ளிய இறால்மீன் கூட்டம் சூழ்ந்து தாக்கிச் சிதைப்பதுண்டு. பெருங் கலத்தையே சிதைக்கச் சூழும் இந்தச் சிறுமீன் கூட்டத்திற்கு எத்தனை வலிமையும் முனைப்பும் உண்டோ அத்தனை வலிமையும் முனைப்பும் கொண்டவர் பிண்டன்.

கப்பலைத் தாக்கும் இறால், இறாலொத்த பிண்டன், பிண்டனை வென்ற நன்னன், நன்னன் மலை மயில், அந்த மயில் தோகை ஒத்த கூந்தல். இவை போதாவென்று தித்தனைப் பற்றியும் தகவல்.

1. புதிய கல்வெட்டுகள்

1. சேத்ரபாலர் கோயில் கல்வெட்டுகள்

அர. அகிலா, மு. நளினி, இரா. கலைக்கோவன்

தஞ்சாவூர் கும்பகோணம் சாலையில் கும்பகோணத்திலிருந்து 6கி.மீ. தொலைவில் சுவாமிமலை செல்லும் சாலையில் அமைந்துள்ளது வலஞ்சுழிச் சடைமுடிநாதர் திருக்கோயில். இக்கோயில் வளாகத்தின் தென்கிழக்கிலுள்ள சேத்ரபாலர் கோயிலிலிருந்து பல புதிய கல்வெட்டுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் ஐந்து இங்கு இடம்பெறுகின்றன. இக்கல்வெட்டுகளைப் படியெடுக்க அருமதி வழங்கிய துணைஆணையர் திரு.ச.இலட்சுமணன், பொருளாதாரப் பின்புலமாக இருந்த திரு.சு.சுந்தர் பரத்வாஜ், களஆய்வில் துணை நிற்ற திரு.ச.கமலக்கண்ணன், திரு.ம.இராமச்சந்திரன், இரா.இலலிதாம்பாள், செல்வி மா.இலாவண்யா, திரு.ச.சீதாராமன், திரு.சு.இரமேஷ், திரு.த.இரவி, கோயில் அலுவலர்கள் ஆகியோர் நன்றிக்குரியவர்கள்.

முதல் கல்வெட்டு

இடம்: விமானம் கிழக்கு, வடக்குத் தாங்குதளம்.

செய்தி: முதல் இராஜராஜரின் தேவி உலகமாதேவி சேத்ரபாலருக்கு அளித்த பொன் நகைகளும் வெள்ளி, வெண்கலம், செம்பு, தராவினாலான பாத்திரங்களும் பதிவாகியுள்ளன.

காலம்: முதல் இராஜராஜர்; கி. பி. 1002.

- 1 ஸ்வஸ்திஸ்ரீ திருமுகள் போலப் பெருநிலச் செல்வியும் தநக்கே உரிமை பூண்டமை மநக்கொளக் காந்தளூர்ச் சாலை கலமறுத்தருளி கங்கபாடியும் நுளம்பபாடியும் தடிகைபாடியும் குடமலை நாடுங் கலிங்கமும் எண்டிசை புகழ்தர ஈழமண்டலமும் தென்திறல் வென்றித் தண்டாற் கொண்ட தந்நெழில் வளருழியுள் எல்லாவிதாண்டும் தொழுதொழ விளங்குமி யாண்டே செழியரைத் தேசகொள் ஸ்ரீகோவிராஜராஜகேசரி பம்மக்கு யாண்டு பதிநெட்டாவது வடகரை பாம்பூர் நாட்டு
- 2 த் தேவதானம் திருக்குடமூக்கில் பால் திருவலஞ்சுழியில் தந்திசத்தி விடங்கியாரான நம்பிராட்டியார் ஒலோகமாதேவி யார் எடுப்பித்தருளிந கேஷத்ரபால தேவற்கு இவர் குடுத்த பொந்நிந் ஆபரணங்களும் வெள்ளியிந் பரிகலமும் வெண்கலமும் செம்பும் தராவும் உள்ளநவெல்லாம் கல்லில் வெட்டுக வென்று நம்பிராட்டியார் அருளிச்செய்ய நம்பிராட்டி

யார்க்காய் ஆராய்கின்ற கன்மி கட்டி அருமொழியும் கண் காணிக் கணக்குப் பாச்சயந் உதயமார்த்தாண்டனும் ஸ்ரீகுடந்தை சபை வாரியந் கவி

- 3 ணியந் சங்கர திவாகரனும் கவிணியன் இளைய நக்கனும் மாடலந் சோமவாமனனு முள்ளிட்ட அனைவரும் - - டும் நிறையெடுத்துக் கல்லில் வெட்டிந - - திருமாலை ஒன்று இதில்த் தாலிநாயகந் உட்படத்தாலி இருபத்தைஞ்சு குடினெக்கல்லால் நிறை பொந் பதிநாற் கழஞ்சு இதிற் பலகை உள்வாயும் பலகையிடையுமாக கோத்த நந்முத்து அறுபத்தி நாலும் இதி லேறின சப்பிரயோக மாணிக்க உரு ஆறு பத்து ஆறு இதில் கட்டிந் போத்தி பைச்சை உரு முப்பத்தெட்டு
- 4 ம் இதில் கட்டிந் பொத்தி வயிரம் இருபத்தைஞ்சும் பாதசாயலம் இரண்டிநாலந்றால் உரு ஐயம்பத்து - - உட்பட - - பொந் எண் கழஞ்சும் இரண்டிலுமாகக் கோத்தது ஐயிம்பது மேல் கட்டிந் சப்பிரயோக மாணிக்கம் உரு நூற்று நாலுஞ் . . ற்றுளை கட்டிந் பொத்தி வயிரம் ஐம்பத்திரண்டும் திருமுடி ஒற்றிநால்ப் பொந் பதிந்கழஞ்சே ஒன்பது மஞ்சாடியும் ஆறு மாவும் இதிலேறிந் முத்து நூற்றொருபத்தொற்றும் சப்பிர யோக மாணிக்கம் யேழு பச்சை இரண்டு வி . . பட்டம் ஒற்றி நால்ப் பொந் ஐங்கழஞ்சே நாலு ம
- 5 ஞ்சாடியும் மூன்று மா இதில் கோத்த முத்து நூற்றையிம்பது இதிற் கட்டிந் சப்பிரயோக மாணிக்கம் . . . . . ப் பொந் - - பொந் கழஞ்சே காலே நான்மாவரை இவற்றுள்க் கோத்த முத்து முப்பத்தொற்று இவற்றுள் கட்டிந் சப்பிரயோக மாணிக்கம் இரண்டு களா . . ப் பலகை மூன்றிநால்ப் பொந் நாலு மஞ்சாடியும் ஐஞ்சு மாக்காணி இதிற் கோத்த முத்து எழுபத்தொற்று முத்துக் குதம்பை இரண்டிநாற்ப் பொந் இருகழஞ்சரையே மூன்று மஞ்சாடி . . . . . வரை இதிற் கோத்த முத்து முப்பத்தொற்பது இவற்று கட்டிந் சப்
- 6 பிரயோக மாணிக்கம் இரண்டு ஸ்ரீஹஸ்தத்து . . . கட்டு எட்டும் தடை நாலும் தகட்டுக்குமாக பொந்நாற்கழஞ்சே இரண்டு மஞ்சாடியும் - - முத்து ஐஞ்ஞாற்று அறுபத்து ஆறும் இதிற் கோத்த பவழமு உரு இதில் ஏறிந் சப்பிரயோக மாணிக்கம் இருபத் தொற்று இதில் போத்திப் பச்சை பதின்பூன்று சரணம் ஒன்றி னால் நிறை எழுகழஞ்சேய் காலே இரண்டும் இதிற் கோத்த முத்து இருநூற்று ஐம்பத்தாறு பட்டிகையொறி . . நுள் அரசி . . மாங்காயும் தகட்டுப் பலகையு முட்டபட் பொந் . . . கழஞ்சே ஒன்பது மஞ்சாடியு மறுமாவரை இதிற் கோத்த முத்து முந்

- 7 நூற்று நாற்பத்திரண்டு இதில் சப்பிரயோக மாணிக்கம் . . பத் தேழு போத்திப் பச்சை பன்னிரண்டு பாகுவளையம் இரண்டினால் பொந் எண்கழஞ்சே யாறு மஞ்சாடியு மூன்று மா இதில் கோத்த முத்து எண்பத்தேழு இதில் ஏறிந சப்பிரயோக மாணிக்கம் பத்து இதில் போத்திப் பச்சை பதினாறு திருக்காற் காறை இரண்டினால் பொந் அறு கழஞ்சரையே மஞ்சாடி இதில் கோத்த முத்து ஐஞ்சூற்று ஒருபத்தாறும் இதிலேறிந ஸப்ரயோக மாணிக்கம் முப்பது ஊர்த்துவ கேசம் பொந் பதிந் ஒன்பதிந் கழஞ்சேய் காலே அறுமா இதில் கோத்த மு
- 8 த்து நூற்றெண்பத்திரண்டு இதில் கட்டின சப்பிரயோக மாணிக்கம் எட்டு முத்துச் சரி எட்டினாற் பொந் பதிநொரு கழஞ்சே முக்கால் இவையச்சிற் கோத்த முத்து ஆயிரத்து முந் நூற்று இருபத்து நாலு பொந்நின் வட்ட மணி ஒருபதிநால் பொந் எண் கழஞ்சே முக்கால் பொற்பு ஒற்றிநால் பொந் முக் கழஞ்சாக பொற்பு மூன்றினால் பொந் ஒன்பதின் கழஞ்சு பொற்பு ஒற்றிநால் பொந் கழஞ்சே மூன்று மஞ்சாடி பொந்நிந் ஈச்சொப்பக்கை ஒற்றிநால் பொந் இருபத்து நாற் கழஞ்சரை ஆகக் குடிஞைக் கல்லாலே பொந் நூற்று நாற்பத்து இருபதிந் கழஞ்சே யாறுமஞ்சாடி ஆக நேர்
- 9 முத்து மூவாயிரத்தேழுநூற்று தொண்ணூற்று ஆறு ஆகப் போத்தி மாணிக்கம் நானூறு ஆகப் போத்திப் பைச்சை நூற்று முப்பத்தொற்று போத்தி வயிரம் எழுபத்தேழு பவழ மிரண்டு பன்மாவேறெவர ரகசுஷ வெள்ளியின் தளிகை ஒற்றிநால் குடிஞ் சைக் கல்லால் வெள்ளி நாநூற்றெண்பத்து முக்கழஞ்சு வெள்ளி மடல் ஒற்றிநால் மேற்படி கல்லால் வெள்ளி நாற்பத் தெண் கழஞ்சு வெண்கலத் தளிகை ஒற்றிநால்ப் பழையாற்றுக் கோலால் நாற்பத்திரு பலம் மேற்படித் தளிகை நிறை இருபத்தைம் பலம் வெண்கலத் தளிகை
- 10 க உருப் பதிநொன்றிநால் நிறை ஒருநூற்றுப் பலம் வெண்கலச் சட்டுவமொன்று மேற்படி நிறை நாற்பலம் வெண்கலத் தூப மணி ஒன்பதிந் பலம் வெண்கலக் கைம்மணி யிரண்டு நிறை எண்பதிந் பலம் வெண்கல செகண்டிகை ஒற்று நிறை எண்பதிந் பலம் வெண்கலத்தாலாயிந கண்ணாடி ஒற்றிநால் நிறை எண் பதிந்பலம் வெண்கலக் காலெறிமணி ஒற்றிநால் நிறை எண்பதிந் பலம் செப்புமுக்கு மத்தளி ஒற்றிநால் நிறை பதினெண் பலம் செப்புக் கறிக்கால் ஒற்றிநால் நிறை பதிந் முப்பலம் சங்கிருக்கும் செப்புக் கறிக்கால் ஒற்றிநால்

- 11 நிறைநாற்பலவரை செப்புச் சருவப்பாறை ஒற்றினால் நிறை இரு பத்தொன்பதிந் பலம் செப்பு வட்டில் ஒற்றிந் நிறை ஐம்பலவரை செப்புக் கலம் ஒற்றிநால் நிறை நாற்பத்து முப்பலவரை செப்புக் காளம் நாலிநாற் நிறை எண்பதிந் பலம் செப்புக் கறிக்காலில் தலை நிறை செப்பு ஐம்பத்தையிம் பலம் இதில் கால் மூன்றிநால் நிறை தரா நூற்று நாற்பத்தைம் பலம் தரா சருவ ஒற்றிநால் நிறை மேற்படிக் கோலால் நூற்றிருபதிந் பலம் தரா சருவ ஒற்றிநால் நிறை அறுபதிந் பலம் தராச் சருவச் சட்டி ஒற்றிநால் நிறை இருபத்தெண் பலம் தரா மட்டு
- 12 மூன்றிநால் நிறை பதினெந் பலவரை தரா சறுவச் சட்டி ஒற்றிநால் நிறை முப்பத்திருபலம் தரா கறிக்கால் ஒற்றிநால் நிறை எழுபதிந் பலம் தராக்கறிக்கால் ஒற்றிநால் நிறை நாற்பதிந் பலம் மேற்படி கறிக்கால் ஒற்றிநால் நிறை நாற்பதிந் பலம் மேற்படிக் கறிக்கால் ஒற்றிநால் நிறை முப்பத்தையிம் பலம் தராக்கறிக்கால் ஒற்றிநால் நிறை ஒன்பதிந் பலம் தரா நாழி ஒற்றிநால் நிறை பந்நிரு பலவரை தரா உழக்கு ஒற்றிநால் நிறை நாற்பலம் மலையாண் செயலி விளக்கு ஒற்று உசரம் ஐஞ்சாணரை யிதில் பாதம் சுற்று நாற்சாணரை மேற்று நாற்சாண் ஈழச்சீயத்
- 13 தாலேய் விளக்கு ஒற்று உசரம் ஐஞ்சாண் இதில் பாதம் சுற்று எழு சாண் மேல் தலை அகலம் ஐஞ்சாண் மேற்படி மலை யாண் விளக்கு ஒற்று உசரம் நாற்சாணரை இதில் பாதம் சுற்று . . சாண் மேல் தலை அகல முச்சாணைய் நால் விரல் தோழி விளக்கு ஒற்று உசரம் முச்சாண் பாதமுச்சாண் தலையகலமிருச் சாண் ஆரகுட விளக்கு ஒற்று உசரம் இருச்சாண் பாத மிருச் சாணரை மேற்றலை யகலம் இருச்சாண் பாலை விளக்கு ஒற்று . . . . . உசரம் முச்சாண் இது தோளு முலையுட்பட சுற்றுச் சானே எழு விரல் ஆரக்குடத் தூபக்கால் ஒற்று நிறை இருப
- 14 த்தேழு பலம் நம்பிராட்டியார் பெண்டாட்டி சுப்பிரண் வீராணி குடுத்த ஆரகுடத்தால் கலசப்பாணை ஒற்று நிறை முப் பத்தையிம் பலம் இஸ்ரீராஜராஜ தேவர்க்கே யாண்டு இருபத் தெட்டாவது ஸ்ரீராஜராஜதேவர் மஹாதேவியார் தந்திசத்தி விடங்கியாரான நம்பிராட்டியார் ஒலோகமாதேவியார் கேஷத் ரபாலதேவர்க்கு குடுத்த ஆபரணம் திருக்காற் காறை இரண்டும் திருக்காற்காறை நாலும் இறுகயிறிநாற் பொன் அறு பதின்க் கழஞ்சரையே அரைக்காலும் திருக்கமுத்துக்கு மணி வடம் இரண்டில் . . . . . இரண்டினாற் பொன் இருபதின் கழஞ்சு ஏதக்க குடிஞைக் கல்லால் பொந் எண்பதின் கழஞ்சரையே அரைக்கால்

இரண்டாம் கல்வெட்டு

இடம்: முகமண்டபம், விமானம் தெற்குத் தாங்குதளம்.

செய்தி: முதல் இராஜராஜர் சேத்ரபால தேவர் கோயில் நிவந்தங் களுக்காக நிலக்கொடை அளித்தார். விரிவான நிவந்தத் தரவுகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

காலம்: முதல் இராஜராஜர்; கி. பி. 998.

- 1 ஸ்வஸ்திஸ்ரீ திருமகள் போலப் பெருநிலச் செல்வியும் தநக்கே யுரிமை பூண்டமை மநக்கொளக் காந்தளூர்ச் சாலை கலமறுத் தருளி கங்கபாடியும் தடிகைபாடியும் நுளம்பபாடியும் வேங்கைநாடும் குடமலைநாடுங் கொல்லமுங் கலிங்கமுந் திண் திறல் வென்றித் தண்டாற் கொண்ட தன்நெழில் வளநூழியு
- 2 ளெல்லா யாண்டுந் தொழுதக விளங்கு யாண்டே செழியரைத் தேசுகொள் கொவிராஜராஜ ராஜகேசரிபன்மற்கு யாண்டு 14 ஆவது திருக்குடமூக்கிற் பால்த் திருவலஞ்சுழியில் தந்திசத்தி விடங்கியாரான நம்பிராட்டியார் ஒலோகமஹாதேவியாரெ டுப்பித்த திருக்கற்றளி சேஷத்ரபால தேவர்க்கு ராஜராஜ மும்மு
- 3 டிச் சோழதேவர் செய்த நிலம் சோழநாட்டு நந்திபுர வாட்க்கை ஐய்யூர் நியமம் நிலம் மதுராந்தக ஈச்வரதேவற்கு நடந்த நிலம் பதினால் வேலி போக்கித் திருக்கற்றளி சேஷத்ரபாலதேவற்குத் தந்த நிலம் பதிற்று வேலி இந்நிலம் பதிற்று வேலியாலும் காணிக்கடன் பொந்நுட்பட ராஜகேசரியால் நெல்லு ஆ
- 4 யிரத்தொருநூற்றுப்பத்தொருகலனே முக்குறுணி ஐந்நாழி உரி ஆழக்கே யிருசெவிட்டரை இவையிற்றுக்கு கலத்துவாய் முக்குறுணி வாசியாக ஏறு நெல்லு இருநூற்றுப் பத்தைங் கலனே முக்குறுணி எழுநாழி உழக்காழாக்கேயிருசெவிடும் ஆக ஏற்றி வந்த நெல்லு ஆயிரத்து முந்நூற்றிருபத்தறு கல
- 5 னெழு குறுணி ஐஞ்ஞாழியேய் நாற்செவிட்டரை செலவு பின்னையார் சேஷத்ரபாலதேவற்கு நாட்போநகத்துக்கு அரிசி நாநாழியும் உச்சம் போதைக்கு அரிசி நாநாழியும் இரவைக்கு அரிசி நாநாழியும் அத்தயாமத்து அரிசி நாநாழியும் ஆக அரிசி தே ..நால் ஐஞ்ஞிரண்டு குத்தால் வந்த நெல்லு ஐங்
- 6 குறுணியாக ஓராட்டைக்கு நெல்லு நூற்றைம்பதின் கலம் இவையிச்சுக்குச் சத்தக்கூலி கலத்துவாய் முந்நாழியாக பெறும் நெல்லு நாற்கலனே இருதூணிப் பதக்கு இருநாழி யேற்றி நெல்லு நூற்றைம்பதின் கலனே இருதூணிப் பதக்கறு நாழி கறியமுதக்கு நிசதம் நெல்லு குறுணி ஒரு நாழியாக ஒ

- 7 ராட்டைக்கு நெல்லு முப்பத்து முக்கலனே இருதூணிக்குறுணி பருப்பமுது நிசதம் நாழியாகப் பருப்பு நாழிக்குப் பயறு நாழி உரியாகப் பயறு நாழி உரிக்கு நெல்லு முந்நாழியாக ஓராட் டைக்கு நெல்லுப் பதினறு கலனே முக்குறுணி நெய்யமுது நிசதமுரியாக நெய் உரிக்கு நெல்லுப் பதக்காக ஓராட்டைக்கு
- 8 நெல்லு அறுபதின் கலம் நாலு சந்திக்கும் தய்யிர் யிருநாழிக்கு நெல்லு அறுநாழியாக ஓராட்டைக்கு நெல்லு இருபத்திரு கலனே தூணிப்பதக்கு பலகாயம் நாலு போதைக்கும் ஒரு பிடி அரைக்கும் நிசதம் நெல்லு முந்நாழியாக ஓராட்டைக்கு நெல்லு பதிடு
- 9 நாரு கலனே முக்குறுணி நாலு போதைக்கும் வெறுங்காய் பதி னாறு வெற்றிலை முப்பத்திரண்டுக்குமாக நிசதம் நெல்லு முந் நாழியாக ஓராட்டைக்கு நெல்லுப் பதினொரு கலனே முக் குறுணி நொந்தாவிளக்கு ஒன்றினுக்கு எண்ணெய் உழக்காக நாள் ஒன்றுக்கு நொந்தாவிளக்கு நாலினுக்கு எண்ணெய் நாழிக்கு நெல்
- 10 லுத் தூணியாக ஓராட்டைக்கு நெல்லு நூற்றிருபதின் கலம் சிறுகாலைக்குச் சந்திவிளக்குப் பத்து உச்சம் போதைக்குச் சந்திவிளக்கு பத்து இரவைக்கு சந்திவிளக்கு இருபதுமாக சந்தி விளக்கு நிசதம் நாற்பதினுக்கு விளக்கு ஒற்றினுக்கு எண்ணெய் ஒன்றே கால்ச் செவிடாக விளக்கு நாற்பதினுக்கு எண்ணெய் நாழியாக
- 11 நெல்லு நூற்று ஐம்பதின் கலம் ஸ்ரீபலிக்குப் பிடிவிளக்குக்கும் பரிவாரத்துக்கும் நிசதம் எண்ணெய் உரியயிருக்கு நெல்லு பதக்காக ஓராட்டைக்கு நெல்லு அறுபதின் கலம் திருமெய்ப் பூச்சுச் சந்தனம் நிசதம் அரைப்பலத்துக்கு நெல்லு நாநாழியாக ஓராட்டைக்கு நெல்லு பதினைங்
- 12 கலம் சிதாரிக்கு நிசதம் நெல்லு முன்னாழியாக ஓராட்டைக்கு நெல்லுப் பதினொன் கலனே முக்குறுணி திருவாராதினை செய் யும் ப்ராஹ்மணனுக்குப் புடவை முதலுட்பட நிசதம் நெல்லுப் பதக்காக ஓராட்டைக்கு நெல்லு அறுபதின் கலம் திருமெழு கிட்டும் திருமஞ்சன நீரட்டியும் திருவிளக்குத் தூண்டியும் அட்ட பரிவா
- 13 ரம் ஆராதித்தும் விதானம் பிடித்து மற்று வேண்டும் பணி செய்யும் மாண்கள்ளிர் நால்வர்க்கு பேர் பங்குக்கு நெல்லு நிசதம் குறுணி யொரு நாழியாக நால்வர்க்கு நிசதம் நெல்லுத் தூணி நாநாழியாக ஓராட்டைக்கு நெல்லு நூற்று ஐம்பத்

தைங்கலம் திருவலகிடுவானுக்கும் திருமெழுக்கிடுவானுக்கும் பேரால் நி

- 14 சதம் நாநாழியாக இருவர்க்கும் ஓராட்டை நாளைக்கு நெல்லு முப்பதின் கலம் நிமாநியன் பேராலட்டுவா நொருவனுக்கு நிசதம் நெல்லு முன்னாழியாக ஓராட்டைக்கு நெல்லு பதினொரு கலனே முக்குறுணி ஓராட்டைக்கு நெல்லு ஐங்கலமும் திருப்பரிசட்டம் ஓராட்டைக்கு
- 15 மூவணையாக மூவணைக்குக் காசு மூன்றாகக் காசு ஒன்றிநுக்கு நெல்லு பதிந் கலமாகக் காசு மூன்றினுக்கு நெல்லு முப்பதின் கலம் திருமஞ்சண நீர்படிக்குத் த்ரவிய ஐலபவித்ரத்துக்கும் புடவை யிரண்டும் திருப் - - புடவை யிரண்டும் ஆசுப் புடவை நாவினுக்குமாகக் காசு அரையாக அரைக்காசுக்கு நெல்லு ஐங்கல
- 16 ம் திருமணிகைக்கு ஓராட்டைக்குக் காசு அரையாகக் காசு அரைக்கு நெல்லு ஐங்கலமும் இதின் மேற்க் கட்டப் புடவை இரண்டுக்குக் காசு அரையாக காசு அரைக்கு நெல்லு ஐங்கலமும் கார்த்திகை விளக்குக்கு எண்ணெய்க்கு - - நிசதம் உத்தரமயன சங்கிராந்திக்கு தக்ஷணமயந ஸங்கிராந்திக்கும் சித்திரை விஷுவு
- 17 க்கும் ஐப்பிகை விஷுவுக்கு ஸங்கிராந்தி தோறும் கலசமாடவும் ஸ்நபநத்துக்கு நெல்லு பதின் கலமாக ஸங்கிராந்திக்கு நெல்லு நாற்பதின் கலம் ஸ்ரீகாரியம் ஆராய்வானுக்கு நெல்லு நிசதம் குறுணியாக ஓராட்டைக்கு நெல்லு முப்பதின் கலம் திருப் பள்ளித்தாம பறிச்சுத் தொடுப்பா ஒருவனுக்கு நிசதம் நெல்லு அறுநாழியாக ஓராட்டைக்கு நெல்லு இருபதின் கலனே தூணிப்பதக்கு நெல்லுங் இசுடமும் தோண்டியும் சங்கிராந்தி களில் நாலு சங்கிராந்தியில் சங்கிராந்திக்கு நூற்றெட்டுக் கலசங்களும் திருவிழாவுக்கும் பாலிகை முளைக்கு முப்பட வேண்டுங் கலசமிடுங் குசவனுக்குப் புடவை முதலுப்பட நிசத நெல் அறுநாழியாக ஓராட்டைக்கு நெல்லு இருபத்திரு கலனே தூணிப்பதக்கு ஸோம க்ரஹணத்துக்கும் ஸூரிய க்ரஹணத்துக்கும் வேண்டு - -
- 18 ப்பதியம் பாடுவார்க்கு நிசதம் நெல்லுக் குறுணி நாநாழியாக ஓராட்டைக்கு நெல்லு நாற்பத்தைங் கலம் கோயில்ப் பணி செய்யும் தச்சநுக்கு ஓராட்டைக்கு நெல்லு இருபதின் கலம் திருவிழா சித்திரைப் பத்துக்கு திருவிழாப் பத்துக்கு நெல்லு நூற்றுக் கலம் திருவிழா வெழுந்தருளும் திருமேநிக்கு திருஅமு

துக்கு அரிசி நாநாழியாக ஐஞ்சிரண்டாக நெல்லுக் குறுணி இருநாழியும் நெய் . . . . வுக்கு நெல்லு முக்கலம் ஸ்ரீகோயில் புதுக்குப்புறத்துக்கு நெல்லு எமுகலனே இருதூணி முக்குறுணி ஐந்நாழியேய் நாற் செவிடரை நிவந்தமும் நேர்

மூன்றாம் கல்வெட்டு

இடம்: விமானம், முகமண்டபம் - வடக்கு உபானம்.

செய்தி: சேத்ரபால தேவர்க்கு முதல் இராஜேந்திரர் அளித்த அணிகலன்கள் பதிவாகியுள்ளன.

காலம்: முதல் இராஜேந்திரர்; கி. பி. 1013.

- 1 ஸ்வஸ்திஸ்ரீ கோப்பரகேசரிபன்மரான ராஜேந்திர சோழ தேவற்கு யாண்டு மூன்றாவது உய்யக்கொண்டார் வளநாட்டுப் பம்பூர் நாட்டுத் திருக்குடமூக்கில் பால் திருவலஞ்சுழி உடையார் ஸ்ரீராஜராஜதேவர் நம்பிராட்டியார் தந்திசத்தி விடங்கியாரான ஒலோகமகாதேவியார் எடுப்பித்தருளிந் திருக் கற்றளி க்ஷேத்திரபாலதேவற்கு உடையார் ஸ்ரீஇராஜேந்திர சோழ தேவர் குடுத்தருளிந் திருவாபரணங்களில் கீழ்நியாயத்து மாணிக்கமாலை நாயகத் தாலி ஒன்றும் இரண்டொன் றாக விளக்கிநகால் காப்புத்தாலியும் உட்படத்தாலிபத்தொன்பதும் பாலிகை ஐஞ்சொன்றாற் அடு
- 2 த்து விளக்கிந படுகண் ஒன்றும் கொக்குவாய் ஒன்றும் உடையந் இரண்டும் உடையது ஒன்றில் கட்டிந் தகடுப்பட தண்ட வாணிக்கு ஒரு மாற்று நல்ல பொந் பெருமாள் பண்டாரக் கல்லால் நிறை பொந் அறுபத்து நாற்கழஞ்சரையே இரண்டு மஞ்சாடியும் நான்மாவரையும் அரக்கும் பிஞ்சும் நிறை பதினைங் கழஞ்சேய் நாலு மஞ்சாடியும் அரை மாவும் கட்டிந் பளிங்கு எழுபத்தேழும் பளிங்கு வயிரம் நானூற்றெழுபத்து ஒன்றும் போத்தி பதிநொன்றும் உடையதிற் கோத்த முத்துத் தொண்ணூற்று ஏழும் உடையது ஒன்று மேற்படி கல்லால் நிறை தொண்ணூ
- 3 ற்று அறுகழஞ்சே முக்காலேயிரண்டு மஞ்சாடியும் குன்றியும் பட்டிகைதாணித்தது முகம் ஒன்றும் கள்ளிப்பூப்பதினெட்டும் தகடும் உட்பட பொன் பதிநென் கழஞ்சேய் முக்காலே நாலு மஞ்சாடியும் குன்றியும் கோத்த முத்து இரண்டாயிரத் திருநூற்று அறுபதும் கட்டிந் பளிங்கு எண்பத்தொன்றும் பளிங்கு வயிரம் ஏழும் உட்பட பட்டிகை ஒன்று நிறை நூற்று நாற்பத்தெண் கழஞ்சும் சூடகம் பொந்நின் ஓடாணி நிலை

யாணி உடையது ஒன்றில் கட்டிந தகட்டுப் பொந் பதின் கழஞ்சரையே மூன்று மாவும் கட்டிந பளிங்கு முப்பத்தேழும் வடம் ஒன்பதில் கோத்த

- 4 த முத்து இருநூற்றுத் தொண்ணூறும் உடைய சூடகம் ஒன்று நிறை முப்பத்தறு கழஞ்சேய் முக்காலும் மேற்படி சூடகம் பொன்றின் ஓடாணி நிலையாணி உடையது ஒன்றில் கட்டிந தகட்டுப் பொந் இருபத்தொரு கழஞ்சரையே நாலு மஞ்சாடியும் பளிங்கு நாற்பதும் கோத்த முத்து இருநூற்றெண்பத்தெட்டும் உட்படச் சூடகம் ஒன்று நிறை முப்பத்தெண் கழஞ்சே முக்காலே நாலு மஞ்சாடியும் மேற்படி சூடகம் பொன்றின் ஓடாணி நிலையாணி உடையது ஒன்றில் கட்டிந தகட்டுப் பொந் பதினேழு கழஞ்சரையே நாலு மஞ்சாடியும் கட்டிந பளிங்கு நாற்பதும் கோத்த முத்து இருநூற்றுத் தொண்ணூற்றெட்டும் உடைய சூடகம் ஒன்று நிறை முப்பத்
- 5 தைக்கழஞ்சே எழு மஞ்சாடியும் மேற்படி சூடகம் பொன்னாநி ஓடாணி நிலையாணி உடையது ஒன்றில் கட்டிந தகட்டுப் பொந் பத்தொன்பதின் கழஞ்சரையே இரண்டு மஞ்சாடியும் நான்மா வரையும் கட்டிந பளிங்கு நாற்பதும் கோத்த முத்து முந்நூற்றிரண்டும் உட்படச் சூடகம் ஒன்றின் நிறை முப்பத்தறு கழஞ்சரையே மஞ்சாடியும் ஸீபாதம் நிறை பொந் இருபத்து நாற் கழஞ்சே நாலு மஞ்சாடியும் கட்டிந பளிங்கு வயிரம் இரு நூற்று ஒன்றும் பளிங்கு நாயகன் உட்பட உரு எழுபத்தெட்டும் இதில் கோத்த முத்து ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து என்பத்தேழும் உட்பட ஸீச்சந்த நிறை நூற்றிருபத்திரு கழஞ்சே காலும் திருசமுத்திற் சாத்தும் வடம் ஒன்றினுள் கோத்த முத்து முப்
- 6 பத்தெட்டும் பவழம் 2 இராசாவத்தம் 2 தாளிம்பம் 2 தலையும் சிறுகண் உடையது 1 நிறை முக்கழஞ்சரையே நாலு மஞ்சாடியும் குன்றி மேற்படி வடம் ஒன்றினுள் கோத்த முத்து முப்பத்தெஞ்சும் பவழம் 2 இராசாவத்தம் 2 தாளிம்பம் உடைய வடம் ஒன்று நிறை அறு கழஞ்சே இரண்டு மஞ்சாடியும் மேற்படி வடம் ஒன்றில் கோத்த முத்து முப்பத்திரண்டும் பவழம் 2 இராசாவத்தம் 2 தாளிம்பமும் படுகண் உடையது கொக்கு வாயிலாந்தது 1 நிறை நாற் கழஞ்சே முக்காலே மஞ்சாடியும் குன்றியும் மேற்படி இரண்டு வடமுடையது ஒன்றில் கோத்த முத்து எழுபத்திரண்டும் பவழம் 2 இராசாவத்தம் 2 தாளிம்பம் இரண்டியுடைய நிறை அறுகழஞ்சே முக்காலே மஞ்சாடியும்
- 7 திருப்படிக்காறை சட்டத்தில் தாணித்த வடம் பந்நிரண்டினுள் கோத்த முத்து நானூற்று முப்பத்தேழு உட்பட நிறை இருகழஞ்சே

சரையே யிரண்டு மஞ்சாடியும் குன்றியும் மேற்படி ஒன்றினுள் கோத்த முத்து நானூற்றொன்றும் உட்பட நிறை பதினெண் கழஞ்சே காலும்

நான்காம் கல்வெட்டு

இடம்: முகமண்டபத் தெற்குத் தாங்குதளம்.

செய்தி: சுந்தர சோழர் தேவி சேத்ரபால தேவர் திருமுன் கார்த்திகை விளக்கேற்றப் பசுக்கள் கொடை கலசப் பாணை ஒன்றும் தயிர்ப்போனகம் கொள்ள வெள்ளி மண்டை ஒன்றும் இவ்வம்மையால் அளிக்கப்பட்டன. ஆயிரவன் என்ற பெயரிலமைந்த பழையாற்றுத் துலாக்கோல் நிறுத்தல் அளவையாகப் பயன்பட்டது.

காலம்: முதல் இராஜராஜர்; கி. பி. 1001.

- 1 ஸ்வஸ்திஸ்ரீ திருமகள் போலப் பெருநிலச் செல்வியுந் தநக்கே யுரிமை பூண்டமை மனக்கொள காந்தளர்ச்ச சாலை கலமறுத் தருளி வேங்கைநாடுங் கங்கபாடியுந் தடிகைபாடியுந் நுளம்ப பாடியுங் குடமலைநாடுங் கொல்லமும் கலி
- 2 ங்கமுந் தின்திறல் வென்றித் தண்டாற் கொண்டு தன்னெழில் வளர் ஊழியுளெல்லா யாண்டுந் தொழுதகை விளங்கும் யாண்டே செழியரைத் தேசுகொள் ஸீகொவிராஜராஜ ராஜ கேசரிபன்மற்கு யாண்டு 17 ஆவது உய்யக்கொண்டார் வள நாட்டு வடகரை பாம்பூ
- 3 ர் நாட்டு தேவதானந் திருக்குடமூக்கில்த் திருவலஞ்சுழி நம் பிராட்டியார் ஒலோகமகாதேவியார் எடுப்பித்தருளிந் திருக்கற் றளி கேஷத்ரபால தேவர்க்கு அறிஞ்சயன் பிராந்தகபன்மரான ஸீசந்தரசோழ தேவர் தேவியார் நக்கன் சிங்கமான வளவன் மாதேவியார் க
- 4 ர்த்திகைவிளக்குக்கு வைத்த பசு 7 இவ்வேழ் பசுவும் சாவா மூவா பெரும்பசுவாகவும் மும்முடிச் சோழ வளநாட்டு நல்லூர் நாட்டு முள்ளூர்த் தளி இருக்கும் மந்றாடி அத்தி பாண்டி ஆன ஒலோக மாதேவிக்கோன் கொண்டு சந்திராதித்தவல் ஆட்டை விட்டதும் காத்திகை விளக்குக்கு அட்டக் கடவ
- 5 நெய் 14 நாழி இந்நெய் பதிநாநாழியும் கேஷத்ரபால நென்னும் காலால் கோயிலிலே கொடுவந்தளந்து தரக் கடவனாக சந்தி ராதித்தவந் நிமந்தமாகும் இந்நம்பிராட்டியாரே இத்தேவற்குத் தயிர்ப் போநகம் அமுது செய்யக் குடுத்த

- 6 வெள்ளி மண்டை குடினாகக் கல்லால் தொண்ணூற்று ஒன்பதின் கழஞ்சிநால் மண்டை ஒன்றும் இவரேய் இத்தேவற்கு குடுத்தச் செம்புக் கலசப்பாறை பழையாற்றுத் திலாக்கோல் ஆயிரவநால் கலசப்பாறை ஒன்றும் இது திருக்குடம் நிறை நூறு பலம்

ஐந்தாம் கல்வெட்டு

இடம்: விமானம் வடக்குச் சுவர்.

செய்தி: சேத்ரபால தேவர்க்கு நங்கத்தார்தளி நகரத்தார் கொடையாகச் சிறிது நிலமும் விலைக்குச் சிறிது நிலமும் அளித்தனர். உத்தம சோழராகக் கொள்ளத்தக்க பரகேசரிவர்மரின் பதின்மூன்றாம் ஆட்சி யாண்டில் நிகழ்ந்த இச்செயல் முதல் இராஜராஜரின் ஆட்சிக் காலத்தில் சேத்ரபாலர் கோயிலில் பதிவுசெய்யப்பட்டது.

காலம்: முதல் இராஜராஜர்; கி. பி. 985 - கி. பி. 1013.

- 1 சாலை கலமறுத்த கோராஜராஜகேசரிபம்மக்கு யாண்டு. . . வது தஞ்சாவூர் கோயிலினுள்ளால்
- 2 உள்ளாலாட்டத்து வெளியந்தபுர வாசலில் தெற்கில் மண்டபத் தெழுந்தருளியிருந்த நாள்
- 3 172 யிந்த ஷேத்ரபாலதேவற்கு நங்கத்தார்தளி நகரத்தார் உதக பூர்வம் செய்து குடுத்த நி
- 4 லமும் இந்நகரத்தாரிந்த ஷேத்ரபாலதேவற்கு விற்றுக் குடுத்த நிலமும் திருவலஞ்சுழியார்
- 5 கோப்பரகேசரி பன்மற்கி யாண்டு 13வது வடகரை யி
- 6 ன்னம்பர் நாட்டு நங்கத்தார்தளி நகரத்தோம் கேட்டு நிகழ்
- 7 ந்த விலையாவணமாவது எங்குளர்ப் பொது நிலம்
- 8 திருவலஞ்சுழி ஷேத்ரபாலதேவர்க்கு விற்கும் நிலமாவது கீழ்
- 9 பாற்செல்லை தயாபர என்கில மித்திரநிலத்தில் மேல
- 10 ாமாவுக்கு மேற்கும் வடபாற்செல்லை கிழக்கு நோக்கிப் போந
- 11 வாய்க்காலுக்குத் தெற்கு மேற்பாற்செல்லை இராம நீராணி
- 12 நிலத்துக்குக் கிழக்கும் தென்பாற்செல்லை குலைக்கு வடக்கும் இவ்
- 13 இசைந்த பெருநான்கெல்லையில் அகப்பட்ட நிலம் முண்ணில மொழிவின்றி

- 14 மிகுதி குறைமை யுள்ளடங்க விற்று விலையாவணஞ் செய்து குடுத்துக் கொண்ட
- 15 விலைப்பொரு ளன்றாடு நற்காச இருபத்திரண்டு இக்காச இரு பத்திரண்டு மாவணக்களியே யற
- 16 க்கொண்டு விலைக்கற விற்றுக் குடுத்தோம் நங்கத்தார்தளி நகரத்தோம் இந்நில - -
- 17 லயிருகல நெல்லு இறையட்டுவதாகவும் இந்நிலத்திலே குலைக்கு மண் கொள்ள
- 18 விற்று . . . . இந்நிலம் ஆட்சி குத்துக்கால்படக் . . . யன் விற்பதாகவும் இப்பரிசொ
- 19 ட்டி விற்று விலையாவணஞ் செய்து குடுத்தோம் திருவலஞ் சுழி ஷேத்ரபாலதேவற்கு நங்கத்தார்தளி
- 20 நகரத்தோம் இப்பெருநகரத்தார் சொல்ல இவ்வாவணம் எழுதி நேன் வெண்ணெய்ப் புத்தூருடை
- 21 யான் அணையன் இராசாதித்தநேன் இவைய்யென் னெழுத்து

பாழியில் பேய்!

‘பாழி’ நன்னனின் மலை. அங்குப் பேயொன்று இருந்தது. அது சாதாரண பேயல்ல! அச்சந்தரும் பேய்! அதற்குப் பலி யிடுவது பெருஞ்செயல்! அருஞ்செயலென்றும் கூறலாம்! அந்தப் பேய்க்குப் பலியிடுவதைத் தம் கடமையாகக் கொண்டார் வாய்மை நலம் பொருந்திய மிஞிலி.

அதிகள் பறவைகளின் காவலர். பெரிய படையைச் சூழக் கொண்டவர். அவரை எதிர்த்தார் மிஞிலி. போர் மூண்டது. அதிகள் களத்தில் கொல்லப்பட மிஞிலியின் ‘பேய்ப் பலி யூட்டல்’ செவ்வனே நிகழ்ந்தது. மகிழ்ச்சி பொங்கிட மிஞிலியின் படை ஆடியது. மிஞிலியும் ஆடினார். அது ஒள்வாள் அமலையாய் ஒளிர்ந்தது. (அகம் . 142)!

இந்த மிஞிலி மற்றொரு பறவைக் காவலரையும் போரில் கொன்றிருக்கிறார். அவர் பெயர் ஆய் எயினன். (அகம். 148) அவர் வரலாற்றை அகப்பாடல்கள் சில (142, 181, 20, 8) வரைந்து காட்டுகின்றன. சங்க காலத்தில்தான் எத்தனை பறவைக் காவலர்கள்!

2. பதிப்பிக்கப்படாத பாடங்கள் சடைமுடிநாதர் கோயில் கல்வெட்டுகள் - 2

அர. அகிலா. மு. நளினி, இரா. கலைக்கோவன்

இந்தியத் தொல்லியல்துறையின் கல்வெட்டுப் பிரிவால் படியெடுக்கப்படாத வலஞ்சுழிக் கோயில் கல்வெட்டுகள் சில தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல்துறையால் படியெடுக்கப்பட்டு, பாடங்கள் 'திருவலஞ்சுழி கல்வெட்டுகள்' என்னும் நூலில் வெளியாகியுள்ளன. கோயிலில் உள்ள கல்வெட்டுகளுடன் இப்பாடங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தபோது பதிப்பில் சொற்கள், தொடர்கள் விடுபட்டும் மாறியும் இருந்தமை கண்டறியப்பட்டது. அதனால், கோயிலில் உள்ளவாறு கல்வெட்டுப் பாடங்கள் இங்குப் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

இக்கல்வெட்டுகளைப் படியெடுக்க அநுமதி வழங்கிய துணை ஆணையர் திரு.ச.இலட்சுமணன், பொருளாதாரப் பின்புலமாக இருந்த திரு.ச.சுந்தர் பரத்வாஜ், களஆய்வில் துணைநின்ற திரு.ச.கமலக் கண்ணன், திரு.ம.இராமச்சந்திரன், இரா.இலலிதாம்பாள், செல்வி மா.இலாவண்யா, திருவாளர்கள் சு.சீதாராமன், பால.பத்மநாபன், சு.இரமேஷ், த.இரவி, கோயில் அலுவலர்கள் நன்றிக்கூரியவர்கள்.

22. க. எண்: 199:1978

இடம்: இரண்டாம் சுற்றுத் தெற்குச் சுவர்.

செய்தி: வெள்ளைப் பிள்ளையாருக்குத் திருநாமத்துக்காணியாக நிலவிற்பனை.

காலம்: மூன்றாம் இராஜராஜர்; கி. பி. 1216 - கி. பி. 1256.

- 1 ஸ்வஸ்திஸ் திரிபுவன சக்கரவத்திகள் - - அபர பக்ஷத்து துவா திகை . . . . கிழமையும் பெற்ற சோதிநாள் ராஜேந்திர சோழ வளநாட்டு நென்மலி நாட்டு நெடுமணலான மதனமஞ்சரிச் சருப்பேதிமங்கலத்து மகாஸூரை சங்கர நாராயண பட்டநே நும் எந்நையே முதுகண்ணாக உடைய எந் மகன் சாகணை சங்கர நாராயண -- சிவசரண பட்டநை முதுகண்ணாக உடைய இவன் பாரிகை கிழக்கடைய நின்றாள் - - மடத்து ஆழியங்கையரையநை முதுகண்ணாக உடைய இவன் மாதா உமையாண்டாள் சாநி - - உய்யக் கொண்டார் வளநாட்டு பாம்பூர் நாட்டு திருக்குடமூக்கு உடையார் திருவலஞ்சுழி உடையார்
- 2 கோயில் வெள்ளைப் பிள்ளையாற்கு - - நாங்கள் திருநாமத்துக் காணியாக விற்றுக் குடுத்த நிலமாவது வீரேசுர வதிக்கு - -

வாய்க்காலுக்குத் தெற்கு * துண்டத்தும் * துண்டத்தும் எங்கள் பிதா பெற்று உடையோமாய் கொண்டோமாய் ஆயும் சுரகத்தால் பெற்று உடையோமாயும் நாங்கள் அநுபவித்து வருகிற - - ஆழியங்கையரையநை முதுகண்ணாக உடைய இவன் மாதா உமையாண்டாள் சாணி - - எஞ்சேஸ்வர பட்டநேன் இப்படி - - - உமையாண்டாள் சாணி விலை கொண்டு அநுபவித்து வருகிற - - இதன் கிழக்கு - - பக்கல் கூற்றால் பற்று உடையேனாய் எனுதான நிலம் - - இதன் கிழக்கும்

- 3 மகாசுரை சங்கர நாராயண பட்டன் --- முக்காணி இதனை -- மா அரைக்காணி கீழாறு மா முக்கா - - லாங்கைக்கு குடுத்த நிலம் அரைமாவும் ஆக நிலம் ஒரு மா அரைக்காணி கீழாறு மா முக்காணியும் இதன் கிழக்கு . . . . சிவசரண பட்டநை முதுகண்ணாக உடைய இவன் பாரிகை கிழக்கடைய நின்றாள் சாணியேன் நாங்கள் மாமநார் . . . . சுரகத்தால் பெற்றுடையேனாய் - - வதான எம்மில் இசைந்த விலைப் பொருள் - - - அநுபவித்து வருகிற நிலம் - - - அன்றாடு நற்காச இருபத்தெண்ணாயிரத்தில் - - பட்டன் நிலம் ஒரு மா - - ஆழியங்கையரையநை முதுகண்ணாக உடைய உமையாண்டாள் சாணி நில முக்க - -
- 4 ரு மா அரைக்கும் காச மூவாயிரத்து நானூற்று அறுபத்து நாலும் . . . . காடான பட்டந் நிலம் ஒரு மா அரைக்காணிக் கீழ் ஆறுமா முக்காணிக்கும் காச நாலாயிரத்து ஐஞ்ஞாற்று எண்பத்து நாலும் என் தமையன் சங்கர நாராயண பட்டநேனும் என் மாதா மாங்கொண்டிசாநியிதும் ஒரு மா அரைக் காணிக் கீழ் ஆறுமா முக்காணிக்கும் காச நாலாயிரத்து ஐஞ்ஞாற்று எண்பத்து நாலும் மகாசுரை சிவசரண பட்டநை முதுகண்ணாக உடைய கிழக்கடைய நின்றாள் சாணி நிலம் இரண்டு மாக்காணி முந்திரிகை கீழரைக்கும் காச - - செவறக் கொண்டு விற்று விலைப்பிரமாண இசைவு தீட்டு - - - இது இவர் அருளிச் செய்ய இது எழுதி - - - தீட்டுக் குடுத்தோம் உடையார் திருவலஞ்சுழி உடையார் கோயிலில் வெள்ளைப் பிள்ளையார்க்கு இவ்வணைவோம் - - பாதி காச மூவாயிரத்து நானூற்று அறுபத்து நாலும் கைக்கொண்டு என் மேற்பாதி நிலம் * ஒரு - - இவை
- 5 -- ங்கசோழன் புலியூரில் உடையார் . . . எங்கள் பிதாக்கள் முதுகண் பட்ட . . . காச 4584ம் கைக்கொண்டு எங்களோபாதி நிலம் - - டிக்கு இவர் மகன் மகாதேவ பட்டநேந் இவை என் எழுத்து இப்படி சம்மதித்து எந் பாரிகை கிழக்கடைய நின்றாள் --

- 6 ....ம் கைக் கொண்டு . . . . . குடுத்து -- மகாசுரை சக்கரபாணி பட்டந் - - குடுத்தமை அறிந்தமைக்கும் இவை - - சருப்பேதி மங்கலத்து -- மகாஸுரை சக்கரபாணி பட்டந் - - - அறிவேன் வண்டுவார் குழலி சருப்பேதிமங்கலத்து மாங்களானூர் ஆகா . . பட்டநேந் எஞ்சம--
- 7 நின்றாள் சாணிக்கு முதுகண் பட்டு இக்காசு 10475 கைக் கொண்டு இந்நிலம் - - க்கு இவை மகாசுரை சிவசுரண பட்டந் எழுத்து இப்படிக்கு இவை மகாசுரை சக்கரபாணி பட்டந் மகந் மகாதேவ பட்டந் எழுத்து இவர் மகந் மாபதி . . . . சயிஞ்சா தன்மைக்கு கோதிலா பேர்ச்செய்சிவதவநவாசி பட்டந் எழுத்து இப்படிக்கு இவை சங்கர நாராயண பட்டந் மகந் மகாதேவ பட்டந் எழுத்து இப்படிக்கு இவை சிவசுரண பட்டந் மகாதேவ பட்டந் எழுத்து இப்படிக்கு இவை -- எழுத்து இவர்கள் சொல்ல இந்நில விலை ப்ரமாண இசைவுத் தீட்டெழுதிநேன் திருநின்றனூர் உடையான் எழுத்து

23. க. எண்: 200:1978

இடம்: இரண்டாம் சுற்றுத் தெற்குச் சுவர்.

செய்தி: வெள்ளைப் பிள்ளையாருக்குத் திருநாமத்துக்காணியாக நிலவிற்பனை. கேதாரீசுவரம் கோயில் குறிக்கப்படுகிறது.

காலம்: மூன்றாம் இராஜராஜதேவர்; கி. பி. 1216 - கி. பி. 1256.

- 1 ஸ்வஸ்திஸ்ரீ சக்கரவர்த்திகள் ராஜராஜதேவற்கு யாண்டு - -
- 2 அபர பக்ஷத்து பஞ்சமியும் ஞாயிற்றுக் கிழமையும் பெற்ற சதயத்து நாள் இராஜேந்திர சோழ வளநாட்டு நென்மலி நாட்டு நெடுமணலான மதனமஞ்சரிச் சருப்பேதிமங்கலத்து ஜனநாதச் சேரி கோமடத்து கோவிந்தபட்ட சோமையாசியார் உடையார் திருவலஞ்சுழி உடையார் வெள்ளைப் பிள்ளையார்க்குத் திருநாமத்துக்காணியாக விற்றுக் குடுத்த நிலமாவது இவ்வூர் பிடாகை நத்தம் வீரேசுர வதிக்கு கிழக்கு ஆதித்த வாய்க்காலுக்குத் தெற்கு * துண்டத்தும் II துண்டத்தும் நிரவின நிலத்து மேற்கடைய - - இக்கேதாரீசுரமுடையார் கோயில் - - பக்கல் சண்டேசுரப் பெருவிலையாக -- தெற்கடைய கோதிலாடு - - இதன் கிழக்கு - - கடைய திடல் நிலம் நீக்கி . . . இதன் கிழக்கு ஆதனூர் ஸ்ரீகண்டன் - - அநுபவித்து - -
- 3 திருநாமத்துக்காணியாக விற்றுக் குடுத்துக் கொள்வதாக இசைந்த விலை - - இக்காசு பத்தோராயிரமும் ஆவணக்களி கை காட்டேற்றி கைச்செலவறக் கொண்டு விற்றுக் குடுத்தேந்

வெள்ளைப் பிள்ளையார்க்கு கோவிந்தபட்ட சோமையாசியேந் இப்படி சம்மதித்து இக்காசு பதினோராயிரமும் கைக்கொண்டு இந்நிலம் . . . மா முந்திரிகைக் கீழரையே ஒரு மாவும் விற்றுக் குடுத்தேன் இப்படிக்கு இவை கோமடத்து கோவிந்த பட்டன் எழுத்து - - இப்படி சம்மதித்து - - இவை என்னெ முத்து - - இரண்டுமா முக்காணி முந்திரிகை - - - உடையான் திருவரங்க பிரியன் நெழுத்து இப்படி அறிவேன் மாங்களானூர் ஸ்ரீரக . . . . பட்டநேன் இப்படி - - பட்டனென் எழுத்து இப்படி அறிவேன் அரங்கநாத

- 4 . . . நாராயண பட்டநேன் இப்படி அறிவேன் வரு . . . . சோழச் சருப்பேதிமங்கலத்து - - அறிவேன் பொன்னம்புறத்து . . . . . பட்டநேன் இப்படி அறிவேன் மாங்களானூர் சிவதவன பட்டநே இப்படி அறிவேன் . . . திருவிடைமருதுடையான் பட்டநேந் இப்படி அறிவேன் காடுடை சூரியதேவ பட்டநேன்

24. க. எண்: 201:1978

இடம்: மூன்றாம் சுற்றுக் கிழக்குச் சுவர்.

செய்தி: வெள்ளைப் பிள்ளையார்க்கு திருநாமத்துக்காணியாக சுப்பிரமணிய பட்டன் நிலவிற்பனை.

காலம்: மூன்றாம் இராஜராஜர்; கி. பி. 1220.

- 1 ஸ்வஸ்திஸ்ரீ திரிபுவனச் சக்கரவர்த்திகள் ஸ்ரீ இராஜராஜ தேவற்கு யாண்டு 4 நாலாவது துலா நாயற்று அபர பக்ஷத்து திரயோதசியும் திங்கட் கிழமையும் பெற்ற உத்திரத்து நாள் குலோத்துங்க சோழ வளநாட்டு திருநறையூர் நாட்டு அகரம் ஸ்ரீராஜராஜச் சருப்பேதிமங்கலத்து இராஜராஜசேரி . . . . . ரம் சுப்பிரமணணிய பட்டன் சாவக்கிருதையாசி பக்கல் உடையார் திருவலஞ்சுழி உடை
- 2 யார் கோயில் வெள்ளைப் பிள்ளையாற்கு திருநாமத்துக் காணியாக கொண்ட இவ்வூர் பிடாகை பனங்கன்றயாயிரவ னான தரணிமுழுதுடை வதிக்கு மேற்கு இராஜராஜ வாக்காலுக்கு தெற்கு 4 சதிரத்து தெற்கடைய . . . . . மேற்கடைய புறவூர் நிலம் அரைக்காணி நீக்கி தென்கிழக்கும் வடக்கும் உமியூர் திருவிராமீசுவரமுடையாந் பட்டன் பக்கல் நான் விலை கொண்ட நிலத்தில் தீட்
- 3 டுக் குடுத்து திருவெண்காடு பட்டனுக்கு நான் விற்று அவன் பக்கல் விலை கொண்டு இப்புள்ளலூர் ஆளவந்தான் பட்டன் பாரியை உய்யக்கொண்டாள் சாநி பக்கல் விலை கொண்டு

இவன் உடன் பிறந்தான் .. ண்டங்கைச் சாநி எங்கள் பிதாக்கள் பக்கல் சீதநம் பெற்ற நிலமாய் இவன் பக்கல் விலை கொண்டு என்னுதாய் இருந்த விளைநிலமும் குளமும் கரையும் உட்பட உள்ளபடி இப் - - இந்நிலம்

- 4 மாகாணி முந்திரிகை கீழ் முக்காலே மூன்று மாஹ தேசமும் இங்கே .. 5 சதிரத்து தெற்கடைய பனங்கன்றய்யாயிரவந்நான தரணிமுழுதுடை வதிக்கு தெற்கடைய .... நீக்கி தென்வடக்கு உமியூர் இராமீசுரமுடையாந் பக்கல் .... இந்த .. டையார்குடி வருகிற பனை எடுப்ப ஊர்ப்படி நிலம் * ஆக * மாஹ தேசமும் மிகுதி குறைவு உட்பட இந்நிலம் மாகாணி முந்திரிகை கீழ் முக்காலே மூன்று மாவு
- 5 ம்.....இந்நிலமும் குளமும் திடலும் மனையும் மனையில் நின்ற தெங்குகளும் உட்பட திருநாமத்துக்காணியாக விற்றுக் குடுத்தக் கொள்வதாந் எம்மிலிசைந்த விலைப்பொருளன்றாடு நற்காசு 20500 இக்காசு இருபதினாயிரத்து ஐஞ்ஞாறும் ஆவணக்களியே காட்டேற்றி கைச்செலவற கொண்டு இந்நிலம் மாகாணி முந்திரிகைக் கீழ் முக்காலே மூன்று மாவுத் திருநாமத்துக்காணியாக விற்று விலை பிரமாண இசைவு தீட்டுக் குடுத்தே
- 6 ன் பிள்ளையார்க்கு இச்சுப்பிரமணிய பட்டன் சாவக்கிருதையாசியேன் இக்காசு இருபதினாயிரத்தைஞ்ஞாறும் கைக் கொண்டு இந்நிலம் மாகாணி முந்திரிகைக் கீழ் முக்காலே மூன்று மாஹ தேச மிகுதிக்குறைவின்றிக் குடுத்தமைக்கு இவை இச்சுப்பிரமண்ணியப் பட்டன் ஸாவக்கிருதையாசியேன் இவை என் எழுத்து இப்படி அறிவேன் முண்டசரபோசன் அக்நி சத்திரன் மகன் மகாதேவ பட்டன் எழுத்து இப்படி அறிவேன் ....
- 7 திருவெண்காடு பட்டனேன் இப்படி அறிவேன் இராயூர் சுவாமி குமார சித்தனேன் இப்படி அறிவேன் கோமடத்து ஸீகிருஷ்ண பட்டநேந் இப்படி அறிவேன் செறும்பூர் காசு பட்டனேன் இப்படி அறிவேன் - - இப்படி அறிவேன் நாராயண பட்டன் இவை - - இப்படி அறிவேன் காரம்பிச் செட்டு அருண்மொழி - - இவை ... உய்க்கொண்டான் பட்டனேன் - - இப்படி அறிவேன் அரணைப்புறத்து உத்ததேவ பட்டனேன்

25. க. எண்: 211:1978

இடம்: மூன்றாம் சுற்றுக் கிழக்குச் சுவர்.

செய்தி: கோமடத்து ஆழ்வான் பட்டனின் மகன்களான கிருஷ்ண பட்டனும் சந்திர பூஷண பட்டனும் வெள்ளைப் பிள்ளையாருக்குத் திருநாமத்துக்காணியாக நிலவிற்பனை.

காலம்: மூன்றாம் இராஜராஜர்; கி. பி. 1220.

- 1 ஸ்வஸ்திஸ்ரீ திரிபுவனச் சக்கரவத்திகள் ஸீஇராஜராஜதேவற்கு யாண்டு 4 நாலாவது துலா நாயற்று அபர பக்ஷத்து த்ரயோதசியும் திங்கள் கிழமையும் பெற்ற அத்தத்து நாள் குலோத்துங்க சோழ வளநாட்டு திருநறையூர் நாட்டு அகரம் இராஜராஜ சருப்பேதிமங்கலத்து இராஜராஜசேரி ..... கோமடத்து ஆழ்வான் பட்ட சோமையாஜியார் மகன் ஸீகிருஷ்ண பட்டனும் இவன் தம்பி சந்திரபூஷண பட்டனும் இவ்விருவோம் விலைப் பிரமாண இசைவு தீட்டு உய்க்கொண்டார் வளநாட்டு பாம்பூர் நாட்டு திருக்குடமூக்கு உடையார் திருவலஞ்சுழி உடை
- 2 யார் கோயில் வெள்ளைப் பிள்ளையார்க்கு திருநாமத்துக் காணியாக நாங்கள் விற்றுக் குடுத்த நிலமாவது இவ்வூர் பிடாகை தரணிமுழுதுடை வதிக்கு மேற்கும் இராஜராஜ வாய்க்காலுக்குத் தெற்கு 4 நாலாஞ் சதிரத்து தெற்கடைய .... நத்தத்துக்கு மேற்கும் கிழக்கும் நத்தத்துக்கு மேற்குபட்ட எங்கள் பிதா .... பிதாக்கள் பக்கலும் மேற்கடைய புறவூர் நிலம் அரைக்காணி மா நீக்கி தென் ..... திருவிராமீசுவரமுடையான் பக்கல் நான் - - சுற்றாலும் அபாவத்தாலும் தானமானதாலும் பரிவற்
- 3 தனையாலும் பே - - எங்களுந் தா . ருதை ஒழுகின்படி நிலம் ..... இங்கே தெற்கடைய நிலத்தில் . றபட்டி எங்களுதாயிருந்த குளநிலம் * ஆக நிலம் - - பிரமாண விலைப்படி காசு 7700 இக்காசு ஏழாயிரத்து எழுநூறும் ஆவணக்களியே காட்டேற்றி கைச்செலவறக்கொண்டு இந்நிலம்.... அரைக்காணி முந்திரிகை கீழரையே .... ரைக்காணி முந்திரிகையும் விற்றுக் குடுத்தோம் வெள்ளைப் பிள்ளையாற்கு இக்கோமடத்து ஆழ்வான் பட்ட சோமையாஜியார் மகன்
- 4 ஸீகிருஷ்ண பட்டனும் இவன் தம்பி சந்திர பூஷண பட்டனும் இவ்விருவோம் இப்படி சம்மதித்து என்னோபாதி காசு முவாயிரத்தெண்ணூற்றும்புதும் கைக்கொண்டு என்னோபாதி நிலம் மாகாணி முந்திரிகைக் கீழ் முக்காலே ஒரு மா முந்திரிகை கீழரையும் மிகுதிக்குறைவு உட்பட விற்றுக் குடுத்தேன் ஆழ்வான் பட்ட சோமையாஜியார் மகன் ஸீகிருஷ்ண பட்டனேன் இவை

என்னெழுத்து இப்படி ஸம்மதித்து என்னோபாதி காசு மூவாயிரத் தெண்ணூற்றம்பதும் கைக்கொண்டு என்னோ

- 5 பாதி மாகாணி முந்திரிகைக் கீழ் முக்காலே ஒரு மா முந்திரிகை கீழரையும் மிகுதிக்குறைவு உட்பட விற்றுக் குடுத்தேந் கோம டத்து ஆழ்வான் பட்ட சோமயாஜியார் மசன் சந்திர பூஷண பட்டந் எழுத்து இப்படி அறிவேன் காரம்பிச் செட்டு அருண் மொழி பட்டனேன் இவை... உய்யக்கொண்டான் பட்டனேன் -- இப்படி அறிவேன் அரணைப்புறத்து உத்தேவ பட்டனேன்

26. க. எண்: 212:1978

இடம்: மூன்றாம் சுற்றுக் கிழக்குச் சுவர்.

செய்தி: திருச்சிற்றம்பலமுடையான் பட்டனும் இவர் தம்பி சிவதவனவாசி பட்டனும் வெள்ளைப் பிள்ளையாருக்குத் திருநாமத் துக்காணியாக நிலவிற்பனை.

காலம்: மூன்றாம் இராஜராஜர்; கி. பி. 1222.

- 1 ஸ்வஸ்திஸ்ரீ திருபுவனச் சக்கரவத்திகள் ஸ்ரீஇராஜராஜ தேவற்கு யாண்டு 6வது மகர நாயற்று அபர பக்ஷத்து தசமியும் புதன்கிழமைமும் பெற்ற விசாகத்து நாள் அசுரம் ஸ்ரீஇராஜராஜச் சருபேதிமங்கலத்து ராஜராஜசேரி ஸகதை திருச்சிற்றம்பல முடையான் பட்டனும் இவன் தம்பி சிவதவனவாசி பட்டனும் உடையார் திருவலஞ்சுழி உடையார் கோயில் வெள்ளைப் பிள்ளையார்க்கு திருநாமத்துக்காணியாக விற்றுக் குடுத்த நிலமாவது இவ்வூர் . . . . வதிக்கு மேற்கு இராஜராஜ வாய்க் காலுக்கு தெ
- 2 ற்கு * சதிரத்து வடக்கடைய நிலம் * மாவில் கிழக்கடைய இரு மாவில் கிழக்கடைய திடரும் குளமும் உள்பட எங்கள் பிதாக்கள் விலை கொண்டுடையராய் இவர் அபாவத்து எங்களதாய் யிருந்த நிலம் மாவும் இக்கோயிலிலாள் சேர்ந்த . . . . வடசிறகில் நடுவடைய குரோவி ஆவுடையான் பட்டன் மனைக்கு -- ஆக நிலம் 1/2 மாகீழ் 1/2க்கும் இந்நிலம் அரைமாவின் கீழரைக்கும் பிரமாண விலைப்படி காசு 8250 இக்காசு எண்ணாயிரத்து இரு நூற்றைம்பதும் ஆவணக்களியே காட்டேற்றி கைச்செலவறக் கொண்டு இந்நிலம்
- 3 கீழரையும் திருநாமத்துக்காணியாக விற்றுக் குடுத்தோம் வெள்ளைப் பிள்ளையாற்கு இவ்விருவோம் இப்படி சம்மதித்து என்னோபாதி நிலம் காணி கீழ்க் கால் விற்றுக் குடுத்து என்னோ பாதி காசு நாலாயிரத் தொருநூற்றிருபத்தைஞ்சும் கைக்கொண்

டமைக்கு ஸகதைத் திருச்சிற்றம்பலமுடையான் பட்டன் . . . . . என்னோபாதி நிலம் காணிக் கீழ்க் காலும் விற்றுக் குடுத்து என்னோபாதி காசு நாலாயிரத் தொருநூற்றிருபத்தைஞ்சும் கைக்கொண்டு . . . . . நேன் இவை என் எழுத்து இவர்கள் சொல்ல

- 4 இவ்விலைப் பிரமாண இசைவுத் தீட்டெழுதினேன் விழியருடையான் திருமழபடி உடையானேன் இவை என் எழுத்து இப்படி அறிவேன் . . . . . பெரிய நம்பி பட்டனேன் இப்படி அறிவேன் குரோவிச் சிவஞ்ஞானசம்பந்த பட்டனேன் இப்படி அறிவேன் - - துஹவஜந்ம பட்டனேன் இப்படி அறிவேன் இராயூர் சுவாமி குமார பட்ட அக்கி தத்தனேன்

27. க. எண்: 234:1978

இடம்: மூன்றாம் சுற்றுக் கிழக்குச் சுவர்.

செய்தி: வெள்ளைப் பிள்ளையாருக்குப் படையலிட அகில நாயகக் கடைத்தெரு கடை ஆயத்திலிருந்து நாள்தோறும் பத்துக் காசு ஒதுக்கப்பட்டது.

காலம்: மூன்றாம் இராஜராஜர்; கி. பி. 1221.

- 1 திரிபுவனச் சக்கரவர்த்திகள் ஸ்ரீஇராஜராஜ தேவற்கு யாண்டு 5 அஞ்சாவது உடையார் திருவலஞ்சுழி உடையார் வெள்ளை பிள்ளையார் கோயில்
- 2 தானத்தார்க்கு திருவலஞ்சுழியில் இருக்கும் திருவாய்க்குலத்து பிள்ளையும் எதிரிலி சோழ மாராயர் உள்ளிட்ட இவ்வனைவோம் ஆயத்தீட்டுக் குடுத்த பரி
- 3 சாவது அகிலநாயகக் கடைத்தெருவில் உடையார் திருவலஞ்சுழி உடையார்க்கும் ஆளுடைய பிள்ளையார்க்கும் கடை ஆயத்து ஒடுக்க மேல்பட இவ்வாட்
- 4 டை மடையாத மலை முதல் வெள்ளைப் பிள்ளையார்க்கு கறிஅமுது உள்ளிட்ட விஞ்சனத்துக்கு நாள் ஒன்றுக்கு ஒடுக்கும் காசு 10 இக்காசு பத்தும் மாஸம் தோறு
- 5 ம் சந்திராதித்தவரையும் - - றதனையும் ஒடுக்க கடவதாக சம்மதித்து ஆயத்தீட்டு இவ்வெள்ளைப் பிள்ளையார் கோயில் தானத்தார்
- 6 -- திருவெண்காடு உடையார் --
- 7 -- திருநறையூர் கிழவன் எழுத்து இப்படி இவர்கள் சொல்ல ஆயிரத்து -- இவை என் எழுத்து

28. க. எண்: 235:1978

இடம்: மூன்றாம் சுற்றுக் கிழக்குச் சுவர்.

செய்தி: அகிலநாயகன் கடைத்தெருவிலும் ஆளுடைய பிள்ளையார் திருமடை வளாகத்திலும் இருந்த வாணியக் குடிமக்கள் வலஞ்சுழிக் கோயிலுக்கும் ஆளுடைய பிள்ளையாருக்கும் வெள்ளைப் பிள்ளையாருக்கும் எண்ணெய் அளித்தனர்.

காலம்: மூன்றாம் இராஜராஜர்; கி. பி. 1221.

- 1 திரிபுவனச் சக்கரவர்த்திகள் ஸ்ரீஇராஜராஜ தேவற்கு யாண்டு 5 அஞ்சாவது உடையார் திருவலஞ்சுழி உடையார் வெள்ளை பிள்ளையார் கோயில் தானத்தார்க்கு
- 2 - - விளாகம் அகிலநாயகன் கடைத்தெருவிலும் ஆளுடைய பிள்ளையார் திருமடை விளாகத்து இருக்கும் வாணிய குடிமக்களும்
- 3 - - ம்பியும் சியராயனும் உத்தமராயனும் குளத்துடையானும் வாணர பேரதியராயனும் - -
- 4 - - களில் வியத்தை பண்ணி நியோகம் குடுத்த பரிசாவது வெள்ளை பிள்ளையார்க்கு - -
- 5 - - என்றும் விசையாத்தம் ஆகவும் புக்கற திரு - -
- 6 உடையார் திருவலஞ்சுழி உடையார் கோயிலுக்கும் ஆளுடைய பிள்ளையார்க்கும் அளக்க - - வெள்ளைப் பிள்
- 7 னையார்க்கு நாளொன்றுக்கு மளக்க நிச்சயித்த எண்ணையில் எண்ணை * இவ்வெண்ணை எண்ணை நாழியும் உடையமாக சந்திராதித்தவரை அளக்க கடவோ
- 8 மாக சம்மதித்து நியோகம் எழுதிக் குடுத்தோம் இவ்வெள்ளைப் பிள்ளையார் கோயில் தாந்தாரும் - -
- 9 சியராயனும் உத்தமராயனும் குளத்துடையானும் வாரண பேரதியராயனும் - -
- 10 - - கூத்தாடுவாந் எழுத்து இவர்கள் சொல்ல இந்நியோகம் எழுதினேன் - -
- 11 - - இப்படிக்கு அறிவேன் - -
- 12 - - திருமாந்துறை பட்டனேன் இப்படிக்கு இவை - -

29. க. எண்: 237:1978

இடம்: மூன்றாம் சுற்றுக் கிழக்குச் சுவர்.

செய்தி: சிவதவனவாசி பட்டன் வெள்ளைப் பிள்ளையாருக்குத் திருநாமத்துக்காணியாக நில விற்பனை.

காலம்: மூன்றாம் இராஜராஜர்; 1220.

- 1 ஸ்வஸ்திஸ்ரீ திருபுவனச் சக்கரவர்த்திகள் ஸ்ரீஇராஜராஜ தேவற்கு யாண்டு 4வது கன்னி நாயற்று அபர பக்ஷத்து ஸப்தமியும்
- 2 திங்கள் கிழமையும் பெற்ற . . . . . நாள் அகரம் ஸ்ரீராஜராஜச் சருபேதிமங்கலத்து ஸ்ரீராஜராஜன் தனிநாயகச் சேரி அ . . . . . புறத்து மாதேவ பட்ட . . . . . யாக யார் பக்கல் இராஜராஜ சோழ காரம்பிச் செட்டு சிவதவனவாசி பட்டன் பேரால் அன்னிய நாமத்தால் உடையார் திருவலஞ்சுழி உடையார் கோயில் வெள்ளைப் பிள்ளையார்க்கு திருநாமத்துக்காணியாக - - காலுக்கு தெற்கு 6 சதிரத்து வடக்கடைய நிலம் - -
- 3 இரு மாவில் மேற்கடைய நிலம் ஓமாம்புலியிலாள் . . . . . நடுவடைய . . . . . ஆக மிகுதிக் குறை உட்பட . . . . . இன்னிலம் அரை மாவின் கீழரைக்கு எம்மலிசைந்த விலைப் பொருள் அன்றாடு நற்காச 4500 இக்காச நாலாயிரத்தைந்நூறும் ஆவணக்களியே காட்டேற்றி கைச்செலவற பிள்ளையார் பண்டாரத்தே கைக்கொண்டு . . . . . பக்கல் நான் விலை கொண்டுடைய இந்நிலம் வெள்ளைப் பிள்ளை
- 4 யாற்குத் திருநாமத்துக்காணியாக விற்பனை குடுத்தேன் காரம்பிச் செட்டு சிவதவனவாசி பட்டனேன் இப்படிக்கு இவை காரம்பிச் செட்டு சிவதவனவாசி பட்டனேன் எழுத்து இவர்கள் அருளிச்செய்ய இந்நில விலைப் பிரமாண இசைவுத் தீட்டு எழுதினேன் ஆனாங்கூருடையான் உதயதிவாகரன் திருவாளனேன் இவை என் எழுத்து இப்படி அறிவேன் காரம்பிச் செட்டு திருநாட்டமாடி பட்டனேன் இப்படி அறிவேன் இராஜ்யூர் சுவாமி குமார பட்ட அக்கி தத்தனேன் இப்படி அறிவேன்
- 5 -- பட்டனேன் இப்படி அறிவேன் குரோவி சிவஞ்ஞான சம்மந்த பட்டனேன் இப்படி அறிவேன் செறுப்பூற் கெங்காதர பட்டனேன்

குறிப்பு

* அளவு குறியீட்டில் உள்ளது.

3. விட்டுப்போன தொடர்ச்சிகள்

சடைமுடிநாதர் கோயில் கல்வெட்டுகள்

மு. நளினி, இரா. கலைக்கோவன்

சடைமுடிநாதர் கோயிலில் 1902இல் படியெடுக்கப்பட்ட கல்வெட்டுகளுள் இரண்டு முழுமையாகப் படியெடுக்கப்படாத நிலையில் தென்னிந்தியக் கல்வெட்டுகள் தொகுதி எட்டில் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. களஆய்வில் இக்கல்வெட்டுகளின் விட்டுப்போன தொடர்ச்சிகள் கண்டறியப்பட்டன.

முதல் கல்வெட்டு

இக்கல்வெட்டுத் தென்னிந்தியக் கல்வெட்டுகள் தொகுதி எட்டில் 230ம் எண்ணிட்டுப் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. எட்டு வரிகளுடன் அமைந்துள்ள இக்கல்வெட்டின் முதல் இரண்டு வரிகள் மட்டுமே, 'கல்வெட்டின் தொடர்ச்சி சுட்டுமானத்தில் சிக்கியிருக்கிறது' என்ற குறிப்புடன் தொகுதியில் பதிவாகியுள்ளன.

பதிப்பில் 1-2 வரிகள்

- 1 திரிபுவனச் சக்கரவத்திகள் சிரிராஜராஜ தேவர்க்கு யாண்டு 12ஆவது சிங் நாயற்று அபரபகஷத்து சதுத்தியும் திங்கள் கிழமையும் பெற்ற உத்தி
- 2 -- [குலோத்துங்க சோழ வளநாட்டு]¹ -- ராஜேந்திர சோழச் சருப்பேதிமங்கலத்து ராஜேந்திர சோழச் சேரி வெல்வெட்டி திருப்பட்டசுரமுடையான் [பட்டனேன்னும் என் தம்பி அகில நாயக பட்டனேனும் எங்]¹

தொகுதியில் பதிவாகாது விடுபட்டிருக்கும் 3-8 வரிகள் களஆய்வில் கண்டறியப்பட்டுப் படியெடுக்கப்பட்டன.

பதிப்பில் விட்டுப்போன தொடர்ச்சி

- 3 கள் பிதாக்கள் பக்கல் கூற்றால்லும் அபாவத்தாலும் பெற்று உடைய்யோம் ஆய் நாங்கள் அனுபவித்து வருகிற நிலம் . . . இந்நிலம் ஒரு மா முக்காணியும் திருநாமத்துக்காணியாக பெற்று -- ருள் அன்றாடு நற்கா
- 4 சு 40500 இக்காசு நாற்பதினாயிரத்து ஐஞ்ஞாறும் ஆவனக் கனிகை காட்டேற்றி [கைச்செலவறு] கொண்டு விற்று விலைப் பிரமாண இசைவுதீட்டுக்குத்தேன் உடையார் திருவலஞ்சுழி உடையார் வெள்ளைப் பிள்ளையாற்கு வெல்வெட்டி திருப்பட்டசுரமுடையான் பட்டனும் இவன் தம்பி

- 5 அகிலநாயக பட்டனும் இவ்விருவோம் இப்படி ஸம்மதித்து என்னோபாதி நிலம் முக்காணி அரைக்காணியும் விற்று குடுத்து என்னோபாதி காசு இருபதினாயிரத்து இருநூற்று ஐம்பதும் கைக்கொண்டு விற்று குடுத்தேன் வெல்வெட்டி திருப்பட்டசுரமுடையான் பட்டனேன் இவை என்னெழுத்து இப்படி சம்மதித்து என்னோபாதி நில முக்காணி அரைக்காணியும் விற்று குடுத்து என்னோபாதியாக காசு இருபதினாயிரத்து இருநூற்று ஐம்பதும் கைக்கொண்டமைக்கு இவை வெல்வெட்டி அகிலநாயக பட்டனேன் இவை என் எழுத்து இவர்கள் அருளிச்செய்ய[இப்பிரமாண]இசைவுதீட்டு
- 7 [எழுதினேன்] திருநின்றவூர் உடையான் கூத்தாடுவானேன் இவை என் எழுத்து இப்படிக்கு இவை இவர்கள் தமையந் வெல்வெட்டி திருச்சிற்றம்பலமுடையான் பட்டனேன் சொட்டை ரக்ஷா பட்டனேன் இப்படி அறிவேன் --
- 8 -- நேன் இப்படி அறிவேன் அன்பில் தேவதேவ பட்டனேன் இப்படி அறிவேன் காரம்பிச் செட்டு பாலாசர்யன் எஞ்ஞாம்ப பட்டனேன் இப்படி அறிவேன் மாங்கள்ளூர் திவாகர பட்டனேன் எழுத்து

தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல்துறை 2001இல் வெளியிட்டுள்ள 'திருவலஞ்சுழி கல்வெட்டுகள்' நூலில் இக்கல்வெட்டு 196ம் எண்ணிட்டுப் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பதிப்பில் இக்கல்வெட்டு இந்தியக் கல்வெட்டு ஆண்டறிக்கையிலும் தென்னிந்தியக் கல்வெட்டுத் தொகுதியிலும் ஏற்கனவே பதிவாகியுள்ள தகவல் தரப்படவில்லை. கல்வெட்டுப்பாடத்தின் எட்டுவரிகளும் இப்பதிப்பில் இடம்பெற்றிருந்தபோதும் பல சொற்கள் விடுபட்டுள்ளன. சில சொற்கள் தவறாகப் பதிவாகியுள்ளன.

இரண்டாம் கல்வெட்டு

இக்கல்வெட்டின் முதல் இருபத்து மூன்று வரிகள் பெருமண்டபத் தெற்குச் சுவரிலுள்ளன. இவற்றைப் படியெடுத்துத் தென்னிந்தியக் கல்வெட்டுத் தொகுதி எட்டில் 217ம் எண் கல்வெட்டாகப் பதிப்பித்துள்ளனர். அடிக்குறிப்பில் கல்வெட்டு முற்றுப்பெறவில்லை என்றும் தொடர்ச்சியைக் கண்டறியக்கூடவில்லை என்றும் எழுதியுள்ளனர். இக்கல்வெட்டின் தொடர்ச்சி (24 - 155 வரிகள்) பெருமண்டபக் கிழக்குச் சுவரிலும் தாங்குதளத்திலும் அடர்த்தியான சண்ணைப் பூச்சின் கீழிருந்து களஆய்வின்போது வெளிப்படுத்தப்பட்டது.

பதிப்பில் 1-23 வரிகள்

- 1 ஸ்வஸ்திஸ்ரீமதுரைசொண்டசோப்பரகேசரிபன்மர்க்குயாண்டு
- 2 முப்பத்தெட்டாவது திருவலஞ்சுழி மஹாதேவர்க்கு இறையிலி குடு
- 3 த்த வெண்ணாட்டுப் புதாந்கோட்டகத்துக் கள நிலந் பத்தேய் முக்காலேய்
- 4 ஒருமா இந்நிலம்பத்தேய் முக்காலேய் ஒருமாவும் இத்தேவர்க்கு வேண்டு
- 5 ம்நிவந்தங்களுக்கு இறுப்பதாக இறைசுட்டின நெல்லு எண்ணூ
- 6 ற்றறு கலமும் இது ஸ்ரீராஜராஜ ராஜகேசரிபன்மரான ஸ்ரீராஜராஜ தேவர்க்
- 7 கு யாண்டு பதினேழாவது திருவாய் மொழிந்தருள நாள் ஐயம்பத்திர
- 8 ண்டினால் தெந்வன் திருவிந்தனார் நாட்டு மூவேந்த வேளாநும்
- 9 சோபுர நாட்டு மூவேந்த வேளாநும் நிலமளப்பித்தபடி பழநி
- 10 லம் உட்ப்பட நிலன் பதினைஞ்சேய் ஆறுமாக்காணிக் கீழ ரையே ஒரு மா
- 11 விலும் இவ்வரை ஊடறுத்துப் புறவூர்களுக்குப் பாயும் வாய்க் கால்களால்
- 12 நிலன் காலே யரைமா முந்திரிகைக் கீழ் முக்காலே மூன்று மாக்காணி யரைக்காணிக் கீழ் எட்
- 13 டு மா நீக்கி இருபூ விளையும் நிலம் பதினைஞ்சேய் அரை மாவரைக்காணிக் கீழரையே
- 14 ஒரு மாவரை முந்திரிகைக் கீழ் அரையே இரண்டுமாவினால் வேலி நூற்றுக் கல வரிசை
- 15 யால் நெல்லு ஆயிரத்தைஞ்நூற்றுக் கலநேய் முக்குறுணி எழுநாழி யிதில் இத்
- 16 தேவர்க்கு இறுத்து வருகின்ற நெல்லு எண்ணூற்றறு கலமும் பழம்படியே
- 17 இத்தேவர்க் கிறுப்பதாகவும் நீக்கி அளந்தபடியில் ஏறிவந்த நிலத்தால் இ
- 18 றை சுட்டிந நெல்லு எழுநூற்று முக்கலநேய் குறுணி எழு நாழியும் இத்தேவ

- 19 ரேய் இத்தேவர்க்கு வேண்டும் நிவந்தங்களுக்கு குடுத்து வரியி லிட்டபடி திருமகள்
- 20 போல பெருநிலச் செவ்வியுந் தனக்கேயுரிமை பூண்டமை மநக் கொளக் காந்தளூர்ச் ச
- 21 ாலை கலமறுத்தருளி வேங்கைநாடும் கங்கபாடியும் நுளம்ப பாடியும் தடிகைபாடியு
- 22 ம் குடமலைநாடும் கொல்லமுங் கலிங்கமும் எண்டிசை புகழ் தரு ஈழமண்டலமும்
- 23 இரட்டபாடி ஏழரை யிலக்கமும் திண்டிறல் வெற்றி தண்டாற் கொண்ட தந்நெழில் வளர்

தொகுதியில் பதிவாகாது விடுபட்டிருக்கும் 24 - 155 வரிகள் கள ஆய்வில் கண்டறியப்பட்டுப் படியெடுக்கப்பட்டுள்ளன.

பதிப்பில் வீட்டுப்போன தொடர்ச்சி

- (24-53 வரிகளின் தொடக்கச் சொற்கள் சுட்டமைப்பில் சிக்கியுள்ளன.)
- 24 [ஊழியுள்] எல்லா யாண்டேய் தொழுதகை விளங்கும் யாண்டே
  - 25 [செழியரை]த் தேசுகொள் ஸ்ரீகோராஜராஜ ராஜகேசரி பந்மரான
  - 26 [ராஜராஜ தேவற்]கு யாண்டு இருபத்தொன்றாவது நாள் முந் நூற்று
  - 27 [நால்பதிநால்] தீக்காலி வல்லத்திந் தெந்பக்கத்துக் கோயிலி னுள்ள
  - 28 [ரல்மாளிகை]மேலைக்கல்லூரியில் எழுந்தருளிப்பரிசுட்டம்சா
  - 29 [ர்த்தியருளா நின்று] இவ்வூர் இருதேவர்க்கு நீக்கி இறைசுட்டின நெல்
  - 30 [எழுநூற்று முக்கலநே மு]க்குறுணி எழுநாழியும் இத்தேவர்க்கு வே
  - 31 [ண்டும் நிவந்த]ங்களுக்கு யாண்டு இருபத்தொன்றாவது முதல் தேவதா
  - 32 [ன இறையிலியாக வ]ரியிலிட்டுக் குடுக்கவென்று திருவாய் மொழிந்தருளிந்
  - 33 [ாரென்று திருமந்திர]ஓலை திரைமூருடையான் பட்டன் கூத்தாடி எழுத்தினாலும்

- 34 [திருமந்திர ஒலைநாயிகன் மும்முடிச் சோழ பிரஹ்மாராயநு மும் முடிச் சோழ போ
- 35 [சனும் மதுராந்தக மூவேந்த வேளாநும் ஒப்பிட்டுப் புகுந்த கேள்விப்படியே வரியிலி
- 36 [ட்டுக் கொள்க என அதிகாரிகள் செம்பியந் மூவேந்த வேளாரும் பரகேசரி மூவேந்தவேளாரும் நடு
- 37 [விருக்கும் கடலங்குடி தாமோதிர பட்டரும் கொட்டையூர்ப் புவத்தபட்டரும் ஏவ இவர்கள் ஏவின
- 38 [படியே செம்பியன்] மூவேந்த வேளாரும் வானவந் மூவேந்த வேளாரும் சோழ வேளா
- 39 [ரும் நடு]விருக்கும் புள்ளமங்கலத்து பரமேச்வர பட்ட ஸர்வ்வ கிருதுயாஜி
- 40 [யாரும் யாண்டு இருபத்து] மூன்றாவது நாள் இருநூற் றொரு பத்தொந்திநால் வரியிலிட்டு யாண்டு
- 41 [இருபத்தொன்றாவது முதல்] தேவதான இறையிலியாக வரியி லிட்டுப் பழநிலம் உட்பட நிலம்
- 42 ாக்காணிக் கீழரையே ஒரு மாவினால் காணிக்கடந் தேவர்க்கு இறுக்கு நெல்
- 43 று முக்கலநேய் முக்குறுணி எழுநாழி இந்நெல்லு ஆயிரத்து ஐ
- 44 [ந்நூற்று முக்கலனே குறு]ணி எழுநாழியால் செல்வி ராஜ கேசரியோடொக்கும் திருவலஞ்சுழியன் மரக்காலால் நெ
- 45 ல்லு - - த்தொந்தின் கலநேய் குறுணி அறுநாழி மூவுழக்கும் நிவந்தஞ் செய்ய யாண்டு இருப
- 46 நடுவிருக்கும் கடலங்குடி தாமோதிர பட்டரும் அதிகாரிகள் செம்பியன் மூவேந்த வேளா
- 47 ஏவற்படி யிநிவந்தஞ் செய்யப் புரவுவரி திணைக்களந் திருவிந்த ளூர் நாட்டு மூவேந்த வேளாநும்
- 48 நிவந்தஞ் செய்தபடி திருவலஞ்சுழியுடையார்க்கு ஸந்தி ஒன் றுக்கு போனகப் பழ அரிசிய் நாநாழி
- 49 யும் நம்பிராட்டியார்க்கு ஸந்தி ஒன்றுக்குப் போனகப் பழ அரிசி இருநாழியாக ஸந்தி இரண்டுக்கு
- 50 இரண்டைஞ்சாக்கிச் சென்னெல் ஐங்குறுணியும் உச்சியம் போதை ஸந்தியில் ஆடி அருளுவார்க்கு நம்பிரா

- 51 [ட்டியார்க்கும் அரிசி நாநாழியும்] இஷப வாஹந தேவர்க்கு நம்பிராட்டியார்க்கும் அரிசி நாநாழியுஞ் சத்தி தநிநாயக தேவர்க்கும் நம்பிரா
- 52 [ட்டியார்க்கும் அரிசி நாநாழியும் திரி]புவநசுந்தர தேவர்க்கு திருவமுது அரிசி இருநாழியும் சந்திரசேகர தேவர்க்கு திரு வமுது அரிசி
- 53 இரு நாழியும் ஆகத் திருவமுது அரிசி பதக்கிருநாழிக்கு இரண்டஞ்சாக்கி நெல்லு - -
- 54 ஆக நாள் ஒன்றுக்கு அரிசி குறு
- 55 ணி நாழிக்குச் செந்நல் ஐங்குறு
- 56 ணி உட்பட நெல்லு இருதூணி
- 57 ப்பதக்கு ஐஞ்ஞாழியும் உடையார்க்கு சிறு
- 58 காலை ஸந்திக்கு பருப்பு போனகத்துக்கு அ
- 59 ரிசி இருநாழியும் உச்சி ஸந்தி அ
- 60 க்காரடலை அமுதுக்கு அரி
- 61 சி இருநாழியும் இரவை
- 62 ஸந்தி பாற்போனகத்
- 63 துக்கு அரிசி இருநாழி
- 64 யும் ஆக போனக
- 65 பழவரிசி இருன
- 66 ாழி இரண்டஞ்சாக்கி இ
- 67 ச்சென்னெல்க் குறுணி எழு
- 68 நாழியும் பருப்பு போனகத்து
- 69 க்கு பருப்பு நாழியும் கறியமுதுக்கு உழ
- 70 க்காக ஸந்தி மூன்றுக்கு பரு
- 71 ப்பமுது மூவுழக்கும் நம்பிரா
- 72 ட்டியார்க்கு ஸந்தி இரண்டுக்குப் பருப்ப
- 73 முது உழக்கும் உடையார்க்கு உச்சி ஸந்திக்கு
- 74 அக்காரடலை அமுதுக்கு பருப்பு நாழியும் ஆடி
- 75 அருளுவார்க்கும் நம்பிராட்டியார்க்கும் பருப்பமுது
- 76 உழக்கும் சத்தி தநிநாயக தேவர்க்கும் ந
- 77 ம்பிராட்டியார்க்கும் பருப்பமுது உழக்கும்

- 78 இஷ்பவாகன தேவர்க்கு நம்பிராட்டி
 79 யார்க்கும் பருப்பமுது உழக்கும் சந்திரசே
 80 கர தேவற்குப் பருப்பமுது ஆழாக்கும் திரிபுவ
 81 ன ஸுந்தர தேவற்குப் பருப்பமுது ஆழாக்கும்
 82 அழகவிடங்க தேவற்குப் பருப்பமுது ஆழாக்கு
 83 ம் ஆக உச்சியம்போதை ஸந்தி தேவற்களுக்குப்
 84 பருப்பமுது நாழி ஆழாக்கும் ஆக நாள் ஒன்றுக்கு
 85 ப் பருப்பமுது ஐஞ்ஞாழி ஆழாக்குக்கு பயறு எழுனாழி
 86 உரியாழாக்கே இரு செவிடரைக்கு நெல்லுக் குறு
 87 ணி எழுநாழி உழக்காழாக்கும் ஸந்தி ஒன்றுக்குக் கார் உ
 88 ண்ணப் பயறு உரியாக ஸந்தி மூன்றுக்கு நாழி உரிக்
 89 கு நெல்லு நாநாழி உரியும் ஸந்தி ஒன்றுக்கு மிள
 90 குக் கறியமுது நிறை பன்நிரு பலமாக ஸந்
 91 தி மூன்றுக்கு முப்பத்தறு பலமும் பொரிக்க
 92 றியமுதுக்கு மேற்ப்படி வண்ணம் நிறை
 93 ய் முப்பத்தறு பலமும் நம்பிராட்டியாருக்கு மே
 94 --
 95 -- து நாற்பலத்துக்கு
 96 -- பலத்துக்கு நெல்லு
 97 -- ரியும் ஸந்தி ஒன்றுக்கு
 98 -- ஸந்தி ஒன்றுக்கு உழ --
 99 -- நம்பிராட்டியாருக்கு --
 100 டுக்கு உப்பமுது இ
 101 ருசெவிடரையும் ..
 102 உப்பமுது உழக்காழா
 103 க்கே இருசெவிடரைக்கு இட்
 104 ட நெல்லு மூவுழக்கேய் ஆ
 105 ழாக்கும் சிறுகாலை ஸந்தியில் அ
 106 ப்பக் காய்க்கறியமுதுக்கு அப்பமுது
 107 க்கு மாவுக்கு அரிசி உழக்குக்கு நெல்லு

- 108 உரியும் கடுகு இருசெவிடரைக்கு நெல்
 109 லு உழக்கும் அவரைப்பால் ஆழாக்கு
 110 க்கு நெல்லு உழக்கும் மிளகு ஒரு
 111 செவிடேய் காலும் கறிய
 112 முதுக்கு ஸந்தி ஒன்றுக்கு மிளகு
 113 இருசெவிடேய் காலாக ஸந்தி ஒன்று
 114 க்குச் செவிடேய் முக்காலும் உச்சி
 115 ஸந்தியில் புளிங்கறியமுதுக்கு மிள
 116 குக்கு ஒரு செவிடேய் காலும் நம்பிர
 117 ாட்டியார்க்கு ஸந்தி இரண்டுக்கு மிளகுக்
 118 கு ஒரு செவிடேய் கால் ஆக மிளகு னா
 119 ழியுமாக .. இருசெவிடரைக்கு நெல்
 120 லு அறுநாழியும் உச்சி ஸந்தியில் புளி
 121 ங்கறியமுதுக்கு தயிர் உரியும்
 122 ஆக உழக்கிருக்கு ஸந்தி மூன்றுக்கு
 123 தயிரமுது நாழியுரியும் நம்பிராட்டியார்க்
 124 கு ஸந்தி இரண்டுக்குத் தயிரமுது உரியு
 125 ம் ஆகத் தயிரமுது இருநாழி உரிக்கு நெல்
 126 லு ஐநாழியும் உச்சி ஸந்தி அக்காரட
 127 லைக்கு தேங்காய் தநம . னநக்கு ஒன்று
 (128 - 155 வரிகளின் தொடக்கச் சொற்கள் கட்டமைப்பில் சிக்கி
 யுள்ளன.)
 128 ஸந்தி பால்ப் போநகத்துக்குப் பால் இருநாழிக்கு நெல்லு ... ம்
 ஆக
 129 --
 130 கரை அரைப்பலமும் புளிங்கறியமுது --
 131 குப் படைக்க நெய் ஒரு செவிடும் -- போனகத்துக்குப் படைக்க
 நெய் -- யமுதுக்கு ஸந்தி ஒன்றுக்கு -- ரையார் ஸ
 132 செவிடரையும் அங்ஙி காரியத்துக்கு ஸந்தி இரண்டுக்கு நெய்
 நாற்ச செவிடரையும் -- உழக்கேய் ஆழாக்குக்கு நெய் -- ஸந்தி
 ஒன்றுக்கு -- ஒன்றுக்கு வே

- 133 ஸந்திக்கு இருபத்துநாலும் இலையமுது தெரி ஸந்தி ஒன்றுக்கு இருபத்துநாலு --
- 134 தெட்டுக்கும் இலையமுது எண்பத்து நாலுக்கும் நெல்லு முந்நாழி உரியும் உடையார்க்கு சிறுகாலை ஸந்திக்கு பொரிக்கறியமுது நெய் ஒருசெவிடே காலும் நம்பிராட்டியார்க்கு ஸந்தி இரண்டுக்கு பொரிக்கறியமுது உட்பட
- 135 வர்களுக்கு பொரிக்கறிக்கு உட்பட நெய்யமுது அழாக்கே இரு செவிடரையும் ஆக நெய் உழக்கேய் ஒரு செவிடேய் காலுக்கு நெல்லுக் குறுணி ஒருநாழி உழக்கு உச்சி ஸந்தி ஒன்றுக்கு தேவர்களுக்கு மிளகிடு கறியமு
- 136 யமுது நிறை இருபத்தெழு பலமும் ஆக நிறை ஐம்பத்து நான் -- செவிடே அரைக்காலும்
- 137 க்குக்கு நெல்லு நாநாழி உரியும் அடைக்காயமுதுக்கு வெறுங்காய் -- ஸந்தி மூன்றுக்கு வாழைப்பழம் -- க்கு நெல்லு நாழி
- 138 ஒன்றுக்கு நெய் உழக்கு ஸந்தி ஒன்றுக்கு ஸந்திவிளக்கு ஏழுக்கு -- நம்பிராட்டியார்க்கு ஸந்தி இரண்டுக்கு விளக்கு நாலும் தேவர்க்கு நம்பிராட்டியார்க்கும்
- 139 தேவர்க்கு நம்பிராட்டியார்க்கும் ஸந்திவிளக்கு ஆறும் இஷ்ப வாஹன தேவர் --
- 140 மண்டபத்துக்கு எரியும் ஸந்திவிளக்கு நாலும் திருவடைக .. டிளை .. நம்பிராட்டியார்க்கு ஸந்திவிளக்கு -- திருமண்டபத்துக்கு எரியும் -- விளக்கு இரண்டுக்கு .....
- 141 புறவாய் எரியும் திருவிளக்கு இரண்டும் த .. . . க்குலத் திருவிளக்குக்கு -- பத்துத் திருவிளக்கு இரண்டும் -- விளக்கு மூன்றும் அஜ்ஜி காரியத்துக்கு
- 142 கு எரியும் திருவிளக்கு ஒன்றும் தநிநாயகன் திருவாசலில் பந்தவாய் எரியும் திருவிளக்கு இரண்டும் உள்வாய் எரியும் திருவிளக்கு ஒன்றும் ஸ்ரீபந்மஹாயேச்வரன் திருவாசலில் பந்தவாய் எரியும் திருவிளக்கு இரண்டும் உள்வாய் எ
- 143 தொண்ணூற்று மூன்று விளக்கு ஒன்றுக்கு எண்ணெய் ஒரு செவிடாக எண்ணெய் இருநாழி உழ .. . . . . பற்றில் ஒன்றோற்றறை ஏற்றி எரியும் திருவிளக்கு இருபதுக்கு எ -- விளக்கு தொண்ணூற்று மூன்றுக்
- 144 திருவழக .. க்கும் பூதபலிக்கு பிடிக்கும் பிடிவிளக்கு ஒன்றும் ஸ்ரீபலிக்குப் பிடிக்கும் பிடிவிளக்கு ஒன்றும் உச்சி ஸந்தியில்

- மேற்படி வண்ணம் பிடிவிளக்கு இரண்டு -- மேற்படிவண்ணம் பிடிவிளக்கு
- 145 விளக்கு ஒன்றும் ஆகப் பிடிவிளக்கு .. . . . . ணைஞ்சுக்கு விளக்கு ஒன்றுக்கு -- ஆக நாள் ஒன்றுக்கு நெய் .. . . . . ழியும் ஆக நெய் நாழிக்கு நெல்லுத் தூணியாக நாள்
- 146 திருப்படி மாற்றுக்குப் போநகப் பழநெல் .. . . . . பதக்கு ஐஞ்ஞாழி உரி உட்பட நாள் ஒன்றுக்கு நெல்லு -- தூணி முக் குறுணி ஐஞ்ஞாழி உரிக்கு .. . . . . டக்கு .. . . . . ஆயிரத்து .. . . . . எண் கலநே
- 147 ரைக்காணி முந்திரிகைக் கீழ் ஒரு மா .. . . . . ப்ரவாத்ய ஆஜமநதி த்ரவ்ய .. . . . . க்கு நெல்லு .. . . . . ம் சந்தனக்காப்பு ஒரு பலவரைக்கு நெல்லு குறுணி நானாழியும் சிதாரி கழஞ்சரைக்கு
- 148 நெல்லுக் குறுணி எழு நாழியாக ஓராட்டைக்கு நெல்லு ஐம்பத்து கலநே முக்குறுணியும் ஸங்கராந்தியில் கலசமாடியருளுகைக்கு வேண்டும் அழிவுக்கு ஸங்கிராந்தி ஒன்றுக்கு நெல் --
- 149 மக்கிராணம் ஒன்றும் ஆகப் படி .. . . . . திருமஞ்சணமாடியருளுகைக்கு வேண்டும் அழிவுக்கு நெல்லு உரியும் தி .. . . . . ம் திருப்பரியட்டம் மூன்றுக்கும் திருவொற்றாடை மூன்றுக்கும் வி .. . . . . மூன்றுக்கும் ..
- 150 .. . . . . வேண்டுவநவையும் .. . . . . க்கு வேண்டுவநவையும் --
- 151 .. . . . . அழிவுக்கு நெல்லு பதிந் முக்கலநே தூணிப்பதக்கும் .. . . . . திருப்பள்ளித் தா --
- 152 .. . . . . நெல்லு முப்பதிந் கலமும் நாள் ஏழிலும் வந்து சேவிக்கக் கூவ பேரோடு --
- 153 ணைன் கலமும் ஸ்ரீமாஹேச்வரராயுஞ் சேவிக்க வந்த மாஹேச்வரருக்கு கொற்றட்ட அரிசிக்கு நெல்லு பதின் --
- 154 நெல்லு நூற்றுப்பத்தொன்பதிந் கல .. . . . . இப்படி உள்ளிட்ட வேண்டும் அழிவுக்கு --
- 155 .. . . . . இக்காணி முந்திரிகையும் ஆக .. . . . . திருப்படி மாற்றுள்ளிட்டு வேண்டுவநவற்றுக்கும் (இறுதி வரிகள் சிதைந்துள்ளன.)
- குறிப்பு
1. அடைப்புக்குறிக்ுகள் இருக்கும் சொற்கள் கல்வெட்டுத்தொகுதியில் இடம்பெறவில்லை. ஆனால், கல்வெட்டில் உள்ளன.

4. ஆய்வுக் கட்டுரைகள்

1. பல்லவர் கட்டடக்கலையும் சிற்பமும்

இரா. கலைக்கோவன்

கட்டடக்கலையைச் சமயஞ் சார்ந்த, சாராத கட்டமைப்புகள் கொண்டு இரண்டு பிரிவுகளாக்குவர். பல்லவர் கட்டடங்களாய் இன்று நமக்குக் கிடைத்திருப்பவை அனைத்தும் சமயஞ் சார்ந்தவை என்பதால், இங்கு நாம் காணவிருக்கும் கட்டடக்கலையைச் சமயஞ் சார்ந்த கட்டடக்கலையாகக் கொள்ளலாம்.

செங்கல், சதை, மரம், உலோகமின்றி மும்மூர்த்திகளுக்குக் கோயிலெடுக்கப்பட்ட தகவலைத் தரும் முதலாம் மகேந்திரவர்மரின் மண்டகப்பட்டுக் கல்வெட்டுடன் பல்லவர் கட்டடக்கலை தொடங்குகிறது. பல்லவர் காலத்தில் குடைவரைகள், செதுக்குத் தளிகள், கட்டுத் தளிகள் எனும் மூன்று வகையான இறைக்கோயில் அமைப்புகளைக் காண முடிகிறது. அவற்றுள் முதற்கட்ட உருவாக்கங்களான குடைவரைகளை அவற்றின் அமைப்பு, உள்ளடக்கம் கொண்டு இரண்டு பருவங்களில் அடக்கலாம்.

முதல் பருவக் குடைவரைகள்

முதல் பருவம் முதலாம் மகேந்திரவர்மர் காலத்தில் தொடங்கி இராஜசிம்மர் காலத்தில் முடிந்தது. இப்பருவத்தில் தோன்றிய குடைவரைகள் முகப்பு, மண்டபம், கருவறை என்றமைந்தன. இடைவெளி விட்டு அமைந்த முழுத்தூண்களும் பக்கச் சுவர்களோடு ஒட்டிய அரைத்தூண்களும் கொண்டமைந்த முகப்பின் இடைவெளிகள் அங்கணங்களாயின. சதுரம், கட்டு, சதுரம் என்றமைந்த எளிய தூண்களின் போதிகைக் கைகள் உத்திரம், வாஜனமெனும் கூரையுறுப்புகளைத் தாங்கின. குடையப்பட்ட பாறையின் முகப்பிற்கு முன்னமைந்த கூரை நீட்சி கபோதமானது. மண்டபம் மற்றும் மொருவரிசைத் தூண்களாலோ அல்லது தரையில் காட்டப்படும் உயர மாறுபாட்டாலோ இரண்டாகப் பகுக்கப்பட்டு முகமண்டபம், அர்த்தமண்டபம் என்றாயிற்று.

முதல் கோயிலான மண்டகப்பட்டு இலக்ஷிதாயதனத்தில், அர்த்த மண்டபப் பின்சுவர் மூன்று கருவறைகளைப் பெற்றது. இறைத்திருமேனிகள் செதுக்கப்பட்டாத இக்கருவறைகளில் மரம், சதை அல்லது ஓவியமாகவே இறைவடிவம் இடம்பெற்றிருந்தது. மாமண்டிர் முதற் குடைவரை, மகேந்திரவாடிக் குடைவரை, வல்லம் முதல் குடைவரை, பல்லாவரம் குடைவரை ஆகியன ஏறத்தாழ மண்டகப்பட்டு அமைப்பைப் பின்பற்றி, ஆனால் கருவறை எண்ணிக்கையில் மாற்றங்களுடன் அமைந்தன.

முதற் பருவத்தின் வளர்நிலைகளைச் சிராப்பள்ளி இலனிதாங்குரம், தளவானூர் சத்ருமல்லேசுவரம், சீயமங்கலம் அவனிபாஜனம் ஆகியன கொண்டமைந்தன. இலனிதாங்குரத்தில் முகமண்டபப் பக்கச் சுவர்களுள் ஒன்று கருவறை பெற, மற்றொன்று சுவர் முழுவதும் பரவிய கங்காதாரின் புடைப்புச் சிற்பத்தைக் கொண்டது. முறையான தாங்கு தளம், உறுப்புகள் பெற்றமைந்த அரைத்தூண்கள், முழுமையடைந்த கூரை ஆகியவற்றை இலனிதாங்குரக் கருவறையின் முன் காணமுடிகிறது. வலபி, கந்தர்வத் தலைகளைமைந்த கூடுகள் பெற்ற கபோதம் எனக் கூரை நிறைவடைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. தாமரைப் பதக்கங்கள் தவிர்த்த பிற பதக்கங்களும் தூண் சதுரங்களில் முதன்முறையாக இங்கு தான் இடம்பெற்றுள்ளன.

அவனிபாஜனம் பல முதல்களுக்குச் சொந்தமானது. ஆடற் சிற்பங்கள் இடம்பெற்ற முதல் குடைவரை இதுதான். அமலையாடல் கோலத்திலமைந்த ஆடவர் சிற்பங்கள் இரண்டு இங்குள்ளன. தூண் சதுரங்களில் இறைச் சிற்பங்கள் இடம்பெற்ற முதல் குடைவரையும் இதுதான். கோட்டங்களின் மேல் மகரதோரண அமைவுகள் கொண்ட முதல் குடைவரையாகவும் இதைக் கொள்ளலாம். குடைவரைக்கு முன் மிகப் பெரிய அளவிலான பிற்காலக் கட்டுமானங்கள் எழுப்பப்பெற்ற ஒரே மகேந்திரர் குடைவரையும் இதுதான்.

தளவானூர் சத்ருமல்லேசுவரம் சில புதிய உருவாக்கங்களைப் பெற்றது. தாங்குதளம் பெற்ற குடைவரை முகப்பு, தூண் தோரணமாய் முகப்பிலமைந்த நுழைவாயில் மகரதோரணம், கருவறைக்கு முன்னமைந்த முன்றில் ஆகியவற்றைக் குடைவரை வரலாற்றில் முதல் முறையாக இங்குதான் பார்க்கிறோம். இவற்றுள் தூண் தோரணம் முகப்பு முழுத்தூண்களின் போதிகைகள், கூரையுறுப்புகளான உத்திரம், வாஜனம் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிச் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதுவே பல்லவர் கலை வரலாற்றில் கண்காட்டும் முதல் நுழைவாயில் தோரணம்.

திருக்கழுக்குன்றத்து ஒருகல் மண்டபம், மாமல்லபுரத்து தருமராஜர் மண்டபம், கோடிக்கல் மண்டபம், கோனேரி மண்டபம் ஆகியனவும் முதல் பருவக் குடைவரைகளுள் அடக்கமாகும். இவற்றுள் கழுக்குன்றம் குடைவரை முதலாம் நரசிம்மவர்மரின் காலத்ததாகக் கருதப்படுகிறது. நான்முகனும் விஷ்ணுவும் இங்கு அர்த்தமண்டபப் பின்சுவர்ச் சிற்பங்களாக இருப்பதால், இறையிலிக் கருவறையின் முதன்மைக் கடவுள் சோமாஸ்கந்தராகவே இருந்திருக்கவேண்டும். கோடிக்கல் மண்டபக் கருவறை வாயிலின் இருபுறத்தும் காணப்படும் காவற் பெண்கள் இக்குடைவரை கொற்றவைக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டதைத் தெளிவுபடுத்துகின்றனர். இங்கும் கருவறை இறையிலியே.

முதல் முதலாக இந்திரகாந்தத் தூண்களைப் பெற்ற குடைவரையாகக் கோனோரி மண்டபம் காட்சியளிக்கிறது.

முதல்பருவத்துக்குடைவரைகளாகக் குரங்கணில் முட்டம் ஒருகல் மண்டபம், மேலைச்சேரி சிகாரி பல்லவேசுவரம், மாமண்டூர்க் குடைவரைகள், அரசண்டநல்லூர், விளாப்பாக்கம், சிங்கவரம் பள்ளி கொண்ட பெருமாள் கோயில் ஆகியவற்றையும் கொள்ளலாம். முகப்பு, மண்டபம், கருவறை என்ற அமைப்பில் இக்குடைவரைகளில் மாற்ற மில்லையாயினும் கருவறைகளின் எண்ணிக்கை, வாயிலமைப்பு, காவலர் சிற்பங்கள் ஆகியவற்றில் மாற்றங்களைக் காணமுடிகிறது. குரங்கணில் முட்டம் உள்மண்டபப் பின்சுவரில் மட்டுமல்லாது, பக்கச்சுவர்களிலும் கருவறைகள் கொண்டுள்ளது. இதன் முகமண்டபப் பக்கச்சுவர்களும் கருவறை பெற்றுள்ளன. ஒன்பது கருவறைகள் உள்ள மாமண்டூர் மூன்றாம் குடைவரையும் இதே அமைப்பிலுள்ளது. அதிக அளவில் கருவறைகள் கொண்டமைந்த குடைவரை இதுதான்.

கருவறைகள் சுவரோடு ஒன்றியும், சுவரிலிருந்து முன்தள்ளியும் இருவிதமாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. கருவறைகளின் முன் அவற்றை அடையப் படிக்கட்டுகள் உள்ளன. கீழ்ப்படி பெரும்பாலான குடை வரைகளில் அரைநிலாக் கல்லாக உள்ளது. சில கருவறைகள் நிலை அமைப்புப் பெற்றும் சில அத்தகு அமைப்பின்றியும் உள்ளன. பெரும்பாலான கருவறைகள் வாயிலையொட்டிக் காவலர்கள் அல்லது அடிய வர்கள் நிற்கும் கோட்டங்களைப் பெற்றுள்ளன. இக்குடைவரைகளின் கூரையுறுப்புக்களாக உத்திரம், வாஜனம் மட்டுமே காணப்படுகின்றன.

இரண்டாம் பருவக் குடைவரைகள்

குடைவரைகளின் இரண்டாம் பருவம் இராஜசிம்மர் காலத்தில் தோன்றித் தந்திவர்மர் காலம்வரை தொடர்ந்தது. இப்பருவக் குடை வரைகளுள் தலையாயன மாமல்லபுரத்தில் அமைந்தன. இவையனைத்துமே சுவர்ச் சிற்பங்கள் கொண்டவை. இவற்றை வெற்றுக் கருவறைக் குடைவரைகளாகவும் திருமேனிக் கருவறைக் குடைவரை களாகவும் பிரிக்கலாம். வெற்றுக் கருவறைக் குடைவரைகளுள் பரமேசுவர மகாவராக விஷ்ணு கிருகமும் வராகக் குடைவரையும் அடக்கமாகும். இக்குடைவரைகள் இரண்டுமே அனைத்துச் சுவர்களிலும் சிற்பங்கள் கொண்டவை. மகாவராக விஷ்ணு கிருகம் விலங்குடித் தூண்கள் பெற்ற முதல் குடைவரையாகும். பல்லவப் பெரு வேந்தர்களின் பெயரோடு அமைந்த உருவச்சிற்பங்களைக் கொண்ட ஒரே குடைவரையும் இதுதான்.

மகாவராகர், வராகர் குடைவரைகள் இரண்டிலுமே சுவர்ச் சிற்பங்களுக்குக் கருவறைத் தகுதி தரப்பட்டுள்ளது. இவற்றின் கீழ்த்

தாங்குதளமும் மேலே கூரையுறுப்புக்களும் காட்டப்பட்டுள்ளன. முதல் முறையாகக் குடைவரை முகப்புகளின் மேல் ஆரம் காணப்படுவதும் இக்குடைவரைகளில்தான். இவ் ஆரங்கள் சாலைகளையும் அவற்றை இணைக்கும் சுவரையும் உறுப்புகளாய்க் கொண்டவை.

சுவர்ப்பரப்புகளில் சிற்பங்களும் கருவறைகளில் பாறைச் செதுக்கலாய் இறைத்திருமேனிகளும் கொண்டமைந்த குடைவரைகளுள் மகிடாசுரமர்த்தனி குடைவரை, இராமாநுஜர் மண்டபம், அதிரண சண்டேசுவரம் ஆகியன குறிப்பிடத்தக்கன. இவற்றுள் மகிடாசுரமர்த்தனி குடைவரை, தளவானூர் சத்ருமல்லேசுவரம் போல நடுக்கருவறையின் முன் முன்றில் பெற்றுள்ளது. மண்டபப் பின்சுவரில் அமைந்த மூன்று கருவறைகளுள் நடுக்கருவறை மட்டுமே சோமாஸ்கந்தரை இறைத்திருமேனியாகப் பெற்றுள்ளது. சோமாஸ்கந்தர் கல் திருமேனியாக அறிமுகமாகும் முதற் குடைவரை இதுதான்.

இராமாநுஜர் மண்டபக் கருவறைகள் சிதைக்கப்பட்டிருந்தாலும் சுவடுகள் கொண்டு அங்கும் மூன்று கருவறைகள் இருந்தமை உய்த்துணரப்படும். இக்குடைவரையின் முகப்பையொட்டி இருபுறத்தும் அகழ்ப்பட்டுள்ள விரிவாக்கங்களில் ஒருதள விமானங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இவையே காலத்தால் முற்பட்ட கல் விமான முன்வடிவுகள். கருவறையிலும் அதன் இருபுறத்தமைந்த மண்டபப் பின்சுவரிலும் சோமாஸ்கந்தரைக் கொண்டுள்ளது அதிரணசண்டேசுவரம்.

பஞ்சபாண்டவர் குடைவரை பல்லவர் குடைவரைக் கலையின் திருப்புமுனை எனலாம். இங்குதான் கருவறையைச் சுற்றி வலம்வர வாய்ப்பாகத் திருச்சுற்றமைக்கும் முயற்சி முழு வீச்சில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. முழுமை பெறாத இதே போன்றதொரு முயற்சி சற்று முற்பட்ட காலத்திலேயே மாமண்டூர் மூன்றாம் குடைவரையில் மேற்கொள்ளப்பட்டுக் கைவிடப்பட்டமையை இங்கு நினைவுகூரலாம். பஞ்சபாண்டவர் குடைவரையின் ஆரம் முதன் முறையாகக் கர்ண கூடங்களைப் பெற்றுள்ளது. இக்குடைவரை முகப்பில் தாங்கு சிற்பங்களாகத் தாவு யாளிகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இத்தாவு யாளிகள் தூண் பலகைகளில் நின்றபடி கபோதம் தாங்குகின்றன. இவற்றை மகிடாசுரமர்த்தனி, வராகர் குடைவரைகளிலும் காணலாம்.

மும்மூர்த்திக் குடைவரை மண்டபமீழ்ந்த கருவறைகளின் தொகுப்பாகும். மூன்று கருவறைகளும் தென்புறத்தே சுவர்ப்பரப்பில் மகிடாசுரமர்த்தனியின் புடைப்புச் சிற்பமும் கொண்ட இவ்வளாகம் முழுமை பெறவில்லை. சிவபெருமான், விஷ்ணு, சுப்பிரமணியர் என மும்மூர்த்திகளும் இங்குச் சிற்பவடிவம் பெற்றுள்ளனர். மண்டபமற்ற ஆனால், பெரிய அளவிலான கருவறைத் தொகுப்புகள் கொண்டு, ஆரம் பெற்றமைந்த ஒரே குடைவரை தமிழ்நாட்டளவில் இதுதான்.

பல்லவர் குடைவரைத் தூண்கள் சதுரம், கட்டு, சதுரம் என்ற அமைப்பில் தொடங்கி நன்கு வளர்ச்சியுற்ற உறுப்புகளைப் பெற்றுக் கலைச் சிறப்பில் முதிர்ந்தன. ஓமம், தூணுடல், இடைக்கட்டு மாலை, தானம், தாமரைக்கட்டு, கலசம், தாடி, சும்பம், பாலி அல்லது தாமரை, பலகை, வீரகண்டம் எனப் பல்வேறு உறுப்புகள் தூண்களில் அமைந்தன. நான்முகம், எண்முகம், பன்முகம், உருளையென அமைப்பிலும் இவை பல்வகைப்பட்டன. இவற்றின் போதிகைகள் தொடக்கக் காலத்தில் வெறுமையாகவும் பிறகு தரங்கம், பட்டை பெற்றும் அமைந்தன. வளைந்தும், விரிகோணத்திலும் அமைந்த இப்போதிகைகளில் சுருள் களும் இடம்பெற்றன. விலங்கடித் தூண்கள் யாளிகளையும் சிம்மங்கலையும் அடியுருவங்களாய்க் கொண்டன.

தாங்குதளம் பெரும்பாலான இடங்களில் பாதபந்தமாகவே அமைந்துள்ளது. ஐகதி, எண்பட்டைக் குழுதம், கம்புகளோடும் பாதங்களோடும் அமைந்த கண்டம், பட்டிகை, மேற்கம்பு என்பவை பாதபந்தத் தாங்குதளத்தின் உறுப்புகளாகும். சிராப்பள்ளிக் கீழ்க்குடைவரை பிரதிபந்தத் தாங்குதளம் பெற்றுள்ளது. மிகச் சில குடைவரை வளாகங்களில் மட்டுமே காணப்படும் மகரதோரணங்களில் மும்மூர்த்தி வளாகக் கொற்றவைக் கோட்டத் தோரணம் அதிக அளவிலான அலங்கரிப்புடையது. பின்னாளைய பல்லவ மகரதோரணங்களிலும் இவ்வமைப்பைக் காணமுடிவதில்லை.

பெரும்பாலான குடைவரைகள் மலையடிவாரங்களில் அல்லது நிலமட்டத்துள்ள பெரும்பாறைகளில் அகழப்பட்டுள்ளன. மாமண்டூர் மூன்றாம், நான்காம் குடைவரைகள், வல்லம் குடைவரைகள், இலளிதாங்குரம், சிங்கவரம் போன்றவை மலைகளின் மேற்பகுதிப் பாறைகளில் வெட்டப்பட்டுள்ளன.

செதுக்குத் தளிகள்

பல்லவர் கட்டடக் கலையின் இரண்டாம் கட்டமாகச் செதுக்குத் தளிகளைக் குறிப்பிடவேண்டும். பாறைகளை முன்னிருந்து பின்னாகக் குடைந்து அமைக்கப்பட்டவை குடைதளிகள். மேலிருந்து கீழாகப் பாறைகளைச் செதுக்கி, வேண்டாதன அகற்றி, ஒரு முழுப் பாறைப் பகுதியை விமானமாக்கிடும் கலையே செதுக்குத் தளிகள் எழத் தள மாயிற்று. பல்லவர்கள் இது போல் ஒன்பது செதுக்குத் தளிகளை உருவாக்கியுள்ளனர். இவை குடைதளிகள் போலன்றி ஆறங்கம் கொண்டு விமானங்களாயின.

விமானம் எனும் கலைச்சொல் அடித்தளத்திலிருந்து தூபிவரையிலான கட்டமைப்பைக் குறிப்பதாகும். ஒருதள விமானம் எனும் எளிய அமைப்புத் தாங்குதளம், சுவர், கூரை, கிரீவம், சிகரம், தூபி எனும் ஆறு

அங்கங்கள் கொண்டது. அவற்றுள் முதலுறுப்பான தாங்குதளத்தின் கீழ்த் துணைத்தளம் அமைத்து விமானத்தின் உயரத்தைக் கூட்டுவதுண்டு. விமான உயரத்தைக் கூட்டத் தளங்களின் எண்ணிக்கையையும் கூட்டுவதுண்டு. ஒவ்வொரு தளக்கூட்டலும் 'அரமியம்' எனும் கலைச் சொல்லால் அறியப்பட்டது. இது சுவர், கூரை கொண்டமைந்தது. இரு தள, முத்தள விமானங்களைச் செதுக்குத் தளிகளில் காணமுடிகிறது.

மாமல்லபுரத்தில் காணப்படும் ஒன்பது செதுக்குத் தளிகளுமே நிறைவடையாத தளிகள் என்றாலும் அவற்றுள் இரண்டு, கருவறைகளில் தெய்வ வடிவங்களைக் கொண்டுள்ளன. இவ்வொன்பதனுள் இரண்டு அத்யந்தகாம பல்லவேசுவர கிருகம் என்று கல்வெட்டுகளில் பெயரிடப்பட்டுள்ளன. இவ்வொன்பதனுள் கொற்றவைத் தளியும் பீமத்தளியும் ஒருதள விமானங்கள். தருமராஜர் தளி முத்தள விமானம். ஏனையன அனைத்தும் இருதள விமானங்கள். இவற்றுள் வலையன் குட்டைத் தளியும் வடக்குப் பிடாரித் தளியும் தூய நாகர இருதள விமானங்கள். அருச்சுனர் தளி, தெற்குப் பிடாரித் தளி, தருமராஜர் தளி ஆகியவை திராவிட விமானங்கள். பீமத்தளியும் கணேசர் தளியும் சாலை விமானங்கள். நகுலசகாதேவர் தளி இருதளத் தூங்காணை மாடம். கொற்றவைத் தளி நாகர ஒருதள விமானம். இதில் கிரீவம் கண்ணுக்குப் புலப்படாமையின் இதை விமானம் எனக் கொள்ளா தாரும் உண்டு.

துணைத்தளமோ தாங்குதளமோ உருவாகாத விமானங்கள் ஆறு. கொற்றவைத் தளியும் அருச்சுனர் தளியும் ஒரே துணைத்தளத்தின் மீது பாதபந்தத் தாங்குதளம் கொண்டு அமைந்துள்ளன. தருமராஜர் தளி கபோதபந்தத் தாங்குதளம் கொண்டமைந்துள்ளது. பல்லவர் படைப்பு களில் பொதுவாகக் காணப்படும் மூவகைத் தாங்குதளங்களுள் ஒன்றான பிரதிபந்தம் செதுக்குத் தளிகளில் இடம்பெறவில்லை.

கணேசர் தளி, அருச்சுனர் தளி, வலையன் குட்டைத் தளி, பிடாரித் தளிகள் இவை ஐந்தும் முகமண்டபம் கொள்ள, தருமராஜர் தளியும் நகுலசகாதேவர் தளியும் முன்றில்கள் கொண்டுள்ளன. கொற்றவைத் தளிக்கு இதுபோன்ற அமைப்புகள் ஏதுமில்லை. பீம, தருமராஜர் தளிகள் தவிர ஏனைய தளிகள் ஏழும் அரைத்தூண்கள் பொருந்திய சுவரமைப்புகள் உடையன. கொற்றவைத் தளியிலும் வடக்குப் பிடாரித் தளியிலும் சுவர்களில் மகரதோரணத்துடன் கோட்டங்கள் அகழப்பட்டுள்ளன. வலையன் குட்டைத் தளியில் ஒரு சுவரில் மட்டும் இவ்வமைப்பு உள்ளது. கொற்றவைத் தளிக் கோட்டங்கள் மகிடாசுர மர்த்தனியைக் கொண்டுள்ளன. பிடாரித் தளிக் கோட்டங்கள் வெறுமையாக உள்ளன.

அருச்சுனர் தனியின் சுவர், பக்கத்திற்கு மூன்று பிதுக்கங்கள் பெற்று, பிதுக்கம், ஒடுக்கம் இரண்டிலும் கோட்டங்கள் அகழப்பட்டு அமைந்துள்ளது. இத்தனியின் தாங்குதளமும் கூரையுறுப்புக்களும் சுவரமைப்பிற்கேற்ப முன்தள்ளியும் ஒடுங்கியும் அமைந்துள்ளன. இதேபோல் பிதுக்கம் பெற்ற சுவரமைப்புடைய மற்றொரு தனி கணேசர் தனி. வலையன்குட்டைத் தனியின் சுவர்களில் பஞ்சரம் இடம்பெற்றுள்ளது. நகுலசகாதேவர் தனியின் சுவர்கள் நான்முகத் தூண்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளன.

பீமத்தனியும் தருமராஜர் தனியும் நாற்புறமும் குடைவரை முகப்புப் போன்ற முகப்புகள் பெற்றுள்ளன. இம்முகப்புகளுள் சில நிறைவடையவில்லை. இம்முகப்புகளின் பின் கருவறையைச் சுற்றிவர வாய்ப்பாகச் சுற்று வழித் திட்டமிடப்பட்டு நிறைவடையாப் பணியாய் விடப்பட்டுள்ளது. இவ்விருதனிகளிலுமே முகப்புகளை அடுத்துப் பக்கச்சுவர்கள் இருந்தாலும், தருமராஜர் தனியில் மட்டுமே அவற்றில் கோட்டங்கள் அகழப்பட்டுள்ளன. கோட்ட அணைவுத் தூண்களில் சட்டத்தலை அமைப்பு கணேசர் தனியில் காணப்படுகிறது.

கூரையுறுப்புகள் அனைத்துத் தனிகளிலும் ஒன்றுபோல் இடம் பெற்றிருந்தாலும், அவற்றின் அலங்கரிப்பில் வேறுபாடுள்ளது. கொற்றவைத் தனியும் அருச்சுனர் தனியும் வலபியில் பூதவரி பெற்றுள்ளன. கணேசர் தனியில் முகமண்டப வலபியில் மட்டுமே பூதவரி உள்ளது. தருமராஜர் தனியில் கணதோரணம் அமைந்துள்ளது. இது குடைவரைக் காலத்திலேயே உருவாக்கப்பட்ட உத்தியாகும். மாமல்லபுரம் இராமானுஜர் மண்டபத்து வலபியிலும் கணதோரணத்தைப் பார்க்கலாம். வலையன்குட்டைத் தனி வலபி, வாத்து மாலை பெற்றுள்ளது.

கொற்றவை, கணேசர், அருச்சுனர், நகுலசகாதேவர் தனிகளில் மட்டுமே கருவறை உருவாகியுள்ளது. பிற தனிகளில் கருவறை உருவாக்கம் பெறவில்லை. கொற்றவைத் தனிக் கருவறையில் இறைவியும் அடியவர்களும் கணங்களும் காட்டப்பட்டுள்ளனர். பிற தனிக் கருவறைகள் வெறுமையானவை. தருமராஜர் தனியில் மேற்றளக் கருவறை மட்டும் ஆக்கம் பெற்று இறைத்திருமேனி கொண்டுள்ளது.

கீழ்த்தள ஆர அமைப்பில் தனிகளிடையே வேறுபாடுகள் உள்ளன. பீமத்தனியின் ஆரச்சுவரில் வழக்கமான குறுநாசிகைகளுக்கு மாற்றாக ஆறங்க நாசிகைகள் ஒவ்வொரு ஆரச்சுவர் துண்டுக்கும் இரண்டென வடிக்கப்பட்டுள்ளன. கணேசர் தனியில் இதே இடத்தில் செவ்வக ஸ்புடிதங்கள் உள்ளன. தருமராஜர் தனியின் முகமண்டப ஆரம் பஞ்சரங்களையும் கர்ணசாலைகளையும் பெற்றுள்ளது. அனைத்துத் தனிகளிலும் முகமண்டப ஆரம் கீழ்த்தள ஆரத்தோடு இணைக்கப்பட்டுள்ளது. கணேசர் தனியில் கீழ்த்தள மேற்கு ஆரம் சாலைகளின்றிக்

காட்டப்பட்டுள்ளது. தருமராஜர் தனி தவிர ஏனைய அனைத்து இரு தளத் தனிகளிலும் ஆரம் அர்பித ஆரமாக இரண்டாம் தளத்தோடு ஒட்டி உறவாடி அமைந்துள்ளது. தருமராஜர் தனியில் மட்டுமே ஆரம் அனர்பிதமாக அரமியத்தைச் சுற்றிவர வழிவிட்டு ஒதுங்கியமைந்துள்ளது.

இரண்டாம் தள அரமியச் சுவர்கள் தருமராஜர், கணேசர் தனிகளில் மட்டும் பிதுக்கங்களுடன் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. தருமராஜர் தனி இப்பிதுக்க, ஒடுக்கங்களில் சிற்பங்களோடு கோட்டங்கள் கொண்டுள்ளது. பிடாரித் தனிகள் அரமியச் சுவரின் கர்ணபத்திகளில் சிற்பங்களோடு கோட்டங்களும் சாலைப்பத்தியில் வெறுங்கோட்டமும் பெற்றுள்ளன. அருச்சுனர் தனியும் அதைப் பின்பற்றியுள்ளது. வலையன்குட்டைத் தனியில் சுவரின் இருபுறத்தும் செவ்வக ஸ்புடிதங்கள் பெரிய அளவில் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. நகுலசகாதேவர் தனியின் அரமியச் சுவர் கீழ்த்தளம் போலவே நான்முக அரைத்தூண்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டுக் கோட்டங்களின்றி உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. கூரையுறுப்புகளில் வலையன்குட்டைத் தனியில் மட்டும் வலபி இடம் பெறவில்லை. ஏனைய வலபிகள் சில வாத்துவரி பெற்றும் சில பூதவரி பெற்றும் சில வெறுமையாகவும் உள்ளன.

வடக்குப் பிடாரித் தனி தவிர ஏனைய இருதளத் தனிகளில் இரண்டாம் தள ஆரம் இடம்பெற்றுள்ளது. வலையன்குட்டைத் தனி, தருமராஜர் தனி போன்றவற்றில் இது வேதிகை பெற்றும் தெற்குப் பிடாரித் தனி, அருச்சுனர் தனி, நகுலசகாதேவர் தனி, கணேசர் தனி ஆகியவற்றில் வேதிகையற்றும் அமைந்துள்ளது. நகுலசகாதேவர் தனியில் இவ்வாரத்தின் தென்பகுதியில் கர்ணகூடங்களுக்கு இடைப்பட்ட நிலையில் சாலைகளுக்கு மாற்றாகப் பஞ்சரங்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இப்பஞ்சரங்களும் கூடங்கள் போலவே வேதிகையற்றுள்ளன. கணேசர் தனியின் தென், வடபக்கங்களில் இரண்டாம் தள ஆரம் இடைச்சாலைகளின்றிக் கூடங்கள் மட்டுமே பெற்றமைந்துள்ளது. இத்தனியின் இரண்டாம் தள ஆரச்சுவரில் குறுநாசிகைகள் இடம் பெறவில்லை.

கிரீவம் காட்டப்படாத ஒரே செதுக்குத் தனி கொற்றவைத் தனி தான். ஏனையவற்றுள், மிக உயர்ந்த கிரீவம் பீமத்தனியிலும் அடுத்து கணேசர் தனியிலும் அமைந்துள்ளது. மிகக் குறைந்த உயரமுடைய கிரீவம் வலையன்குட்டைத் தனியில் காணப்படுகிறது. வேதிகை, நான்முக அரைத்தூண்கள் அணைத்த சுவர்ப்பகுதி, வாஜனம், வலபி என அமையும் கிரீவத்தின் வலபியில் நகுலசகாதேவர் தனியில் மட்டும் வாத்து வரியுள்ளது. பிடாரித் தனியிலும் தருமராஜர் தனியிலும் பூதவரி இடம்பெற்றுள்ளது. பிற தனிகளில் வெறுமையான வலபியே காட்டப்

பட்டுள்ளது. வலையன் குட்டையில் வலபியே இல்லையென்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

வெவ்வேறு விதமான அலங்கரிப்புகளோடு கூடிய சிகரம் வலையன் குட்டை, வடக்குப் பிடாரித் தளிகளில் நாகரமாகவும் அருச்சுனர், தருமராஜர், தெற்குப் பிடாரித் தளிகளில் திராவிடமாகவும் பீம, கணேசர் தளிகளில் சாலையாகவும் நகுலசகாதேவர் தளியில் தூங்காணைமாடமாகவும் உள்ளது. சிகரம், கிரீவம் இரண்டையும் உட்படுத்திப் பெரு, சிறு நாசிகைகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நாசிகைகள் நாகர, திராவிட சிகரங்களில் ஒன்று போல அமைந்துள்ளன. செவ்வகக் கீழ்ப்பட்டி பெற்றுள்ள இந்நாசிகைகளின் தலைப்பும் வளைவான மேற்கூரையும் கொடிக்கருக்குகள், பூப்பதக்கங்கள், இலைப்பின்னல்கள் எனப் பல்வேறு அலங்காரங்கள் கொண்டுள்ளன. மேற்கூரையின் உட்குழிவில் காணத்தலையொத்த பாறைச் செதுக்கல்கள் உள்ளன.

சாலை, தூங்காணைமாட நாசிகைகள் முற்றிலும் மாறுபட்டுள்ளன. தூங்காணைமாடத்தில் பின்புறம் ஒரு பெருநாசிகையும் பக்கப்பகுதிகளில் கிழக்கிலும் மேற்கிலும் இருநாசிகைகளும் காட்டப்பட்டுள்ளன. கிழக்கு, மேற்குப் பெருநாசிகைகளின் இருபுறத்தும் இருசிறு நாசிகைகள் சற்றுத் தள்ளிய நிலையில் வெட்டப்பட்டுள்ளன. இந்நாசிகைகள் அனைத்துமே கீழுள்ள செவ்வகப்பகுதியில், அணைவு அரைத்தூண்களையும் இடைப்பட்ட சுவர்ப்பகுதியையும் பெற்றுள்ளன. கணேசர் தளியின் சிறு நாசிகைகள் இதே அமைப்புடன் வேதிகைப்பகுதியும் கொண்டுள்ளன. இத்தளியின் பெருநாசிகை பஞ்சரம் போலக் கபோதமும் கிரீவமும் பெற்று அமைந்துள்ளது. கணேசர் தளிநாசிகைத்தலைப்புகள் பிறநாசிகைகளில் இருப்பதுபோல் அன்றிச் சூலத்தலை கொண்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

பீமத்தளியின் அனைத்து நாசிகைகளும் கீழ்ப்பகுதியில் அரைத் தூண்கள் அணைத்த சுவரும் சுவரில் கோட்டமும் கொண்டுள்ளன. பெரும்பாலான கோட்டங்களில் சிற்பங்கள் உள்ளன. கிரீவ நாசிகைகளில் பல்லவப் பகுதியில் சிற்பங்கள் இடம்பெறும் முதல் தளியாகப் பீமத்தளியைக் குறிப்பிடலாம். பீமத்தளியின் பெருநாசிகைகள் கபோதம், பூமிதேசம், கிரீவம் பெற்று ஆறங்க நாசிகைகளாய்க் காட்சிதருகின்றன. பின்னாளைய கட்டுமானங்களில் இத்தகு நாசிகைகளைக் காண முடிவதில்லை.

தூங்காணைமாடத்தளி சிகரத்தின் முன்பகுதி, அலங்கரிக்கப்பட்ட முகப்பட்டியும் உள்ளடங்கிய அரைவட்டக் குழிவுமாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இக்குழிவில் மதலைத் தோரணங்களும் தாவுயாளிகளும் உள்ளன. தூபி தவிர, பிற பகுதிகளில் திராவிடமாய் அமைந்த சிறு

விமானமொன்று நடுவில் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாட்டுத் திருக்கோயில்களின் வரிசையில் இதுவே முதல் திராவிட விமானமெனலாம்.

கணேசர் தளி சிகரத்தின் வடக்கு, தெற்கு முகங்கள் அலங்கரிக்கப்பட்ட முகப்பட்டியோடு நீள்வட்டக் குழிவு கொண்டுள்ளன. இக்குழிவின் மேற்பகுதி தாவுயாளிகளோடு மதலைத் தோரணங்கள் கொண்டுள்ளன. நடுப்பகுதியில் தூய வேசர வடிவிலான சிறு விமானமொன்று வெட்டப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாட்டுக் கலை வரலாற்றில் காட்சி கொடுக்கும் முதல் தூய வேசர விமானமாக இதைக் கொள்ளலாம். பீமத்தளி சிகரத்தின் வட, தென் குழிவுகளும் முகப்பட்டி, மதலைத் தோரணம் கொண்டிருப்பதுடன் குழிவின் நடுவே நாகர தளமும் வேசர சிகரமும் கொண்ட கலப்பு விமானங்களைச் செதுக்கலாகப் பெற்றுள்ளன. இவ்விமானங்கள் கணேசர் தளி வேசர விமானம் போலவோ அல்லது தூங்காணைமாடத் திராவிட விமானம் போலவோ முழுமையுறவில்லை.

கட்டுத் தளிகள்

செதுக்குத் தளிகள் உருவாக்கப்பட்ட காலத்திலேயே கட்டுத் தளிகளும் கற்றளிகளாக உருப்பெறத் தொடங்கின. கூரம் செப்பேடு குறிப்பிடும் தளி செங்கல் தளியாக இருப்பதால் இராஜசிம்மரின் காலத்திலேயே முதல் கற்றளி உருவானதாகக் கொள்ளலாம். இவ் கற்றளிகள் மாமல்லபுரம், பணைமலை, காஞ்சிபுரம் ஆகிய ஊர்களில் இன்றும் நிலைபெற்றுள்ளன. இவற்றை அளவு கொண்டு சிறுதளிகள், பெருத்தளிகள் என்று இருபெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம்.

மாமல்லபுரம் உலக்கணைசுவரம், முருந்த நாயனார் கோயில், காஞ்சிபுரம் இறவாதான் ஈசுவரம், பிறவாதான் ஈசுவரம், ஐராவதேசுவரம், மகேந்திரவர்மேசுவரம், சுழுக்குன்றம் வேதகிரீசுவரம் ஆகியன இராஜசிம்மர் காலச் சிறு தளிகள்; கடற்கரைக் கோயில் வளாகம், பணைமலையீசுவரம், காஞ்சிபுரம் இராஜசிம்மேசுவரம் ஆகியன அவர் காலப் பெருத்தளிகள்.

கற்களை அளவாக அறுத்து, ஒன்றன் மேல் ஒன்றாக அடுக்கிக் கட்டப்பட்ட இக்கற்றளிகள் கட்டமைப்பில் பல புதிய உத்திகளுக்கு வழிவகுத்தன. விமானமும் சிறு முகமண்டபமும் கொண்டமைந்த உலக்கணைசுவரம் ஒருதள விமானமாகும். துணைத்தளத்தின் மீது பிரதிபந்தத் தாங்குதளம் கொண்டெழும் இவ்விமானத்தில் சுவர்ப் பிரிப்பு இல்லை. ஒவ்வொரு சுவரிலும் திசைக்குரிய சிற்பத்திற்கான ஆழமான கோட்டம் உள்ளது. சுவர்த் திருப்பத் தூண்கள் தாவுசிம்மத் தூண்களாக அமைய, அவற்றிற்கும் நடுக்கோட்டத்திற்கும் இடைப்பட்ட பகுதியில், கோட்டத்தின் இருபுறத்தும் பக்கத்திற்கொன்றென இரண்டு சுவர்ப் பஞ்சரங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

இப்பஞ்சரங்களுக்கு ஏற்பத் தாங்குதளம் பிதுக்கம் கண்டுள்ளது. தாங்குதளம் தொட்டுக் கபோதக் கூட்டைச் சிகரமாகக் கொண்டுள்ளதும் இப்பஞ்சரங்கள் ஒவ்வொன்றும் தம் கால்களுக்கு இடைப்பட்ட சுவரில் சிற்பங்களைக் கொண்டுள்ளன. முகமண்டபத்தின் மேற்குச் சுவரிலும் இப்பஞ்சரங்கள் இடம்பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத் தக்கது. இக்காலப் பல்லவக் கற்றளிகளில் இத்தகு பஞ்சரங்கள் அமைந்திருப்பது உலக்கணைசுவரத்திலும் மகேந்திரவர்மேசுவரத்திலும்தான் என்பது இங்கு நினைக்கத்தக்கது.

முகந்த நாயனார் கோயில் இருதளத் திராவிடக் கற்றளியாகும். இதுவும் முன்னால் முகமண்டபம் கொண்டுள்ளது. விமானத்தின் கருவறைச் சுவரில் சோமாஸ்கந்தர் வடிவம் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் ஆரச்சுவர் பீமத்தளியிலிருப்பது போல் ஆறங்க இரட்டை நாசிக் கோட்டங்களைப் பெற்றுள்ளது. இரண்டாம் தள அரமியச் சுவர்கள் நடுக்கோட்டமும் அதன் இருபுறத்தும் பஞ்சரங்களும் பெற்றுள்ளன.

இறவாதான் ஈசுவரம் இருதள நாகர விமானம். பாதுபந்தத் தாங்கு தளத்துடன் எழும் இதன் ஆதிதளச் சுவர்கள் தாவயாளித் தூண்களால் ஓரங்களில் அரவணைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு சுவரும் நான்முகத் தூண்கள் இரண்டினால் மூன்று பிரிவுகளாகப்பட்டுள்ளன. ஓரத் தூணுக்கும் நான்முகத் தூணுக்கும் இடைப்பட்ட கர்ணபத்திகள் கோட்டங்கள் பெற்று வாயிற்காவலர் சிற்பங்களுடன் விளங்குகின்றன. வாயிற்காவலர் சிற்பங்களுக்கு மேல் இக்கோட்டம் தடுக்கப்பட்டு மேலும் ஒரு சிற்பம் பெற்றுள்ளமை செதுக்குத்தளிகளில் காணப்படாத புதிய உத்தியாகும். நான்முகத் தூண்களுக்கு இடைப்பட்ட சுவர்ப்பகுதி, சாலைப்பத்தியில் கோட்டம் பெற்று அணைவுத் தூண்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் இருபுறத்தும் உள்ள சுவர்ப்பகுதி களும் புறத்திற்கொரு கோட்டம் பெற்றுச் சிற்பங்களைக் கொண்டுள்ளன. இப்பகுதிகள் ஆரத்திலமையும் ஆரச்சுவர்ப்பகுதிக்கு நேர்கீழாக உள்ளவையாகும்.

இறவாதான் ஈசுவரத்தில் மகரதோரணங்கள் மிகுந்த சிறப்புப் பெற்றுள்ளன. குடைவரைகள், செதுக்குத் தளிகளைவிட இக்கற்றளித் தோரணங்கள் மிக விரிவாகவும் அழகுபடவும் செதுக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இத்தோரணங்களின் நெற்றிக் குழிவுச் சிற்பங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. கீழ்த்தள ஆர உறுப்புகளான கூடங்களும் சாலையும் முதன்முறையாக இங்கு ஆறங்கம் கொண்டு அமைந்துள்ளன. இரண்டாம் தள அரமியக்கபோதம்வரை நீளம் இவ்வாறங்க ஆரம் இராஜசிம்மர் காலப் புதுமையாகும். ஆரச்சுவரில் உறுப்புகளுக்கு இடைப்பட்டனவாய் இரண்டிரண்டு செவ்வக ஸ்படிதங்கள் உள்ளன. இரண்டாம் தள அரமியம் முகுந்த நாயனார் கோயில் போலவே சுவர்ப்

பஞ்சரங்கள் பெற்றுள்ளது. இரண்டாம் தள அரமியத்திற்கு மேல் ஆர உறுப்புகள் இல்லாமையுடன் வேதிகையின் நான்கு மூலைகளிலும் நந்தி காட்டப்பட்டிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றமாகும். இம்மாற்றம் முகுந்த நாயனாரில் இடம்பெற்றவில்லை யென்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

காஞ்சிபுரம் இராஜசிம்மேசுவர (கயிலாசநாதர் கோயில்) வளாகத் துள்ளிருக்கும் மகேந்திரவர்மேசுவரம் தூய இருதளச் சாலைத் தளியாகும். இதில் சுவர்ப் பஞ்சரங்கள் இணைந்த ஓம்பகுதியாக யானைத் தலையைக் கொண்டிருப்பது புதுமையான அமைப்பாகும். பஞ்சரத்தின் கோட்டம் இருபிரிவுகளாகப்பட்டுச் சிற்பங்களைக் கொண்டுள்ளது. இதன் இரண்டாம் தள அரமியம், நடுக்கோட்டமும் செவ்வக ஸ்படிதங்களும் பெற்று வலையன்குட்டைத் தளி அரமியத்தை நினைவூட்டினாலும் இந்த ஸ்படிதங்களை அடுத்துள்ள சுவர்ப்பகுதிக்கோட்டங்கள், வலையன்குட்டைத் தளியிலிருந்து விலகி இங்கு அரமியச் சுவர் விரிவாக்கப்பட்டிருப்பதைத் தெளிவாக்குகின்றன. சாலை சிகரத்தின் பக்கக் குழிவுகளும் முன், பின் பெருநாசிகைகளும் தெய்வத் திருமேனிகளைப் பெற்றுள்ளன. செதுக்குத் தளிச் சாலை விமானங்கள் போல் இங்குச் சாலையின் அகலப்பகுதிகளில் பல நாசிகைகள் இடம்பெறாது ஒரே ஒரு பெருநாசிகை மட்டும் இடம்பெற்றிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இராஜசிம்மேசுவரத்தின் முன்னும், கோயில் திருச்சுற்றின் நாற்புறத்திலும் அமைந்துள்ள இருதளத் திராவிட, சாலை விமானங்கள், பிறவாதான் ஈசுவரம் ஆகியவை ஒரே வார்ப்பிலமைந்தவை. இவற்றின் கீழ்த்தளச் சுவர்கள் ஓர அணைவுத் தூண்களும் கோட்ட அணைவுத் தூண்களும் கொண்டவை. ஓர அணைவுத் தூண்கள் விலங்கடித் தூண்கள். முன்றில் பெற்றுள்ள இவ்விமானங்களின் கீழ்த்தளச் சுவர்கள் போலவே அரமியச் சுவர்களிலும் பக்கத்திற்கொரு கோட்டம் இடம்பெற்றுள்ளது. இக்கோட்டத்தின் இருபுறத்தும் செவ்வக ஸ்படிதங்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன. இங்குக் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களாக இரண்டைக் குறிக்கலாம். ஆரமற்ற தளங்கள் முதல் மாற்றம். வெளி விமானங்களிலும் உட்புறத்துள்ள சாலை விமானங்களிலும் இரண்டாம் தள அரமியத்திற்கு வேதிகை காட்டப்பட்டுள்ளது. இது இவற்றிற்கு முற்பட்ட பல்லவர் கட்ட அமைப்புகள் எவற்றிலும் காணப்படாத புதுமையாகும். பின்னாளைய பல்லவ, சோழ அரமியங்களில்கூட இவ்வுறுப்பு அரிதாகவே சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

மாமல்லபுரம் கடற்கரைக் கோயில் வளாகம் மூன்று தளிகளைப் பெற்றமைத்துள்ளது. கிழக்கில் நான்கு தள விமானமும் நடுவில் ஒருதள நரபதிசிம்ம விஷ்ணு கிருகமும் மேற்கில் முத்தள விமானமும் உள்ளன. இவையனைத்தையும் சுற்றிவளைத்துத் திருச்சுற்று மதிலும் மேற்கில்

அழிந்துபோன கோபுரத்தின் எச்சங்களும் உள்ளன. முத்தள விமானத்தின் முன், இருந்தழிந்த மண்டபங்களின் அடித்தளங்கள் காணப்படுகின்றன. கல்வெட்டுகளோடமைந்த பலித்தளம், கொடித்தளம் ஆகியவையும் உள்ளன. இக்கோயில் வளாகத்திலிருந்தும் கடற்கரைப் பகுதியிலிருந்தும் சில புதிய கட்டமைப்புகள் அண்மைக்காலத்தே கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன.

கடற்கரைக் கோயில் வளாகத்துள்ள மூன்று தளிகளில் நரபதி சிம்ம விஷ்ணு கிருகம் காலத்தால் பழமையானது. முகமண்டபமும் கருவறையும் கொண்ட இம்மண்டபத் தளியின் ஒரு பகுதி பாறைச் செதுக்கலாகவும் மறுபகுதி கட்டுமானமாகவும் உள்ளமை சிறப்புக் குரியதாகும். இதுபோன்று செதுக்கலும் கட்டுமானமும் கலந்தமைந்த விமானம் பல்லவர் பகுதியில் இது ஒன்றுதான். பாதபந்தத் தாங்குதளம் கொண்ட இவ்விமானத்துள் பாறைச் செதுக்கலாய்த் துயிலும் விஷ்ணு.

மேற்குத்தளியும் கிழக்குத்தளியும்பத்மபந்தத்தாங்குதளத்தின் மீது அமைந்த முத்தள, நாற்றளக் கலப்புத் திராவிட விமானங்களாகும். இரண்டும் ஏறத்தாழ ஒரே அமைப்புடையவை. இரண்டுமே முதல் தளத்திலும் மேற்றளத்திலும் ஆரமேற்காதவை. முத்தள விமானத்தின் கிழக்குச் சுவரும் நரபதிசிம்ம விஷ்ணு கிருகத்தின் மேற்குச் சுவரும் ஒரே சுவராக அமைந்து, இருதளிகளையும் பிரிப்பது பல்லவக் கட்டுமானத்தில் இதுவே முதல்முறை. மிக இயல்பாக இவ்வுத்தியைக் கையாண்டு, இருந்ததையும் அதன் முன் புதிதாக மற்றொன்றையும் ஒன்றிணைத்துக் கட்டியிருக்கும் பாங்கு சிறப்புக்குரியதாகும்.

இவ்விரு விமானங்களின் தளக் கட்டுமானங்கள், நடுக்கோட்டம், இருபுறத்தும் செவ்வக ஸ்புடிதங்கள் என்ற அமைப்பில் உருவாகியுள்ளன. சில ஸ்புடிதங்களின் செவ்வகங்கள் சிற்பங்களைப் பெற்றுள்ளன. நாற்றள விமானத்தின் கீழ்த்தளக் கூரைமீது நான்கு மூலைகளிலும் அமர்ந்த சிம்மங்கள் இருத்தப்பட்டுள்ளன. இது போலவே இத்தளியின் மேற்றளக் கூரைமீதும் முத்தள விமானத்தின் மேற்றளக் கூரைமீதும் சங்குதும் கணங்கள் உள்ளன. கிழக்கு விமானத்தின் இரண்டாம் தள ஆரத்தில் பஞ்சரங்கள் காட்டப்பட்டிருப்பதுடன் அவற்றின் மேல் வளைவுக் கூடுகள் சிற்பங்கள் பெற்றிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. ஆரச்சாலைகளின் சிறுநாசிகைகளிலும் சிற்பங்கள் உள்ளன. ஒருகல் தளிகளிலும், இறவாதான் ஈசுவரத்திலும் ஆரநாசிகைக் கூடுகளில் இடம்பெற்ற காளைத்தலைபோன்ற செதுக்கல்கள் இங்கு முற்றிலுமாய் வழக்கிழந்துவிடுவதைக் காணமுடிகிறது. அதற்குப் பதிலாகப் பெரும்பாலான ஆரநாசிகை வளைவுகள் கந்தர்வத் தலைகளையும் பல்வேறு சிற்ப வடிவங்களையும் பெற்றமைந்துள்ளன.

கிழக்குத்தளி தனியொரு திருச்சுற்று மதில் பெற்றுள்ளது. அதன் உட்புறச் சுவர் நன்கு பகுக்கப்பட்டுச் சிற்பங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளது. இச்சிற்பங்களுள் பெரும்பான்மையன முற்றிலுமாய் அழிந்து விட்டன. இச்சுவரின் புறத்தே வெற்றுக் கோட்டங்கள் உள்ளன. இச்சுவரின் கிழக்கில் காட்டப்பட்டுள்ள திறப்பு, கோபுர வாயில் போல் அமைந்து கிழக்கு நோக்கிய இக்கோயிலுக்கான நேர்வாயிலாகியுள்ளது. இவ்வாளகத் தளிகளின் தூண்கள் தாவு சிம்மம், குதிரை, யானை போன்ற விலங்குகளைப் பெற்றுள்ளன. கிழக்குத் தளியின் முகமண்டபக் கூரையில் சாலைகளுக்கிடையே பஞ்சரங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. இவை இதே தளியின் இரண்டாம் தள ஆரப் பஞ்சரங்களை ஒத்துள்ளன. மேற்றளியின் முகமண்டபத்தின் மீது ஆரச்சுவரால் இணைக்கப்பட்ட இரண்டு கூடங்கள் மட்டுமே உள்ளன. ஆரச்சுவர்மீது அமர்ந்த நந்தி காட்டப்பட்டுள்ளது.

இவ்விரு விமானங்களின் கருவறைப் பின்சுவரில் சோமாஸ்கந்தர் இடம்பெற்றிருந்தாலும் மேற்றளி இறைவடிவம் கீழ்த்தளி வடிவத்தை விட அழகானது. குறிப்பாக உமாதேவியின் வடிவத்தைக் கூறலாம். கீழ்த்தளியில் கூடுதலாக ஒரு தாராலிங்கமும் காணப்படுகிறது.

கடற்கரைக் கோயில் விமானங்கள் இரண்டுமே தனித்தன்மை வாய்ந்த பல்லவக் கட்டுமானங்கள். சரியான இடைவெளிகளுடன் அமைந்த இவ்விமானத் தளங்களின் கட்டமைப்பைத் தமிழ்நாட்டுக் கட்டடக்கலை வரலாறு எப்போதுமே மறுபதிவு செய்யவில்லை என்பது இதன் பெருமைக்குச் சான்றாகும். உயரமான ஆனால் அகலக் குவையான இவற்றின் மேற்றளங்கள் பல்லவக் கணக்கிலிருந்த அழகுணர்ச்சி மேலாண்மையை வெளிப்படுத்துகின்றன. மேற்றளங்கள் ஆர மிழந்தமையால் கிரீவத்தின் சுற்றளவுக் குறைவும், நீட்சியும் இணைந்து விமானத் தலைப்பிற்குத் தனிச்சுவர்ச்சியைத் தந்துவிடுகின்றன. இவ்வழகும் அமைப்புநேர்த்தியும் வேறெந்தப் பல்லவக் கட்டுத் தளியிலும் காணமுடியாத சேர்க்கையாகும். இதற்கேற்றாற் போல இவற்றின் கலசங்களும் நீண்ட கூர்முனைகளுடன் அமைந்து இவற்றின் எழிலைப் பன்மடங்காக்கியுள்ளன.

விழுப்புரத்திலிருந்து ஏறத்தாழ இருபது கிலோமீட்டர் தொலை விலிருக்கும் அனந்தபுரத்தை அடுத்தமைந்துள்ள சிற்றூரே பனைமலை. இவ்வூர் மலையின் மேல் இராஜசிம்மரின் கல்வெட்டோடு காட்சி யளிக்கும் முத்தள விமானம், நாகர தளங்களும் திராவிட கிரீவ, சிகர மும் பெற்ற கலப்புத் திராவிட விமானமாகும். இதன் முதல் இருதளங்கள் மட்டுமே பழைய கட்டமைப்பிலுள்ளன. மேற்றளமும் கிரீவ, சிகர உறுப்புகளும் பின்னாளில் புதுப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. இதற்கு முன் அமைக்கப்பெற்ற பல்லவ விமானங்களிலிருந்து இது கட்டமைப்பில் முற்றிலும் மாறுபட்டுள்ளது.

இவ்விமானத்தின் கீழ்த்தளச் சாலைப்பகுதிகள் (பத்ரசாலை) கர்ணபகுதிகளிலிருந்து விடுபட்டு நாற்புறத்தும் நன்கு முன்தள்ளியமைந்து, தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு ஆகிய முத்திசைகளில் தனித்திருமுன்களாகியுள்ளன. கிழக்கில் இச்சாலைப்பகுதி கருவறைக்கு முன் சிறு மண்டபம் போலச் சுவர்களில் நான்முகனையும் விஷ்ணுவையும் சிற்பங்களாகக் கொண்டு உருவாகியுள்ளது. இதை அர்த்த மண்டபமாய்க் கருதுவாரும் உளர். இத்தளியின் பாதபந்தத் தாங்குதளத்தில் இரண்டு மாறுதல்களைக் காணமுடிகிறது. ஐகதி பெருந்தாமரையாய் மாமல்லபுரத்துக் கடற்கரைத் தளிகளைப் போலமைய, கண்டப் பகுதியின் திருப்புமுனைகளில் யானைத் தலைகள். இவை தளியின் தாங்குதளத்திற்கே உயிரூட்டுகின்றன எனலாம்.

பனைமலைத் தளியின் சாலைத் திருமுன்கள், சுவர்களில் மகரதோரணங்களோடு வெறுங்கோட்டங்கள் பெற்றுள்ளன. ஒரு தளத் திருமுன்களான இவற்றின் கூரைமீது ஆறங்கச் சாலைகள் ஆர உறுப்புக்களாக அமைந்துள்ளன. கீழ்த்தள ஆர உறுப்புகளும் ஆறங்கம் கொண்டவையே. இவ்ஆர உறுப்புகளின் சுவர்கள் செவ்வக ஸ்புடிதங்கள் பெற்றுள்ளன.

விமானத்தின் இரண்டாம் தள அரமியத்திலும் சாலைப்பத்திகள் நன்கு முன்தள்ளி அமைந்துள்ளன. இவற்றின் மீது வேதிகையற்ற ஆரம் அமர, மூன்றாம் தளம் பிற்காலக் கட்டுமானமாக உயர்கிறது. பனை மலைத் தளியின் வடக்குச் சாலைத் திருமுன் பல்லவ ஓவிய எச்சங்களைக் கொண்டுள்ளது. கருவறையின் நடுவில் இலிங்கத் திருமேனியும் பிண்கவரில் சோமாஸ்கந்தர் சிற்பமும் காணப்படுகின்றன.

காஞ்சிபுரம் இராஜசிம்மேசுவரம் இராஜசிம்மர் காலக் கட்டடக் கலையின் உச்ச வெளிப்பாடு. இதன் விமானம் பனைமலைத் தளியின் விரிவாக்கம். பனைமலைத் தளியில் சாலைப்பத்திகள் மட்டுமே முன்தள்ளியமைந்து தனித் திருமுன்களாய் ஏற்றம் பெற்றன. காஞ்சிபுரம் இராஜசிம்மேசுவரத்தில் சாலைப் பத்திகளுடன் கர்ணபத்திகளும் வெளிவாங்கி, விமானத்தின் துணைத் திருமுன்களாய் ஒரு தளக் கட்டமைப்பில் உருவாகியுள்ளன. இதனால் மைய விமானமும் அதனைச் சுற்றிலும் ஒட்டி அரவணைத்த நிலையில் ஏழு ஒரு தள விமானங்களும் பெற்றமைத்து இக்கோயில். கிழக்குச் சாலைப் பத்திக் கருவறையின் முன், மண்டபம் போல அமைந்துள்ளது. மைய விமானத்தின் தாங்குதளமும் கூரையுறுப்புகளும் தொடர்பறாது இவ்வொரு தளத் துணை விமானங்களையும் அரவணைத்துக் கொள்வதால், விமானக் கட்டமைப்பின் வெளித்தோற்றம் எழிலார்ந்து விளங்குகிறது.

விமானத்தின் பாதபந்தத் தாங்குதளம் கருங்கல் உபானத்தின் மீது நிற்கிறது. தாங்குதளத்தின் பட்டிகையும் கருங்கல். ஏனைய விமான

உறுப்புகள் மணற்கல்லால் ஆனவை. இத்தாங்குதளத்தின் சிறப்பம்சம், இதன் ஐகதிதான். இதுவரையில்லாப் புதுமையாய் ஐகதியின் முகப்பு, மேல், கீழ் விளிம்புகள் பெற்று, இடைப்பட்ட பகுதியில் கண வடிவங்களைக் கொண்டுள்ளது. திருப்புமுனைகளில் யாளி முகங்கள். இக் கணங்கள் ஆடுமாறும் போரிடுமாறும் உள்ளன. மனித, அசுர, விலங்கு முகக் கணங்களுள் மகிடத் தலையுள்ள பூதம் குறிப்பிடத்தக்கது. கண்ட பாதங்கள் பனைமலைத் தளி போல யானை முகப்புகள் கொண்டுள்ளன.

மைய, துணை விமானங்களின் சுவர்ப்பகுதிகள் எண்முகத் தாவு யாளித் தூண்களால் அணைக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றிலுள்ள கோட்டங்கள் நான்முக அணைவுத் தூண்களைப் பெற்றுள்ளன. கோட்டங்கள் அணைத்திலும் அற்புதமான சிற்பங்கள். ஒரு தள விமானங்கள் அணைத்தும் பனைமலைத் தளி போல் ஆறங்க ஆர உறுப்புகளைப் பெற்றுள்ளன. மைய விமானம் கருவறையைச் சுற்றி இருசுவர்களும் சுவர்களுக்கு இடைப்பட்ட சுற்றுவழியும் கொண்டு சாந்தாரமாய் அமைந்துள்ளது. சுவர்களுக்கு இடைப்பட்ட கூரைப்பகுதி பலகைக் கற்களால் மூடப்பட்டுள்ளது. கருவறையுள் இலிங்கமும் பிண்கவரில் சோமாஸ்கந்தர் சிற்பமும் உள்ளன.

ஒரு தள விமான ஆர உறுப்புகளை மைய விமான ஆரத்துடன் இணைத்துக் கொள்ளுமாறு இடைப்பட்ட பகுதிகளில் சாலைகளை நிறுவியுள்ள போக்கு, கீழ்த்தொடரொழுங்கை மேற்பகுதியிலும் நிறைவு செய்வதாய் உள்ளது. நான்கு தளங்கள் கொண்டுள்ள மைய விமானத்தின் இரண்டாம், மூன்றாம் தளங்கள் மேலும் ஆரங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. இரண்டாம் தள ஆரத்தில் பஞ்சராங்கள் கூடுதல் உறுப்புகளாய் அமைந்துள்ளன. இங்கும் பனைமலைத் தளியிலும் முதல் தளக் கூரையில் ஆரம் இடம்பெறுவது மல்லைத் தளிகளில் இருந்து மாற்றம் காட்டும் அமைப்பெனலாம். இரண்டாம் தள ஆரப் பஞ்சராங்கள் புதுவரவு. நான்காம் தளத்தின் மேல் நந்திகள் அமர்ந்துள்ளன. கிரீவமும் சிகரமும் திராவிடமாக அமைய, பெருநாசிகைகளில் கிழக்கில் சிவபெருமான், தெற்கில் தட்சிணாமூர்த்தி, மேற்கில் விஷ்ணு, வடக்கில் நான்முகன் இடம்பெற்றுள்ளனர்.

துணை விமானங்கள் அணைத்தும் உட்கவரில் அற்புதமான பேரளவுச் சிற்பங்களைப் பெற்றுள்ளன. திருச்சுற்று மதில் சுவரையொட்டிக் காட்டப்பட்டிருக்கும் இரு தளத் திராவிட, சாலை விமானங்கள், உட்புறத்தே சிற்பங்களும் ஓவியங்களும் கொண்டுள்ளன. விமானத்தின் முன்னுள்ள இராஜசிம்ம மண்டபம் தெற்கு, வடக்கு, கிழக்கு முகங்களில் முகப்புகளைக் கொண்டுள்ளது. இம்முகப்புகள் ஒவ்வொரு திசையிலும் இருநான்முகத் தூண்கள், சுவரோடு ஒட்டிய இரு அரைத்தூண்கள்

பெற்றுள்ளன. அரைத்தரண்களையொட்டிய சுவர்ப்பகுதிகள் கோட்டங்களில் வாயிற்காவலர்கள் தெய்வவடிவங்கள் கொண்டுள்ளன.

காஞ்சிபுரம் இராஜசிம்மேசுவரம் பல்லவர் கட்டடக்கலையின் மைல் கல். பல்லவர் காலத்தெழுந்த முதல் சாந்தார விமானம். தமிழ் நாட்டின் இரண்டு அங்காலயங்களுள் முதலாவது; முதன்மையானது. திருச்சுற்று முழுவதும் இருதள விமானங்களால் சூழப்பெற்ற ஒரே விமானம். பல்லவர் தளிகளிலேயே அதிக அளவில் சிற்பங்களைக் கொண்டமைந்த ஒரே கோயில். பல சைவ இறைக்கோலங்கள் முதன் முதலாக இராஜசிம்மேசுவரத்தில்தான் முகம் காட்டுகின்றன. சுவர்ப்பிரிப்பு, கோட்ட அமைப்பு, கோட்டங்களின் உட்பகுப்பு, அலங்கரிப்பு, தோரணங்கள் எனப் பல்லவக் கலைத்திறம் உச்சத்தில் மிளிரும் இடம் இராஜசிம்மேசுவரம். கற்றளியின் முன் கற்றளியுடன் இணைக்கப் படாமல் முழுமையான அளவில் மண்டபமொன்று காணப்படுவதும் இராஜசிம்மேசுவரத்தில்தான். பல்வேறு வடிவங்களில் கிரந்த எழுத்துக்களில் கல்வெட்டுகள் காணப்படும் ஒரே கோயில் இதுதான். பல்லவக் கற்றளிகளில் முதல்வனாக விளங்கும் இத்திருக்கோயில் இன்றளவும் முழுமையான ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்படவில்லை. வரலாற்றுப் பின்னணியோடு கட்டட, சிற்ப, ஓவிய இலக்கியஞ் சார்ந்த விரிவான களஆய்வுகள் தமிழ்நாட்டுக் கலை வரலாற்றில் இத்தளியின் சரியான இருப்பிடத்தை நிர்ணயிக்க உதவும்.

இரண்டாம் நந்திவர்மர் காலப் பரமேசுவர விண்ணகரம் இன்று வைகுந்தப் பெருமாள் கோயிலாக அழைக்கப்படுகின்றது. தமிழ்நாட்டில் இன்று காணக்கிடைக்கும் முழுமையுற்ற முத்தளக் கருவறைக் கோயில்களுள் பழமையானதும் சிறப்புக்குரியதுமான இக்கோயில் விமானத்தின் நான்கு தளங்களுள் முதல் மூன்று தளங்கள் முறையே விஷ்ணுவின் நின்று, அமர்ந்த திடந்த கோலங்களைக் கொண்டுள்ளன. நான்காம் தளம் வெற்றுத்தளமாக அமைய, மேலே திராவிட கிரீவமும் சிகரமும் உள்ளன.

கீழ்த்தளக் கருவறையைச் சுற்றி எழும் மூன்று சுவர்களுள் வெளிச்சுவர் கீழ்த்தளத்துடன் முடிய, இடைச்சுவர் இரண்டாம் தளம்வரை தொடர்ந்து அத்தளத்துடன் நிறைவு பெறுகிறது. உச்சவர் மூன்றாம் தளக் கருவறையின் புறச்சுவராக வளர்ந்து அத்தளத்துடன் முடிகிறது. இத்தளக் கூரையின் மீதே நான்காம் தளக் கட்டுமானம் அமர்ந்துள்ளது. வெளிச்சுவர்க் கூரைமீது முதல் தள ஆரமும் இடைச் சுவர்க் கூரைமீது இரண்டாம் தள ஆரமும் உச்சவர்க் கூரைமீது மூன்றாம் தள ஆரமும் அமர், நான்காம் தளம் ஆரமற்றுள்ளது.

இரண்டாம் தளத்திற்குச் செல்லும் வழி விமானக் கீழ்த்தளத்தின் கிழக்குப் பகுதியில் படிக்கட்டுகளுடன் அமைந்துள்ளது. கீழ்த்தளம்

பாதபந்தத் தாங்குதளத்துடன் கூரைவரை பிதுக்கங்களைப் பெற்றுள்ளது. அகலமான மையப் பிதுக்கம் பத்ரசாலைப் பிதுக்கமாய், ஆறங்கச் சாலையை ஆர உறுப்பாகக் கொண்டு காட்சிதருகிறது. பத்ரசாலைப் பத்திக்கும் கர்ண பத்திகளுக்கும் இடைப்பட்ட சுவர்ப்பகுதியில் பக்கத்திற்கு இரண்டு சுவர்ப் பஞ்சரங்கள் நடுவில் கோட்டத்துடன் உள்ளன. இவையனைத்திலும் சிற்பங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

மாளிகை முகப்பு நாற்றிசைகளிலும் தொடர்ந்தமைந்த சிம்மத் தூண்களைக் கொண்டுள்ளது. அதன் உச்சவரில் பல்லவர் வரலாறு சிற்பத் தொகுதிகளாக இடம்பெற்றுள்ளது. மாமல்லைக் கீழ்த்தளிச் சுற்றுச்சுவர் அமைப்பைத் தழுவியமைந்த கட்டமைப்பு இது. பரமேசுவர விண்ணகரமும் இராஜசிம்மேசுவரத்தைப் போலவே பல முதல் களக்குரிய சிறப்பான தளியாகும். முதல் திருச்சுற்று மாளிகை, முதல் முத்தளக் கருவறைகள், விஷ்ணுவின் பல திருத்தோற்றங்களைக் கொண்ட முதற் கோயில் என இதற்கும் 'முதல்வன்' தகுதிகளுண்டு.

தந்திவர்மர் காலப் பணிகளாக எழுந்த விமானங்களுள் கட்டடக் கலையமைப்பில் குறிப்பிடத்தக்க கூறுகளைப் பெற்று விளங்குவது உத்தரமேரூர் சுந்தரவரதப் பெருமாள் கோயிலாகும். காஞ்சிபுரம் வைகுந்தப் பெருமாள் கோயில் விமானம் போல இதுவும் முத்தளக் கருவறைகள் கொண்ட விமானம்தான் என்றாலும், இதற்கு நான்காம் தளமில்லை. இராஜசிம்மரின் பனைமலையீசுவரர் விமானம் போல் இதற்கும் தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு பெருஞ்சாலைப் பகுதிகளில் துணை விமானங்கள் உள்ளன. வைகுந்தப் பெருமாள் விமான அமைப்பும் பனைமலையீசுவரர் விமான அமைப்பும் கலந்தமைந்த இவ்விமானம் பரமேசுவரப் பெருந்தச்சரால் அமைக்கப்பட்டதென்று கல்வெட்டுக் குறிப்பிடுகிறது.

கலப்புக் கட்டுமானமான இவ்விமானத்தின் துணைத்தளமும் தாங்குதளமும் மட்டுமே கற்பணி. இரண்டுமே நன்கு உருவாக்கப்பட்டு அலங்கரிப்பும் பெற்றுள்ளன. துணைத்தளத் திருப்பங்களில் ஒரு கால் உயர்த்திய அமர்நிலைச் சிம்மங்கள் காணப்படுகின்றன. இத்திருப்பங்களில் தாங்குதள ஜகதி பெருந்தாமரையாகி முனைகளில் சக்ரவாகப் பறவைகளின் வடிப்பைப் பெற்றுள்ளது. குழுதம் இப்பகுதியில் மட்டும் தாமரையிதழ்களால் தழுவப்பட்ட கடகாவிருத்தமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. கண்டமும் பட்டிகையும் பிரதிவிரியாகியுள்ளன. சுருங்கச் சொன்னால் திருப்பங்களில் பத்மபந்தமும் நேர்ப்பகுதிகளில் பாதபந்தமும் தாங்குதள அமைவாக உள்ளன. இதை வர்க்கபேதமென்பர்.

செங்கல் சுவர்களில் நான்முகத் தூண்கள். ஆரம் ஆறங்க உறுப்பு களுடன் அனர்ப்பிதமாக அமைந்து இரண்டாம் தள அரமியத்தைச் சுற்றிவர வழிவிட்டுள்ளது. இரண்டாம் தள அரமியமும் கீழ்த்தளம்

போலவேதெற்கு, மேற்கு, வடக்குப் பகுதிகளில் துணைத்திருமுன்களும் கிழக்கில் முகமண்டபமும் பெற்றுள்ளது. இரண்டாம் தள ஆரம் அர்ப்பிதமாக அமைந்து மூன்றாம் தளத்தோடு ஒட்டி உறவாடுகிறது. பெருமானின் கிடந்த கோலத்தைக் கொண்டிருக்கும் இத்தளம் செவ்வகமாக உள்ளது. இதன் மீது வேசர கிரீவமும் சிகரமும் இடம்பெற்றுள்ளன. கீழ்த்தளத்தின் தெற்கு, மேற்கு வடக்குத் துணைத் திருமுன்களை அடையப் படிகள் உள்ளன. இந்தப் படிவரிசையின் முகப்புச் சுவரில் கலைவாணி, இரதிமன்மதன், முனிவர் வடிவங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

கலப்புத் தளியாக உள்ள உத்தரமேரூர்க் கயிலாசநாதர் விமானம் இராஜசிம்மேசுவரத்தைப் போல் சாந்தாரமாக அமைந்திருப்பினும் அதன் கீழ்த்தள ஆரம் சுந்தரவரதப் பெருமாள் விமானம் போல் அனர்ப்பிதமாக விலகியுள்ளது. இவ்விமானத்தின் பூதவரிகளும் முகமண்டப அமைப்பும் சுந்தரவரதப் பெருமாள் விமானத்தை ஒத்துள்ளன. இது போல் சுட்டுமான உத்திகளை இணைத்தும் மாற்றியும் அமைத்ததன் வழி தாங்கள் எடுப்பித்த ஒவ்வொரு சுட்டமைப்பையும் புத்தமைப்பாக்கி மகிழ்ந்தவர்கள் பல்லவச் சிற்பாசிரியர்கள்.

ஆலம்பாக்கம் வரதராசப் பெருமாள் கோயில் கீழே வெற்றுத் தளமும் அதன்மீது கருவறைத் தளமும் கொண்டமைந்தது. இவ்வகை விமானங்களை மாட்கோயில்கள் என்பர். தக்கோலத்திலுள்ள ஜலநாதீசுவரர் விமானமும் திருத்தணி வீரட்டானேசுவரமும் பல்லவ வேந்தர் அபராஜிதன் காலத்தவை. இவ்விரண்டினுள் ஜலநாதீசுவரம், பிரதிபந்த அதிட்டானம் கொண்டுள்ளது. சுந்தர வரதப் பெருமாள் கோயில் போல இங்கும் குமுதம் கடகாவிருத்தமாகத் தாமரைவரி அணைவில் உள்ளது. அங்குத் திருப்பங்களில் மட்டும் பெற்ற அமைப்பு இங்குக் குமுதம் முழுவதற்குமாய்க் காட்டப்பட்டுள்ளது. அலங்கரிக்கப்பட்ட நான்முகத் தூண்களும் அழகான சிற்பங்களைக் கொண்ட கோட்டங்களும் உடைய சுவரின் கூரையுறுப்புகளில் வலப்பியில் பூதவரி. அர்த்தமண்டபக் கோட்டங்களில் தெற்கில் பிள்ளையார்; வடக்கில் துர்க்கை.

திருத்தணி வீரட்டானேசுவரம் அபராஜிதரின் காலத்தில் நம்பியப்பியால் சுட்டப்பட்டது. முற்றிலும் கருங்கல் திருப்பணியான இவ்வொருதள விமானம் நாகர தளமும் தூங்கானைமாட சிகரமும் கொண்டது. கிரீவ, சிகர முகப்புக் குழியில் உள்ள கோட்டத்தில் உமாசுகிதர் இடம்பெற்றுள்ளார். திருவதிகை வீரட்டானேசுவரம் இராஜசிம்மேசுவரத்தைப் பின்பற்றி எழுப்பப்பட்ட விமானம். முப்புறத்தும் துணை விமானங்களோடு அமைந்துள்ள இதன் மைய விமானம் நான்கு தளங்கள் கொண்டது. இதன் சுபோதபந்தத் தாங்குதளம்

பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டுத் திருப்பணியின் போது உருவானது. திராவிட கிரீவ, சிகரம் பெற்றுள்ள இவ்விமானத்தின் புறத்தோற்றமும் சுதையுருவங்களும் அண்மைக் காலத் திருப்பணியால் முற்றிலும் மாற்றப்பட்டுள்ளன.

குடைவரைகளில் தொடங்கிக் கற்றளிகளில் முடிவுற்ற பல்லவர் சுட்டபக்கலை, தமிழ்நாட்டுக் சுட்டுமான அறிஞர்களின் அறிவாற்றல், அறிவியல் நோக்கு, புதியன விரும்பும் பண்பு, தொழில் திறன் ஆகியவற்றின் வெளிப்பாடாக விளங்குகிறது. ஒன்று போல் சுட்டபங்கள் அமைவதைத் தவிர்த்து, ஒவ்வொன்றையும் மாறுபட அமைத்து, ஒன்றுக்குள் ஒன்றாய், ஒன்றிலிருந்து ஒன்றாய் ஒன்றுபட்டும் கிளைத்தும் ஆனால், ஒருங்கிணைவு பெற்றும் அவை அமையுமாறு திட்டமிட்டுக் கலை வளர்த்த பல்லவக் சுட்டுமான அறிஞர்கள் தமிழ்நாட்டுக் கோயிற் சுட்டபக்கலையின் அனைத்துப் பரிமாணங்களையும் தொட்டுப் பார்த்தவர்கள். சுட்டமைப்போடு ஒன்றியனவாய் அவர்கள் உருவாக்கியிருக்கும் சிற்பங்கள் இக்காலகட்டத்தின் தனிச் சிறப்பெனலாம்.

சிற்பக்கலை

சிற்ப நூலார் சுட்டும் சித்திரம், சித்ரார்த்தம், அசலம், சலம், சலாசலம், சாத்விகம், இராஜசம், தாமசம் எனும் அனைத்து வகைச் சிற்பங்களையும் பல்லவக் களங்களில் காணமுடிகிறது. இச்சிற்பங்களைச் சமயங்களின் அடிப்படையில் சைவ, வைணவ, சமணச் சிற்பங்களாகவும் அளவின் அடிப்படையில் சிறியன, இடைநிலையின, பெரியன, பேரளவின் எனவும் இருவகையாகப் பகுத்துக் காணலாம். அவை இருக்கும் இடம் நோக்கியும் குடைதளி, செதுக்குத்தளி, சுட்டுத்தளிச் சிற்பங்கள், தனிச் சிற்பங்கள் என்று பிரித்து ஆராயலாம். சிற்பங்களின் தோற்றத்தில் அவற்றின் மெய்ப்பாட்டை மேம்படுத்தும் விதமாகக் கை அமைதிகள், உடல்நிலை, தலைக்கோலம், ஆடைகள், அணிகலன்கள், கருவிகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. சிற்பச் செந்நூல் இருபத்தெட்டு வகையான தொழிற் கைகளையும் நான்கு வகையான எழிற்கைகளையும் முன்வைக்கிறது. இவற்றுள் பெரும்பான்மையான பல்லவச் சிற்பங்களில் இடம்பெற்றுள்ளன. சிற்பச் செந்நூல் சுட்டாத ஆனால் பரதரின் நாட்டிய சாத்திரத்தில் இடம்பெற்றுள்ள கையமைதிகளையும் பல்லவச் சிற்பங்கள் பெற்றுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக அர்த்தரேசிதத்தைக் குறிப்பிடலாம்.

நின்ற, அமர்ந்த, கிடந்த நிலைகளில் கிடைக்கும் பல்லவச் சிற்பங்கள் அவ்வந் நிலைக்கேற்ற ஆகம அமைவுகளில் உள்ளன. பல்வேறு நிற்கும் நிலைகளான சமபாதம், வைதஸ்திகம் (இருகால்களும் புறத்தே திரும்பிய நிலை), அர்த்த வைதஸ்திகம், வைசாகம் (ஒருகால் ஊன்றி மற்றொரு கால் சிறிது முன்வைத்து), வைஷ்ணவம் (ஒருகால் ஊன்றி

ஒருகால் சிறிதே மடக்கி), ஸ்வஸ்திகம், ஆலீடம் (இடக்காலை முன் வைத்து வலக்காலைப் பின்னோக்கி நீட்டி), பிரத்யாலீடம், ஊர்த்வ ஜாநு, ஏகபாதம் ஆகிய அனைத்திலும் பல்லவச் சிற்பங்கள் பார்வைக்குக் கிடைக்கின்றன. பாதநிலைகளில் பார்சுவம், திரயசர்மம், அக்ரதல சஞ்சாரம், சூசி, உத்கட்டிதம் ஆகியவற்றைப் பார்க்கமுடிகிறது.

அமர்நிலைகளில் சுகாசனம், உத்குடியாசனம், இலளிதாசனம், கருடாசனம், அர்த்தபத்மாசனம், யோகாசனம் என்பன பரவலாகவும் பத்மாசனம், மகாராஜலீலாசனம் என்பன குறைவான அளவிலும் காணப்படுகின்றன. சடைமகுடம், சடைப்பாரம், சடைமண்டலம், சடைக்கற்றைகள், விரிசடை, கிரீடம், சுரண்டம் எனும் தலைக்கோலங்கள் பெரும்பான்மையாகவும் கேசபந்தம், நீள்சடை, உச்சிக்குடுமி, படிய வாரிய தலைமுடியமைப்புப் போன்றன அருகியும் அமைந்துள்ளன. கோவணஆடை, தோலாடை, மரவுரியாடை, பஞ்சாடை, பட்டாடை, இடைக்கட்டுகள், மார்புக்கச்ச ஆகிய ஆடைகளும் சவடி, சரப்பளி, கண்டிகை, முத்தாரம், மணியாரம், வீரச்சங்கிலி, பூணூல், ஸ்வர்ண வைகாக்கவும், உதரபந்தம், தோள்வளை, கைவளை, மேகலை, அரைப் பட்டிகை, குறங்குசெறி, வீரக்கழல், நூபுரம், சலங்கை, செவிக்குண்டலங்கள், செவிப்பூக்கள் எனும் அணிகலன்களும் பல்லவச் சிற்பங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. செவிக்குண்டலங்களில் பெரும்பான்மையான பணையோலைச் சுருள்களாகவும் மகர, பூட்டுக் குண்டலங்களாகவும் அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட கருவிகளும் சின்னங்களும் சிற்ப நூல்களில் இடம்பெற்றிருந்தாலும் அவற்றுள் சிலவற்றையே பல்லவப் படைப்புகள் கொண்டுள்ளன. மழு, முத்தலை ஈட்டி, அக்கமாலை, தீ, பாம்பு, வீணை, குண்டிகை, மலர், சங்கு, சக்கரம், அம்பு, வில், கேடயம், தலையோடு, மலர், துடி, கவரி, பாசம் என்பன பரவலாகக் காணப்படுகின்றன. பல்லவச் சிற்பங்களில் தெய்வங்கள், தேவர்கள், அசுரர்கள், துறவிகள், மனிதர்கள் இடம்பெற்றிருப்பது போலவே விலங்குகளும் பறவைகளும் ஊர்வனவும் கற்பனைப் பிறப்புகளும் காணப்படுகின்றன. தொடக்கக் காலத்திருந்தே இயல்பான உடற்கூறியல், தோற்ற நெகிழ்ச்சி, தேவைக்கேற்ற எளிய அலங்காரிப்பு என்பன பல்லவச் சிற்பிகளால் கவனத்துடன் கையாளப்பட்டிருப்பதைக் காணமுடிகிறது. மிகச் சில சிற்பங்களே இறுக்கத் தோற்றத்துடன் அழகுணர்ச்சி குறைந்த நிலையில் உள்ளன. பல்லவ உளிகளின் அழகூட்டல் நேர்த்தி, கற்பனை வளம், கைச் செறிவு உணரத் தோரணங்களும் கருக்கணிகளும் துணைநிற்கின்றன.

பல்லவர் கலைப் பணி தொடங்கிய முதலாம் மகேந்திரவர்மர் காலத்திலேயே சிற்பங்களில் செழுமையைப் பார்க்கமுடிகிறது. சிறிய, இடைநிலை, பெரிய, பேரளவு என நான்குவகை அளவுகளிலும்

இக்காலச் சிற்பங்கள் அமைந்துள்ளன. மிகச் சிறிய சிற்பங்களாக மகரகணங்களையும் இடைநிலையினவாய் அவனிபாஜனத் தூண் சதுரச் சிற்பங்களையும் பெரியனவாய்க் காவலர்கள், அடியவர்கள் சிற்பங்களையும் பேரளவினதாய் இலளிதாங்குரத்துக் கங்காதரையும் கூட்டலாம். தோரணங்கள், கருக்கணிகள், கந்தர்வத் தலைகள் என்பனவும் இக்காலத்திலேயே கண்காட்டி விடுகின்றன. தோரணங்கள் சத்ரு மல்லேசுவரத்திலும் அவனிபாஜனத்திலும் இடம்பெற, கருக்கணிகள் இலளிதாங்குரத்தில் மாறுபட்ட அமைவுகளில் கலைநயத்தோடு காட்சியளிக்கின்றன. கந்தர்வத் தலைகள் சத்ருமல்லேசுவரத்து முகப்புக் கூரைநீட்சியில் இடம்பிடித்துள்ளன.

முதலாம் மகேந்திரர் காலச் சிற்பங்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவை இலளிதாங்குரத்து கங்காதரர், அவனிபாஜன அமலையர், புஜங்கத்ராசிதர், மகேந்திர விஷ்ணுகிருசுத்து இளையர். இவற்றுள் கங்காதரர் சிற்பம் மேடையில் நிகழ்த்தப்படும் நாடகக் காட்சியொன்றின் படப்பிடிப்பாய்ச் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஒன்பது வகை நாடகங்களை முன்வைக்கும் மகேந்திரவர்மரின் பகவதஜ்ஜுகம் கி.பி. ஆறு, ஏழாம் நூற்றாண்டுகளில் நாடகக்கலை எத்தனை உச்சத்தில் இருந்தது என்பதை வெளிப்படுத்துமாறு போலவே, அரங்க அமைப்பு, மேடை, காட்சிச் செறிவு, பங்கேற்பாளர் ஒப்பனை முதலியவற்றை கங்காதரர் சிற்பம் உள்ளங்கைக் கணியாய்க் காட்டுகிறது. தமிழ்நாட்டுக் கலை வரலாற்றில் கண்காட்டும் முதற் கங்காதரரைப் பயன்படுத்தி, ஆணவம் அடங்கும் அல்லது அடக்கப்படும் என்ற உண்மையைத் தலை வழியாகவும் தாள் வழியாகவும் காட்டியுள்ள பல்லவச் சிற்பிகளின் கைவண்ணம் வாழ்க்கைப் பாடங்கள் சிற்பங்களில் வாசிக்க வைக்கப்பட்டிருப்பதை உணர்த்துவதாக உள்ளது.

அவனிபாஜன அமலையரும் புஜங்கத்ராசிதரும் வரலாற்றுக் குறியீடுகள். சங்க கால ஆடல்களுள் ஒன்றான ஒள்வாள் அமலையின் திரிந்தவடிவமாய் அவனிபாஜன அமலை காட்சிதருகிறது. இதில் ஆடும் வீரர்கள் வாளுக்கு மாற்றாகக் கோல் ஏந்தியுள்ளனர். ஒரு கையில் கோலும் மறுகையில் கேடயமும் கொண்டு ஆடும் இவர்தம் ஆடை, தலைக்கோலம், அணிகலன்கள் அக்கால வீரர்களின் தோற்றத்தை நம் கண்முன் நிறுத்துகின்றன. பின்னாளில் காணக்கிடைக்கும் பல்லவ ஆடற்சிற்பங்கள் இவ்வமலையர் கோலத்தினின்று முற்றிலும் மாறுபட்டு அமைவதும் இங்கு நினைக்கத்தக்கது.

புஜங்கத்ராசிதர் சிற்பம் திருமுறை வரிகளின் படப்பிடிப்பாய் சகனாதிகார விளிம்பிற்குள் வருகிறது. சோழர் கால ஆனந்தத் தாண்டவத்தின் முன்னோடியாகத் திகழும் இச்சிற்பம் ஆடற்கலை ஆய்வாளர்களுக்கு அரிய விருந்து. தமிழ்நாட்டில் பார்வைக்குக் கிடைக்கும் முதல்

இசைக்கருவியையும் இச்சிற்பமே பெற்றுள்ளது. மகேந்திரர் குடைவரைகளில் பலராய்க் காவலர்கள், அடியவர்கள் இருந்தபோதும் மகேந்திர வாடி இணையர்களுக்குத் தனியிடம் உண்டு. பிற காவலர், அடியவர் சிற்பங்களிலிருந்து மாறுபட்டு நிற்கும் இவர்தம் தோற்ற அமைவும் பொலிவும் மகேந்திரர் படைப்புகள், ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்று ஏதேனும் ஒரு விதத்திலேனும் விலகி நிற்பதைத் தெளிவாக்குகின்றன.

மகேந்திரர் காலக் குடைவரைகளிலேயே இறைக்கருவிகளை மானுடவடிவில் காட்டும் முயற்சி தொடங்கிவிட்டமையை சத்ருமல் லேசுவரம், அவனிபாஜனம், வல்லம் குடைவரைகளில் காணப்படும் சூலத்தேவர்களும், மழுவடியார்களும் மெய்ப்பிக்கின்றனர். இறைத் தொடர்புடைய கருத்துருவாக்கங்களின் படிநிலைகளை இத்தகு சிற்பங்கள் எடுத்துரைக்கின்றன.

குடைதளிகளின் இரண்டாம் பருவத்தில் சிற்பங்களின் எண்ணிக்கை மிகுதியாவதைக் காணமுடிகிறது. முதற் பருவத்தில் வெறுமையுடன் அமைந்த மண்டபச் சுவர்கள் இரண்டாம் பருவத்தில் பேரளவிலான பல சிற்பங்களுக்குப் பிறப்பிடமாயின. மாமல்லபுரத்திலுள்ள மகாவராகர், வராகர், அனந்தசாயி, இராமானுஜர் மண்டபங்கள் ஏறத்தாழ அனைத்துச் சுவர்களிலும் சிற்பங்கள் கொண்டுள்ளன. முதலாம் மகேந்திரர் காலத்திலேயே மண்டபச் சுவர் சிற்பமாக இடம் பெற்றுவிடும் கொற்றவையின் வளர்நிலைகளை, மேலாண்மையை மாமல்லபுரம் எடுத்துக்காட்டுகிறது. மகாவராகர் குடைவரைக் கொற்றவையின் முன்கைக் கிளி சங்கப் பாடலை நினைவூட்டுகிறது. ஆடவ இறைவடிவங்களுக்கு அமையும் காவலர்கள், அடியவர்கள் போல் கொற்றவைக்கும் காவற்பெண்கள் காட்டப்படுவதை மகாவராகர், கோடிக்கல் மண்டபச் சிற்பத்தொகுதிகள் உணர்த்தவல்லன. இக்காவற் பெண்கள் நெடுநல்வாடை வாள்மங்கையரை நினைவூட்டிச் சங்கத் தொடர்ச்சியாவது கருத்தத்தக்கது. கொடி போலத் தொடரும் இத்தகு மரபிழைகள் சமுதாயப் பழக்கங்களின் ஆளுமை அவ்வக் காலச் சிற்பங்களில் பிரதிபலிப்பதை உணர்த்தவல்லன.

இரண்டாம் பருவக் குடைவரைகளில் விளைந்த சிற்பப் பெருக்கம் பல புதிய இறைத்தோற்றங்கள் தோன்ற வாய்ப்பளித்தது. அப்படித் தோன்றியவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கது சோமாஸ்கந்தர். இறைவனும் இறைவியும் முருகனுமாய் அமைந்த இத்தொகுதி, சோழர்கள் காலத்திலும் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றமை, சமுதாயத் தளங்களில் இச்சிற்பத்துக்கிருந்த ஈர்ப்பை உணர்த்தவல்லதாகும். புற சமயங்கள் துறவறம் பேசிய காலத்தில், 'இறைவனே குடும்பி' எனில் ஏன் இல்லறத் துறப்பு எனுமாறு போலமலர்ந்த அருமையான இக்கலைப்படைப்பின் உன்னதப் பதிவுகள் இன்றும் பரவலாகப் பல்லவப் பகுதிகளில்

பார்வைக்குக் கிடைக்கின்றன. இல்வாழ்க்கை, வாழ்க்கைத் துணைநலம், மக்கட்பேறு பேசும் இந்தச் சிற்பத்தின் முதல் தோற்றம் கழுக்குன்றம் குடைவரையாகலாம் என்பது இக்கட்டுரையாசிரியரின் துணிவு.

இரண்டாம் பருவக் குடைவரைகளில் காணப்படும் பெரும்பாலான சிற்பங்கள் சிறப்பானவைதான்; எனினும் அவற்றின் மகுடமாய்த் திகழ்வது மகிடாசுரமர்த்தனியின் போர்க்கோலம்தான். தமிழ்நாட்டின் வேறெந்தக் குடைவரையிலும் இத்தகு உயிர்ப்புள்ள போர்க்காட்சி இல்லையெனலாம். இதற்கு இணையான காட்சி தஞ்சாவூர் இராஜ ராஜீசுவர விமானத்தின் முதல் தளச் சாந்தார நாழியில் திரிபுராந்தகப் போராக ஓவியத் தீட்டலாய்க் கண்களுக்கு விருந்தாகிறது. குடைவரை மண்டபச் சுவர் முழுவதும் பரவியுள்ள மகிடாசுரமர்த்தனி போர்க்கோலச் சிற்பத் தொகுதியில் சிம்மத்தின் மீதமர்ந்து போர்தொடுக்கும் தேவியும் எதிர்த்துத் தாக்க முயலும் மகிடாசுரனும் மைய நாயகர்களாய் அமைய, சுற்றிலும் இருதர்ப்பு வீரர்களின் பல்வேறு தோற்றங்கள்.

இத்தொகுதியில் பாதிக்கும் மேலாக மர்த்தனியின் படை பரவியிருப்பதும், தேவியின் படை உற்சாகத்துடன் முந்த, அசுரரின் படை பின்வாங்கும் நிலையிலிருப்பதும் அப்படை வீரர்கள் சிலர் வெட்டுண்டும், வேதனையுற்றும் வீழ்ந்திருக்கும் அமைப்பும் போரில் மர்த்தனி வெற்றிவாகை சூடிக்கொண்டிருப்பதை மிக நயமாக எடுத்துரைக்கின்றன. பல்லவர் காலப் போர்க் கருவிகள், போர்முறைகள், போர்க்களம் அறிய இச்சிற்பத் தொகுதி பெருமளவிற்கு உதவுகிறது. சிம்மத்தின்மீது சலனமற்று அமர்ந்திருக்கும் சிம்மவாகினியின் தோற்றமும் ஆலிடத்தில் அதிர்ந்து தோன்றும் மகிடாசுரனும் கண்கொள்ளாச் சிற்பப் புதையல்கள்.

இப்பருவ அற்புதங்களுள் வராகர் குடைவரையிலுள்ள பூவராக மூர்த்தி ஒரு மைல் கல். இதற்கிணையான ஒரு பூவராகச் சிற்பம் தமிழ்நாட்டுக் கலை வரலாற்றில் எந்தக் காலத்திலும் எந்த மரபிலும் உருவாக்கப்படவில்லை எனத் துணிந்து கூறலாம். நெடிய ஆகிருதியாய் வராகமும் உயர்த்திய அவர் வலக்கால் கீழ் அஞ்சலியில் கெஞ்சும் நாகராஜரும், வலத்தொடையின் மேலமர்ந்தபடி இறைவனின் இரண்டு கைகளால் அரவணைக்கப்பட்டிருக்கும் பூமாதேவியும் உடன்கூட்டமும் மிகநயமான சிற்பங்கள். பல்லவர்தம் தொடக்கக் காலத்தில் வழக்கிலிருந்த சிறப்பான வைணவ மூர்த்தங்களுள் பூவராகரும் ஒன்றென்பதை மகாவராகர் குடைவரையின் பெயர் கொண்டும் இச்சிற்பத்தின் இடம், நேர்த்தி கொண்டும் நன்குணரலாம். மகாவராகர் குடைவரையில் பல்லவ அரசர்களின் உருவச் சிற்பங்கள் இடம்பெற்றன. தமிழ்நாட்டின் காலத்தால் முற்பட்ட, பெயர்ப் பொறிப்புடனமைந்த உருவச் சிற்பங்கள் இவையே.

இரண்டாம் பருவக் குடைதளிக் காவலர்களில் மும்முர்த்திக் குடைவரையின் தென்கோடிக் காவலர் எழிலார்ந்தவர். ஒருக்களித்த கோலத்தில், மானுட உடம்பின் அத்தனை அழகுகளையும் படம்பிடிக்கும் இச்சிற்பம், சூரிய ஒளியில் தகதகக்கும்போது பல்லவ உளித்திறத்தின் உச்சம் காட்டுகிறது. இதே குடைவரையின் சுப்பிரமணியர் சிற்பமும், பிரம்மசாஸ்தாவாக வீரச்சங்கிலியோடு இளமை பொலிந்த திருவுருவாய்க் காட்சிதருகிறது. சமபங்கக்கோலந்தான் என்றாலும் சரப்பளி தவிர வேறெதுவும் சுழுத்தில் இல்லையென்றாலும், உடலமைப்பும், முகமெய்ப்பாடும் இச்சிற்பத்தின் தரத்தை உயர்த்திக் காட்டுகின்றன. கல்லுருவில் சுப்பிரமணியரைத் தமிழ்நாட்டுக் கலை வரலாறு சந்திக்கும் முதலிடம் இதுதான்.

செதுக்குத் தளிகளில் சிற்பக் கருவூலங்களாய்த் திகழ்பவை அருச்சுனர் தளியும் தருமராஜர் தளியும்தான். அருச்சுனர் தளியின் கீழ்த்தளச் சிற்பங்களும், தருமராஜர் தளியின் இடைத்தளச் சிற்பங்களும் பல்லவர் காலக் கலை உன்னதங்கள். அம்மையப்பர், சடைமுடிநாதர், வீணாதரர், கங்காளர், இயமனை அழித்தவர், ஜலந்தரவதமூர்த்தி, காளிங்கவதம் எனப் பல புதிய இறைவடிவங்கள் தோன்ற தருமராஜர் தளி இடமளித்தது. இவையனைத்துமே கற்றளிக் காலத்திலும் பின்பற்றப்பட்ட இறையுருவங்கள்; தமிழ்நாட்டின் வேறெந்தத் திருக் கோயிலிலும் காணமுடியாத சிற்ப அற்புதங்கள் சிலவும் இங்குள்ளன. அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கவை சிவபெருமானின் இருதொகுதிகளும் தளிப்பரிவார அமைப்பும்.

சிவத்தொகுதிகளுள் ஒன்றில் சிவபெருமான் காண்பவராகவும், அவரெதிரே கரணம் காட்டுபவராகத் தண்டுவும் படைக்கப்பட்டுள்ளனர். இது, பரதரின் நாட்டிய சாத்திரத்தில் இடம்பெறும் கரண வரலாற்றின் ஒரு காட்சியாக இங்குப் பதிவாகியுள்ளது. இறைவனாடிய நூற்றெட்டுக் கரணங்களையும் அவரது சீடரான தண்டு கற்றறிந்து, இறைவன் ஆணைப்படி அவற்றை பரதருக்குக் கற்றுத் தந்ததாக நாட்டிய சாத்திரம் பேசும். இறைவன் ஆடிய கரணங்கள் தஞ்சாவூர் இராஜராஜீசுவர சாந்தார நாமியில் சிற்பங்களாகியுள்ளன. அவற்றைக் கற்றுத் தண்டு இறைவன் முன் ஆடிக்காட்டுவது அத்தந்தகாமம் என்றழைக்கப்படும் தருமராஜர் தளியில் பதிவாகியுள்ளது. இறையாணைக்கொப்ப பரதருக்கு அவற்றைத் தண்டு ஆடிக்காட்டுவது குடந்தை சார்ங்கபாணி கோயில் கோபுரத்தில் காட்டப்பட்டுள்ளது. அத்தந்தகாமத்தில் உள்ள சிவபெருமான், தண்டு சிற்பத்தில் ஆசிரியப் பெருமிதத்தில் இறைவனும் மாணவப் பணிவில் தண்டுவும் உள்ளனர்.

மற்றொரு தொகுதி சிவபெருமானையும் சண்டேசுவரரையும் காட்டுகிறது. அணுக்கரை அன்பு தவழ நோக்கியவராய் வலப்புறம்

சிவபெருமான். பணிதலின் விளக்கம் போல் பத்திமை பூண்டு நிற்கும் சண்டேசுவரரின் வலக்கை வாய்பொத்த உயரும் பாவனையில் இருக்க, இடக்கைத் தாங்கலாய் வலமுழங்கையின் சீழே; பெருமிதம், பணிவு எனும் இரண்டு உணர்வுகளின் வெளிப்பாடுகளைத் திருமுகத் தோற்றமாய்க் காண விழைவோர்க்குச் சிவபெருமானும் சண்டேசுவரரும் களஞ்சியங்களாய் உதவுவர்.

‘தளிப் பரிவாரம்’ எனுஞ் சொல்லாட்சி காஞ்சிபுரம் முக்தேசுவரர் கோயிலில் உள்ள இரண்டாம் நந்திவர்மரின் கல்வெட்டில் இடம் பெற்றுள்ளது. இந்தத் தளிப் பரிவாரத்தார் யார் எனக் கேட்பார்க்கு தருமராஜர் தளி, சிற்பச் சான்றுகளை முன்வைக்கிறது. தோள்மீது சாய்த்த நரம்புக் கருவியை இடக்கையால் மீட்டியபடி பாட்டிசைக்கும் இளம் பாணர், தோளில் கிடத்திய தளிச்சாவியை இடக்கையால் பிடித்தபடி இறைவன் படையல் மண்டையை வலக்கையால் தாங்கி வரும் பரிசாரகர், இடக்கைக் குடையிலிருந்து வலக்கையால் பூக்களை அள்ளித் தூவும் சிவாச்சாரியார், அவரது பூசணைக்கு மணியொலிக்கும் மற்றொரு பரிசாரகர், தளிக்கு வேண்டுவன கொண்ட பாத்திரத்தை இடக்கையில் ஏந்தி வரும் தளிப்பெண்டு என அர்த்தத்தோடு பொருந்தியிருக்கும் இத்தளிப் பரிவாரக் காட்சி அத்தந்தகாமத்தின் தளிச் சொத்தாகும்.

மூன்றாம் தள அரமியச் சுவர்களில் இடம்பெற்றிருக்கும் பத்தொன்பது சிற்பங்களுள் இருவர் காவலர். மூன்று தெய்வச் சிற்பங்கள். எஞ்சிய பதினான்கும் அடியவர்கள். இத்தனை அடியவர்கள் தளிச்சூழ எழுந்தருளியிருக்கும் காட்சி தமிழ்நாட்டின் வேறு எந்தப் பழங்கோயிலிலும் காணக் கிடைப்பதில்லை. கருவறைத் தெய்வமாக அமைந்துள்ள சோமாஸ்கந்தர் சிற்பத்திலும் பிற சோமாஸ்கந்தர் சிற்பங்களில் காண வியலாத மாறுபாடுகள் உள்ளன.

ஏறத்தாழ இதே காலகட்டத்தில் உருவாக்கப்பட்ட மாமல்லபுரப் பாறைச் சிற்பமான அருச்சுனர் தவம் உலகப் புகழ் பெற்றது. தமிழ்நாட்டுக் கலை வரலாற்றிற்குப் பல்லவர் தந்த பெருங்கொடையான இதில், இருபெரும் பாறைகளின் முகப்புகளில் பல்லவச் சிற்பிகளின் உளிகள் நர்த்தனமாடி விளைவித்திருக்கும் காட்சி குறிஞ்சி, முல்லை கலந்த அந்நாள் வாழ்க்கையைக் கண்முன் நிறுத்துகிறது. இதற்கு முன்போ, பின்போ, தமிழ்நாட்டுக் கலைவரலாற்றில் இயற்கை சூழ்ப் பின்புலத்தோடு விரிவான பரப்பளவில் அமைந்த இதுபோன்றதொரு சிற்பக்காட்சி உருவானதேயில்லை என நினைத்து உணர்ந்து மகிழுமாறு படைக்கப்பட்டிருக்கும் இதன் இருபகுதிச் சிற்பங்களும் தவக் காட்சி நோக்கியே திரும்பியுள்ளன. மனிதர்கள், தேவர்கள், கணங்கள், விவங்குகள், பறவைகள் என அனைத்து உயிரினங்களும் இடம்பெற்ற

றிருக்கும் இச்சிற்பத் தொகுதியில் தூய நாகர விமானமொன்றும் காட்டப்பட்டுள்ளது. இதற்கு முன் இதுபோன்ற இருவிமானங்களை இராமானுஜ மண்டபத்தின் புறச் செதுக்கல்களாய்க் காணமுடிகிறது.

பல்லவர் கால உடற்கூறியல், மெய்ப்பாட்டியல், வாழ்வியல் அறிய இச்சிற்பத் தொகுதி பெருமளவு உதவுகிறது. பல்லவ மக்களின் நம்பிக்கைகள், பழக்க வழக்கங்கள், அவர்தம் காலச் சடங்குகள், அவர்தம் அமர்வுமுறை, வாழ்க்கைப் போக்குகள் எனப் பல்விதமான தரவுகளை இச்சிற்பத்தொகுதி வழங்குகிறது. பல்லவர் காலத்திருந்த விலங்கினங்கள், பறவையினங்கள் பற்றி அறியவும் அக்காலத் தவசியர் வாழ்க்கைச் சூழல் விளங்கவும் கூட இத்தொகுதி உதவுகிறது. மனித இயல்புகளை ஒரு சமயக் கதையின் பின்னணியில் கொடையாக வழங்கிடும் இச்சிற்பத்தொகுதி உலகக் கலை வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்கபடைப்பாகும்.

குடைவரைகளிலும் செதுக்குத் தளிகளிலும் பாறைகளிலும் காணப்படும் சிற்பங்கள் திசை வரையறைகளுக்குள் வராதவை. ஆகமப் பிடிமானங்களும் கடுமையாக இருந்திராவென்றே கொள்ளுமாறு அமைப்புக் கொண்டவை. எளிமையான தோற்றம், இறுக்கமற்ற இயல்பான உடலமைப்பு, எழிலார்ந்த உடல்நிலைகள், குறைவான ஆடையணிகள், இயல்பான கையமைதிகள் இவை இக்காலக்கட்டச் சிற்பங்களில் மிளிர்கின்றன. தலையலங்காரங்கள் பல்வகையின எனினும் தலையணிகள் குறைவாகவே உள்ளன.

குடைதளி, செதுக்குத் தளிக் காலம் போன்றே கட்டுத்தளிக் காலமும் சிற்பக்கலை வரலாற்றில் சாதனை படைத்துள்ளது. காஞ்சி புரம் இராஜசிம்மேசுவரம் பல்லவச் சிற்பக்கலையின் குறிப்பிடத்தக்க திருப்புமுனையெனலாம். ஏழு துணை விமானங்களுடன் எழுந்து நிற்கும் முதன்மை விமானமும் அதைச் சூழ நிற்கும் ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட இருதள திராவிட, சாலை விமானங்களும் சிற்பங்களால் இழைக்கப்பட்டுள்ளன. இதற்கிணையாகச் சிற்பங்களால் இழைக்கப்பட்டிருக்கும் மற்றொரு விமானம் இதுவரையிலும் உருவாகவே இல்லை என்பது இதன் தன்னிகரற்ற தன்மையை ஓரளவேனும் புலப்படுத்தும்.

பல்வேறு அளவிலான சிற்பங்கள் இராஜசிம்மேசுவரத்தில் இடம்பெற்றுள்ளன. ஐகதியில் காணப்படும் பூதவரி, கோட்டங்களை யொட்டிச் சுவர்ப் பிரிப்புகளுக்குள் செதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொடர் புடைய சிற்றருவச் சிற்பங்கள் ஒருவகை. பல்லவத் தளிகளுள் இராஜசிம்மேசுவர ஐகதியில் காணப்படுவது போல் தெளிவான தீர்க்கமான பூதகணங்களை வேறெங்கும் காணமுடிவதில்லை. இங்குள்ள கணங்கள் அனைத்தும் பல்வேறு செயற்பாடுகளில் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. அக்காலத்து வழக்கிலிருந்த போர்க்கருவிகளையும் ஆடற்கோலங்

களையும், பல்வேறு விதமான மெய்ப்பாடுகளையும் இச்சிற்பவரியில் காணமுடிகிறது.

கணேசர் சிற்பம் கோட்டச் சிற்பமாக, மலர் கொண்டு போற்று வாருடன் காட்டப்பட்டுள்ளது. பல சைவத்திருவுருவங்கள் இங்குதான் முதல் அறிமுகம் பெறுகின்றன. பிரம்ம சிரச்சேதமுர்த்தி, கிராதார்ச்சுனர், கஜசம்காரர், பிரம்ம, இந்திர, காம அனுக்கிரக மூர்த்திகள், தெய்வானை திருமணம், இலிங்கோத்பவர், கௌரி பிரசாதர், உமா மகேசுவரர், பைரவர் என இவ்வரிசை நீளமானது. சேட்டைத் தேவியின் சுவரளாவிய சிற்பமும் பல்லவப் பகுதியில் முதன்முதலாக இங்குதான் காணப்படுகிறது. இச்சிற்பங்களுடன் இந்திரனுடன் போர்புரியும் கார்த்திகேயரையும் பிறப்பு வரலாறு சூழ இங்குதான் பார்க்கமுடிகிறது.

கின்னரர்கள் இசைப்பாணர்கள், கலைஞர்கள் கைகளில் குழல், வீணை, யாழ், தாளம் என இசைக்கருவிகள்; பல்வகை முழவுகளும் காட்டப்பட்டுள்ளன. குழல், முழவு முதலிய இசைக்கருவிகள் இராஜசிம்மேசுவரத்தில்தான் பரவலாகக் காணக் கிடைக்கின்றன. ஒருமுக முழவுகளே பெரும்பாலும் இடம்பெற்றுள்ளன. இரட்டை முழவுகளும் உள்ளன. குடமுழவும் இராஜசிம்மேசுவரத்தில் இடம்பெற்றுள்ளது. வீணையின் பல பரிமாணங்களை இங்குக் காணமுடிகிறது.

இராஜசிம்மர் காலத்தில் சைவம் மிக எழுச்சியுற்று இருந்த மையைச் சைவத் திருமேனிகளின் பெருக்கமும் அவை வரையறுக்கப்பட்டிருக்கும் பாங்கும் சிறப்புநிலை எய்தும் போக்கும் நன்குணர்த்துகின்றன. அப்பரும் சம்பந்தரும் தேவாரப் பதிகங்களில் விளக்கியிருக்கும் பல இறைவடிவங்கள் இராஜசிம்மேசுவரத்தில் உயிர்த்துடிப்புள்ள சிற்பங்களாகியுள்ளன. பல்லவர் காலச் சிற்பக்கலையின் உன்னதக் களமாக தருமராஜர் தளியை அடுத்து இராஜசிம்மேசுவரத்தையே குறிப்பிடமுடியும். இராஜசிம்மேசுவரத்தின் மற்றொரு பெருஞ்சிறப்பு இங்குக் காணப்படும் ஆடற்சிற்பங்கள். விருச்சிகம், ஊர்த்தவஜாநு, குஞ்சிதம், அர்த்தஸ்வஸ்திகம் ஆகிய கரணங்களில் அமைந்த சில ஆடல் தோற்றங்களை இங்குக் காணலாம். ஊர்த்தவ தாண்டவம் இங்கு அற்புதமாகப் பதிவாகியுள்ளது.

இராஜசிம்மேசுவர மண்டபத்தின் மேற்குச் சுவர் உச்சியில் பஞ்சரக் கூட்டில் காணப்படும் ஆடற்சிற்பம் தனித் தன்மையது. இதில் நடுநாயகமாகச் சிவபெருமானும் இருபுறத்தும் உமையும் நந்திகேசுவரரும் இடம்பெற்றுள்ளனர். சிவபெருமான் இதில் குஞ்சிதக் கரணம் காட்டுகிறார். இராஜசிம்மரின் கட்டுத் தளிகளில் காணக்கிடைக்கும் சிவபெருமானின் குஞ்சிதக் கரணச் சிற்பங்களில் இது அளவில் சிறியதாகும். இறையாடலை இரசித்து நோக்கும் உமையன்னையின் ஒல்காப் பேரெழில் பனைமலை ஓவியத்துடன் ஒப்பிடத்தக்கது.

வலப்பிறும் புஜங்க்தராசிதக் கரணத்தில் ஆடும் நந்தியெம்பெருமான் குறிப்பிடத்தக்கவர். இறைவனும் நந்தியும் இணைந்து வெவ்வேறு கரணங்களில் காட்சிதருவது பிற பல்லவத் தளிகளில் மட்டுமன்று, தமிழ்நாட்டுத் திருக்கோயில்கள் எவற்றிலும் காணவியலாத அற்புதம்.

கட்டுத்தளிகள் காட்சிகளை விரிக்க இடமளித்தமையால், பல புராண வரலாறுகள் முழுமையான நிலையில் சிற்பங்களாக முடிந்தது. இராஜசிம்மேசுவரத்து ஆலமர் அண்ணல் தொகுதி இதற்குச் சிறந்த காட்டாக அமையவல்லது. அது போலவே, ஜலந்தரவதமூர்த்தியின் மாறுபட்ட கோலத்தை இறவாதான் ஈசுவரம் கொண்டுள்ளது. தரும ராஜர் தளியில் ஜலந்தரன் தரையில் அமர்ந்திருக்க இறைவன் கையில் சக்கரத்துடன் நின்றவாறு காட்சிதருகிறார். இது ஜலந்தர அழிப்புக்கு முன் படம்பிடிக்கப்பட்ட காட்சி. இறவாதானில் ஜலந்தரன் சரிந்துள்ளான். வலத்தோளில் சக்கரம் பாய்ந்துள்ளது. மேலே சிவபெருமான் யோகமூர்த்தியாய் அமர்ந்துள்ளார். இது ஜலந்தர சம்காரம் முடிந்ததும் படம்பிடிக்கப்பட்ட காட்சி. இது போல் ஒரே கதையின் இரு வேறுபட்ட நிகழ்வுகளைப் படம்பிடிக்கும் சிற்பங்களைப் பல்லவத் தளிகளில் பார்க்க முடிகிறது.

கங்காதரமூர்த்தி மற்றொரு சான்று. இலளிதாங்குரத்தில் சிவ பெருமானின் சடைப்புரியில் வந்தமரும் கங்கை, தருமராஜர் தளியில் அவரது இடக்கை விரல்களின் மீதமர்கிறார். இரு இடங்களிலும் உமையிலலை. இறவாதான் ஈசுவரத்தில் ஊர்த்வஜாநுவாய் உயர்த்தியிருக்கும் இறைவனின் இடக்கால் தொடையீது வலக்கையை நெகிழ்த்தி இருத்தியவாறு அம்மையின் முகம் இறைவனை நோக்கித் திரும்பியுள்ளது. இறைவனின் இடப்பின்கையில் கங்கை. இராஜசிம்மேசுவரத்தில் காட்சி மாறுகிறது. இறைவியின் வலக்கை தளமொன்றின்மீது இருத்தப்பட்டுள்ளது. ஊர்த்வஜாநுவாய் இறைவனின் இடக்கால் இறைவியின் மார்பருகே உயர்ந்து அவரின் இடைக்கு மேலான உடற்பகுதியை மறைக்கிறது. இடமுன்கை இழுக்கும் சடைப்புரியில் கங்கை.

ஒரே சிற்பம் பல்லவத் தளிகள் ஒவ்வொன்றிலும் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களுடன் அமைந்துள்ளமை, பல்லவச் சிற்பிகளின் கற்பனை யாற்றலையும் ஆகம்பிடிசுளுக்குள் அவர்தம் வெளிப்படுத்தும் ஆற்றல் இறுகச் சிக்கிவிடாத இளக்கமான சூழலையும் தெளிவாய்ப்புலப்படுத்துகிறது. பல்லவக் கலையுலகில் ஒவ்வொரு இறைவடிவத்தின் தோற்றம், வளர்நிலைகள், முத்தாய்ப்பு என ஆராய்வது அவ்வத் திருமேனி தொடர்பான புராண, இலக்கியப் பின்புலங்களை அறிந்து கொள்ளவும், அவற்றின்மீது சமுதாயச் சிந்தனைகள் விளைவித்த விரிவாக்கங்களை விளங்கிக்கொள்ளவும் வாய்ப்பளிக்கும்.

திருச்சுற்றுச் சுவர்களை நிறைத்தவாறு சிற்பங்கள் காணப்படும் பல்லவத் தளிகள் இரண்டே இரண்டுதான். ஒன்று மாமல்லபுரக் கடற்கரை வளாகக் கீழ்த்தளி. மற்றொன்று காஞ்சிபுரம் பரமேசுவர விண்ணகரம். கீழ்த்தளிச் சுற்றுச் சுவர்ச் சிற்பங்கள் பேரழிவிற்கு உட்பட்டிருந்தபோதும், சுவரைச் சிறுசிறு பத்திகளாகப் பிரித்திருக்கும் பாங்கும் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாய் எஞ்சியிருக்கும் சிற்பங்களின் நேர்த்தியும் இவ்வளாகம் பல்லவர் காலத்தில் கலை திகழ் வளாகமாக வாழ்ந்திருந்தமையைத் தெளிவாக உணர்த்துகின்றன.

இராஜசிம்மரின் இந்த உத்தியை இரண்டாம்நந்திவர்மர் பின்பற்றி யதைப்பரமேசுவர விண்ணகரம் உணர்த்துகிறது. இதன் மாளிகைச் சுவர் பல்லவர் வரலாற்றை எடுத்துரைக்கச் சிற்பிகளுக்குப் பயன்பட்டுள்ளது. தேவைக்கேற்பப் பத்திகள் பிரித்துச் சதுரங்களாகவும் செவ்வகங்களாகவும் சுவர்ப்பகுதியை வரையறை செய்து பல்லவர் மரபு வழியையும் பல்லவச் சமுதாயத்தையும் சிற்பங்கள், கல்வெட்டுகள் வழி வரலாறாக்கியிருக்கும் பல்லவ உளிகள் அக்காலகட்ட வரலாற்றுணர்விற்குச் சான்றாகின்றன.

தளி அழகூட்டலுக்குச் சிற்பிகளின் திட்டமிட்ட இத்தகு சுவர்ப்பத்திப் பிரிப்புகள் பெருமளவு உதவியிருந்தபோதும், தோரணங்களும் அணிமணி அலங்கரிப்புகளும் கருக்கணிகளும் கந்தர்வத்தலைகளும் பிற குழிவுச் சிற்பச் செழுமைகளும் கட்டுத்தளிக் காலக் கைவண்ணமாகப் பல கோயில்களில் மின்னுகின்றன. குறிப்பிடத்தக்கவை காஞ்சிபுரம் இராஜசிம்மேசுவரமும் திருப்பட்டுக் கைலாசநாதரும்.

துணைத்தளத்தின் உபானம், கண்டபாதங்கள், கம்பு ஆகியவற்றில் காணப்படும் தாமரை வரிகள், தோரணங்கள், அமர்ந்தசிம்ம உருவங்கள், பதக்கங்கள், மணிச்சரங்கள், மணிச்சட்டங்கள் ஆகியவற்றையும் அரைத்தரண்களிலுள்ள மாலைத் தொங்கல், தானம், சுவரின் மகர தோரணம், தாங்குதளத்தின் ஐசுதி, குமுதம் ஆகியவற்றில் காணப்படும் அழுத்தமான, எளிய ஆனால் எழிலான இலைத் தோரணங்கள், பூப்பதக்கங்கள், பூச்சரங்கள், வகைவகையான மணிகள் ஆகியவற்றையும் கண்ணுறும்போது அலங்கரிப்புப் பணியில் பல்லவச் சிற்பிகளுக்கிருந்த ஆற்றலின் வலிமையை விளங்கிக்கொள்ள முடிகிறது. இந்த அலங்கரிப்புகள் கண்களை உறுத்துவனவாய் அமையாது, தேவைக்கு மீறியும் இல்லாமல், அளவாய், இயல்பான அளவுகளில், இலக்கிய வண்ணனைகளைக் குறிப்பாகச் சிலம்பின் இந்திரவிழா ஊரலங்கார அடிகளை நினைவூட்டுமாறு போல அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பல்லவர் கால ஆடற்சிற்பங்களின் சில அவை இடம்பெற்றிருந்த தளிகள் அழிவுற்றமையால் காஞ்சிபுரம் கச்சேசுவரர் தளியிலும்

தான்தோன்றிசுவரர் தளியிலும் இடம்பெற்றுள்ளன. கச்சபேசுவரர் சிற்பங்கள் முனிவர்கள் ஆடலையும் தான்தோன்றிசுவரர் சிற்பங்கள் நாடகக் கலைஞர்களின் நிகழ்ச்சிகளையும் சித்தரிக்கின்றன. ஆணும் பெண்ணும் இணைந்தாடும் குழு ஆடல் காட்சிகள் இங்குள்ளன. இவ்வாடற் கலைஞர்களின் ஆடையணிகலன்கள், மெய்ப்பாடுகள், உடற்கூறியல், உடல்நிலை, கையமைதிகள் அனைத்தும் பல்லவர் கால எளிமையை, அழகைத் துல்லியமாய் உணர்த்துமாறு அமைந்துள்ளன.

சாளுவன் குப்பத்திலுள்ள யாளி மண்டபம் இராஜசிம்மர் காலச் சிற்பக் கலையாற்றலுக்கு உரைகல்லாக விளங்கவல்லது. பெரும்பாறையொன்றின் முகப்பைப் பதினொரு யாளி முகங்களாக வடிவமைத்து உட்புறத்தே மண்டபத்தளியொன்றைச் செதுக்கியமைத்திருக்கின்றனர். இதன் கீழ்முகப்பில் இருபுறமும் தாங்குதளம்; இடையே ஊடறுத்துப் பிடிச்சுவருடன் படிசுள். மண்டபத் தளியின் புறத்தே பக்கச்சுவர்களில் ஆழமான கோட்டங்கள். தளி முகப்பில் யாளித்தூண்கள், அவை தாங்கும் கூரையுறுப்புகள். இவ்யாளி மண்டபத் தளியின் எஞ்சிய பாறைப்பகுதி, யானைகளையும் அவற்றின் மீதான அம்பாரிகளையும் காட்டப் பயன்பட்டுள்ளது.

எத்தகு கற்பனையாற்றல் இருந்திருந்தால் இத்தகு கலைப்படைப்பு களுக்கு வித்திட்டிருக்க முடியுமென்று வியக்கவைக்கும் இப்படைப் பொத்த மற்றொரு படைப்புத் தமிழ்நாட்டுக் கலை வரலாற்றில் எக்காலத்தும் தோன்றவில்லை. இதன் வழியிலமைந்த பல்லவப் படைப்புகள் சில மல்லைக் கடலோரத்தே புறக்கணிக்கப்பட்ட நிலையில் அலைகளின் அரவணைப்பில் பல்லவ உளிகளின் பெருமையைத் தண்ணீரில் எழுதிக்கொண்டு, அரவணைக்கப்படும் காலம் நோக்கிக் கண்ணீருடன் காத்திருக்கின்றன.

இராஜசிம்மருக்குப் பிற்பட்ட பல்லவத் தளிகளில், உத்தரமேரூர் சுந்தரவரதப் பெருமாள் கோயில் தாங்குதள அலங்காரிப்பு உத்திகளும் சிற்பங்களும் குறிப்பிடத்தக்கன. முத்தேசுவரம், மாதங்கேசுவரம், திரிபுராந்தகேசுவரம் முதலிய தளிகளின் சிற்பங்கள் பேரழிவிற்கு ஆளாகியுள்ளன. அபராஜிதன் பணிகளாகக் கருதப்படும் ஜலநாதீசுவரம் கோட்டச் சிற்பங்களும் திருத்தணி வீரட்டானேசுவரம் அன்னையர் எழுவர் சிற்பங்களும் குறிப்பிடத்தக்க சிறப்புடையன. ஜலநாதீசுவரம் தூர்க்கை பேரெழிலினர்.

பல்லவர் காலத் தனிச் சிற்பங்கள் பல தமிழ்நாட்டின் பல பகுதிகளில் கிடைத்துள்ளன. அவற்றுள் மகுடமாய் அமைந்துள்ள ஒன்று சாளுவன் குப்பம் அதிரணசண்டேசுவரம் வாயிலில் கேட்பாரற்றுக் கிடக்கிறது. மகிடாசுரமர்த்தனியின் போர்க் கோலப் புனைவாகப்

புலர்ந்துள்ள இச்சிற்பம், குடைவரைச் சிற்பத்தினும் மாறுபட்டது; பல புதிய இணைப்புகளைக் கொண்டது.

பல்லவர் காலச் சிற்பக்கலையின் உச்சம் இராஜசிம்மருடன் முடிவதாகக் கொள்ளலாம் எளிமை, இயல்பான அமைப்பு, அழகுணர்ச்சி எனும் மூன்றின் ஒருங்கிணைவாக நெகிழ்ச்சியுடன் உருவாக்கப்பட்ட எழில்நிறைந்த சிற்பங்கள் இந்தக் காலகட்டத்தில்தான் மிகுதியாக உருவாயின. தனித்தும், இணைவாகவும், தொகுதியாகவும் அனைத்து அளவுகளிலும் பரவலாகச் சிற்பங்கள் கிடைப்பதும் இப்பருவத்தில் தான். உடல் தோற்ற நிலைகளில், ஒருக்களிப்பு உன்னதங்களை இக்காலகட்டத்திலேயே மிகுதியாகப் பார்க்கமுடிகிறது. உடற்கூறியல் பொருந்த அமைந்திருப்பதும் இப்பருவச் சிற்பங்களில்தான். கண்கள் சிறைப்பிடித்த காட்சிகளைக் கற்பனையாற்றலுடன் அழகுணர்ச்சி ததும்பச் செறிவான படப்பிடிப்புகளாய்ப் படைத்துத் தந்திருக்கும் பல்லவச் சிற்பாசிரியர்கள், அவற்றில் வரலாற்றையும் இடத்திற்கேற்ப எடுத்துச் சொல்லியிருக்கும் பாங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. முதலாம் மகேந்திரவர்மர் காலத்தில் தொடங்கிவைக்கப்பட்ட பல்லவர் சிற்பக் கலை இராஜசிம்மர் காலத்தில் உச்சத்தையடைந்து பின் கீழிறங்கத் தொடங்கியதாகவே முடிக்கவேண்டியுள்ளது.

பார்வை நூல்கள், கட்டுரைகள்

1. Adya Rangacharya, Natya Sastra, English Translation with Critical Notes, IBH Prakashana, Bangalore, 1986.
2. Alexander Rea, Pallava Architecture, Antiquarian Book Sellers and Publishers, Varanasi, 1970.
3. Anne Marie Gaston, Siva in Dance, Myth and Iconography, Oxford University Press, Madras, 1982.
4. Gopinatha Rao, T.A., Elements of Hindu Iconography, Two vols., Motilal Banarsidass, Madras, 1974.
5. Kalaikkovan, R., 'Architectural Traditions and Innovations of Tamils', Tamil In An International Arena 2002, The Centre for the Arts, National University of Singapore, 2004.
6. Krishna Sastri, H., South Indian Images of Gods and Goddesses, Asian Educational Services, New Delhi, 1986.
7. Longhurst, A.H., Pallava Architecture, Two Vols, Cosmo Publications, New Delhi, 1982.
8. Manomohan Gosh (Translator), The Natasastra, Manisha Grantalaya Pvt. Ltd., Calcutta, 1967.

- 9 Michael Lockwood With Vishnu Bhat, A., Gift Siromoney, Dayanandan, P., Pallava Art, Tambaram Associates, Chennai, 2001.
10. Michael W. Meister (Ed.), Encyclopaedia of Indian Temple Architecture, South India, Lower Dravidadesa (200 B.C.-A.D.1324) American Institute of Indian Studies, New Delhi, 1983.
11. Srinivasan, K.R., The Dharmaraja Ratha and its Sculptures- Mahabalipuram, Abhinav Publications, New Delhi, 1975.
12. . . . . Cave - Temples of the Pallavas, ASI, New Delhi, 1964.
13. . . . . Temples of South India, National Book Trust, New Delhi, 1998.
14. Stella Kramaris, Indian Sculpture, Motilal Banarsidass, New Delhi, 1981.
15. கணபதி ஸ்தபதி, வை, சிற்பச் செந்நூல், தொழில் நுட்பக் கல்வி, இயக்கக் வெளியீடு, சென்னை, 1978.
16. கலைக்கோவன், இரா., சோழர் கால ஆடற்கலை, அலமு பதிப்பகம், சென்னை, 2003.
17. . . . ., தலைக்கோல், சேகர் பதிப்பகம், சென்னை, 2004.
18. . . . ., அலைகடலோரத்து அதிரணசண்டேசுவரம், அமுத சுரபி, மே 1995.
19. . . . ., 'பல்லவர் காலக் கட்டடக் கலை, சிற்பக்கலை', இந்து கலாசாரம் - கோயில்களும் சிற்பங்களும், இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், கொழும்பு, 2001.
20. நளினி, மு., கலைக்கோவன், இரா., அத்யந்தகாமம், டாக்டர் மா.இராசமாணிக்கனார் வரலாற்றாய்வு மைய வெளியீடு, 2004.
21. . . . ., மகேந்திரர் குடைவரைகள், அலமு பதிப்பகம், சென்னை, 2004.
22. வரலாறு ஆய்விதழ் 1-15 தொகுதிகள், டாக்டர் மா.இராசமாணிக்கனார் வரலாற்றாய்வு மைய வெளியீடு, திருச்சிராப் பள்ளி.
23. www.varalaaru.com, 12 volumes.

2. சொக்கம்பட்டிக் குடைவரை

மு. நளினி, இரா. கலைக்கோவன்

மதுரைத் தென்காசிச் சாலையில் தென்காசிக்கு ஏறத்தாழ இருபது கிலோமீட்டர் முன்னால் மேற்கில் பிரியும் பாதை, கருப்பாநதி நீர்த் தேக்கத்திற்கு அழைத்துச் செல்கிறது. இப்பாதையில் நான்கு கிலோ மீட்டர் பயணித்தால், வடபுறத்தே மலையொன்றின் சரிவில் தென்முக மாக வெட்டப்பட்டுள்ள சொக்கம்பட்டிக் குடைவரையை அடையலாம்! காடு போல் மண்டியுள்ள செடிகொடிகளை ஊடுருவிச் செல்லும் ஒற்றையடிப் பாதையை ஒழுங்காகப் பின்பற்றினால் குடைவரை வாயிலைத் துன்பமின்றி நெருங்கலாம்.

குடைவரையின் முன்னால், மேற்கிலிருந்தும் கிழக்கிலிருந்தும் படியமைக்க வாய்ப்பாக விடப்பட்டுள்ள பாறைப்பகுதியில் முறையாக அமைக்கப்படாத இரண்டிரண்டு படிகள் வெட்டப்பட்டுள்ளன. முகப்பும் கருவறைகளும் கொண்டமைந்துள்ள குடைவரை மண்டபத்தை யடைய இப்படிகள் உதவுகின்றன. தென்வடலாக 78 செ.மீ. அகலமும் கிழக்கு மேற்காக 5.38 மீ. நீளமும் கொண்டுள்ள முகப்பு, பக்கங்களில் இரண்டு நான்முக அரைத்தூண்களும் நடுவில் இரண்டு நான்முக முழுத்தூண்களும் பெற்றுள்ளமையால் மூன்று அங்கணங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. தூண்களின் மேலுள்ள போதிகைகள், விரி கோணக் கைகளால் உத்திரம் தாங்குகின்றன? கீழ்க் கைகளினும் சற்று நீளமாக உள்ள மேற்கைகள் உத்திரத்தைத் தொடுமிடத்துச் சிறு மடிப்புடன் காட்டப்பட்டுள்ளன.

உத்திரத்தை அடுத்துள்ள இரண்டு சதுரப்பட்டிகளுள் முதலில் இருப்பதை வாஜனமாகவும் அடுத்திருப்பதை வலபியாகவும்³ கொள்ள வேண்டியுள்ளது. வாஜனம், அரைத்தூண்களையொட்டிக் கூரையிலிருந்து முகப்புத் தரைவரை இருபுறமும் அகலமான சதுரப்பட்டியாக இறங்குகிறது. கூரையின் முன்னீட்டல் ஓரளவிற்கு வடிவமைக்கப்பட்ட கபோதமாக உட்புறம் வளைந்து நீள்கிறது. பாறைச் சரிவிற்குச் சற்று உள்ளடங்க வெட்டப்பட்டுள்ள இதன் முகப்பில் கம்பியில் கோத்த கிளிஞ்சல் ஓடுகள் போன்ற அலங்காரம் நெடுக்க காட்டப்பட்டுள்ளது.⁴ இதுவே பின்னாளில் சந்திர மண்டலமாக மாறியது போலும்.

மேற்கிலும் கிழக்கிலும் பரவும் முகப்பின் பக்கச் சுவர்கள் சீரமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றின் மேற்பாதியில் கோட்டம் அகழ்ந்து, மேற்கில் தேவமங்கையின் சிற்பமும் கிழக்கில் அடியவரொருவரின் சிற்பமும் முழுமையற்ற நிலையில் பொளியப்பட்டுள்ளன.⁵ இக்கோட்டங்களுக்கு அணைவுத்தூண்களோ, தோரண அலங்காரங்களோ இல்லையென்பது குறிப்பிடத்தக்கது. முகப்பிற்கு முன் பல குடைவரை

களில் காணப்படும் தரையமைப்பு இங்கில்லை. அதற்கு மாறாகப் படியமைப்பிற்கான பாறையே நிற்கிறது. இப்பாறையின் நடுப்பகுதியில் சதுரக் கோட்டம் அமைக்க முயன்றுள்ளனர்.

முகப்பின் பின்னூள்ள மண்டபம், அதன் நடுப்பகுதியில் முகப்பை யொத்து அமைந்துள்ள தூண்வரிசையொன்றால் இருபிரிவுகளாக்கப் பட்டுள்ளது. கிழக்கிலும் மேற்கிலும் 1.56மீ. அகலமும் தென்வடலாக 4.76மீ. நீளமும் பெற்றுள்ள முன்பிரிவை முகமண்டபமெனலாம். இரு வரிசைத் தூண்களுக்கு இடையிலமைந்துள்ள இம்முகமண்டபத்தின் தரை சீர்மையுறவில்லை. இம்மண்டபத்தின் மேற்குச் சுவரிலொரு கருவறையும் கிழக்குச் சுவரிலொரு கருவறையும் அகழப்பட்டுள்ளன. நன்கு சமன் செய்யப்பட்டுள்ள கூரை, கிழக்கிலும் மேற்கிலும் கருவறை களுக்கு முன் ஏறத்தாழ 10செ.மீ. அளவிற்கு வளைமுகமாக உள்ளடங்கித் தொடர்கிறது. இவ்வுள்ளடங்கிய தொடர்ச்சி ஒவ்வொரு கருவறையின் முன்னும் ஏறத்தாழ 75செ.மீ. அளவிற்கு நீர்கிறது. கூரையின் வட, தென்பக்கங்களை அணைத்தவாறு ஓடும் வாஜனம் கருவறைகளின் கபோத மேற்பகுதியைத் தொட்டு பூமிதேசப்பகுதியில் முடிகின்றன.

கருவறைகள்

மேற்குக் கருவறை

இருவரிசை அரைத்தூண்களுக்கும் இடைப்பட்ட முகமண்டபத்தின் மேற்குக் கிழக்குச் சுவர்களில் பக்கத்திற்கொன்றாய் அகழப்பட்டுள்ள இரண்டு கருவறைகளுமே முழுமை பெறவில்லை. இரண்டு கருவறைகளுமே தாங்குதளம், சுவர்ப்பகுதி, கூரையுறுப்புகள் பெற்றுள்ளனவெனினும், கிழக்குக் கருவறையைவிட மேற்குக் கருவறையில் சீர்மையின் அளவு கூடுதலாக உள்ளது. மேற்குக் கருவறைத் தாங்கு தளத்தின் வடபுறப்பகுதி பாதபந்தமாக உருவெடுத்துள்ளது. உபானம், ஜகதி, எண்பட்டைக் குமுதம் கம்புகளின் அணைப்பிலமைந்த பாதங்களுடனான கண்டம், பட்டிகை, மேற்கம்பு என அனைத்து உறுப்புகளும் கொண்டு இப்பகுதி முழுமையுற்றுள்ளது. தாங்குதளத்தின் தென்பகுதி பாறைப்பகுதியாகவே விடப்பட்டுள்ளது. மேற்கம்புமட்டும் கருவறையின் முழுப்பகுதிக்குமாய்ச் செதுக்கப்பட்டுள்ளது.

முகமண்டபத் தரையிலிருந்து 70செ.மீ. உயரத்தில் அமைந்துள்ள கருவறை வாயில், முறையான நிலையமைப்புடன் 1.38மீ. உயரத்தில் 68செ.மீ. அகலத்தில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. வாயிலை சட்டத் தலையமைப்புக் கொண்ட இருநான்முக அரைத்தூண்கள் அணைத்துள்ளன. அவற்றுள் தென்புற அரைத்தூண் உறுப்பு வேறுபாடற்ற நான்முக அரைத்தூணாக விடப்பட்டுள்ளது. ஆனால், வடக்குத்தூண் பெருமளவிற்கு முழுமை பெற்றுள்ளது. பாதம், நான்முக உடல்,

மாலைத்தொங்கல், கலசம், தாடி, சூம்பம், பாலிகை, பலகை, வீரகண்டம் என அனைத்து உறுப்புகளும் கொண்டுள்ள இத்தூணில், மாலைத் தொங்கலின் மேற்பகுதியான தானமும்,⁶ அதனையடுத்துக் காட்டப் படும் தாமரைக்கட்டும் இடம்பெறவில்லையென்பது குறிப்பிடத்தக்கது. கலசத்தின் கீழிருந்து நேரடியாக மாலைத்தொங்கலைப் பார்க்கமுடிவது, தமிழ்நாட்டில் இக்குடைவரையில் மட்டும்தானென்று கூறலாம்.

கருவறை வாயிலையடுத்த இருபுறச் சுவர்ப்பகுதிகளும் செவ்வகக் கோட்டங்களாக அகழப்பெற்று, வாயிற்காவலர் சிற்பங்களைப் பக்கத்திற்கொன்றாகப் பெற்றுள்ளன. இக்கோட்டங்களை மண்டப அரைத் தூண்களையொட்டிச் சுவரில் வெட்டப்பட்டுள்ள உறுப்பு வேறுபாடற்ற இருமெல்லிய நான்முக அரைத்தூண்கள் வெளிப்புறத்தும் கருவறை வாயில் அணைவுத்தூண்கள் உட்புறத்துமாய்த் தழுவி யுள்ளன. வாயில் அணைவுத்தூண்களின் மேலமர்ந்துள்ள போதிகைகள் விரிகோணக் கைகளால் உத்திரம் தாங்க, ஓரத்தூண்கள் போதிகைகள் ஏதுமின்றி நேரடியாக உத்திரத் தாங்கலில் பங்கேற்கின்றன. மேலே வாஜனம். வாஜனத்தையடுத்து முழு வளர்ச்சியுற்ற வலபி பூதவரியோடு⁷ காட்டப்பட்டுள்ளது. இப்பூதவரியில் இடம்பெற்றுள்ள ஏழு கணங்களும் செயலாக்கம்பெற்றனவாய் அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. கூரையின் முன்நீட்டலாய் நன்கு வளைந்திறங்கும் கபோதம் வட, தென்முனைகளில் வளைவுக் கூடுகள் பெற்றுள்ளது. இக்கூடுகளுள் கந்தர்வத்தலைகள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. வளைவுகளின் தலைப்பு கிளாவர் அமைப்பிலுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. கபோதத்திற்கு மேலே வடிவம் பெறாத பூமிதேசம்.

தென்வடலாக 2.25மீ. அளவும் கிழக்கு மேற்காக 210மீ. அளவும் கொண்டு ஏறத்தாழ ஒரு சதுரமாக அமைக்கப்பட்டுள்ள இம்மேற்குக் கருவறையின் உயரம் 1.73மீ. கருவறையின் கூரையும் சுவர்களும் தரையும் ஓரளவிற்குச் சீர்மை பெற்றுள்ளன. பின்சுவரில் ஏதோ ஒரு வடிவத்தைச் செதுக்க மேற்கொண்ட முயற்சியின் சுவடுகளைக் காணமுடிகிறது. வடிவமற்ற நிலையிலும் இச்செதுக்கல் இப்போது வழிபாட்டில் உள்ளது.

கிழக்குக் கருவறை⁸

முகமண்டபத்தின் கிழக்குச் சுவரில் உருவாக்கப்பட்டுள்ள கருவறையின் வாயில், முகமண்டபத் தரையிலிருந்து 68செ.மீ. உயரத்தில் அமைந்துள்ளது. முறையான நிலையமைப்புப் பெற்றுள்ள இவ்வாயிலின் அகலம் 66செ.மீ. உயரம் 1.45மீ. இக்கருவறை வாயிலின் முன்படியமைப்பிற்காகப் பாறைப்பகுதி விடப்பட்டுள்ளது. வாயிலின் இருபுறத்துமுள்ள தாங்குதளம் வடிவு பெறாமல், மேலிருந்து கீழாக இருபிரிவுகளாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ள பாறையாகவே உள்ளது.

கருவறை வாயிலை அணைத்துள்ள சட்டத்தலைத் தூண்களும் நான்முக உடல், தலையுறுப்புக்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட பகுதி என இரு பிரிவுகள் மட்டுமே கொண்டுள்ளன. இவற்றுள் தென்புறத் தூணில் பலகை, சும்பம் ஆகிய உறுப்புகளின் அமைப்பைக் காணமுடிகிறது. வீரகண்டமும் விரிகோணப் போதிகையும் இருதூண்களின் மீதும் வடிவம் பெற்றுள்ளன. இத்தூண்களையடுத்துக் கோட்டங்களும் அவற்றில் காவலர்களும் காட்டப்பட்டுள்ளனர். காவலர்களுள் வட புறக் காவலர் முழுமை பெறவில்லை.

மண்டப அரைத்தூண்களை ஒட்டிய கோட்ட அணைவுத்தூண்கள் மேற்கிலுள்ளாற் போலவே உறுப்பு வேறுபாடற்ற நான்முக அரைத்தூண்களாய் எழுந்து நேரடியாக உத்திரம் தாங்க, வாயில் அணைவுத்தூண்களின் மேலுள்ள போதிகைகள், கீழ்க்கைகளினும் நன்கு நீண்ட மேற்கைகளால் அத்தாங்கலில் பங்கேற்கின்றன. உத்திரத்தை அடுத்து வாஜனம் இல்லை. வலபி, வளைவுக் கூடுகளுடனான சுபோதம் ஆகியன மேற்குக் கருவறை போலவே அமைக்கப்பட்டுள்ளன. எனினும் சிறு வேறுபாடுகளைக் காணமுடிகிறது. கணவரியில் இங்கு ஐந்து கணங்களே உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இரண்டு முழுமையுறவில்லை. சுபோத இறக்கத்தில் இரண்டு கூடுவளைவுகளுக்கும் இடையில் விளிம்பு தட்டிச் சிறு சதுரங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இவை சந்திரமண்டல உருவாக்கத்திற்காக விடப்பட்டவையாகலாம். சுபோதத்திற்கு மேலே மேற்கிலுள்ளாற் போலவே பூமிதேச அமைப்புள்ளது.

தென்வடலாக 1.98மீ. அளவும் கிழக்கு மேற்காக 1.69மீ. அளவு முள்ள கருவறையின் உயரம் 1.80மீ. இதன் தரை, கூரை, வட, தென் சுவர்கள் வெறுமையாக உள்ளன. பின்சுவரின் நடுப்பகுதியில் 76செ.மீ. அகலத்தில் 62செ.மீ. நீளத்திற்கு விடப்பட்டுள்ள பாறைப்பகுதியில் சிற்பத்தை உருவாக்கும் முயற்சிகள் தொடங்கிய நிலையில் கைவிடப்பட்டுள்ளன. வடிவமற்ற இப்பாறை இப்போது வழிபாட்டில் உள்ளது. இதன் தென்புறத்தே கருடாசனத்தில்⁹ கூப்பிய கைகளுடன், முழுமையடையாத ஆனால் சிதைந்த வடிவமொன்று காட்டப்பட்டுள்ளது. இடக்கையில் தோள்வளையும் பட்டை வளைக்கான ஒதுக்கீடும் உள்ளன. தலையில் நெற்றிப் பட்டமும் முக்கோண வடிவிலான மகுடமும் காட்டப்பட்டுள்ளன. இடுப்பாடையின் முடிச்சுத்தொங்கல் இடத்தொடையின் மீது தவழ்ந்து தரையிறங்கியுள்ளது. மார்பின் இடப்புறமுள்ள சிறு எழுச்சியை மார்புகமாகக் கொண்டால் இவ்வடிவத்தைப் பெண் எனலாம்.¹⁰

மண்டபத்தின் மீன்பகுதி

மண்டபத்தை இருபிரிவுகளாகப் பகுக்கும் தூண்வரிசை, பக்கங்களில் இருநான்முக அரைத்தூண்களையும் நடுவில் இருநான்முக

அரைத்தூண்களையும் பெற்றுள்ளது. இத்தூண்களின் மேலுள்ள போதிகைகள் முகப்பிலுள்ளாற் போலவே விரிகோணக் கைகளால் உத்திரம் தாங்குகின்றன. உத்திரத்தைத் தொடுமிடத்து இவற்றின் மேற்கைகள் சிறுமடிப்புக் கொள்வது முகப்பிலுள்ளாற் போலவே அமைந்துள்ளது. உத்திரத்தின் மேல் கூரையைத் தழுவி யோடும் வாஜனம் கருவறைக் சுபோதங்களைத் தொட்டுப் பூமிதேசப் பிரிவில் முடிகின்றது.

பொதுவாக இதுபோல் அமையும் இரண்டாம் வரிசைத் தூண்கள் நடுவில் இரண்டு முழுத்தூண்களைப் பெற்று மண்டபத்தை முகமண்டபம், அர்த்த மண்டபம் என இரண்டு பிரிவுகளாகப் பகுக்கும். ஆனால், இங்கு நடுத்தூண்களும் பின் சுவரிலிருந்து பிரிக்கப்படாத நிலையில் அரைத்தூண்களாகவே அமைந்து மண்டபத்தின் இவ்விரண்டாம் பகுதியை மூன்று அறைகளாகப் பகுக்கின்றன. இம்மூன்று அறைகளும் கிழக்கிலிருந்து முறையே 1.19மீ., 1.15மீ., 1.20மீ. அகலத்தில் அமைந்துள்ளன. இவ்வறைகளின் பின்சுவரில் வடிவங்கள் செதுக்க ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட பாறைப்பாளங்கள் முன்தள்ளலாக வேறுபட்ட அளவுகளில் தரையை ஒட்டிய நிலையில் விடப்பட்டுள்ளன. நடு அறையில் பெரிய அளவிலான பாறைப்பகுதியும் அதன் இருபுற அறைகளில் ஏறத்தாழ ஒரே அளவிலான பாறைப்பகுதியும் பின்சுவரிலிருந்து பிரிக்கப்படாத நிலையில் விடப்பட்டுள்ளன.¹¹ இம்மூன்று அறைகளையும் மண்டபப் பின்சுவரில் அமைந்த கருவறைகளாகக் கொள்ளலாம்.¹²

சிற்பங்கள்¹³

முகப்புச் சுவர்ச் சிற்பங்கள்

ஆடவர் வடிவம்

முகப்பின் அரைத்தூண்களையடுத்துப் பரவும் பக்கச் சுவர்களில், அகழ்ந்து அமைக்கப்பட்டுள்ள சிற்பங்கள் இரண்டுமே முழுமை பெறவில்லை என்றாலும் அழகியல் நோக்கில் சிறக்க அமைந்துள்ளன. கிழக்குக் கோட்ட ஆடவர் வடிவம் இடுப்பளவிற்கே செதுக்கப்பட்டுள்ளது. கீழ்ப்பகுதி முழுமை அடையவில்லை. இலேசாய் இடப்புறம் திரும்பிய முகம் சிதைந்திருந்தபோதும் அழகிய முறுவலுடன் விளங்குகிறது. மகுட முகப்பாக முத்தலைப் பாம்புப்படம். அவற்றுள் நடுத்தலை ஏனைய இரண்டினும் பெரிதாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

அழகிய நெற்றிப்பட்டத்தின் நடுவில், மூன்றாய்ப் பிரியும் முகப்பணி. செவிகளில் பனையோலைக் குண்டலங்கள். கழுத்தில் உள்ள வடிவமைக்கப்படாத பட்டையான அணிகலன் சரப்பளிக்கான ஒதுக்கீடாகலாம். கனத்த முப்புரிநூல் உபவீதமாய் மார்பில் புரள்கிறது. முழுமையடையாத தோள்வளையும் பட்டை வளையும் பெற்றுள்ள

கைகளுள் வலக்கை மடிந்து நீலோத்பல மலருடன் மேலுயர்ந்துள்ளது!¹⁴ இடப்புறத்தே ஓரளவிற்கே உருவாகியிருக்கும் உருள்தடியின் மீது முழங்கையை இருத்திய நிலையில் தாமுவிடப்பட்டுள்ள இடக்கையின் விரல்கள் இடத்தொடையின்மீது கீழ்நோக்கிய நிலையில் படிந்துள்ளன!¹⁵ அரைக்கச்சு, இடுப்பாடை, இடைக்கட்டு ஆகியன ஓரளவிற்கே உருப்பெற்றுள்ளன.

பெண் வடிவம்

மேற்கில் செதுக்கப்பெற்றுள்ள பெண்வடிவமும் முழுமையுறவில்லை. இலேசான வல ஒருக்களிப்பில் முகத்தை நன்கு வலப்புறம் சாய்த்து நேர்ப்பார்வையாக நிற்கும் இவ்வம்மையின்¹⁶ தலையிலுள்ள மகுடத்தைச் சடைமகுடமாகக் கொள்ளலாம். செவிக் குண்டலங்கள் வடிவமெடுக்கவில்லை எனினும், பனையோலைக் குண்டலங்களெனக் கருதுமாறு ஒதுக்கீடுகள் உள்ளன. கழுத்தில் சரப்பளி. எடுப்பான மார்பகங்கள் கச்சின்று உள்ளன. தோள், கை வளைகளுக்கான ஒதுக்கீடு இடக்கையில் மட்டுமே உள்ளது. சிற்பம் கால்கள்வரை செதுக்கப்பட்டிருந்தாலும் முழுமையுறாமையால் பாதநிலைகளை அறியக்கூடவில்லை. இடையாடை பாட்டாடையாகலாம். அம்மையின் இடக்கை இடுப்பிலிருக்க¹⁷ வலக்கை, ஆடவருடையது போலவே மடிந்து மேலுயர்ந்து ஏதோ ஒரு பொருளைக் கொண்டுள்ளது.¹⁸ இந்தக் கை சரியாக உருவாகாமையின் பொருள் இன்னதெனக் கூறக்கூடவில்லை.

வாயிற்காவலர்கள்

மேற்குக் கருவறை

மேற்குக் கருவறையின் தென்புறக் காவலர் கருவறைக்காய் ஒருக்களித்திருந்தாலும் முகம் நேர்ப்பார்வையாக சற்றே இடச்சாய்வாய் உள்ளது. வலக்கால் சமத்திலிருக்க, இடக்கால் இடப்புறம் நிறுத்தப்பட்டுள்ள உருவாகாத தடியின்மீது முழங்காலை அழுத்திய நிலையில் சற்றே மடிந்துள்ளது. இக்காலின் கீழ்ப்பகுதி நிறைவடையவில்லை. வலப்பாதத்தில் வீரக்கழல். இன்ன மகுடமென உறுதிப்படுத்த முடியாததொரு மகுடமணிந்து, இருபுறமும் சடைக்கற்றைகள் பரவ, வலக்கையை வயிற்றருகே தர்ஜனியில் இருத்தி இடக்கையை, முழங்கை தடியின் மீதுருக்குமாறு நிறுத்தித் தளர்த்தியுள்ள இக்காவலரின் கழுத்தில் சரப்பளி. மார்பில் உபவீதமாய் முப்புரிநூல். செவிகளில் பனையோலைக் குண்டலங்களாகக் கொள்ளத்தக்க அணிகள். கைகளில் தோள்வளைகள், வளையல்கள். உதரபந்தம், கைகளுக்கிடையில் இடப்புறம் மட்டும் சிறுபட்டை போலக் காட்சியளிக்கிறது. இடையில்

சிறுறாடையும் இடைக்கட்டும். அரைக்கச்சின் முடிச்சுத் தொங்கல்கள் கால்களினிடையே தவழ்கின்றன.

வடபுறக் காவலர் எவ்வித ஒருக்களிப்புமின்றி நேராக நிற்கிறார். வலதுகால் மட்டும், முழங்காலை வலப்புறம் நிறுத்தியிருக்கும் தடியின் மீது அழுத்தியபடி, சுருவறைக்காய்ப் பாதம் திருப்பிய நிலையில் நிறுத்தப்பட்டுள்ளது. இருபாதங்களிலும் வீரக்கழல்கள். வலக்கை, முழங்கையும் கையின் கீழ்ப்பகுதியும் தடியின் மீது இருக்குமாறு கீழ்நோக்கித் தளர்த்தப்பட்டுள்ளது. இடக்கை தர்ஜனியிலுள்ளது. தலையில் கிரீடமகுடம். மகுடத்தின் கீழ்ப்பகுதியிலிருந்து இருபுறத்தும் சூலஇலைகள் காட்டப்பட்டுள்ளன. சடைக்கற்றைகளும் குண்டலங்களும் தோள், கை வளைகளும் சரப்பளியும் உதரபந்தமும் கொண்டுள்ள இவரது முப்புரிநூலும் உபவீதமாகவே உள்ளது. இடுப்பில் சிறுறாடையும் இடைக்கட்டும் அரைக்கச்சும் உள்ளன. அரைக்கச்சின் முடிச்சுத்தொங்கல் கால்களின் நடுவில் கீழ்த் தொங்குமாறு காட்டப்பட்டுள்ளது. ஆடைக் கொசுவம் போன்ற அமைப்பு இடுப்பின் இடப்புறம்.

கீழ்க்குக் கருவறை

கீழ்க்குக் கருவறையின் வடபுறக் காவலர் முழுமையடையாத உடலினர். கருவறைக்காய் இலேசாக ஒருக்களித்திருக்கும் இவரது வலக்கால் நேராக அமைய, இடக்கால், இடப்புறமுள்ள தடியின்மீது முழங்கால் அழுந்துமாறு மடக்கப்பட்டு, பாதம் கருவறைக்காய்த் திருப்பிய நிலையில் நிறுத்தப்பட்டுள்ளது. வலக்கை மார்பருகே தர்ஜனியில். இடக்கை தடியின்மீது ஊன்றியநிலையில் தளர்த்தப்பட்டுள்ளது. கால்களில் கழல்கள். தலையில் சடைமகுடம். செவிகளில் குண்டலங்கள். இடுப்புப்பகுதி நிறைவடையாது இருப்பதால் ஆடையமைப்பை அறியக் கூடவில்லை. மார்பில் முப்புரிநூல் இல்லை.

தென்புறக் காவலர் கருவறைக்காய் நன்கு ஒருக்களித்துள்ளார். இடக்கால் நேராக அமைய, வலக்காலை, வலப்புறமுள்ள தடியின் மீது முழங்கால் அழுந்துமாறு நிறுத்திப் பாதத்தைக் கருவறைக்காய்த் திருப்பியுள்ளார். இவரது இடக்கை தர்ஜனியில். வலக்கை தடியின்மீது தாங்கலாகத் தளர்த்தப்பட்டுள்ளது. மகுடமும் குண்டலங்களும் சரப்பளியும் கைவளைகளும் அணிந்துள்ள இவரது முப்புரிநூல் உபவீதமாக உள்ளது. இடையில் அரைக்கச்சு, சிறுறாடை, இடைக்கட்டு ஆகியன காட்டப்பட்டுள்ளன.

குடைவரையின் தனித்தன்மைகள்

சொக்கம்பட்டிக் குடைவரை பிற பாண்டியர் பகுதிக் குடைவரைகளிலிருந்து அமைப்பு முறையில் பெரிதும் மாறுபட்டுள்ளது.

1. முகப்பை அடுத்து நீளும் பக்கச் சுவரில் பெண்ணொருவரின் சிற்பத்தைப் பெற்றிருக்கும் ஒரே குடைவரை இதுதான்.¹⁹
2. முகப்புக் கபோதத்தில் சந்திரமண்டலத்திற்கான முன்னோடி அமைப்பைப் பெற்றுள்ள ஒரே குடைவரை.
3. முகப்புத் தூண்வரிசையின் அனைத்துத் தூண்களும் நான் முகத் தூண்களாக அமைந்திருப்பதும் இங்கு மட்டும்தான்.
4. மண்டபத்தின் பக்கச் சுவர்களில் எதிரெதிர் நிலையில் இரண்டு கருவறைகள் பெற்றுள்ள இரண்டே பாண்டியர் குடைவரைகளுள் இது ஒன்று.²⁰
5. கருவறைக் காவலர்கள் நால்வருமே தர்ஜனி காட்டும் ஒரே தமிழ்நாட்டுக் குடைவரை இதுதான்.
6. கருவறை வாயில்களின் கபோதத்திற்கு மேல் முழுமையான அளவில் ஆனால், யாளி வரியற்ற பூமிதேசம் பெற்றுள்ள ஒரே பாண்டியர் பகுதிக் குடைவரையும் இதுவே.
7. மண்டபத்தின் பின்பகுதியில் மூன்று கருவறைகள் பெற்றிருக்கும் ஒரே பாண்டியர் குடைவரை இதுதான்.
8. ஒரே மண்டபத்தில் ஐந்து கருவறைகள் பெற்ற பாண்டியர் பகுதிக் குடைவரையும் இது ஒன்றுதான்.²¹

கிழக்குக் கருவறை பெண் வடிவம்

முகப்புச் சுவர் பெண் வடிவம்

கருவறைக் காவலர்கள்

குடைவரையின் காலம்

குடைவரையின் பெரும்பகுதி நிறைவடையாமல் உள்ள நிலையில் அதன் காலத்தை உறுதிபடத் தீர்மானிப்பது இயலாதெனினும், அமைப்பில் உள்ள தனித்தன்மைகள், சிற்பங்களின் அலங்கரிப்புக் கொண்டு நோக்கும்போது இதைக் கே.வி.சௌந்தரராஜன் குறிப்பது போல்²² ஏழாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியைச் சார்ந்த குடைவரையாக, மலையடிக்குறிச்சிக் குடைவரைக்குக் காலத்தால் முற்பட்ட குடைவரையாகக் கொள்ளக்கூடவில்லை. கருவறைகளின் மேலுள்ள பூதவரிகள், முழு வளர்ச்சியுற்ற நிலையில் காணப்படும் கூடுகளுடனான கபோதம், பூமிதேசம் போன்றவை இதன் காலத்தைச் சற்றுப் பின்தள்ளிக் கொள்ளவே தூண்டுகின்றன. இப்பகுதியிலுள்ள வீரசிகாமணி, ஆணையூர், திருமலைப்புரம், மலையடிக்குறிச்சிக் குடைவரைகளோடு ஒப்பீடு செய்கையில் அவற்றினின்று பலவகையில் வேறுபட்டு வளர்ச்சியுற்ற உறுப்புகளைப் பெற்றிருப்பதால் சொக்கம்பட்டிக் குடைவரையின் காலத்தைக் கி.பி.ஏழாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியாகவோ அல்லது எட்டாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியாகவோ கொள்ளலாம். முகப்பிலுள்ள நான்முகத் தூண்களை மட்டும் கருத்தில் கொண்டு காலக் கணிப்புச் செய்வது சரியன்று.

திரு. ஏகாம்பரநாதன் குறிப்பிட்டுள்ளவாறு இதைச் சமணக் குடைவரையாகக் கொள்ளக்கூடவில்லை. குடைவரை முகப்பின் கிழக்கு விரிவில் காட்டப்பட்டிருக்கும் முப்புரிநூலும் உருள்பெருந்தடியும் பெற்ற ஆண்வடிவமும் முப்புரிநூலும் உருள்பெருந்தடியும் பெற்றுள்ள குடைவரைக் கருவறைக் காவலர் வடிவங்களும் அக்காவலர்களுள் ஒருவரான மேற்குக் கருவறை வடகாவலர் தலையின் பின்புறம் காட்டப்பட்டுள்ள சூல இலைகளும் கிழக்குக் கருவறையில் கருடா சனத்தில் உள்ள சிதைந்த வடிவமும் இக்குடைவரை சைவம், வைணவம் இரண்டையும் கருதிச் செய்யப்பட்டதாகலாம் என்று கருதுமாறே அமைந்துள்ளன.

குறிப்புகள்

1. இக்குடைவரையில் முதலாய்வு 30.8.1997ல் நிகழ்ந்தது. உடனிருந்து உதவியவர் முனைவர் அர.அகிலா. இரண்டாம் ஆய்வு 8.3.2003ல் மேற்கொள்ளப்பட்டது.
2. 'தரங்கப் போதிகைகள்' என எழுதும் கே.வி.சௌந்தரராஜன், 'Taranga podhika is a diagnostic characteristic of the Pandyan pillars of cave art face' என்றும் குறித்துள்ளார். Rock-cut Temple Styles Somaiya publications pvt. Ltd., Mumbai, 1998,

- p.69. இக்குடைவரையிலுள்ள எந்தப் போதிகையும் தரங்கம் பெறவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.
3. வலபிக்குரிய வளைமுகம் இல்லையெனினும் இருக்குமிடம் நோக்கி இதை வலபியாகவே கொள்ளவேண்டியுள்ளது.
  4. இவ்வலங்காரம் கிழக்குப் பகுதியில் ஊர்த்வ பத்மம் போலவும் இடைப்பட்ட பகுதியில் முழுமையுறாத மணிக்கோவை போலவும் உள்ளது.
  5. இச்சிற்பங்களின் இருப்பிடத்தை ஒன்றுக்கொன்று மாற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார் கே.வி.சௌந்தரராஜன். மு.கு.நூல், ப.69. 'இருபுறமும் சுவர்களில் இருகூடுகளும் அவற்றில் ஒன்றில் பெண் சிற்பமும் மற்றொன்றில் இடக்கையில் அரவுடன் உள்ள ஆண் சிற்பமும் காணப்படுகின்றன' என்று எழுதியுள்ளனர் சு.இராசவேலுவும் அ.கி.சேஷாத்திரியும். தமிழ்நாட்டுக் குடைவரைக் கோயில்கள், பண்பாட்டு வெளியீட்டகம், சென்னை, 2000, ப.133.
- இச்சிற்பங்களுள் ஆண்சிற்பத்தை தரணேந்திரனாகவும் பெண் சிற்பத்தை பத்மாவதியாகவும் அடையாளப்படுத்தியுள்ளார் ஏகாம்பரநாதன். 'Jainism Under the Early Pandyas', Kaveri, Ed., S.Rajagopal, Panpattu Veliyittakam, Chennai, 2001, p. 493. பத்மாவதி இயக்கிக்குரிய அங்குசம், அக்கமாலை, தாமரை, வரத முத்திரை இவற்றுள் எதுவும் பெற்றிராத இப்பெண் சிற்பத்தை பத்மாவதியாகக் கொள்வதும் உபவீதமாய் முப்புரிநூலும் இடக்கை இருத்த உருள்பெருந்தடியும் மகுட முகப்பு அலங்கரிப்பாய் முத்தலைப் பாம்பும் பெற்றுள்ள இந்த ஆண் சிற்பம் பார்சுவநாதரின் இயக்கரும் பத்மாவதி இயக்கியின் கணவருமான தரணேந்திரன் என்பதும் எங்ஙனம் பொருந்தும்?
- மகுட முகப்பில் காட்டப்பட்டிருக்கும் முத்தலைப் பாம்பே ஆண் சிற்பத்தை தரணேந்திரனாகக் கொள்ள வழிகாட்டியதாகக் கூறும் ஏகாம்பரநாதன் இவ்வழிகாட்டலால் பெண் சிற்பத்தை பத்மாவதியாகவும் இவ்விருவர் இருப்பால் குடைவரையைப் பார்சுவநாதருக்குரியதென்றும் கொண்டுள்ளார்.
- மகுட முகப்பிலும் தலைமுடியை அணைத்தவாறும் பாம்புகள் காட்டப்பட்ட நிலையில் பல சைவச் சிற்பங்கள் உண்டு. சாமுண்டிச் சிற்பங்களும் காளை அணுக்கர் சிற்பங்களும் சில ஆடவல்லான் செப்புத் திருமேனிகளும் 'சர்ப்பமௌலி'யுடன் காட்டப்பட்டுள்ளமை இங்குக் கருதத்தக்கது.
6. தானம் இருக்கிறதென்கிறார் கே.வி.சௌந்தரராஜன். மு.கு.நூல், ப.69.

7. கே.வி.சௌந்தரராஜன், சு.இராசவேல், அ.கி.சேஷாத்திரி ஆகியோர் அம்சவரி என்கின்றனர். மு.கு.நூல்கள், ப.69, ப.133.
8. இக்கருவறையை விஷ்ணுவிற்கு உரியதெனக் கே.வி.சௌந்தரராஜனும் கொற்றவைக்கு உரியதென சு.இராசவேல், அ.கி.சேஷாத்திரி, தி.இராசமாணிக்கம் ஆகியோரும் கருதுகின்றனர். மு.கு.நூல்கள், ப.69, ப.133. தி.இராசமாணிக்கம், நெல்லைக் குடைவரைக் கோயில்கள், கழக வெளியீடு, 1979, ப.17.
9. இச்சிற்பம் மண்டியிட்டுத் தலை தாழ்த்தி வணங்கும் நிலையில் இருக்கிறதென்கின்றனர் சு.இராசவேலுவும் அ.கி.சேஷாத்திரியும். மு.கு.நூல், ப.133. கே.வி.சௌந்தரராஜனும் இச்சிற்பம் மண்டியிட்டிருப்பதாகவே எழுதியுள்ளார். மு.கு.நூல், ப.69.
10. இதை ஆண்வடிவமென்று தி.இராசமாணிக்கமும் பூதேவியென்று கே.வி.சௌந்தரராஜனும் அடையாளம் கண்டுள்ளனர். மு.கு.நூல்கள், ப.17, 69.
11. குடைவரையின் இப்பகுதியைப் பற்றிக் கே.வி.சௌந்தரராஜன் ஏதும் எழுதவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.
12. பல்லவர் பகுதியிலுள்ள மண்டகப்பட்டுக் குடைவரையின் அர்த்தமண்டபப் பின்சுவர் ஏறத்தாழ இதே அமைப்புக் கொண்டிருப்பது இங்கு ஒப்புநோக்கத்தக்கது.
13. 'இக்குடைவரை எளிமையுடன் சிற்ப வேலைப்பாடுகள் அற்று உள்ளது' என்று தொடக்கத்தில் கூறும் சு.இராசவேலுவும் அ.கி.சேஷாத்திரியும் தொடர்ந்த கூற்றில், இக்குடைவரையிலுள்ள அனைத்துச் சிற்பங்களையும் குறித்துள்ளமை முன்னுக்குப் பின் முரணாக உள்ளது. மு.கு.நூல், ப.133
14. இக்கையில் தடியிருப்பதாக எழுதுகிறார் கே.வி.சௌந்தரராஜன். மு.கு.நூல், ப.69. தாமரையுடன் கை அஞ்சலியில் உயர்ந்துள்ளதென்கிறார் ஏகாம்பரநாதன். மு.கு.நூல், ப.494. 'அபய முத்திரையுடன் கூடிய வலது, இடது கரங்களை மார்புக்கு முன்புறமாக இணைத்துப் பிடித்த இரட்டைக் கை அமைதி அஞ்சலி ஹஸ்தம் எனப்படும்.' வை.கணபதி ஸ்தபதி, சிற்பச்செந்நூல், தொழில் நுட்பக் கல்வி இயக்கக வெளியீடு, சென்னை, 1978, ப.48.
15. சு.இராசவேல், அ.கி.சேஷாத்திரி, கே.வி.சௌந்தரராஜன் ஆகியோர் இக்கையில் அரவிருப்பதாகக் கூறுகின்றனர். மு.கு.நூல்கள், ப.133, ப.69. இந்தக் கை இடுப்பில் படிந்துள்ளது என்கிறார் ஏகாம்பரநாதன். மு.கு.நூல், ப.493.

16. சு.இராசவேல், அ.கி.சேஷாத்திரி, கே.வி.சௌந்தரராஜன் இப் பெண் அபங்கத்தில் இருப்பதாகக் கூறுகின்றனர். மு.கு. நூல்கள், ப.133, ப.69; இந்தப் பெண் நாகினியா எனக் கேள்வி எழுப்பும் கே.வி.சௌந்தரராஜனும் நாகினியாக இருக்கலாம் என்று கருத்துரைக்கும் சு.இராசவேலும் அ.கி.சேஷாத்திரியும் எதன் அடிப்படையில் அவ்வாறு கருதுகின்றனர் என்பதற்கான விளக்கமேதும் தரவில்லை. மு.கு.நூல்கள், ப.69, ப.133.
17. லோலத்தில் இருக்கிறதென்கிறார் ஏகாம்பரநாதன். மு.கு. நூல், ப. 494.
18. இந்தக் கை அஞ்சலியில் உள்ளதென்கிறார் ஏகாம்பரநாதன். மு.கு.நூல், ப. 494.
19. பிரான்மலை, சிங்கவரம் குடைவரைகளில் கருவறை வாயிலை அடுத்தமைந்துள்ள சுவர்க் கோட்டங்களில் இருபுறத்துமே பெண்சிற்பங்கள் உள்ளன. ஆனால், முகப்பொட்டி விரியும் பக்கச் சுவர்களில் பெண்சிற்பம் பெற்ற ஒரே தமிழ்நாட்டுக் குடைவரை சொக்கம்பட்டிக் குடைவரைதான்.
20. மற்றொன்று பரங்குன்றத்து வடபுறக் குடைவரை. சொக்கம்பட்டிக் குடைவரையைப் பற்றி எழுதும்போது, 'The edifice consists of a shrine preceded by a rectangular mandapa' என்றும் 'Its empty sanctum guarded by two dvarapalakkas' என்றும் ஏகாம்பரநாதன் எழுதியிருப்பது நோக்க, இக்குடைவரையில் ஐந்து கருவறைகள் இருப்பதையே அவர் அறியாததுள்ளமை புலப்படுகிறது. மு.கு.நூல், பக். 493-494.
21. பரங்குன்றக் குடைவரையில் மூன்று கருவறைகளும் இரண்டு சுவர்ச் சிற்பங்களுமே உள்ளன. ஆனால், இங்கோ பின்சுவர் அறைகள் ஒவ்வொன்றிலும் சுவரிலிருந்து பிரிக்கப்படாமல் தரையை ஒட்டி நிற்கும் பாறைப்பகுதிகள், அவ்வத் திருமுன் இறைவடிவங்களை உருவாக்க விடப்பட்டவை என்பதை அவற்றின் அளவும் அமைப்பும் கொண்டு தெளியலாம். அதனால், பின்சுவர் அறைகள் மூன்றையும் தனித்தனிக் கருவறைகளாகக் கொள்வதே சாலும்.
22. சு.இராசவேல், அ.கி.சேஷாத்திரி இருவரும் கே.வி.சௌந்தரராஜனை வழிமொழிந்துள்ளனர். மு.கு.நூல், ப.133. ஏகாம்பரநாதனும் இதை ஏழாம் நூற்றாண்டுக் குடைவரையாகவே காண்கிறார். மு.கு.நூல், ப.494.

5. பொதுப்பகுதி

1. பெருமைச் சுவடுகள்

அறிஞர் பத்மபூஷண் கூ.ரா.சீனிவாசன்

1983. உறையூர்த் தான்தோன்றிசுவரர் திருக்கோயிலில் வரகுண மகாராஜனின் கல்வெட்டைக் கண்டறிந்து வெளிப்படுத்தியிருந்தோம். நாளிதழ்களில் அச்செய்தி கண்ட புத்தூர் பிஷப் ஈபர் மேனிலைப் பள்ளித் தமிழாசிரியர் புலவர் வை.இராமமூர்த்தி என்னைக் காண வந்திருந்தார். அவர்தான் அறிஞர் கூ.ரா.சீனிவாசனின் பெயரை எனக்குச் சொன்னார். சிராப்பள்ளி வாழ் கல்வெட்டறிஞர்களுள் அவரும் ஒருவர் எனக் கருதியிருந்தேன்.

1984 என் வாழ்வில் மறக்க முடியாத முக்கியமான ஓர் ஆண்டு. புலிவலம் கல்வெட்டுத் துணுக்கொன்றின் வழி 'முள்ளிக்கரும்பூர்' எங்கள் வயமான காலகட்டம் அது. தொடர்ந்து அவ்வூர்ப் பகுதியில் ஆய்வுகள் செய்ததில் அழிவுற்ற கோயிலொன்றின் எச்சங்கள், புதை யுண்டிருந்த சிற்பங்கள், படியெடுக்கப்படாத கல்வெட்டுகள் எனப் பலவும் வெளிப்பட்டன. வழிபாடிழந்து சிதைந்திருந்த முள்ளிக்கரும் பீசர் கோயிலை வழிபாட்டிற்குக் கொணர்ந்தோம். இச்செய்திகளையெல்லாம் நாளிதழ்கள் வழி அறிந்த அறிஞர் கூ.ரா.சீனிவாசன் என்னைப் பார்க்க விரும்பியதாகப் புலவர் இராமமூர்த்தி தெரிவித்தார். பெரிய கடைவீதியில் வரதராஜப் பெருமாள் கோயில் தெருவிலிருந்த அப்பெரியாரின் இல்லம் சென்றேன்.

வீட்டுக் கூடத்தில் சாய்வு நாற்காலியில் இருந்தார். வேட்டியும் பனியனும் அணிந்து ஒருகிராமத்துப்பெரியவர் போலிருந்தார். வணங்கி அமர்ந்தேன். என்னைப் பற்றிய விவரங்களைக் கேட்டார். தந்தையார் பெயர் சொன்னதும் அவர் முகத்தில் ஒரு மலர்ச்சியைக் கண்டேன். தந்தையாரைத் தெரியுமென்றும் பழகியிருப்பதாகவும் கூறினார். தந்தையாரின் பெயர் எங்களுக்குள் நிலவிய இறுக்கத்தைக் கலைத்தது. கண்மருத்துவன் தொல்லியலில் ஆர்வம் காட்டுவது குறித்து வியந்தார். பார்த்துவிட்டுவந்துவிடலாமென்று போனவனை இரண்டுமணிநேரம் கட்டிப்போட்டுவிட்டார். எவ்வளவு செய்திகள்! ஒரு நொடிகூடத் தேவையற்றது எதுவும் பேசவில்லை. நேரமாகி விட்டதைப் பலமுறை உணர்ந்தாலும் அவர் பேச்சிலிருந்து விடுபட்டு வர மனம் வரவில்லை. மருத்துவமனையிலிருந்து இரண்டு முறை அழைப்பு வந்த பிறகே என்னைப் புறப்பட அநுமதித்தார்.

முதல் சந்திப்பிலேயே அவர் ஓர் அறிவுக் களஞ்சியம் என்பதை உணர்ந்தேன். அவரிடம் நிறைய சுற்சமுடியும் என்பதிலும் உறுதி

யிருந்தது. அவருடைய நூலகம் சிறியதாக இருந்தாலும் அருமையான நூல்களைக் கொண்டிருந்தது. அடிக்கடி செல்லவேண்டும் எனும் அவா பிறந்தது. என்றாலும் வாய்ப்பு அமையவில்லை. சிராப்பள்ளித் தமிழ்ச் சங்கத்தில் இரண்டாம் முறையாக அவரைச் சந்தித்தேன். நானும் அவரும் உரையாற்றிய கூட்டம் அங்கு நிகழ்ந்தது. என் உரையைப் பெரிதும் பாராட்டினார். என் தமிழ் இனிமையாகவும் எளிமையாகவும் இருந்ததாகக் குறிப்பிட்டார். அவருடைய உரை நடுமுறை உரையாடல் போலவே இயல்பாக இருந்தமையைக் சுட்டி நிறைய கற்றுக் கொண்டதாகக் கூறினேன்.

சிராப்பள்ளி அருங்காட்சியக ஆண்டுவிழாவை முன்னிட்டு, நெசவுக்கலை குறித்த ஒரு நாள் கருத்தரங்கமொன்று ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். அதில் அறிஞர் கூ.ரா.சீனிவாசன் சிறப்புரை யாற்றினார். திரு. ஹரிநாராயணன் தலைமையேற்றிருந்தார். நான் முதல் அமர்வின் தலைவராக இருந்தேன். திரு. ஹரிநாராயணன் நான் முன்பே அறிவேன் என்றாலும், அன்று அவருடன் நிறைய உரையாட முடிந்தது. அதற்குக் கூ.ரா.சீனிவாசனும் ஒரு காரணம். ஹரிநாராயணன் ஓவியங்களைப் பற்றிப் பேசக் கூ.ரா.சீனிவாசன் ஓவியங்கள் குறித்த தம் அநுபவங்களைப் பகிர்ந்துகொள்ள நான் இருவரையும் நன்கு செவிமடுத்தேன். எந்தத் துறை சார்ந்து பேச்சமைந்தாலும் அந்தத் துறை சார்ந்த அழுத்தமான செய்திகளைச் சொல்லும் ஆற்றல் அறிஞர் கூ.ரா.சீனிவாசனுக்கு இருந்தமையை அன்று நான் அறிந்தேன். அவர் அறிவின் அகலமும் ஆழமும் என்னை வியக்கச் செய்தது. அதுநாள் வரை அப்படியே அறிஞரை நான் சந்தித்ததில்லை. நெசவுக் கலை பற்றிய அவருடைய உரை, களஞ்சியம் படித்த உணர்வு தந்தது.

அடுத்த சந்திப்பும் அருங்காட்சியகத்திலேயே நிகழ்ந்தது. அவர் தலைமையில் என் உரை. ஆடற் கரணங்கள் குறித்து விரிவாகப் பேசினேன். முனைவர் பத்மா சுப்பிரமணியத்தின் 'Bharatha's Art Then and Now' எனும் நூலில் காணப்படும் கருத்து முரண்களைச் சுட்டிக் 'கரணக் குழப்பங்கள்' என்ற தலைப்பில் அமைந்த அவ்வரையை ஆர்வமுடன் கேட்டார். என் உரை முடிந்து அவர் பேசியபோது தான் முனைவர் பத்மா சுப்பிரமணியத்தின் கரணங்கள் குறித்த ஆய்வேட்டிற்கும் அவருக்கும் தொடர்பிருந்தமையை அறிய முடிந்தது. மனந் திறந்த உரையாக அது அமைந்தது. கரணங்களைப் பற்றித் தமக்குத் தெளிவான பார்வையில்லாமல் போனமைக்காக வருந்தி, என் உழைப்பைப் பாராட்டி மகிழ்ந்தார்.

அதற்குப் பிறகு பலமுறை அவர் இல்லம் செல்ல வாய்த்தது. எப்போது போனாலும் இரண்டு மணி நேரத்திற்குக் குறையாமல் உரையாடுவார். சில நாட்கள் கால நெருக்கடி காரணமாகவும் மருத்

துவப்பணி காரணமாகவும் 'எப்போது விடுவார்' என்று கூடத் தவித்த துண்டு. இந்தத் தவிப்பு, கால நெருக்கடியால்தானே தவிர, நிச்சயமாக அவர் உரையால் அன்று. அவருடைய உரை என்றுமே வெற்றுவரையாக இருந்ததில்லை. தேவையற்று யாரையும் குறைகூறி அவர் பேசியது மில்லை. தம்மையே வியந்து பாராட்டிக் கொண்டதுமில்லை. தமக்குத் தவறு என்று தெரிந்தால் சொல்வார். எந்தக் கட்டுரையைப் படிக்க நேர்ந்தாலும் அதில் அவருடைய கருத்துக்களை எழுதாமல் இரார். அவருடைய நூலகத்தில் உள்ள எதை எடுத்தாலும் அதில் அவர் குறிப்பு களைப் பார்க்க முடியும்.

மு. நளினி, இரா. வளர்மதி இவர்களின் முதுநிறைஞர் ஆய்வேடு களுக்காகப் பழுவூர்க் கோயில்களில் களப்பணி தொடங்கியிருந்தோம். பல புதிய கல்வெட்டுகள் கிடைத்தன. அவற்றுள் ஒரு கல்வெட்டில், 'அபாவத்து' என்ற சொல்லும் மற்றொரு கல்வெட்டில், 'அக்கசாலை' என்ற சொல்லும் இருந்தன. அச்சொற்களின் பொருள் தெரியாமையால், நளினியை அவரிடம் அனுப்பினேன். முதுநிறைஞர் மாணவர் தானே என்று நினைக்காமல், நளினியை அன்புடன் வரவேற்று, அந்த இரண்டு சொற்களுக்கும் பொருள்கூறி, அச்சொற்கள் வரும் கல்வெட்டுகள் சிலவற்றை எடுத்துச் சொல்லி, எப்படி ஒரு கல்வெட்டில் தரவுத் தொகுப்புச் செய்வது என்று பொறுமையாகக் கற்பித்த பாங்கை நளினி பலமுறை சொல்லி வியந்திருக்கிறார்.

ஓர் ஐயம் கேட்டால் அதற்குரிய விளக்கம் சொல்வதற்கே திணறித் தவிக்கும் அறிஞர்களிடையே கூ.ரா.சீனிவாசன் இமயமாய் இருந்தார். எந்த ஓர் ஐயத்திற்கும் அதற்குரிய விளக்கத்துடன் அவர் நிறுத்தியதில்லை. தொடர்புடைய பல செய்திகளைக் கூறுவார். இதனால் தம் மாறி நெடுந்தொலைவு சென்று தேவையற்றன பேசுவார் என்று பொருளில்லை. எது குறித்துக் கேட்டோமோ அது பற்றிய விரிவான வட்டத்திற்குள் மிக எளிதாக உலவுவார். தொடக்கக் கால கலந்துரைகளில் அவருடைய அந்த உலா என்னை அதிசயிக்க வைத்திருக்கிறது. அவருடைய நினைவாற்றலிலும் பல்துறை சார்ந்த அறிவுப் பெருக்கத்திலும் கட்டுண்டேன் என்று கூடச் சொல்லாம்.

அவரிடம் பழகப் பழக என் உள்ளம் அவரிடம் இலயித்தது. மிக நெருங்கிய உறவினராய் நம்பத் தகுந்த அறிஞராய் அவர் காட்சியளித்தார். அதனால் அவரிடம் உரிமையுடன் விவாதங்கள் செய்ய முடிந்தது. நாம் சொல்வதையெல்லாம் பொறுமையாகக் கேட்பார். மாற்றுக் கருத்துக்களாக இருந்தாலும் புன்னகையோடு எதிர்கொள்வார். அவர் கருத்துதான் சரி என்ற நிலைப்பாடு அவருக்கு இருந்தாலும் அதைக் காட்டிக் கொள்ளாமல் விவாதம் நிகழ்த்தும் ஆற்றல் அவருக்

குண்டு. ஒரு வேளை அவர் கருத்தை நாம் ஏற்கவில்லை என்ற நிலையேற்பட்டாலும் அதற்காகப் பொறுமையிழப்பதில்லை. 'மேலும் சான்றுகள் கிடைக்கும்போது பார்ப்போம்' என்பதோடு நிறுத்திக்கொள்வார்.

கோயிற் கட்டடக்கலையில் எனக்கு ஆர்வம் ஏற்பட அவரே காரணர். அவருடன் உரையாடிய காலங்களில் கட்டமைப்புகள் பற்றி நிரம்பப் பேசியதுண்டு. அவருடைய, 'Cave-Temples of the Pallavas' என்ற நூல்தான் கட்டடக்கலை அறிய எனக்குப் பெருந்துணையாக இருந்தது. அந்நூலுடன் நானும் நளினியும் அகிலாவும் குடைவரைகளுக்கே சென்று அந்நூலைப் படித்தவாறே கட்டமைப்புகளை விளங்கிக் கொள்ள முயற்சித்தோம். அந்தக் கூட்டு முயற்சி எங்களுக்குக் கட்டுமானங்களுடன் நெருக்கமான உறவை ஏற்படுத்தியது.

எனினும், ஐயங்களும் வளர்ந்துகொண்டே வந்தன. அறிஞர் கூ.ரா.சீனிவாசனிடம் அவை குறித்துக் கலந்துரையாடியபோது கோயிலுக்கு வந்து விளக்குவதாகக் கூறினார். பைஞ்ஞேலி நீலிவனநாதர் கோயிலுக்குச் சென்றோம். ஒரு மரக்கிளையை உடைத்துக் கையில் கொண்டார். அருகிலிருந்த ஒருதளக் கட்டுமானம் ஒன்றின் உறுப்புக்களை ஒவ்வொன்றாக விளக்கிச் சொன்னார். ஏறத்தாழ மூன்று மணி நேரம் கட்டடக்கலை, சிற்பக்கலை எனப் பலவும் பேசி அறியமுடிந்தது.

டாக்டர் மா.இராசமாணிக்கனார் வரலாற்றாய்வு மையத்தின் திங்கள் பொழிவுகள் தொடங்கியபோது அவர்தான் முதல் பொழிவை நிகழ்த்தினார். 'தூண்கள்' என்ற தலைப்பில் கோயில் தூண்களின் உறுப்புகள், வளர்ச்சி, படிநிலைகள் என விரிவானதொரு உரையாக அது அமைந்தது. அப்பொழிவிற்காகத் தாம் உழைத்துத் தயாரித்திருந்த பல குறிப்புகளை எங்கள் மையத்திற்குக் கொடையாகத் தந்தார். பிறகொருமுறை, 'விட்டுப்போய்விட்டது' என்று கூறித் தூண்கள் தொடர்பான மேலும் சில தரவுகளைத் தந்தனுப்பினார்.

ஆண்டுதோறும் எங்கள் மையத்தின் சார்பில் சிறந்த தொல்லியல் அறிஞர் ஒருவருக்கு, 'டாக்டர் மா.இராசமாணிக்கனார் விருது' அளித்துச் சிறப்பிப்பது என முடிவு செய்தபோது, அவ்விருதைப் பெறும் முதல் அறிஞராகக் கூ.ரா.சீனிவாசனையே தேர்ந்தோம். தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளாரின் திருக்கரங்களால் அளிக்கப்பெற்ற அவ்விருதைப் பெற்றுக் கொண்டு அவர் ஆற்றிய சிறப்புரை இன்றும் என் நினைவில் உள்ளது.

'நடமாடும் பல்கலைக்கழகம்', 'கலைக்களஞ்சியம்' என்றெல்லாம் அறிஞர் கூ.ரா.சீனிவாசனைச் சுட்டினால், அது பல்கலைக்கழகத்திற்கும் கலைக்களஞ்சியத்திற்கும் பெருமை சேர்ப்பதாக அமையுமே தவிர அவருக்கன்று. அறிவின் ஊற்றாய்த் திகழ்ந்த அப்பெருந்தகையின்

அநுபவச் சுவடுகளை எப்படியேனும் பதிவுசெய்திடக் கருதித் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகக் கட்டடக்கலைத் துறைத் தலைவர் முனைவர் கோ.தெய்வநாயகத்தின் துணையை நாடினேன். அவரும் தம் துறையின் சார்பாக முயற்சிப்பதாக உறுதியளித்தார். கோயிற் கட்டடக்கலைத் தொடர்பான தரவுகளையேனும் அவரிடமிருந்து பெற்றிடல் வேண்டுமென்று இருவரும் கருதினோம். ஆனால், அத்திட்டம் செயல்படவும் பெறுவதற்குள் அறிஞர் கூ.ரா.சீனிவாசன் அமரரானார்.

அறிஞர் கூ.ரா.சீனிவாசனுக்கும் எனக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட நட்புறவு ஓர் ஆய்வறிஞருக்கும் ஆய்வாளனுக்கும் இடையிலான கலந்துரை என்பதில் தொடங்கி, எங்களுக்கிடையே ஏற்பட்ட புரிதலினாலும் அதன் விளைவான நெருக்கத்தினாலும் ஒரு தந்தைக்கும் மகனுக்கும் இடையிலான அன்பாக உருவெடுத்தது. அவர் மகனிடம் என்னைத் தம் மகனாகவே கருதுமாறு அவர் அறிவுறுத்தியிருந்தமை தெரியவந்த போது என் உள்ளத்தில் ஏற்பட்ட நெகிழ்ச்சியை எந்தச் சொற்களாலும் வெளிப்படுத்த முடியாது.

கூ.ரா.சீனிவாசன் எளிமையானவர். ஆனால், மிக உறுதியானவர்; அறிவுக் களஞ்சியம். ஆனால், அதற்கான மிடுக்கோ, நிமிர்வோ அற்றவர்; உழைப்பால் உயர்ந்தவர்; அறிஞர்களை மதிப்பவர். திறமையும் உழைப்பும் உள்ள இளைஞர்களை மிக எளிதாக அவரால் அடையாளம் காணமுடிந்தது. அவர் சேர்த்து வைத்திருந்த பல நூல்களை எனக்களித்தார். தொடக்கத்தில், 'To DR.R. Kalaikkovan - K.R.Srinivan' என்று எழுதித் தந்தார். எங்களுக்குள் நெருக்கம் ஏற்பட்டதும் 'அன்பு கலைக்கோவனுக்கு ஆசிகளுடன்' என்று எழுதித் தரத் தொடங்கினார். முதல்முறை அந்த ஆசிகளைப் பெற்றபோது என் உள்ளம் கரைந்தது.

கட்டடக்கலைத் தொடர்பான கலைக்களஞ்சியம் ஒன்று உருவாக்கும் பணியை அவர் தொடங்கியிருந்தார். அதை என்னிடம் தந்து, 'நீங்கள்தான் இதைத் தொடரவேண்டும்' என்று வாழ்த்தினார். என் மீது அவர் வைத்திருந்த நம்பிக்கையும் அன்பும் எத்தகையன என்பதை அவர் வாழ்த்து எனக்கு உணர்த்தியது. நான் பெரும் பேறு செய்தவன். இல்லை யென்றால் இத்தகு அரிய மனிதரின் அன்பைப் பெறமுடிந்திருக்குமா?

எத்தகு மேதைமை! எத்தகு சிந்தனைத் திறம்! வாழ்க்கை முழுவதும் தொல்லியலுக்கே தந்துவிட்ட அப்பெருந்தகையின் கருத்துக்களைப் பல இடங்களில் பலமுறை மறுத்திருக்கிறேன். நேரிடையாகவே அவரிடம் விவாதித்திருக்கிறேன். தம்முடைய மொழிவுகளில் பிழையிருந்தால், பதிவுகளில் தவறிருந்தால் மலர்ந்த முகத்தோடு அவற்றை ஏற்றுக் கொண்ட பெருந்தன்மையாளர் அவர். அவருடைய அந்தப் பண்புதான்

என்னை அவரிடம் மிக நெருங்கவைத்தது. அத்யந்தகாமத்தை உருவாக்கும் துணிவையும் அளித்தது.

என் வரலாற்று வாழ்க்கையில் நான் சந்தித்து உளமிழந்த அறிஞர்கள் மிகச் சிலரே அவர்களுள் என்னைத் தம் மகனாய்க் கருதி வளர்த்த அறிஞர் கூ.ரா.சீனிவாசன் என்றென்றும் என் நெஞ்சிலிருந்து என்னை வழிநடத்துவார். அவருடைய கை விரல்கள் பட்ட, கண்கள் பார்த்த புத்தகங்களிலிருந்துதான் நான் உருவானேன் என்பது என்றும் என் நினைவில் இருக்கும். தமிழகத் தொல்லியல் கழகத்தின் 2005ம் ஆண்டுக் கருத்தரங்கில், 'அத்யந்தகாமம்' என்ற தலைப்பில் நான் வழங்கிய அறக்கட்டளைப் பொழிவிற் குத் தலைமையேற்ற என் இனிய நண்பர் அறிஞர் தியாக சத்தியமூர்த்தி, என்னைக் கூ.ரா.சீனிவாசனின் வழித்தோன்றல் என்று குறிப்பிட்ட போது என் உள்ளம் நிறைந்தது. ஒரு தந்தைக்கு மகன் ஆற்றக்கூடிய கடமை இதனினும் வேறுண்டோ?

- இரா. கலைக்கோவன்

அரிக்கோற் பறையும் ஆடுமகனும்

முற்சோழர் சிற்றுருவச் சிற்பங்களில் பலவகையான ஆடற் காட்சிகள் வடிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் ஆடும் பெண் களுக்குத் தாளம் தருவரும் பல சிற்பங்களில் பெண்களாகவே காட்டப்பட்டுள்ளனர். குழலாதும் பெண், முழுவியக்கும் இள மகள், தாளம் ஒலிக்கும் மகளிர் என இவர்கள் பலராய் உள்ளனர். இசைக்கருவிகளை இயக்கியவாறே ஆடும் அழகியரையும் பரவலாகச் சந்திக்க முடிகிறது. பல்லவர் சிற்பங்களில் ஆடற் பெண்களே அருகியிருப்பதால் கருவிக் காரிகைகளைத் தேடும் நிலை.

கருவியிசைத்தவாறே ஆடிய பெண்கள் சங்க காலத்தில் இருந்தனரா? 'இருந்தனர்' என்கிறார் அகம் பாடிய காவன் முல்லைப் பூதரத்தனார் (அகம். 151). காற்றில் ஆடும் வாகை நெற்றின் ஒலி, ஆடும் கூத்தியர், தம் கைக்கோல் கொண்டு பறையில் உண்டாக்கிய ஒலியை ஒத்திருந்ததாம். பறையடித்த வாறே அதன் தாளத்திற்கு ஆடிய இந்த ஆடுமகள் பல்லவர் காலத்தில் காணப் பெறாமலே சிற்பங்களின் குறைவான எண்ணிக்கையே காரணமெனலாம். உடையாளூர் கயிலாசநாதர் கோயில் கணவரியில் பறையடிக்கும் சோழக் கணம் கண் சிமிட்டுகிறது.

2. அங்கும் இங்கும்

1. வணக்கம் தமிழகம்

16.11.2005 அன்று காலை 7.30-8.45 மணியளவில் நிகழ்ந்த சன் தொலைக்காட்சியின் வணக்கம் தமிழகம் நிகழ்ச்சியில் பங்கேற்ற இரா.கலைக்கோவன், 'கோயில்கள் வரலாற்றுக் களங்கள்' என்னும் கருத்தை வலியுறுத்தித் தம் கள ஆய்வு அனுபவங்களை மக்களுடன் பகிர்ந்துகொண்டார்.

2. பாவாணர் தமிழியக்கம்

18.12.2005 மதியம் நான்கு மணியளவில் சிராப்பள்ளித் தூய பவுல் இறையியல் கல்லூரியில் நிகழ்ந்த முனைவர் மா.இராசமாணிக்கனார் நூற்றாண்டு விழாவில், 'வரலாற்றின் வரலாறு' என்ற தலைப்பில், பேரா சிரியர் இராசமாணிக்கனாரின் வாழ்க்கை வரலாற்றையும் ஆய்வு நூட் பங்களையும் குறித்து இரா.கலைக்கோவன் உரையாற்றினார். முனைவர் குதிருமாறன் அனைவரையும் வரவேற்க, முனைவர் பி.தமிழகன் நன்றி கூறினார்.

3. உலகத் திருக்குறள் பேரவை

தஞ்சாவூர் உலகத் திருக்குறள் பேரவையின் சார்பில் 14.1.2006 சனிக்கிழமை மாலை ஆறு மணியளவில் தஞ்சாவூர் பெசண்ட் அரங்கில் நிகழ்ந்த பொங்கல் விழாவில் பங்கேற்ற இரா.கலைக்கோவன், டாக்டர் மா.இராசமாணிக்கனார் நூற்றாண்டு விழாச் சொற்பொழி வாக, 'ஒரு வரலாற்றின் வரலாறு' என்ற தலைப்பில் சிறப்புரை யாற்றினார். திரு.எல்.கமால் பாட்சா தலைமையேற்றார். திரு.ப.மாறவர் மன் வரவேற்றார்.

4. தமிழ்நாடு, புதுவை மாநிலச் சீர்மை மருத்துவர்கள் மாநாடு

திருச்சிராப்பள்ளி சங்கம் ஓட்டலில் 6.1.2006 அன்று மாலை நிகழ்ந்த தமிழ்நாடு, புதுவை மாநிலச் சீர்மை மருத்துவர்கள் (Plastic Surgeons) மாநாட்டின் தொடக்க விழாவில், 'அழகின் சாரல்' என்ற தலைப்பில், தமிழ்நாட்டுக் கலை வளம் குறித்துச் சிறப்புரையாற்றிய இரா.கலைக்கோவனை மரு.கிருஷ்ணமூர்த்தி அறிமுகம் செய்தார். இந்திய மருத்துவ மன்றத் தமிழ்நாடு கிளையின் தலைவர் மரு. அஜமீர் பாஷா தலைமையேற்றார். இந்திய மருத்துவ மன்றத்தின் தேசியத் துணைத் தலைவர் மரு.மீ.சா.அஷ்ரப் விழா மலரை வெளியிட்டு உரையாற்றினார். மரு. இராமச்சந்திரன் நன்றி கூறினார்.

5. கோயிற்பட்டித் திருவள்ளுவர் மன்ற ஆண்டுவிழா

29.1.2006 ஞாயிறன்று சிதம்பரனார் மாவட்டம் கோயிற்பட்டியில் நிகழ்ந்த திருவள்ளுவர் மன்ற 34ம் ஆண்டுவிழாவில் சீதாலட்சுமி ராமசாமி கல்லூரி வரலாற்றுத்துறை முதுநிலைப் பேராசிரியரும் டாக்டர் மா.இராசமாணிக்கனார் வரலாற்றாய்வு மைய மதிப்புறு கல்வெட்டாய்வாளருமான பேராசிரியர் முனைவர் மு.நளினிக்கு, 'கல்வெட்டாய்வுக் கலை விருது' வழங்கப்பட்டது. முனைவர் இரா.கலைக்கோவனும் மன்றத் தலைவர் பேராசிரியர் முனைவர் அசங்கரவள்ளிநாயகமும் விருது பெற்ற பேராசிரியர் மு.நளினியைப் பாராட்டிப் பேசினார். சீதாலட்சுமி ராமசாமி கல்லூரி வரலாற்றுத் துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் முனைவர் கோ.வேணிதேவி விழாவில் கலந்துகொண்டு சிறப்பித்தார்.

6. மொழிபெயர்ப்புத் துறையில் புத்தொளிப் பயிற்சி

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தின் மொழிபெயர்ப்புத்துறை, 'மொழி பெயர்ப்பும் பாடநூல் உருவாக்கமும்' என்ற பொருண்மையில் கல்லூரி, பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்களுக்கு நிகழ்த்திய புத்தொளிப் பயிற்சியில் 8.2.2006 மதியம் பங்கேற்ற இரா.கலைக்கோவன், தம் மொழியாக்க அனுபவங்களை ஓர் அமர்விலும் மொழியாக்கம் செய்திருக்கும் சத்துணவுச் செய்திகளை மற்றோர் அமர்விலும் எடுத்துரைத்தார்.

7. கல்வெட்டுக் கருத்தரங்கம்

20.2.2006 திங்களன்று மண்ணச்சநல்லூர் சிதம்பரம்பிள்ளை கல்லூரி நிகழ்த்திய கல்வெட்டியல் கருத்தரங்கில் ஏழு கல்லூரிகளைச் சேர்ந்த மாணவிகள் கலந்து கொண்டனர். சீதாலட்சுமி ராமசாமி கல்லூரி வரலாற்றுத்துறையின் முதுநிலைப் பேராசிரியர் முனைவர் மு.நளினியும் இரா.கலைக்கோவனும் மாணவியரிடே உரை நிகழ்த்திப் பயிற்சி அளித்தனர். சீதாலட்சுமி ராமசாமி கல்லூரி வரலாற்றுத் துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் முனைவர் கோ.வேணிதேவி கருத்தரங்க முயற்சியை வாழ்த்திப் பேசினார். கல்லூரி முதல்வர் பேராசிரியர் முனைவர் ந.விஜயசுந்தரி வரவேற்றார். தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியர் புஷ்பலதா நன்றி கூறினார்.

8. அறக்கட்டளைப் பொழிவுகள்

21.2.2006 செவ்வாயன்று சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் இலக்கியத்துறை சார்பில் நிகழ்ந்த அறிஞர் மயிலை சீனிவேங்கடசாமி நினைவு அறக்கட்டளைப் பொழிவுகளை இரா.கலைக்கோவன் நிகழ்த்தினார். காலைப் பொழிவு, 'பல்லவர் கலைத்திறம்' பற்றியும், மாலைப் பொழிவு, 'வலஞ்சுழி ஆய்வுகள்' குறித்தும் அமைந்தன.

துறைத்தலைவர் பேராசிரியர் முனைவர் வீ.அரசு அனைவரையும் வரவேற்றார்.

9. கோயிற்கலைக் கருத்தரங்கம்

24.2.2006 வெள்ளிக்கிழமை அன்று சிராப்பள்ளி புனிதசிலுவைக் கல்லூரியின் தமிழ்த்துறை சார்பில் தமிழ், வரலாறு பயிலும் மாணவியருக்காகக் கோயிற்கலைகள் பற்றிய ஒருநாள் கருத்தரங்கம் நிகழ்ந்தது. துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் முனைவர் பவானி சங்கரி அனைவரையும் வரவேற்றுப் பொழிவாளர்களை அறிமுகப்படுத்தினார். விமானம், பல்லவர், நாயக்கர் காலக் கலைகள் எனும் தலைப்புகளில் இரா.கலைக்கோவனும் சோழர் காலக் கலைகள் எனும் தலைப்பில் சீதாலட்சுமி ராமசாமி கல்லூரி வரலாற்றுத்துறையின் முதுநிலைப் பேராசிரியர் முனைவர் மு.நளினியும் உரையாற்றினர்.

10. அறிவியல் தமிழ் தேசியக் கருத்தரங்கம்

சிராப்பள்ளி தூய வளனார் கல்லூரியின் தமிழ்த்துறை பிப்ரவரி 24, 25ம் நாட்களில் நிகழ்த்திய, 'அறிவியல் தமிழும் கணினிப் பயன் பாடும்' குறித்த தேசியக் கருத்தரங்கின் நிறைவு விழாவில் அறிவியல் தமிழுக்கு அரும்பணியாற்றிய மணவை முஸ்தபா, நெல்லை சு.முத்து, மரு.ச.ந.ரேந்திரன், மரு.இரா.கலைக்கோவன், முனைவர் க.பூரணச் சந்திரன் முதலிய அறிஞர்கள் பாராட்டிப் பட்டமளித்துச் சிறப்பிக்கப் பட்டனர். இரா.கலைக்கோவனுக்கு, 'பல்துறைப் பேரறிஞர்' எனும் விருது அளிக்கப்பட்டது.

11. ஜி.வேங்கடசுப்பிரமணியன் அறக்கட்டளைப் பொழிவு

சிராப்பள்ளி தேசியக் கல்லூரி வரலாற்றுத்துறை சார்பில் மார்ச்சு 9ம் நாள் நிகழ்ந்த ஜி.வேங்கடசுப்பிரமணியன் அறக்கட்டளைப் பொழிவில் சீதாலட்சுமி ராமசாமி கல்லூரி வரலாற்றுத்துறையின் முதுநிலைப் பேராசிரியர் முனைவர் மு.நளினி, 'பல்லவர் காலக் கட்டடக்கலையும் சிற்பமும்' என்ற தலைப்பில் உரையாற்றினார். வரலாற்றுத்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் எஸ்.கைலாசம் வரவேற்றார். கல்லூரி முதல்வர் திரு.இராமமூர்த்தி தலைமையேற்றார்.

12. புதுவைப் பல்கலைக்கழகத் தேசியக் கருத்தரங்கு

புதுவைப் பல்கலைக்கழக சுப்பிரமணியபாரதியார் தமிழியற்புலம் சார்பில் மார்ச்சு 27, 28 இருநாட்களும், 'சங்க இலக்கியமும் கோட்பாடுகளும்' எனும் தலைப்பில் நிகழ்ந்த தேசியக் கருத்தரங்கின் தொடக்க விழாவில், 'எது சங்க காலம்?' எனும் பொருளில் இரா.கலைக்கோவன் மைய உரை நிகழ்த்தினார். முனைவர் அவ்வை து. நடராசன்

தொடக்க உரை நிகழ்த்த, திட்ட ஒருங்கிணைப்பாளர் அஅறிவுநம்பி அனைவரையும் வரவேற்றார்.

13. சுவரோவியங்கள்: வரலாறும் கோட்பாடும் கருத்தரங்கம்

மார்ச்சு 31, ஏப்ரல் 1 ஆகிய இருநாட்களும் சென்னைப் பல்கலைக் கழக மெரீனா வளாகப் பவழவிழா அரங்கில் தாவரங்கள், மக்கள் மற்றும் சூழலியல் மையமும் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் இலக்கியத் துறையும் இணைந்து நிகழ்த்திய இக்கருத்தரங்கில் முனைவர் ர.செண்பகலட்சுமி தலைமையுரையாற்றினார். முனைவர் குடவாயில் பாலசுப்பிரமணியம் மையப் பொருளுரை நிகழ்த்த, ஐந்து அமர்வுகள் அரங்கேறின. இரண்டாம் அமர்வின் தலைவராகப் பொறுப்பேற்ற இரா. கலைக்கோவன், 'சோழச் சுவரோவியங்களில் சமூகம்' என்ற பொருளில் ஆய்வுரை நிகழ்த்தினார்.

வருந்துகிறோம்

திரு. மரு. சே. கோபாலன்

டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கனார் வரலாற்றாய்வு மையத்தின் இணையற்ற நண்பரும் மக்கள் போற்றும் மருத்துவருமான திரு.சே.கோபாலன் 7. 4. 2006 அன்று அமரரானார். பேட்டை வாய்த்தலையில் மருத்துவமனை நிறுவி, அப்பகுதி வாழ் ஊரக மக்களுக்கு உற்ற துணையாக விளங்கிய மருத்துவர் கோபாலன் சிறந்த தமிழ்ப் பற்றாளர். தமிழ்நாட்டுக் கலைக்கோயில்களைப் புரக்க வேண்டுமென்ற ஆர்வமும் தமிழர் நாகரிகம், பண்பாடு குறித்துச் சிறந்த ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்ற நல்லெண்ணமும் உடையவர்.

ஆய்வுமையத்தின் அனைத்துப் பணிகளுக்கும் துணை நின்று உற்சாகப்படுத்திய இப்பெருந்தகை, ஒவ்வொரு வரலாறு இதழையும் முழுமையாகப் படித்துக் கருத்துரைத்து வழிகாட்டியவர். நட்பிற்கு இலக்கணமாக வாழ்ந்த மருத்துவர் கோபாலனின் மறைவு இராசமாணிக்கனார் வரலாற்றாய்வு மையத்திற்குப் பேரிழப்பாகும். அன்னாரைப் பிரிந்து வாடும் அவரது குடும்பத்தாருக்கு ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

3. அன்புள்ள உங்களுக்கு

'வலஞ்சுழி வாணர்' படித்தேன். அந்தத் திருக்கோயிலுக்கு நான்கு முறை சென்றுள்ளேன். ஒவ்வொரு முறையும் வியப்பு மேலிடும்! எவ்வளவு பெரிய கோயில்! எத்தனை கல்வெட்டுகள்! ஏன் யாரும் இந்தக் கோயிலின் வரலாற்றை எழுதாமல் இருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் எண்ணியிருக்கிறேன். வரலாறு 14-15ல் இணைப்பாக, 'வலஞ்சுழி வாணர்' பார்த்ததும் மகிழ்ந்தேன்.

அருமையான நூல். தமிழ்நாட்டுக் கோயில்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் இது போல் வரலாற்று நூல்கள் அமையுமானால் தமிழ்நாட்டின் வரலாறுதான் எத்தனை வளப்படும்! உங்கள் ஆய்வுத்திறனை, 'அத்யந்தக்காமம்' வழி நான் அறிவேன் என்றாலும் இந்நூலும் பிரமிப்பையே ஏற்படுத்துகிறது.

வரலாறு இதழின் இலக்கியத்தரவுகளில் சள்வண்டி பற்றிய தகவல் அற்புதம். சிங்கவரம் கட்டுரை தரமானது. சுந்தன் குடைவரை நான் பார்த்ததில்லை.. முருகனுக்கென்று ஒரு குடைவரை இருப்பதை இப்போதுதான் அறிகிறேன்.

16.12.2005

சி.சுந்தரலிங்கம்.

வரலாறு 14-15 கிடைத்தது. சிங்கவரம் குடைவரை பற்றிய கட்டுரையும் 'வலஞ்சுழி வாணர்' நூலும் நன்கு எழுதப்பட்டுள்ளன. உங்கள் தமிழ்நடையும் கருத்துச் செறிவான கட்டுரைகளும் வரலாறு இதழின் தனித்தன்மை மட்டுமன்று; தனிப்பெருமையும் கூட. பக்கம் 67ல் பொன்னூர் பற்றி அறியக்கூடவில்லை என்று குறித்துள்ளீர்கள். பொன்னூர் சமணர்களின் சிறப்புக்குரிய தலமாக இன்றும் விளங்குவது அறிக.

ஐ. மகாதேவன்.

ஒரு திருக்கோயிலின் வரலாற்றை இத்தனை வளமாக எழுதியுள்ளமை வியக்கவைத்தது. வலஞ்சுழிச் சடைமுடிநாதர் கோயிலில் இவ்வளவு விஷயங்களா என்று வியந்தேன். கல்வெட்டுகள் தெரிவிக்கும் பல நூற்றாண்டு மக்கள் வாழ்க்கை நடைமுறைகள் அதிசயிக்க வைக்கின்றன. போற்றிக்காப்பாற்ற வேண்டிய பொக்கிஷமாய்ப் புத்தகம் அமைந்துள்ளது.

21.12.2005

ச. இலட்சுமணன்

இந்தியாவின் மூத்த பிள்ளையார் பற்றிய திரு. ஐராவதம் மகாதேவனின் குறிப்புரை புதிய தகவலாக இருந்தது. தண்ணீரும் வெந்நீரும் புகும் தாழி பற்றிய செய்தியும் புதுமையானதே. கிடைக்காமல் போன

சொல் இந்தத் தாழியின் உரிமையாளர் பெயராக இருக்கலாமென்று கருதுகிறேன். எனினும், எதற்காகத் தண்ணீர் வெந்நீர் புகும் தாழி என்று எழுதி வைத்தார்கள் என்பது புரியவில்லை. இது பற்றி அறிஞர் மகா தேவன் விளக்கலாம். இப்பொழுது சாயப்பட்டறைகளில் அப்படி எழுதி வைக்கிறார்களா என்றும் கேட்டறியலாம்.

இலக்கியத் துணுக்குகளில் கள்வண்டி பற்றிய செய்தி அபாரம்! மிகுந்த வியப்புத் தந்த தகவல். சங்க இலக்கியங்கள் எதைத்தான் பேசவில்லை! சிங்கவரம் மலைக்கோயில் கட்டுரை சிறப்பாக உள்ளது. என் நினைவுப்படி கூறுவதானால் இக்குடைவரையைப் பற்றி இவ்வளவு விரிவான அளவில் இதற்குமுன் யாரும் எழுதியிருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

வலஞ்சுழி வாணர் அற்புதமாக இருந்தது. 202 பக்கங்களில் ஒரு கோயிலைப் பற்றி எவ்வளவு செய்திகள்! கால நடையினிலே பகுதி மிகவும் சிறப்பு. தெளிவான விவாதங்கள். வலஞ்சுழி நான் பலமுறை சென்ற கோயில் என்பதால் அருபவித்துப் படித்தேன்.

6.12. 2005

முத்து. இராமதாசு.

வருந்துகிறோம்

திரு. இரா. ஜெய்சங்கர்

22. 3. 1950

23. 4. 2005

டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கனார் வரலாற்றாய்வு மையக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த திரு. இரா. ஜெய்சங்கரின் மறைவு பேரிழப்பாகும். சிறந்த ஓட்டுநராகவும் இனிய நண்பராகவும் களத்தில் வேண்டு வன செய்துதரும் உதவியாளராகவும் விளங்கிய திரு. இரா. ஜெய்சங்கர் மையத்துடன் இருபதாண்டு கள் தொடர்புடையவர். அவருடைய திறமையாற்றான் மிக மோசமான சாலைகளில்கூட எந்தத் துன்பமும் இன்றிப் பயணிக்க முடிந்தது.

பயணக் களைப்பே தெரியாமல் ஓட்டக்கூடியவராகவும் நல்ல வழித்துணையாகவும் மிக நம்பகமானவராகவும் விளங்கி ஆய்வுமையத்தின் செயற்பாடுகளுக்கு ஆற்றல் மிக்க பின்புலமாகத் திகழ்ந்த திரு. ஜெய்சங்கரை இழந்து வாடும் அவர் குடும்பத் தினருக்கு ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

4. பத்மபூஷண் கூ.ரா.சீனிவாசன் நினைவு

அறக்கட்டளைப் பொழிவு - 5

பண்டைய ஓவியங்களின் மீட்டுருவாக்கம்

சிக்கல்களும் தீர்வுகளும்

சே. கோகுல்

பண்டைத் தமிழகம் கலைகளின் பெட்டகமாகத் திகழ்ந்த நாடு. ஒப்புயர்வற்ற கலைஞர்கள், அக்கலைஞர்களைப் போற்றி வளர்த்த அரசர்கள், கலைகளைக் கொண்டாடி வாழ்ந்த பொதுமக்கள் என்று இந்த கலை வளர்ச்சியில் அனைவருக்கும் பங்குண்டு. பண்டைத் தமிழர் போற்றி வளர்த்த கலைகளுள் கட்டடக்கலை, சிற்பக்கலை, ஓவியக்கலை, இசை மற்றும் ஆடற்கலைகளைச் சிறப்புக்குரியனவாகக் குறிப்பிடலாம். இக்கலைகள் அனைத்தும் ஒருங்கிணைந்து வளர்ந்த வளாகங்களாக நாடெங்கிலும் உள்ள திருக்கோயில்கள் திகழ்ந்தன. இக்கோயில்கள் இன்றிருக்கும் நிலை துன்பமானது.

கட்டடக்கலையின் சிகரமாகத் திகழும் பல திருக்கோயில் வளாகங்களில் முட்புதர்களும் செடி, கொடிகளும் ஓங்கி உலகனந்தபடி உயர்ந்துகொண்டிருக்கின்றன. சிற்பங்களோ சிமெந்துப் பூச்சு நாகரிகத்திற்கும் சுண்ண, வண்ணக் கலாச்சாரத்திற்கும் ஆளாகி அழிந்துகொண்டிருக்கின்றன. திருப்பணி, குழுமுக்கென்றாலே அந்தக் கோயில் கல்வெட்டுகளுக்கு நேரம் சரியில்லை என்பதுதான் எழுதப்படாத விதி. ஓவியங்களைப் பற்றிச் சொல்லவே வேண்டாம். இக்கலைப் பெட்டகங்களைப் பாதுகாத்து அடுத்த தலைமுறையினருக்கு அளிப்பது நம் கடமையாகும். கோயில்களில் காணப்படும் ஓவியங்களை அழிவிலிருந்து பாதுகாப்பதும் சிதைந்தவற்றை மீட்டுருவாக்கம் செய்வதும் இயலக்கூடியதே இம்மீட்டுருவாக்கத்திற்கு கணினியின் கிராபிக்ஸ் தொழில்நுட்பம் பெருமளவிற்கு உதவமுடியும். 'ரேஸ்டர் கிராபிக்ஸ்' என்னும் தொழில்நுட்பம் மிகப் பயனுடையது.

இத்தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி தஞ்சாவூர் இராஜ ராஜீசுவரம் திருக்கோயில் விமானத்தின் கீழ்த்தள உட்சுவரில் காணப்படும் சிதைந்த சோழர் ஓவியக் காட்சிகளுள் ஒன்றை மீட்டுருவாக்கம் செய்துள்ள வகைமையை வரலாறு டாட் காம் தஞ்சாவூர் சிறப்பிதழில் பார்க்கலாம். சிதைந்த ஓவியம், அதை மீட்டுருவாக்கம் செய்யும் முயற்சியின் படிநிலைகள், அவற்றிற்கான விளக்கங்கள் என அனைத்தும் உரிய படங்களுடன் இப்பகுதியில் இடம்பெற்றுள்ளன.

வரலாற்றின் வரலாறு

இரா. கலைக்கோவன்

டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கனார்

டாக்டர் மா.இராசமாணிக்கனார் வரலாற்றாய்வு மையம்

C87,பத்தாம் குறுக்குச் சாலை,தில்லைநகர் மேற்கு,

திருச்சிராப்பள்ளி - 620 018.

உள்ளுறை

1. வரலாற்றின் வரலாறு	1
2. இலக்கிய ஆய்வில் முத்திரைப் பதிவுகள்	20
3. சைவ சமயப் பகலவன்	37
4. வரலாற்றுத் தடங்களில் ...	51
5. திருக்கோயில் ஆய்வுகளும் கல்வெட்டுப் புலமையும்	70
6. இளையோரின் இனிய நண்பர்	83
7. மனிதரில் தலையாய மனிதரே!	95

இணைப்புகள்

1. இராசமாணிக்கனாரின் வாழ்க்கைக் குறிப்புகள்	112
2. இராசமாணிக்கனாரின் குடும்பம்	114
3. இராசமாணிக்கனாரின் நினைவு போற்றும் அமைப்புகள்	115
4. காலநிரல்படி இராசமாணிக்கனாரின் நூல்கள்	118
5. ஒளிப்படங்கள்	122

1. வரலாற்றின் வரலாறு

என்றுமுள தென்றமிழ் ஏற்றம் பெற உழைத்த தமிழறிஞர்கள் எண்ணற்றவர். தங்கள் எழுத்தாற்றலால் தமிழுக்கு எழில் சேர்த்தவர்கள், பேச்சாற்றலால் பெருமை குவித்தவர்கள், பழந்தமிழ் நூல்களைப் பதிப் பித்தவர்கள், சங்க நூல்களுக்குச் சிறந்த விளக்கமளித்தவர்கள், படைப் பிலக்கியம் புனைந்தவர்கள், முத்தமிழ் செழிக்க முழுமூச்சுடன் பாடு பட்டவர்கள் என்று இவர்கள் பல திறத்தவர் ஆவர். தங்கள் உடல், பொருள், ஆவி அனைத்தும் அருந்தமிழ் உயர்வுக்கே அமைக என்று அயராது பாடுபட்ட இத்தகு தமிழ்ச் சான்றோர்களில் முன்னணியில் வைத்து எண்ணத்தக்கவர்களில் டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கனார் குறிப்பிடத்தக்கவர். தமிழுடன் மிகுதியான தொடர்போ, தமிழில் தனித்த ஈடுபாடோ இல்லாத ஒரு குடும்பத்தில் பிறந்து, இளம் வயதில் தெலுங்கு மொழியே பயின்று வளர்ந்தவரான இவர் பின்னாளில் தமிழ் வளர்த்த செம்மலாக மலர்ந்தமை வியப்பும் சுவையும் நிரம்பிய நெடிய வரலாறாகும்.

நிலம் அளந்து தரம் விதிக்கும் அலுவலகத்தில் ஒரு பிரிவின் மேலாளராக இருந்து, வட்டாட்சியராக உயர்ந்தவரான மாணிக்கம் என்பவரின் கடைசிமகனாகத் தோன்றியவர் இராசமாணிக்கனார். பணி காரணமாகப் பல ஊர்களுக்கு மாறிய மாணிக்கம், கர்நூலில் வாழ்ந்தபோது 1907ஆம் ஆண்டு மார்ச்சுத் திங்கள் 12ஆம் நாள் இவர் பிறந்தார். இராசமாணிக்கனாரின் அன்னை பெயர் தாயாரம்மாள். ஏழு பேர் பிறந்த குடும்பத்தில் இராசமாணிக்கனாரும் அவர் தமையனார் இராமகிருட்டிணருமே எஞ்சினர்.

அரசுப் பணியாளரான தந்தையார் அலுவல் காரணமாகப் பல ஊர்களுக்கும் மாற்றப்பட்டார். அதனால் இராசமாணிக்கனாரின் கல்வியும் பல ஊர்களில் வளர்ந்தது. பல ஆண்டுகள்வரையில் தெலுங்கு நாட்டில் கர்நூல், சித்தூர் முதலிய ஊர்களில் இருக்க நேரிட்டதால் நான்காம் வகுப்புவரை தெலுங்கு மொழியே பயின்ற இவர், 1916இல் தந்தையார் மதுரை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த நிலக்கோட்டைக்கு மாற்றப்பட்ட பிறகே அதாவது, தம்முடைய ஒன்பதாவது வயதிலிருந்து தான் தமிழ் பயிலத் தொடங்கினார். அது முறைசார்ந்த கல்வியாக அமையாவிடினும் தமிழே அறியாத இராசமாணிக்கனார் விரைவில் கற்கவேண்டும் என்னும் ஆர்வத்தால் ஓராண்டிற்குள் ஐந்தாம் வகுப்பு வரையிலான தமிழ் நூல்களைப் படித்துத் தேர்ந்தார்.

நிலக்கோட்டையில் வாழ்ந்த காலத்தில், 'அல்லி அரசாணி மாலை', 'பவளக்கொடி மாலை', 'பஞ்சபாண்டவர் வனவாசம்' முதலிய கதைப்பாடல்களையும் தாலாட்டு, சும்மி, நொண்டிச்சிந்து முதலிய

நூல்களையும் அக்கம் பக்கத்தில் இருந்தார் கொணர்ந்து கொடுத்துப் படிக்கச் சொல்வது வழக்கம். 'அவர்கள் பொழுது போக்குக்காக கொண்டு வந்த நூல்கள் என் தமிழறிவை வளர்த்தன' என்று தம்முடைய தமிழ் வாழ்க்கையின் தொடக்க நாட்களை நினைவு கூர்ந்துள்ளார் இராசமாணிக்கனார்.

நல்லது எங்கிருந்தாலும் போற்றவேண்டும். சொல்லுவது யார் என்று பார்க்கக்கூடாது. சொல்லப்படுவது என்ன என்பதை மட்டுமே நோக்கவேண்டும். இக்கோட்பாடுகளைத் தம் வாழ்வின் அடிநாளி லிருந்து இறுதிநாள்வரையிலும் பின்பற்றி வந்த இராசமாணிக்கனார் தாம் சந்திக்க நேர்ந்த பல தரத்தினரான மக்களிடமிருந்து அறிந்து கொண்டவை, ஏற்றுக்கொண்டவை, முன் மாதிரியாக ஆக்கிக் கொண்டவை எண்ணிறந்தவை. அவையே, வாழ்வில் அவர் உயர் வெய்த அடித்தளம் அமைத்துத் தந்தவை. எந்தச் சூழ்நிலையிலும் உண்மையாகப் பாடுபடுபவன் அப்பாட்டின் பயனை அடையமுடியும் என்னும் பேருண்மையை நெஞ்சில் ஆழப் பதித்தவர் இராசமாணிக்க னார். அதன் விளைவே அவர் மடியறியா உழைப்பினராகி எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்தும் பேராற்றல் பெற்றவராகி விளங்க முடிந்தது.

1917இல் பணி காரணமாகத் திண்டுக்கல் வந்த தமையனார் இராம கிருட்டிணனாருக்குத் துணையாகத் தாயாருடன் இராசமாணிக்கனா ரும் வந்தார். திண்டுக்கல் வாழ்க்கை அவருடைய கல்விப் பாதையில் ஒரு திருப்புமுனையாக அமைந்தது. நிலக்கோட்டையில் தொடங்கிய அவ ருடைய தமிழ்க் கல்வி, திண்டுக்கல் தூய மேரி உயர்நிலைப்பள்ளியில் ஐந்தாம் வகுப்பு மாணவராக அவர் சேர்ந்த நிலையில் தொடர்ந்தது.

திண்டுக்கல் நகரவை உயர்நிலைப்பள்ளியில் அந்நாளில் உடற் பயிற்சி ஆசிரியராகப் பணியாற்றிவந்த ஒருவர் இராசமாணிக்கனாருக்கு அறிமுகமானார். அவர் வழி இவர் அறிந்தவை பல. திண்டுக்கல்லில் இராசமாணிக்கனாரின் குடும்பம் வாழ்ந்த இடத்திற்குச் சற்றே தள்ளி, 'மௌனசாமி மடம்' என்னும் மடம் இருந்தது. அவருக்கு முன்பே அறிமுகமாகியிருந்த உடற்பயிற்சி ஆசிரியர் அம்மடத்திற்கு அவரை அழைத்துச் சென்றார். அதன்பின் அடிக்கடி அங்குச் செல்வதை வழக்கமாக்கிக் கொண்ட இராசமாணிக்கனார், அம்மடத்திலிருந்த இளந்துறவியின் அன்பிற்குப் பாத்திரமானார். அத்துறவி சித்தர் பாடல் களையும் அருட்பாவையும் இவர் அறியுமாறு செய்தார்.

அந்த இளந்துறவியே பாடல்களை இனிமைக்காக மட்டு மல்லாது, அவை வெளிப்படுத்தும் வாழ்வியல் உண்மைகளுக்காகவும் நேசிக்கவேண்டும் என்பதை இராசமாணிக்கனாருக்கு உணர்த்தியவர். சாதிகள் யாவும் மனிதன் படைத்துக் கொண்டவை. கடவுள் படைத்

தவை ஆண், பெண் என்ற இரண்டு சாதிகளே என்னும் பேருண்மையையும் அவரே இராசமாணிக்கனாரின் இளம் நெஞ்சத்தில் ஆழப் பதியச் செய்தார். அந்த இளந்துறவியின் வழிகாட்டல்களே எழுத்திலும் பேச்சிலும் செயலிலும் சாதிகளைக் கடிந்து வன்மையாக எதிர்க்க, சாதிகளற்ற சமுதாயம் காணப் பாடுபட, சாதி ஒழிப்பு மாநாடுகளில் கலந்து கொண்டு சாதி ஒழிப்பில் தீவிரம் காட்ட இராசமாணிக்கனாருக்கு எழுச்சியூட்டின.

திண்டுக்கல் உடற்பயிற்சி ஆசிரியரின் தொடர்பால் எதையும் வரலாற்றுக் கண்ணோட்டத்தோடு அணுகவேண்டும் என்னும் உணர்வைப் பெற்ற இராசமாணிக்கனார், திப்புசுல்தானோடு இணைத்துக் கூறப்படும் திண்டுக்கல் குன்றின் மீது அமைந்திருக்கும் கோட்டைக்கு அவ்வாசிரியருடன் சென்றார். அதுவே, இராசமாணிக்கனார் கண்ட முதல் வரலாற்றுச் சிறப்புடைய இடமாகும். அப்போது, அவ்வாசிரியர் கூறிய, 'படிக்கும் பிள்ளைகள் எந்த இடத்திற்குச் சென்றாலும் அந்த இடத்தைப் பற்றிய வரலாறு, அங்குள்ள கட்டடங்கள், விளைபொருள்கள், செய்பொருள்கள் இவற்றைப்பற்றி அறியவேண்டும். இந்த அறிவு பெரிதும் வேண்டற்பாலது. பலர் இவற்றைக் கவனிப்பதே இல்லை' என்னும் அறிவுரையே பின்னாளில் இராசமாணிக்கனார் ஒரு வரலாற்று அறிஞராக மலரக் காரணமாக அமைந்தது. 'அவர் கூறிய செய்திகள் என் மனத்திற்குப் பதிந்தன. அன்று முதல் நான் எந்த ஊருக்குச் சென்றாலும் அவ்வூர்ப் பற்றிய விவரங்களை அறிந்து குறிப்பெடுத்துக் கொள்ளத் தொடங்கினேன்' என்று இராசமாணிக்கனார் கூறியிருப்பது இங்குக் கருதத்தக்கது.

ஐந்தாம் வகுப்புத் தேர்வெழுதவிருந்த நேரத்தில் தந்தையார் மறைந்ததால் திண்டுக்கல்லில் இருந்து நிலக்கோட்டைக்கு வந்த இராசமாணிக்கனாரின் கல்வி மீண்டும் தடைபட்டது. குடும்பப் பொறுப்புப் பேற்ற தமையனாருடன் அவரும் அன்னையாரும் இருக்கவேண்டிய சூழல் அமைந்ததால் தமையனார் பணிமாற்றம் பெற்ற இடங்களுக்குக் கெல்லாம் அவரும் செல்லநேர்ந்தது. நன்னிலத்தில் நிலையாக ஓராண்டு தங்கிப்பணியாற்றும்வாய்ப்பைத் தமையனார் பெற்றநிலையில் 1920இல் இராசமாணிக்கனார் மீண்டும் ஐந்தாம் வகுப்பில் சேர்ந்து பயின்று தேறினார்.

அங்குப் பயின்ற காலத்துச் சில மாணவ நண்பர்களை அழைத்துக் கொண்டு நன்னிலத்தைச் சுற்றியிருந்த திருவாஞ்சியம், திருப்புகலூர், திருச்செங்கட்டாங்குடி, திருக்கண்ணபுரம், திருமருகல் முதலிய திருத்தலங்களுக்குச் செல்வதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார் இராசமாணிக்கனார். அப்போது அவருக்கு வயது பதின்மூன்று. இந்த வயதில்

எழுந்த இந்த ஆர்வம்தான் பின்னாட்களில் தென்னாட்டுக் கோயில்கள் பற்றி அறியும் விழைவை அவரிடம் மிகுவித்தது.

தமையனார் இராமகிருட்டிணனாருக்கு நன்னிலத்திலிருந்து தஞ்சாவூருக்குப் பணி மாற்றலாகிய நிலையில் அங்குத் தம் படிப்பைத் தொடரவிரும்பினார் இராசமாணிக்கனார். ஆனால், 'இவனது படிப்புப் பலமுறை தடைபட்டு வீணாகிவிட்டது. பதின்மூன்று வயது நிரம்பப்பெற்ற இவனை எப்படி முதல் படிவத்தில் சேர்ப்பது?' என்று பலரும் கூறியதால் தயங்கிய தமையனார், 'இவனைத் தையற்கடையில் விடுவது நல்லது' என்று கருதி, இவரை வேலை கற்க வாய்ப்பாக ஒரு தையற்கடையில் விட்டார். 'நான் பதினைந்து நாட்கள் வேலை பழகி காஜா எடுக்கக் கற்றுக்கொண்டேன். சிறிய பைகளைத் தைக்கவும் பயின்றேன். நாள்தோறும் இரவில் வீடு திரும்புகையில் கடை உரிமையாளர் எனக்குக் காலணா கொடுப்பார்' என்று தம் தையற்கடை வாழ்க்கையை விவரிக்கின்றார் இராசமாணிக்கனார்.

எப்படியாவது படிக்கவேண்டும் என்பதில் முனைப்பாக இருந்த இராசமாணிக்கனாரின் மனம், தையல் தொழிலில் ஈடுபடவில்லை. தஞ்சாவூர் செயிண்ட் பீட்டர்ஸ் பள்ளித் தலைமையாசிரியரின் பேருதவியால், தடைபட்டு நின்ற படிப்புத் தொடர்ந்தது. 1921இல் ஆறாம் வகுப்பில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்ட இராசமாணிக்கனாரின் படிப்புத் தலைமையாசிரியரின் கருணையால் நாளும் வளர்ந்தது. அனைத்துப் பாடநூல்களையும் வாங்கும் வாய்ப்பு இன்மையின் ஆங்கில, கணித நூல்களை மட்டும் வாங்கிக்கொண்டார். ஏனைய பாடநூல்களை இரவல் வாங்கிப் படித்தார். 'தலைமையாசிரியர் சொற்படி இரண்டு நூல்களை மட்டும் வாங்கிக்கொண்டேன். சிலரை நண்பராகக் கொண்டு ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமை மாலையும் என்னிடம் இல்லாத நூல்களை அவர்களிடம் பெற்றுச் சனி, ஞாயிறுகளில் படித்து வந்தேன்' என்பார் இராசமாணிக்கனார்.

பீட்டர்ஸ் பள்ளிக்கு மூன்று கிளைகள் உண்டு. இந்த மூன்றிலும் இருந்த முதல் படிவ மாணவர்களுக்குள் முதல் மாணவராகத் தேறியதன் வாயிலாகப் பள்ளியிலும், வீட்டிலும் பெரும் பாராட்டைப் பெற்றார் இராசமாணிக்கனார். இதனால் அவரது மேற்படிப்புத் தடையின்றித் தொடர்ந்தது. பள்ளி நாட்களில் அவர் தமிழார்வம் வளரக் காரணமானவருள் அவருடைய அண்ணியார் அம்புஜம் அம்மையும் ஒருவர். தேவாரம், திருப்புகழ் ஆகியவற்றில் தமக்கு மிகுந்த ஈடுபாடு எழக் காரணமாக இருந்தவர் அவர் என்பதை, 'என் அண்ணியார் முருக வழிபாடு செய்யவர்; திருப்புகழ் படிப்பவர்; அவர் எங்கள் வீடுவந்தபிறகு நான் திருப்புகழும் தேவாரமும் மிகுதியாகப் படிக்கும் வாய்ப்பு

கிடைக்கப் பெற்றேன்' என்ற இராசமாணிக்கனாரின் குறிப்பால் அறியமுடிகிறது.

இராசமாணிக்கனார் உயர்நிலைப்பள்ளியில் படித்துக்கொண்டிருந்தபோது அவர் தமையனார் ஆந்திரநாட்டிற்குப்பணிமாற்றமாகிச் சென்றார். தாயாருடன் தஞ்சாவூரிலேயே தங்கித் தம் படிப்பைத் தொடர்ந்த இராசமாணிக்கனாருக்கு அன்றாட வாழ்க்கைத் தேவைகளுக்கும் கல்வி சார்ந்த செலவுகளுக்கும் தமையனார் திங்கள் தோறும் அனுப்பிய பதினைந்து ரூபாய் போதுமானதாக இல்லை. அதனால் அந்த வயதிலேயே அவர் பொருளீட்ட வேண்டியிருந்தது. 'மூன்றாம் படிவ மாணவரும் இரண்டாம் படிவ மாணவரும் ஆக நால்வர் என்னிடம் தனியே பாடம் படிக்க வந்தனர். அவர்கள் தந்த தொகையைக் கொண்டுதான் என்னுடைய பள்ளி வாழ்க்கையை நடத்தினேன்' என்பார் இராசமாணிக்கனார்.

பீட்டர்ஸ் உயர்நிலைப்பள்ளியில் தொடர்ந்து கல்வி பயின்றவர், ஓவ்வோர் ஆண்டு இறுதித் தேர்விலும் முதல்வராகத் தேறி, அதற்குரிய பரிசைப் பெற்றார். பள்ளி இறுதித் தேர்வில் சிறந்த முறையில் வெற்றி பெற்றுப்பியர்ஸ்பரிசைப் பெற்ற இவர் மூன்று ஆண்டுகள் தமிழ்மன்றச் செயலாளராக இருந்து பல போட்டிகளில் கலந்துகொண்டு பரிசுகள் பெற்றிருக்கின்றார். மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தார் நடத்திய பள்ளி இறுதித் தமிழ்த் தேர்வில் இவர் முதல்வராகத் தேறினார்.

தஞ்சாவூர்ப் பள்ளியில் பயின்றபோது, இவருக்குத் தமிழாசிரியராக அமைந்தவர் கரந்தைக் கவியரசு ரா.வேங்கடாசலம்பிள்ளை ஆவார். வகுப்பில் முதல் மாணவராகத் திகழ்ந்த இவரை அப்பெருந்தகை தனியே அழைத்துத் தமிழ் இலக்கண, இலக்கியங்களைக் கற்பித்தார். அப்பெரியாரிடம் இவர் மூன்றாண்டுகள் முறையாகப் படித்தார்.

நிலக்கோட்டையில் அக்கம்பக்கத்து வீட்டுப் பெண்களுக்குப் படித்துக் காட்டிய கதைப்பாடல்களும் திண்டுக்கல் மௌனசாமி மடத்து இளந்துறவி வழி அறிந்துகொண்ட திருஅருட்பாவும் சித்தர் பாடல்களும் அண்ணியார் துணையுடன் அறியநேர்ந்த தேவாரமும் திருப்புகழும் வளர்த்த தமிழார்வம், ரா.வேங்கடாசலம்பிள்ளையால் முறைப்படுத்தப்பட்டது. அவரே இராசமாணிக்கனாரின் தமிழ் உணர்வையும் அறிவையும் ஆர்வத்தையும் புரிந்துகொண்டு அவரை வளர்த்தவர்; இளைஞர் இராசமாணிக்கத்தின் ஆற்றல்களை இனங்கண்டு ஊக்கிய முதல்வர் என்ற பெருமைக்கு உரியவரும் அவரே. அவர் இராசமாணிக்கனாரிடம் கொண்டிருந்த அன்பும் பற்றும் ஈடுபாடும் தூயவை; எல்லை கடந்தவை.

கரந்தைக் கவியரசுவின் துணையால் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத் துடன் இராசமாணிக்கனாருக்குத் தொடர்பேற்பட்டது. இதனால் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் தலைவர் உமாமகேசவரம்பிள்ளை, ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார் முதலிய பெருமக்களுடன் நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பமைந்தது. உ.வே.சாமிநாதையர், ரா.இராசகவையங்கார், எல்.உலகநாதபிள்ளை, கதிரசேன் செட்டியார், சோமசுந்தரம்பிள்ளை போன்ற தமிழ்ப் பெருமக்களின் சொற்பொழிவுகளைக் கேட்கும் வாய்ப்பும் கிடைத்தது. இவையெல்லாம் சேர்ந்து, இராசமாணிக்கனாரின் நெஞ்சில் கனன்று கொண்டிருந்த தமிழ்ப்பற்று என்னும் நெருப்பைக் கிளறிவிட்டன. இராசமாணிக்கனாரின் வாழ்க்கையும் கல்வியும் தமிழார்வமும் நெறிப்பட்ட இடம் தஞ்சாவூராகும்.

தஞ்சாவூரில் இருந்தபோது திருவையாற்றை மையமாகக் கொண்டு ஆண்டுதோறும் நடைபெற்ற ஏழூர் விழாவில் இராசமாணிக்கனார் நண்பர்களுடன் கலந்து கொள்வது இயல்பு. தஞ்சாவூரைச் சேர்ந்த தேவாரக் குழுவினருடனும் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத் தாருடனும் சேர்ந்து திருவையாறு, திருச்சோற்றுத்துறை, திருக்கண்டியூர், திருநெய்த்தானம், திருப்பூந்துருத்தி, திருப்பழனம், திருவேதிசுடி எனும் ஏழு ஊர்களுக்கும் தேவாரம் பாடிக்கொண்டு கால்நடையாகச் செல்வதும் வழக்கம். சமய உணர்வும் ஈடுபாடும் இளமையிலேயே அவர் நெஞ்சில் இடம்பெற இவ்வழக்கமும் காரணமானது.

1927 மார்ச்சுத் திங்களில் நடைபெற்ற பள்ளி இறுதி வகுப்புத் தேர்வில் தேறியதும் ஆந்திர மாநிலம் சென்று தமையனாருடன் சில மாதங்கள் இருந்த இராசமாணிக்கனார் தஞ்சாவூர் மீண்டு ஓரத்தநாடு போர்டு உயர்நிலைப்பள்ளியில் எழுத்தராகச் சேர்ந்தார். அப்பணியில் அவருக்கு நாட்டம் இல்லாமல் போனதால் தந்தையாரின் நண்பரும் சென்னை பின்னி கம்பெனியில் உதவி துவிபாஷியாக (மொழி பெயர்ப்பாளர்) இருந்தவருமான கே.திருவேங்கடம் என்பாரின் உதவியுடன் 1928ஆம் ஆண்டு சென்னை வந்து, வண்ணாரப்பேட்டையிலுள்ள தியாகராயர் நடுநிலைப்பள்ளியில் தமிழாசிரியராகப் பொறுப்பேற்றார். தஞ்சாவூர் மண் விதைத்திருந்த மொழி, சமய, சீர்திருத்த உணர்வுகளுடன் சென்னையில் தம் வாழ்க்கையைத் தொடங்கியவர், தெளிவாகவும் இனிமையாகவும் உள்ளம் கவரும் வகையிலும் பாடம் நடத்துவதில் திறமை பெற்றவராக விளங்கியமையால் மாணவர் இடையில் செல்வாக்குப் பெற்றுத் திகழ்ந்தார்.

பள்ளி ஆசிரியராக நிலையானதொரு பணியில் அமர்ந்த நிலையில் 1930 செப்டம்பர் ஒன்பதாம் நாளில் திரு. துரைசாமி, திருமதி ஜெயலட்சுமி மகளார் கண்ணம்மாளை மணந்தார். அப்பொழுது இவருக்கு வயது 23. மணமகளுக்கு வயது 14.

1928ஆம் ஆண்டு ஜூலை முதல் 1936ஆம் ஆண்டு ஜூன் வரையில் தியாகராயர் பள்ளியில் தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றிய இவர் மாணவர்க்கான பாடநூல்களையும் துணைப்பாட நூல்களையும் எழுதும் பணியிலும் ஈடுபட்டார். இவர் எழுதிய முதல் நூல் 1930இல் வெளிவந்தது. அப்போது இராசமாணிக்கனாருக்கு வயது 23. கல்வித் தகுதி வெறும் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. மட்டுமே. கே.பழனியாண்டிப்பிள்ளை கம்பெனியின் மூலம் வெளியிடப்பட்ட 102 பக்க அளவிலான 'நாற் பெரும் வள்ளல்கள்' என்னும் அந்நூல், மிகுந்த அனுபவமோ ஆழ்ந்த பயிற்சியோ பெரிய கல்வித் தகுதியோ இல்லாத ஒருவரால் எழுதப்பட்டதெனக் கருத முடியாதபடி கருத்துக் கருவூலமாய் அமைந்துள்ளமை அந்த இளம் வயதிலேயே இராசமாணிக்கனார் பெற்றிருந்த புலமையைப் பறைசாற்றுவதாய் உள்ளது.

1935இல்தான் இராசமாணிக்கனார் வித்துவான் பட்டம் பெற்றார். ஆனால், அதற்குள் பல நூல்களை அவர் எழுதி வெளியிட்டிருந்தார். அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்க சில: 'ஹர்ஷவர்த்தனன்' (1930), 'முடியுடை மூவேந்தர்' (1931), 'ஏப்ரஹாம் லிங்கன்' (1934), 'முசோலினி' (1934). இவருடைய முதல் பாடநூலான, 'பொற்கால வாசகம்' 1932இல் வெளியிடப்பட்டது.

தம்முடைய இருபத்து மூன்றாம் வயதில் முதல் நூலையும் இருபத்தைந்தாம் வயதில் முதல் பாடநூலையும் எழுதித் தம் தமிழ்த் தொண்டைத் தொடங்கிய இராசமாணிக்கனார், பள்ளி மாணவர்களுக்கான நூல்களில் தொடங்கி, பஸ்துறை சார்ந்த நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். அவர் எழுதிய இலக்கிய, சமய, வரலாற்று ஆராய்ச்சி நூல்கள் அவரைப் புகழின் உச்சிக்குக் கொண்டுசென்றன; அழியாமை அவருக்கு வாழ்வாக்கித்தந்தன.

ஏறக்குறைய எட்டு ஆண்டுகள் தியாகராயர் நடுநிலைப்பள்ளியில் பணியாற்றிய பிறகு, 1936ஆம் ஆண்டு ஜூலையில் சென்னை ஜார்ஜ் டவுனில் தம்புசெட்டித் தெருவிலிருந்த முத்தியாலுப்பேட்டை உயர்நிலைப்பள்ளியில் தமிழாசிரியராகப் பொறுப்பேற்றார். அங்கு இருந்த காலத்தில் (1936 ஜூலை முதல் 1947 ஜூன் முடிய) பள்ளிக்குரிய பாடநூல்களை எழுதி வெளியிட்டதோடு, பி.ஓ.எல். (1939), எல்.டி. (1944), எம்.ஓ.எல். (1945) என்னும் பட்டங்களும் பெற்றார்.

எல்.டி. வகுப்பில் வரலாறு, தமிழ் என்னும் இரண்டு பாடங்களையும் விருப்பப் பாடங்களாக எடுத்துக்கொண்டு படித்தார். அங்குத் தமிழ்ப் பேராசிரியராக இருந்த ச. ஆறுமுக முதலியார், 'தமிழிலக்கியத்தில் சில மைல் கற்கள்' என்ற தலைப்பில் ஆறு சொற்பொழிவுகள் எல்.டி. வகுப்பில் இவரைக் கொண்டே நடைபெறச் செய்தார்.

வரலாற்றுப் பேராசிரியர் வரலாற்றுக் குழு ஒன்றுக்கு இவரையே தலைவராக ஆண்டு முழுவதற்கும் அமர்த்தினார். ஆண்டு இறுதியில் நடந்த தேர்வில் இவர் முதல்வராகத் தேறினார். இச்செய்தி அவ்வாண்டு வெளியான அரசிதழில் இடம்பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

எம்.ஓ.எல். பட்டத்திற்குப் பெரியபுராணத்தை நன்கு ஆய்வு செய்து, 'பெரியபுராண ஆராய்ச்சி' என்ற தலைப்பில் தம் ஆய்வேட்டினை அளித்தார். அந்த ஆய்வேட்டின் திருத்திய பதிப்பே பின்னாளில், 'பெரியபுராண ஆராய்ச்சி' என்னும் நூலாக வெளியாகியது.

இராசமாணிக்கனார் முத்தியாலுப்பேட்டை உயர்நிலைப்பள்ளியில் பணியாற்றியபோதுதான் 'மொஹெஞ்சொ-தரோ அல்லது சிந்து வெளிநாகரிகம்' (1941), 'பல்லவர் வரலாறு' (1944), 'சேக்கிழார் - ஆராய்ச்சி நூல்', (1945) 'சோழர் வரலாறு' (1947) ஆகிய அவருடைய சிறப்புக்குரிய நூல்கள் வெளியாயின.

சிந்துவெளி நாகரிகம் பற்றி விரிவான அளவில் முதன்முதலில் தமிழில் நூல் எழுதி வெளியிட்டவர் இவரே. பல்லவர் வரலாறு பற்றிய தொரு முழுமையான ஆய்வு நூலாகத் தமிழில் அமைந்த நூல் இவருடைய 'பல்லவர் வரலாறு' ஆகும். சேக்கிழாரை வரலாற்று அறிஞராக அறிமுகம் செய்த முதல் ஆய்வாளர் என்ற பெருமையும் இராசமாணிக்கனாருக்கே உரியது. முதன்முதலில் தமிழில் சங்க காலம் தொடங்கி, பிற்காலம் வரையில் ஆண்ட சோழர் வரலாற்றை முழுமையாக - ஆராய்ச்சிப் போக்கில் பெற்றமைந்தது இராசமாணிக்கனாரின் 'சோழர் வரலாறு' என்ற நூலேயாகும்.

இராசமாணிக்கனார் தியாகராயர் பள்ளியிலும் முத்தியாலுப்பேட்டைப் பள்ளியிலும் பணியாற்றிய காலத்தில் சுயமரியாதை இயக்கத்தில் பற்றுக் கொண்டு, சீர்திருத்தப் பணிகளில் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டவர். 'பேராசிரியர் அவர்களுக்குச் சுயமரியாதை இயக்கத்தில் பற்று உண்டு. அடிக்கடி தமிழர்கள் மேற்கொண்டு ஒழுமும் முடநம்பிக்கைகளைக் கண்டித்துக் கடிந்துரைப்பார்கள். கொள்கை வீரராய் அவர்கள் விளங்கியதைக் கண்டேன்' என்பார் சிறுவை நச்சினார்க்கினியன்.

தமிழர் திருமணத்தில் சடங்குகள் பெருகிச் செலவுகளும் மிகுந்த நிலையில் பல குடும்பங்கள் கடன் சுமையால் துன்பப்பட்டமையைக் கண்ணுற்ற இராசமாணிக்கனார் உளம் வருந்தினார். அச்சமயத்தில் 'தமிழர் நல்வாழ்க்கைக் கழகம்' என்ற அமைப்பு இராசமாணிக்கனாரிடம், 'தமிழர் திருமண நூல்' ஒன்றை இயற்றித் தருமாறு வேண்டியது. பழந்தமிழர்தம் எளிய திருமணமுறைகளை உரிய இலக்கியச் சான்றுகளோடு எடுத்துக்காட்டி 1939இல் அந்நூலை வெளியிட்டார். தமிழ்

நாட்டு அறிஞர்களின் ஒருமுகமான போற்றுவலுக்கும் பாராட்டுதலுக்கும் அந்நூல் உரியதாயிற்று.

சமுதாயச் சீர்திருத்தப் பணிகளில் ஒன்றியிருந்த காலத்திலும் இராசமாணிக்கனார் தமிழ்த் தொண்டை மறக்கவில்லை. வண்ணாரப் பேட்டையில் தனலட்சுமி தொடக்கப்பள்ளியில் தொடங்கிய பேராசிரியரின் தமிழ்த்தொண்டு தொடர்ந்து நிகழ்ந்தது. மாணவர்களுக்கும் ஆர்வமுள்ள மக்களுக்கும் அங்கு அவர் தமிழ் வகுப்புகள் நடத்தினார். இந்நற்பணிகளுக்குச் சில அன்பர்கள் தொண்டர்களாக விளங்கினர். சொந்தப் பணத்தைச் செலவு செய்து இவ்வகுப்புகளை நடத்தி ஏழை, எளியவர்களுக்குக் கல்வித் தொண்டு புரிந்த இராசமாணிக்கனார், 'இளம்பருவத்தில் கல்விபெற நான் பட்ட துன்பங்களே இப்பணியைத் தொடங்கவும் தொடர்ந்து நடத்தவும் என்னை ஊக்கின. நல்ல உள்ளம் படைத்த இளைஞர்கள் எனக்குத் துணைநின்றனர். மனம் இருந்ததால் பணம் ஒரு பொருட்டாக அமையவில்லை' என்று தம் வாழ்க்கைக்குறிப்பில் கூறியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அதே காலத்தில் இந்நிதி எதிர்ப்பு அறப்போராட்ட வீரர் சுவாமி அருணகிரிநாதர், பேராசிரியரின் தமிழ் வளர்ச்சிப் பணிகளைப் பயன்படுத்திக்கொண்டார். தமிழ் மாமுனிவர் அமரர் தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் போல் அக்காலத்தில் சுவாமி அருணகிரிநாதர் பணி தமிழ் மொழிக்கும் தமிழருக்கும் அரணாக இருந்தது. அருணகிரிநாதரின் ஆசிரியர் சாது நாராயண தேசிகர் மடத்தில், பேராசிரியர் பலமுறை சமயச் சீர்திருத்தப் பொழிவுகள் நிகழ்த்தியுள்ளார்.

சென்னை முத்தியாலுப்பேட்டை உயர்நிலைப்பள்ளியில் தமிழாசிரியராய் இருந்தபோது பச்சையப்பன் பள்ளி விளையாட்டுத் திடலில் பேராசிரியர் மயிலை.சிவ.முத்து, பேராசிரியர் பாலுர் கண்ணப்பர், சிறுவை நச்சினார்க்கினியன் ஆகியோருடன் சேர்ந்து உரையாடுவது இவர் வழக்கம். அங்குப் பேராசிரியர்கள் மே.வீ.வேணுகோபால் பிள்ளை, கா.ரா.கோவிந்தன் ஆகியோரும் வந்து சேர்ந்து கொள்வர். உரையாடல் அனைத்தும், 'மாணவர்களுக்குப் பாடப் புத்தகங்கள் அமைக்கும் விதம், மாணவர்களுக்கு எது தேவை, அவர்கள் எதை எதிர்பார்க்கிறார்கள், அன்றைய தினம் தாங்கள் பாடம் நடத்திய முறை' இவைகளைப் பற்றியதாகவே இருக்கும். 'அவ்வூரையாடல்களால் பல நூல்களைக் கற்ற அறிவினைப் பெறமுடிந்தது' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார் சிறுவை நச்சினார்க்கினியன்.

1947 ஜூலை முதல் 1953 ஜூலை வரை சென்னை விவேகானந்தர் கல்லூரியில் தமிழ் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றிய இராசமாணிக்கனாரை அப்பொறுப்பிற்குப் பணியமர்த்தியவர் அப்போது அக்கல்

லூரியில் தமிழ்த்துறைத் தலைவராக இருந்த பேராசிரியர் சி.ஜகந்நாத ஆச்சாரியார் ஆவார். அப்பெருந்தகை அதுபற்றிக் குறிப்பிடும்போது, 'பண்டிட்பிற்கு அப்போது சம்பள கிரேடு ஆரம்பம் 100 ரூபாய். நான், அவர் தகுதி நோக்கி மூன்று இன்கிரிமென்ட் போட்டு 115 ரூபாய் அவருக்கு ஆரம்பத்தில் கொடுக்கும்படி பரிந்துரை செய்திருந்தேன். என் பரிந்துரையின்படியே மேன்மையான நிருவாகத்தார் 115 ரூபாய் அவருக்கு ஆரம்பத்தில் கொடுத்தார்கள்.

அக்காலத்துக் கல்லூரிகளில் வேலைசெய்த தமிழ்ப் பண்டிட்டுகளில் யாரும் தொடக்கத்தில் இந்தச் சம்பளம் வாங்கியதில்லை. எங்கள் கல்லூரியில், ஆறு ஆண்டுகள் (1947-1953) பணியாற்றினார். அங்குப் பணியாற்றும்போது இவர் சம்பளத்தை ஓரிரு ஆண்டுகளில் 130 ரூபாயாக உயர்த்தினோம். இவர் டாக்டர் பட்டம் பெற்றவுடன் இவர் சம்பளம் அந்தக் கிரேட்டின் முடிவான 150 ரூபாயாக ஆக்கப்பட்டது. இப்படிச் சம்பளத்தில் Meteoric rise ஆன வேறொருவரை ஆசிரியர் துறையில் நான் கண்டதில்லை.

இராசமாணிக்கனார் கல்லூரிக்கு வந்தால், 'தாம் உண்டு தம் வேலை உண்டு' என்றிருப்பார். கடமைகளைத் தவறாமல், செவ்வனே செய்துவிடுவார். எல்லாவற்றிலும் ஒழுங்கு, வகுப்பிற்குச் சென்றால் மாணவர் முன்னரே வந்து காத்துக் கிடப்பார். நகைச்சுவை ததும்ப மாணவர் உள்ளம் கவரும்படி பாடம் நடத்துவதில் வல்லவர். எல்லோருடனும் மதிப்புடன் பழகுபவர். ஆசிரியர் அறையில் வீண் பேச்சுக்கு இடந்தராதவர். மெதுவாகப் பேசும் இயல்பினர். ஆனால், பேச்சிலேயே நகைச்சுவை ததும்பும்படி உட்கருத்து வைத்துப் பேசுவார்' என்று கூறியுள்ளார்.

விவேகானந்தர் கல்லூரியில் பணியாற்றிய காலத்தில்தான் 'சைவ சமய வளர்ச்சி' என்னும் தலைப்பில் முனைவர் பட்டத்துக்குரிய ஆராய்ச்சியைச் செய்து 1951இல் அப்பட்டத்தையும் பெற்றார். தமிழ் நாட்டின் பல மாவட்டங்களைச் சேர்ந்த ஊர்களுக்கு நேரில் சென்று அங்குள்ள கோயில்களில் கள ஆய்வு செய்தும் தேவையான நூல்களைப் படித்தும் தெளிந்த பிறகே தம்முடைய பெரியபுராண ஆராய்ச்சி, சைவ சமய வளர்ச்சி ஆய்வுகளை முழுமையுறச் செய்ய முடிந்ததாக அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். 'தாம் படித்த அல்லது கேட்ட செய்திகளைப் பற்றிய உண்மைகளை ஆராய்ந்து அறிந்த பிறகே அவற்றைத்தம் நூல்களில் எழுதினார். பேரறிஞர் பலரிடத்தும் அயராது சென்று கலந்துரையாடி உண்மை காணுவதில் இவர் வல்லவராய் இருந்தார்.' இத்தகு ஆய்வு நெறிமுறைகள் அவரது படைப்புகளுக்குப் பெருமதிப்பைப் பெற்றுத் தந்தன.

இருபத்தைந்து ஆண்டுக் கால சென்னை வாழ்க்கையில் (1928-1952) இராசமாணிக்கனார் ஆற்றிய பணிகளும் அடைந்த வெற்றிகளும் பெருமைக்குரியவை. பள்ளி இறுதித் தேர்வில் தேறியவராக வந்தவர், உயர்ந்த பல பட்டங்களைப் பெற்ற இடம் சென்னை. சீர்திருத்தம் பற்றிய கனவுகளோடு வந்தவர் அவற்றைச் செயற்படுத்தி வெற்றி கண்ட இடம் சென்னை. 'சமயம் போற்றுதலுக்கு உரியது; சமய உணர்வுகள் களைதலுக்கு உரியன' என்னும் எண்ணத்தோடு வந்தவர், தம்முடைய இக் கொள்கையைப் பரப்பத் தொடங்கிய இடம் சென்னை. எழுத்தில் ஆர்வத்தோடு வந்தவர், சிறந்த எழுத்தாளராக மலர்ந்த இடம் சென்னை.

நீண்ட காலம் சென்னையில் வாழ்ந்த இராசமாணிக்கனாரை 1953இல் மதுரை வரவேற்றது. மதுரையில் கருமுத்து தியாகராசர் தொடங்கிய கல்லூரிக்குத் தமிழ்த்துறைத் தலைவராகவும் தலைமைப் பேராசிரியராகவும் அவர் அழைக்கப்பட்டார். விவேகானந்தர் கல்லூரியை நீங்கிச் செல்வதற்கு முன் தமிழ்த்துறை மட்டுமின்றிப் பிற துறைப் பேராசிரியர்களும் சேர்ந்து ஒருமுகமாக ஒரு பெரும் பாராட்டினை இயல்பியல் ஆய்வுக்கூடத்தில் அவருக்கு அளித்தனர். அதில் அனைத்துத் துறைத் தலைவர்களும் அவரைப் பாராட்டிச் சிறப்பித்தனர்.

அவ்விழாவில் இராசமாணிக்கனார் வழங்கிய ஏற்புரையைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் பேராசிரியர் சி.ஜகந்நாத ஆச்சாரியார், 'அந்த உரையின் ஒரு பகுதி என் நெஞ்சை விட்டு இன்னும் அகலவில்லை. அவர் கூறியது: 'நான் மதுரைக்குப் பேராசிரியராகப் போகிறேன். மதுரை தமிழ் வளர்த்த இடம். சங்கத்துச் சான்றோர் தமிழ் வளர்த்த பதிக்குப் போகிறேன். என் மனதில் ஒரு பக்கம் மகிழ்ச்சி இருந்தாலும், எங்கேயோ உயர் நிலைப்பள்ளியில் இருப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக ஊன்றி அமுந்திக் கிடந்த என்னை விவேகானந்தர் பெயர் தாங்கும் இப்பெருங் கல்லூரியில் வேலைக்கு அமர்த்தி, இப்பொழுது அனைவருமாகப் பாராட்டுவது என்னை நெகிழ்ச்சி செய்கிறது. இத்தனைக்கும் என் குடும்பத்திற்கு விளக்கேற்றி வைத்தவர் நமது C.J.' என்று சொன்னபோது அவர் கண்களில் நீர் நிறைந்தது. அதைக் கண்ட என் கண்களும் கலங்கின' என்று உளம் உருக்கக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

1953ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு முதல் 1959ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டுவரையில் மதுரைத் தியாகராசர் கல்லூரியில் தமிழ்த்துறைத் தலைவராகப் பணியாற்றினார் இராசமாணிக்கனார். அக்காலத்தில் அவரிடம்பயின்ற மாணவர்களுள் ஒருவரான திரு.வீ.வீராசாமி, 'தம்முடன் பழக நேர்ந்த அனைவரையும் தம்மிடம் தனி அன்பும் மதிப்பும் கொள்ளுமாறு செய்தது, வேறுபாடின்றி அனைவருடனும் பழகிய பேராசிரியரது நல்லியல்புதான்' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

'கல்வி பயிலும்போது பல ஆசிரியர்கள் நம் வாழ்க்கையில் எதிர்ப்படுகிறார்கள். அவர்களுள் ஒரு சிலரே நம் மனத்தில் நிலைபெற்று வாழ்கிறார்கள். சில ஆசிரியர்கள் மாணவர்களுக்கு ஒன்றுமே தெரியாது, தாங்கள்தாம் அறிவுக்களஞ்சியங்கள் என நினைத்துக் கொள்வார்கள். மாணவர்கள்தாம் சிந்தனைக் கருவூலங்கள், அவர்களது சிந்தனையை நல்வழியில் கொண்டுசெல்வதுதான் ஆசிரியர்களது கடமை என உணர்ந்து, கற்றறிந்தோன் என்று சிறிதும் மமதையின்றி, அனைவரிடமும் மனம் திறந்து பேசும் எங்கள் மதிப்பிற்குரிய டாக்டர் இராசமாணிக்கனார் அவர்களின் பண்பு எவரையும் அவர்பால் ஈர்த்துவிடும். கல்லூரியில் உடன் பணிபுரிந்த ஆசிரியர்கள், 'நீங்கள் இவ்வளவு தூரம் மாணவர்களுடன் நெருங்கிப் பழகக்கூடாது' என்று இவரிடம் கூறுவர். இவரோ புன்முறுவலுடன், 'நாமும் மாணவர்களிடமிருந்து கற்றுக் கொள்ள வேண்டியன நிறைய இருக்கின்றன' என அவர்களுக்குப் பதிலிறுப்பார்.

ஒவ்வொரு மாலையும் மாணவர்களுடன் உலாவச் செல்வது இவரது வழக்கம். மற்றைப் பாடங்களுக்கு எவ்வாறு 'டிமிக்கி' கொடுப்பது என்று மாணவர்கள் யோசித்துக் கொண்டிருப்பார். ஆனால், இவரது பாடமோ வாரத்தில் மூன்று நாட்கள்தானே வருகின்றது என்று மனம் வருந்துவர். அவ்வளவு தூரம் இவர் நடத்தும் பாடங்கள் சுவையுடனும் மனத்தில் பதியும் எடுத்துக்காட்டுகளுடனும் விளங்கும். உலக நடப்புக்களை மிக்க நகைச்சுவையுடன் எடுத்துக் கூறுவதில் இவருக்கு நிகர் இவரேதான்' என்று பேராசிரியரின் பழமும் பாங்கையும் கற்றுத் தரும் திறனையும் நினைவுகூர்ந்துள்ளார் திரு.வீ.வீராசாமி

இராசமாணிக்கனார் மதுரையில் வாழ்ந்தபோது அங்கு எழுத்தாளர் மன்றம் உருவாவதற்குப் பெருந்துணையாயிருந்தார். அதன் தலைவராகவும் விளங்கினார். மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் பாடத்திட்டங்களை மாற்றியமைத்து அதன் சார்பில் சென்னைப் பல்கலைக்கழக வித்துவான் தேர்வுக்கு மாணவர்களை அனுப்பச்செய்யும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார். எழுத்துப் பணி மதுரையிலும் தொடர்ந்தது. இக்கால கட்டத்தில் ஏறத்தாழ நாற்பது நூல்கள் இராசமாணிக்கனாரால் எழுதப்பட்டன. இவர் தலைமையேற்று நடத்திவைத்த திருமணங்களும் கலந்துகொண்டு சொற்பொழிவு ஆற்றிய நிகழ்ச்சிகளும் கணக்கற்றவை.

'ஆடம்பரத் திருமண செலவுகளை டாக்டர் அடியோடு வெறுப்பவர். பண வசதியுள்ளவர்கள் எப்படியாவது நடத்திவிட்டுப் போகட்டும். ஏழைகளும் குலப் பெருமை பேசிக் கடன்வாங்கிச் செலவு செய்து சீர்குலைந்து போகிறார்களே என மிகவும் மனம் வருந்துவார். திருமண அழைப்பிதழ்கள், 'இன்னின்னாருக்கு இந்தத் தேதியில் இந்த நேரத்துக்

குத் திருமணம் நடைபெறவிருக்கிறது. தாங்கள் அப்போது இருந்த இடத்தில் இருந்துகொண்டே மணமக்களை வாழ்த்தியருளும்படி வேண்டுகிறேன்' என அச்சடிக்கப்படவேண்டும் என்று நகைச்சுவையுடன் கூறுவார். அதிலும், 'இருந்த இடத்தில் இருந்து கொண்டே என்பது அடிக்கோடு இடப்பட்டிருக்கவேண்டும்' என்பார்' என்று இராசமாணிக்கனாரின் மணவினைக் கொள்கையினைத் தம் கட்டுரையொன்றில் விவரித்துள்ளார் திரு.வீ.வீராசாமி.

மதுரையில் இருந்தபோது தமிழ்நாடெங்கும் பயணித்து இராசமாணிக்கனார் ஆற்றிய சொற்பொழிவுகள் இலக்கிய நுகர்வையும் சமய, சமூக சீர்திருத்த மனப்பாங்கையும் மக்களுக்கு ஊட்டுவனவாக அமைந்தன. தமிழர் ஒற்றுமை, தமிழ் மொழியின் மேன்மை, எளிய நிலையில் அமையவேண்டிய தமிழர் திருமணம், இலக்கியங்கள் சுட்டும் தமிழர் வாழ்வு, உழைப்பின் உயர்வு, சாதி, சமயப் பூசலற்ற - ஏற்றத் தாழ்வுகள் கருதாத தமிழ்ச் சமூகம் என்பனவே பெரும்பாலும் அவர் பொழிவுப் பொருள்களாக அமைந்தன. எளிய, இனிய நடையில் நகைச்சுவை உணர்வு பொங்க ஆற்றொழுக்காகப் பேசும் ஆற்றல் அவருக்கு இருந்ததால் உரை கேட்டவர்கள் அவர் வயமாயினர்.

பள்ளி, கல்லூரி அளவிலான பாடப்புத்தகக் கட்டுரைகளாலும் துணைப்பாட நூல்களாலும் இத்தகு பயன்தரு பொழிவுகளாலும் இராசமாணிக்கனார் நாடறிந்த நல்லறிஞராகத் திகழ்ந்தார். இவரது இலக்கிய, சமய, சமுதாயப் பணிகளைப் பாராட்டிக் கோயமுத்தூர் திருவள்ளூர் கழகம் 1956 ஆகஸ்டு 26இல் பெருமைக்குரிய பாராட்டு விழாவொன்றை அமைத்தது. இராஜா சர்.முத்தையா செட்டியார், அமைச்சர் சி.சுப்பிரமணியம், தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார், திருக்குறள் வீ.முனுசாமி முதலிய அறிஞர்கள் இராசமாணிக்கனார் தமிழுலகிற்கு ஆற்றிய அரும் பணிகளையும் அவரது ஆய்வுப் படைப்புகளையும் ஒருமனதாகப் பாராட்டி மகிழ்ந்தனர்.

சென்னை பல்கலைக்கழகத்தின் துணைத் தமிழ்ப் பேராசிரியராக 1959 செப்டம்பர்த்திங்களில் பொறுப்பேற்ற இப்பெருமகனார் 1967 முடிய அப்பணியில் இருந்தார். பணியிலிருந்த முதல் ஐந்தாண்டுகளில் சங்கத் தமிழ் இலக்கியமான பத்துப்பாட்டை ஆய்வு செய்து, 'பத்துப் பாட்டு ஆராய்ச்சி' என்ற பெயரில் நூலாக்கி, பல்கலைக்கழகத்திடம் ஒப்புவித்தார். அவ்வரிய ஆராய்ச்சி நூல் பின்னால் (1970) பல்கலைக்கழகத்தாரால் வெளியிடப்பட்டது. தொடர்ந்து தாம் செய்த ஆராய்ச்சிகளைக் கட்டுரைகளாக்கிப் பல இதழ்களிலும் வெளியிட்டார். பல மன்றங்களிலும் இலக்கியக் கழகங்களிலும் தாம் ஆற்றிய சொற்பொழிவுகளுக்குக் கட்டுரை வடிவம் தந்து நூல்களாக்கினார். தாம் அரிதின்

முயன்று அறிந்த பல வரலாற்று உண்மைகளை, என்றும் அழியாது இருக்குமாறு எழுத்து வடிவாக்கிய பெருமை இவருக்கு உண்டு.

சென்னை, திருச்சிராப்பள்ளி வானொலி நிலையங்கள் இராசமாணிக்கனாரின் பல பொழிவுகளை மக்களுக்கு வழங்கின. சமுதாய நலம் நாடும் கண்ணோட்டத்தில் அமைந்த அப்பொழிவுகள் பின்னாளில் தொகுக்கப் பெற்று நூல் வடிவமும் பெற்றன. இலங்கை வானொலியில் உரையாற்றவும் இலங்கைத் தமிழ் மன்றங்களில் மக்களுடன் கலந்துரையாடவும் அரசும் மக்களும் விரும்பி அழைத்தமையால் இருமுறை இலங்கை சென்று வந்த இப்பெருந்தகையின் ஆய்வுப் பணிகளைப் பெரிதும் போற்றிய தமிழ்நாடு அரசு 1966இல் மலேசியாவின் தலைநகரான கோவாலம்பூரில் நடைபெற்ற இரண்டாம் உலகத் தமிழ் மாநாட்டிற்குத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பிய மிகச் சில தமிழறிஞர்களுள் இராசமாணிக்கனாரையும் ஒருவராகக் கொண்டது. அரசின் சார்பில் உலகத் தமிழ் மாநாட்டில் கலந்துகொண்ட இவரது சங்க காலத் தமிழ்ச் சமுதாயம் பற்றிய ஆய்வுக் கட்டுரை அறிஞர்களால் உவந்து ஏற்கப்பட்டது.

சமயத்துறையில் இவர் ஆற்றிய பணிகளில் மனம் நிறைந்த திருவாவடுகுறை ஆதீனம், 'சைவ வரலாற்று ஆராய்ச்சிப் பேரறிஞர்' (1951) என்னும் பட்டத்தையும், மதுரை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனம், 'ஆராய்ச்சிக்கலைஞர்' (1955) என்னும் பட்டத்தையும், தருமபுர ஆதீனம், 'சைவ இலக்கியப் பேரறிஞர்' (1963) என்னும் பட்டத்தையும் அளித்து உடன் பொற்பதக்கமும் பொன்னாடையும் வழங்கி மகிழ்ந்தன. தருமபுர மடத்தினர் டாக்டர் பட்டத்துக்குரிய ஆராய்ச்சி நூலான 'சைவ சமய வளர்ச்சி'யை ஆங்கிலத்தில் வெளியிட்டனர். இராசமாணிக்கனாரின் ஆய்வுகளைப் பிற மொழியினரும் அறிய இது வாய்ப்பாக அமைந்தது. சைவ சித்தாந்த சமாஜம், 'சைவ நெறிக் காவலர்' (1959) என்னும் பட்டத்தை வழங்கி மகிழ்ந்தது.

பல பல்கலைக்கழகங்களில் தலைமைத் தேர்வாளராகவும் பாடத் திட்டக்குழுத் தலைவராகவும் விளங்கிய இவ்வறிஞர் மாணவர் நலத்தில் மிகுந்த அக்கறை கொண்டிருந்தார். பாடத் திட்டங்களை வகுப்பதிலும் தேர்வுகளுக்கான வினாத்தாள்களைத் தயாரிப்பதிலும் மாணவர்களின் விடைத்தாள்களைத் திருத்துவதிலும் அவர் கொண்டிருந்த பொறுப்புணர்ச்சி குறிப்பிடத்தக்கது. 'தமிழ்ப்பாடத்தில் மாணவர்களுக்கு அவரவர் தகுதிக்குரிய மதிப்பெண்களைத் தருவதில் தயக்கம் கூடாது. இந்த அளவிற்கு மேல் உயர்ந்த மதிப்பெண் மொழிப் பாடத்தில் கூடாது எனும் போக்குத் தவறானது. மாணவர்கள் சிறப்பாக விடையெழுதியிருந்தால் உரிய உயரிய மதிப்பெண்களை வழங்கிடல் வேண்டும். அப்போதுதான் தமிழ்ப்பாடத்தைத் தயங்காது தேர்ந்துகொள்ள

மாணவர்க்கு ஊக்கம் பிறக்கும்' என்பது இராசமாணிக்கனாரின் சுருத்தாக இருந்தது. இதனால், சிறப்புத் தமிழ் மாணவர்கள் 1960களிலேயே தமிழ்ப்பாடத்தில் உயர்ந்த மதிப்பெண்களைப் பெறமுடிந்தது.

இராசமாணிக்கனாரின் பேச்சுத்திறம், உலகியல் அறிவு, பழகும் பாங்கியல் குறித்துக் குறிப்பிடும் ஆட்சிச்சொற் காவலர் கீ.இராமலிங்கனார், 'இவருடைய விரிவுரைகள் மனதில் பதியக்கூடிய முறையில் அமையும். கேட்பாரைப் பிணிக் கும் நலம் பொருந்தியனவாக விளங்கும். இயலுமானால், கரும்பலகை இடச்சொல்லி, அதில் செய்திகளை எழுதியும் காட்டி விளக்குவார்' என் தோழர். உள்ளத்தில் ஊன்றும்படி தேவையான இடங்களில் திரும்பத் திரும்பக் கூறிப் பதியவைப்பார். அவர் சொன்ன செய்திகளைக் கேட்டவர்கள் சிந்திப்பர்; அசை போடுவர்; வெறும் மனத்தோடு செல்லமாட்டார்கள்.

ஒருமுறை பெங்களூரில் நடந்த தமிழகப் புலவர் குழுக் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்ட பிறகு, இராசமாணிக்கனாரும் நானும் மட்டுமே 'சிரவணபெளகோளா' முதலிய இடங்களுக்குச் சென்றோம். மணலில் புதையுண்ட கோயில்கள் ஓர் ஊரில் இருந்தன. அந்த ஊரின் பெயர் இப்போது எனக்கு நினைவில் இல்லை. மேற்பகுதியிலிருந்த மணலை மட்டும் அகழ்ந்து எடுத்துவிட்டுக் கோயில்களின் கோபுரங்களும் பிற உச்சிப்பகுதிகளும் கண்ணில் படும்படிச் செய்திருந்தனர். அவற்றைக் காண்பதிலும் ஆராயும் அவரது சிந்தையில் அவற்றைப் படம்பிடித்துக் கொள்வதிலும் என் தோழர் கண்ணும் சுருத்துமாக இருந்தார். பொழுது போனதும் தெரியவில்லை. இருட்டியே போய்விட்டது. அது எங்களுக்கு அடியோடு புதிய ஊர். இரவில் அங்குத் தங்கியாக வேண்டிய நிலையாக நேர்ந்துவிட்டதால், நான் திகைத்தேன். ஆனால், என் தோழரோ, 'இதற்கு ஏன் கவலை உங்களுக்கு? வசதியாகத் தங்கலாம் வாருங்கள்' என்று ஊருக்குள் அழைத்துச் சென்றார்.

அது சிறிய ஊர். சில ஐயங்கார்கள் வீடுகள் இருந்தன. அங்கே தான் தங்கும் வசதி கிடைக்கக்கூடும். ஒரு வீட்டுத் திண்ணையில் நாங்கள் இருவரும் படுத்துக்கொள்ள, அவரது உலகியல் ஞானமே துணை செய்தது. அவரது அரவணைத்த பேச்சினால் எங்களுக்குப் படுக்க விரிப்பும் தலைக்கு அணையும் கிடைத்தன. எதிர்ப்புறத்திலே, தமிழ் நலம் போற்றும் ஓர் ஐயங்கார் வீட்டு முகப்பிலே சிலர் தமிழில் உரையாடிக் கொண்டிருந்தனர். அங்கு என்னையும் அழைத்துக்கொண்டு சென்றார் என் தோழர். விரைவில் அங்கிருந்தவர்களில் முக்கியமானவரின் சுருத்தை ஈர்த்துவிட்டார். எங்களுக்குப் பால், பழம் முதலியன வலியக்கிடைத்தன. பசியும் ஆற்றிற்று' என்று நினைவுகூர்ந்துள்ளார்.

இராசமாணிக்கனாரின் குடும்பம் தமிழ் மணம் கமழும் குடும்பமாகும். தாம் உயர்ந்ததோடு நிறைவடையாத இராசமாணிக்கனார் தம்

துணைவியாருக்கும் தமிழ் கற்றுத்தந்து அவரையும் புலவராக, ஆசிரியராக வளர்த்தார். 1947இல் வித்துவான் பட்டம் பெற்ற திருமதி கண்ணம்மாள் இராசமாணிக்கனார் சென்னையில், மண்ணடிப் பகுதியில் தம்புசெட்டித் தெருவிலிருந்த சி.எஸ்.எம். பெண்கள் நடுநிலைப்பள்ளியில் சில ஆண்டுகளும் பின்னர் மதுரையில், பாத்திமா கல்லூரியில் சில காலமும் தமிழாசிரியராகத் திறமையோடு பணிபுரிந்தார். அக்காலத்தே, பள்ளி மாணவர்க்கான பாடநூல்களில், 'குடும்பக் கலை' முதலிய பல கட்டுரைகளை எழுதியதுடன், 'தமிழ்ப் புலவர் பெருமக்கள்' முதலிய நூல்களையும் அவர் படைத்துள்ளார்.

மனைவியைக் கல்வியில் வளர்த்தாற் போலவே தம் எட்டுக் குழந்தைகளையும் - ஆண், பெண் என்ற வேற்றுமை பாராது உயர்கல்வியில் தேர்ச்சிபெறச் செய்தவர் இராசமாணிக்கனார். திருச்சிராப்பள்ளியில் கண் மருத்துவராகப் பணிபுரியும் ஒருவர் நீங்கலாக ஏனையோர் பல்வேறு கல்லூரிகளிலும் பள்ளிகளிலும் தமிழ்ப் பணியாற்றியவர்கள். 'நல்ல குடும்பம் ஒரு பல்கலைக்கழகம் என்று புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் படம்பிடித்துக் காட்டியது மிகையல்ல என்று மெய்ப்பிக்கிறது இராசமாணிக்கனாரின் குடும்பம்' என்கிறார் நெ.து.சுந்தரவடிவேலு.

இராசமாணிக்கனாரின் இல்லறம் நல்லறமாக விளங்கியது. சொற் பொழிவுகளுக்குப் போகாமல் வீட்டிலிருந்த நாட்களில் தம் துணைவியாருக்கு வீட்டு வேலைகளில் உதவுவதைத் தம் கடமையாகக் கொண்டிருந்தார். 'ஒருமுறை அவர் இல்லம் சென்றபோது, பேராசிரியர் தம் மனைவிக்கு வெங்காயம் நறுக்கி உதவி செய்துகொண்டிருந்தார். மற்றொரு முறை சென்றபோது தமிழ்ப் பாடம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். ஒத்த நலம் - ஒத்த பண்புநிலை பேராசிரியர் இல்லத்தில் மலர்ந்தது' என்பார் சிறுவை நச்சினார்க்கினியன்.

வாழ்வரசியார் மீது இராசமாணிக்கனார் கொண்டிருந்த அன்பு அளவற்றதென்பதை அவருடைய பாடல் ஒன்று தெரிவிக்கிறது.

'உடம்புங் குணமில்லை; உணவுங் குணமில்லை;
படமுடியா தினித்துயரம் பாவையே! - திடமான
அன்பின் பெருக்கே ஆசைக் களஞ்சியமே!
இன்னே விரைந்து வருக'

ஏதோ காரணத்திற்காக அன்னை இல்லம் சென்றிருந்த துணைவியின் பிரிவுத் துன்பம் தாங்காமல் அவர் எழுதியனுப்பிய இந்தப் பாடல் அவர்தம் இல்லற மாண்பை நன்கு படம்பிடிக்கிறது.

'எங்கள் வளர்ச்சியில் அதிக அக்கறையும் ஆர்வமும் உடையவர்கள். படிப்பில், விளையாட்டில் எங்களில் யாராவது முதலாவதாக வந்த

தால் அவர்களைப் பாராட்டி, பரிசுகள் தந்து ஊக்கப்படுத்துவார்கள். பள்ளியில் சுற்றுலாக்கள் செல்வதென்றால், விருப்பத்தோடும் மகிழ் வோடும் அனுப்பிவைப்பார்கள். பயணங்கள் தரும் அனுபவங்கள் வாழ்க்கையை வளப்படுத்தும் என்ற கண்ணோட்டம் உள்ளவர்கள் அவர்கள். நாங்கள் எந்த வகையிலும் துன்பப்படக்கூடாது என்பதில் அதிக அக்கறை காட்டினார்கள். ஆரம்ப நாட்களில் நாங்கள் வாடகை வீடுகளில்தான் இருந்தோம். வாடகை வீடுகள் என்றாலும் பிற குடித் தனங்கள் இல்லாத தனி வீடுகளைத்தான் விரும்புவார்கள். எந்த விதத் திலும் தம் குழந்தைகளுக்கு வசதிக்குறைவுகள் இருக்கக்கூடாது என்று கருதினார்கள்' என்பார் பேராசிரியரின் மகன் மா.ரா.வஞ்சிக்கோவன்.

தமிழ்ப் புலவர் பெருமக்களிடம் இராசமாணிக்கனார் கொண் டிருந்த ஈடுபாடு அவர் வாழ்ந்த இல்லங்களுக்கு அவர் சூட்டியிருந்த பெயர்களால் விளக்கம் பெறுகிறது. வண்ணையம்பதியில் குடியிருந்த இல்லத்தைத் தொடக்கத்தில் 'நக்கீரனார் அகம்' என்று அழைத்து மகிழ்ந்த இப்பெருந்தகை, பின்னாளில் அதே இல்லத்தை 'இளங்கோ இல்லம்' எனக் குறித்துப் பெருமிதப்பட்டுள்ளார். 'பெரியபுராண ஆராய்ச்சி'யும் 'சைவ சமய வளர்ச்சி'யும் அவர் உள்ளத்தே உருவாகத் தொடங்கிய நாள் முதல் சேக்கிழார் பெருமான் மீது அவருக்கு மிகுந்த ஈடுபாடு உண்டாயிற்று. அதனாற்றான், தம் உழைப்பில் ஈட்டிய ஊதி யத்தில் விலைக்குப் பெற்ற மேட்டுத்தெரு வளமனைக்குச் 'சேக்கிழார் அகம்' என்று பெயரிட்டார். இறுதிவரை அப்பெயரே அவர் வாழ்ந்த பிற இல்லங்களுக்கும் பெயராயிற்று.

பிள்ளைகள் கல்வி பெறுவதில் மிகுந்த கவனமுடன் இருந்த இராசமாணிக்கனார் தேவையான சமயங்களில் அவர்களுக்குப் பாடங் கள் எடுக்கவும் தவறியதில்லை. வளரும் காலத்தில் ஒரு மணித்துளியைக் கூட வீணாக்கக்கூடாது என்பது அவர் கருத்தாக இருந்தது. வாழும் இடத்தைத் தூய்மையாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதில் உறுதியாக இருந்தமையால் விடுமுறை நாட்களில் அவரவர்க்கு ஏற்ற வாறு வீட்டைத் தூய்மைசெய்யும் பணியைப் பிள்ளைகளுக்குப் பங்கிட்டுத் தருவார்.

காலையிலிருந்து இரவுவரை சோர்வின்றி உழைப்பவர் என்பதால், இரவு உணவின் போது இயன்றவரையிலும் குடும்பத்தின் அனைத்து உறுப்பினர்களும் உடனிருந்து உண்ணுவதை விரும்புவார். அந்த நேரத் தில்தான் பிள்ளைகளின் படிப்பு, நலம், பிற செயல்கள் முதலியன பேசப் படும். உறங்கப்போகும்போது தேவை ஏற்படும் நாட்களில் குடும்ப நிலை குறித்துப் பேராசிரியரும் அவர் துணைவியாரும் கலந்துரையாடுவது உண்டு. குடும்பச் செலவுகளை மாதந்தோறும் எழுதிவைத்து, வருவாய்க் கேற்ப செலவு செய்யும் பழக்கத்தை ஏற்படுத்தியவர். அவரது உலகியல்

அறிவும் திட்டமிடும் பாங்கும் குடும்பத்தை உயர்த்த அவருக்குப் பெரிதும் உதவின.

சீர்திருத்தங்கள் வீட்டு வாயிலுக்கு வெளியில்தான் என்று வாழ்ந்த சமுதாயச் சிந்தனையாளர்களுக்கு நடுவே இராசமாணிக்கனார், வெறும் வாய்ச்சொல் வீரராக இருந்துவிடாமல், செயல் வீரராகவும் திகழ்ந்தமை அவருடைய தனிச் சிறப்பெனலாம். அவர் முன்னின்று நடத்தி வைத்த தம் திருமணம் பற்றிக் குறிப்பிடும் அவரது திருமகன் மா.ரா.வஞ்சிக் கோவன், 'என் திருமணம் காதல் திருமணம். வேறு இனத்துப் பெண்ணை விரும்பி மணந்தவன் நான். எங்கள் காதலை வரவேற்று, பல எதிர்ப்புகளுக்கு இடையே என் திருமணத்தை நடத்தி வைத்தார்கள். பொதுவாக, காதல் திருமணம் செய்பவர்கள் வெளியேறுவார்கள்; அல்லது வெளியேற்றப்படுவார்கள். இந்த நடைமுறைக்கு முற்றிலும் மாறாக என் குடும்பத்தைத் தம்முடனே இருக்கச்செய்து, நெறிப்படுத்தி, ஆளாக்கிவிட்டார்கள். எங்கள் நாட்கள் நிறைவோடும் மகிழ்வோடும் அமைந்தன. என் வாழ்வின் வளர்ச்சி நிலைகளுக்கெல்லாம் என் தந்தையாரின் பேருள்ளமும் பெருந்தன்மையுமே அடிப்படை நிறைந்த மனத்தோடும் நன்றியுணர்வோடும் இன்று அதை நினைத்துப் பார்க் கிறேன்' என்று உளம் நெகிழிக் கூறியுள்ளார்.

ஒல்லும் வகையெல்லாம் பிறருக்கு உதவுவதை இனிய கடமை யாகக் கருதியவர் இராசமாணிக்கனார். அறிஞர் ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டாரின் அறுபதாம் ஆண்டு நிறைவையொட்டி அப்பெருந்த கைக்கு நிதி திரட்டித்தர இவர் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளைப் பேராசிரியர் சி. ஜகந்நாத ஆச்சாரியார் குறிப்பிட்டுள்ளார். மொழி ஞாயிறு தேவநேயப் பாவாணருக்குச் சிறப்பாக மணி விழா அமைக்க வேண்டும் என்று இவர் விழைந்தமையைத் தமிழறிஞர் இரா. இளங் குமரனார், 'பாவாணர் வரலாறு' எனும் தம் நூலில் சுட்டியிருப்ப துடன், பாவாணருக்கு எவ்விதத்தானும் உதவவேண்டும் என்று இராச மாணிக்கனார் ஆழக் கருதியிருந்தமையையும் அதற்கான வழிமுறை களை மதுரை எழுத்தாளர் மன்ற ஆட்சிக்குழுவினரிடம் அவர் பகிர்ந்து கொண்டமையையும் தெளிவுபடப் பதிவுசெய்துள்ளார்.

இராசமாணிக்கனாரால் வாழ்வு பெற்றவர்கள் மிகப் பலர். இன்னார், இனியார், அறிந்தார், அறியாதார் என்ற வேறுபாடு இல்லா மல், முடிந்தவரையில் முடிந்தவர்களுக்கெல்லாம் உதவியவர் அவர். பகைவர்க்கும் அருளும் நெஞ்சம் அவர்தம் தனிச் சிறப்பு. தாம் செய்த உதவிகளுக்கு விளம்பரம் தேடாதவர். ஏழை - பணக்காரர், படித்தவர் - படிக்காதவர் என்ற வேறுபாடில்லாமல் எல்லோரிடமும் ஒரே மாதிரி யான அன்போடும் ஆர்வத்தோடும் அவரவர் நலன்களில் அக்கறை

யோடும் பழகுவார். பேச்சிலும் எழுத்திலும் எளிமை வேண்டும் என்னும் கொள்கை உடையவர் அப்பெருந்தகை. எளிமையும் இனிமையும் அவரது உடைமைகள்.

இத்துணை சிறப்புக்களை ஈட்டிப் புகழ் படைத்திருந்த இராசமாணிக்கனார் தம் உடல் நலத்தையும் ஒழுங்காகவே பேணிவந்தார். ஆயினும் உழைப்பின் மிகுதியாலும் ஆராய்ச்சிகளாலும் கள ஆய்வுகளுக்காகப் பல ஊர்களுக்குச் சென்றுவந்த காரணத்தாலும் ஐம்பத்தொன்பதாம் வயதில் இதயத் தசைச் செயலிழப்பு ஏற்பட்டது. உடனே மருத்துவமனைக்குச் சென்று மருத்துவஞ் செய்துகொண்டமையால் நலம் பெற்றார். எனினும் மேத்திங்களில் இரண்டாம் முறை நேர்ந்த இதயத் தசைச் செயலிழப்பினால் 26. 5. 1967 வெள்ளிக்கிழமை அன்று பேராசிரியர் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தார்.

பொறுப்புடைய பெரிய குடும்பத் தலைவராகவும் கல்வியாளராகவும் சமுதாய சீர்திருத்தச் சிந்தனையாளராகவும் மாணவர் நலன் நோக்கிய எழுத்தாளராகவும் அறிவியல் அணுகுமுறைகளைப் பயன்படுத்திய ஆராய்ச்சியாளராகவும் தமிழலகும் வரலாற்றுலகும் இணைந்து போற்றிய பேராசிரியப்பெருந்தகையாகவும் சமயத் தூய்மை கருதிய சிவநெறிச் செல்வராகவும் பிறர்க்கு உதவும் பண்பாளராகவும் விளங்கிய டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கனார் தமிழ் உள்ளளவும் தமிழர் உள்ளத்தில் நீங்காதிருப்பார்.

2. இலக்கிய ஆய்வில் முத்திரைப் பதிவுகள்

இராசமாணிக்கனாரின் தமிழிலக்கிய ஆளுமையையும் ஆய்வுப் புலமையையும் மணிமேகலை (1940), ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் (1947), திருவள்ளுவர் காலம் யாது? (1954), கம்பர் யார்? (1955), தமிழர் திருமணத்தில் தாலி (1955), இலக்கிய அறிமுகம் (1955), தமிழ் இலக்கண இலக்கியக் கால ஆராய்ச்சி (1957), இலக்கிய அமுதம் (1958) எனும் அவருடைய பல்வேறு நூல்கள் வெளிப்படுத்துமாறு அமைந்துள்ளன. இவற்றுள் தமிழர் திருமணத்தில் தாலி இராசமாணிக்கனாருக்கும் தமிழரசுக் கட்சித் தலைவராக இருந்த ம.பொ.சிவஞானம் அவர்களுக்கும் இடையில் எழுந்த கருத்துப் போரின் விளைவாக 119 பக்க அளவில் எழுதி வெளியிடப்பட்ட நூலாகும்.

இந்நூலின் முகவுரையில், 'யான் 1954-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் மதுரைத் திருவள்ளுவர் கழகத்தில் "தென்னிந்திய வரலாறும் தமிழிலக்கியமும்" என்ற பொருள்பற்றி ஆறு சொற்பொழிவுகள் செய்தேன். அப்போது, வளரும் சமுதாயத்தில் காலப்போக்கில் பல மாற்றங்கள் ஏற்படுதல் இயல்பு என்பதைக் கூறுமிடத்து, "சங்க காலம் முதல் கி. பி. 10ஆம் நூற்றாண்டுவரையில் தமிழர் திருமணத்தில் தாலி கட்டும் வழக்கம் இருந்தமைக்குச் சான்றில்லை என்றும், பின்னரே மங்கல நாணும் தாலியும் வந்தன என்றும் கருத்தக்க நிலையில் இலக்கியச் சான்றுகள் உண்டு" என்பதைக் குறிப்பிட்டேன். இச்செய்தி 'தினத்தந்தியில்' வெளிவந்தது. தமிழரசுக் கட்சித் தலைவரும் என் மதிப்பிற்குரிய நண்பருமாகிய உயர்திருவாளர் ம.பொ.சிவஞான கிராமணியார் அவர்கள் யான் கூறிய செய்தி 'உண்மைக்கு மாறானது' என்று 'தினத்தந்தி' தீபாவளி மலரில் ஒரு கட்டுரை எழுதினார்கள்.

அவர்களது கட்டுரையை மறுத்துத் 'தென்றல்' ஆசிரியரும் என் மதிப்பிற்குரிய நண்பருமாகிய உயர்திருவாளர் கண்ணதாசன் அவர்கள் மறுப்புக் கட்டுரை எழுதினார்கள். இவ்விரு கட்டுரைகளையும் படித்த நிலையில், 'மதுரைத் திருவள்ளுவர் கழகத்தில் தாலி பற்றி யான் பேசியது என்ன என்பதை அறியத் தமிழ் மக்கள் பலர் ஆவலுற்று எனக்குப் பல ஊர்களிலிருந்து கடிதங்கள் எழுதிவந்தனர்' என்று குறிப்பிடும் இராசமாணிக்கனார், மதுரையிலிருந்து அப்போது வெளியான 'தமிழ் நாடு' என்னும் செய்தித்தாளில் இப்பொருள் பற்றித் தொடர்ச்சியாகத் தாம் ஒன்பது கட்டுரைகள் எழுதியதாகக் கூறியுள்ளார். இவ்வொன்பது கட்டுரைகளும் 'தமிழ்நாடு' ஞாயிறு மலரில் வெளியாயின. இக்கட்டுரைத் தொடருக்குப் பதிலளிக்குமாறு ம.பொ.சிவஞானம் 'தினத்தந்தி', 'செங்கோல்' ஏடுகள் வாயிலாகத் தம் கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்.

இவ்விரண்டு அறிஞர்களின் சுட்டுரைகளும் இலக்கிய உலகில் கடுமையான விவாதத்தை எழுப்பின. பெரும் புலவர்கள் பலர் இதில் பங்குகொண்டனர். பேராசிரியர் ரா.பி.சேதுப்பிள்ளை ம.பொ.சிவஞானத்தின் கருத்தை ஆதரித்துப் பேச, கவிஞர் கண்ணதாசன் தாம் நடத்தி வந்த 'தென்றல்' வார இதழில் இராசமாணிக்கனாரை ஆதரித்து எழுதினார். இருபுறத்தும் தமிழார்வலர்கள் தங்கள் கருத்துக்களையும் கண்ணோட்டங்களையும் பதிவுசெய்தனர். இதனால், இது தமிழ்நாடு தழுவிய ஓர் ஆய்வுக் கருத்தரங்கமாக அமைந்தது. இங்ஙனம் மக்கள் அனைவரும் மனமுவந்து கலந்துகொண்ட முதல் கருத்துப் போர் இது எனலாம். இதனை 'மக்கள் ஆய்வுக் கருத்தரங்கம்' (People's Seminar) என்று கூறல் பெரிதும் ஏற்புடைத்து என்ற கருத்தும் அப்பொழுது வெளியிடப்பெற்றது. இது பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, 'இது போன்ற ஒரு சர்ச்சை இதற்கு முன்பு எழுந்ததாக நினைவில்லை' என்று குறிப்பிடுகிறார் ம.பொ.சிவஞானம். இராசமாணிக்கனாருக்கும் ம.பொ.சிவஞானத்துக்கும் இடையில் எழுந்த கருத்துப் பரிமாற்றங்களின் விளைவாக வெளிப்பட்டதே ஆழ்ந்த ஆய்வின் மலர்வான 'தமிழர் திருமணத்தில் தாலி' எனும் நூல்.

இந்நூலின் முகவுரையில், 'இன்றுள்ள தமிழருள் பல வகுப்பாரிடம் திருமணத்தின்போது தாலி கட்டும் வழக்கம் இருந்துவருகிறது. இப்பழக்கம் இல்லையெனில், அப்பண்டைக் காலத்தில் மணவணியாகக் கருதப்பட்டு வந்தது யாது? எப்பொழுது மங்கல நாண் வந்தது? எப்பொழுது மங்கல நாணில் தாலி இடம்பெற்றது? மலையாளத்தில் உள்ள தாலிகட்டுக் கல்யாணம் என்பதன் கருத்து யாது? பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு முடிய, தமிழர் வகுப்புக்களிலும் ஏனைய திராவிட வகுப்புக்களிலும் தாலிகட்டும்பழக்கம் இருந்துவந்ததா? தாலியென்னும் சொல்லுக்குப் பொருள் யாது? என்பன போன்ற பல கேள்விகட்கு இலக்கியம், இலக்கணம், வழக்காறு, வரலாறு, ஆராய்ச்சியாளர் இது பற்றிக் கூறும் சான்றுகள் முதலியவற்றைக் கொண்டு விடையளிப்பதே இந்த ஆராய்ச்சி நூலின் நோக்கமாகும்' என்று குறித்துள்ளார்.

'எதிலும் உண்மை காணவேண்டும். கண்ட உண்மையை உள்ளவாறு உரைக்கவேண்டும் என்பதே எனது குறிக்கோள். இக்குறிக்கோளைத் துணையாகக் கொண்டு, தமிழர் சமுதாய வரலாற்றை மேற் சொல்லப்பட்ட இலக்கியம் முதலிய சான்றுகளைக் கொண்டு விரிந்த நூலாக எழுதவேண்டும் என்பது எனது விருப்பம். அவ்விருப்பத்தைத் தொடங்குவிக்கும் முறையில் இத்துறையில் எனக்கு ஊக்கமுட்டியவர் அறிஞர் சிவஞான கிராமணியார் ஆவர்' என்று தம் குறிக்கோளையும் அக்குறிக்கோள் நிறைவேறக் காரணமாக இருந்தவரையும் தெளிவாகச் சுட்டியிருப்பதன் வாயிலாக, மாறுபட்ட கருத்துக்கள் இருந்தபோதும்,

ஆய்வாளர்களுக்கிடையில் அக்காலத்தே நிலவிய நட்புறவையும் ஒருவரையொருவர் அவர்கள் மதித்துப் போற்றிய பண்பாட்டையும் இராசமாணிக்கனார் பதிவுசெய்துள்ளார்.

தம்முடைய 'தாலி' பற்றிய நூல் தாலி கட்டும் வழக்கத்திற்கு எதிரானதன்று என்பதை, 'பண்டை இலக்கியங்களில் மங்கல நானோ, தாலியோ தமிழர் திருமணத்தின்போது கட்டப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. ஆதலால், இப்போது கட்டவேண்டா என்று யான் கூறவில்லை; இதுகாறும் கட்டிவந்தது தவறென்றும் சொல்லவில்லை. தாலி பற்றிய வரலாற்றைத் தமிழ் மக்கள் அறியவேண்டும் என்னும் ஆர்வம் ஒன்றே இதனை எழுதத் தூண்டியது. இலக்கியங்கொண்டு காணத்தகும இத்தகு பழக்க வழக்கங்களும் சடங்குகளும் பிறவும் எத்தகைய கட்சி நோக்கமும் இன்றி, நடுவுநிலையிலிருந்து ஆராய்ச்சி செய்யப்படுதல் வேண்டும் என்பதே எனது தாழ்மையான கருத்து' என்னும் வேண்டு கோள் வாயிலாக வெளிப்படுத்தியுள்ள அப்பெருந்தகை எத்தகு ஆய்வு நெறி நின்று இந்நூலை எழுதியுள்ளார் என்பது கருத்தக்கது.

இந்நூலில், 'அறிவியல் ஆய்வுமுறை' பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, 'முடிவை முன்னரே மனத்தில் நிறுத்திக்கொண்டு, அதற்கேற்ப மூலங்களுக்கு உரை கூறுதலோ, உரையாசிரியர் துணையை நாடுதலோ, அல்லது 'இதுதான் பொருள்; வேறில்லை' என்று அழிவழக்குப் பேசுதலோ சான்றோர் மதிக்கும் சாத்திரிய ஆராய்ச்சி (Scientific Research) ஆகாது' என்று அவர் கூறியிருப்பதும் எக்காலத்தும் யாரும் ஆய்வு அணுகுமுறையாகக் கொள்ளத்தக்க நெறியாக அமைந்துள்ளது.

அகநானூற்றுத் திருமணக் காட்சிகளில் தொடங்கித் திருமண நிகழ்வு இடம்பெற்றுள்ள அனைத்துத் தமிழ் இலக்கியப் பாடல்களையும் காலநிரல் வழுவாது முன்வைத்து, அவற்றில் கூறப்பெற்றுள்ள மணவிழா நிகழ்வுகளை ஒவ்வொன்றாகச் சுட்டி மங்கல அணி, அருங்கல அணி, ஈகை அரிய இழை, சின்மணித்தாலி, மாணிக்கத்தாலி எனப் பாடல்களில் பயின்றுவரும் 'தாலி' எனப் பொருள் கொள்ளப்பட்ட ஒவ்வொரு சொல்லையும் பல்வேறு இலக்கியச் சுட்டல்களுடன் ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்து, அச்சொற்கள் மங்கல நாணைக் குறிக்கவில்லை என மெய்ப்பித்துக் கி. பி. பத்தாம் நூற்றாண்டுவரை, தமிழர் திருமணத்தின்போது மணமகன், மணமகள் சுழத்தில் மங்கல நானோ அல்லது தாலிகோத்தமங்கலநானோ கட்டும் வழக்கம் இருந்ததில்லை என்பதை உறுதிபடக் கூறியுள்ளார்.

அத்துடன் நில்லாது, 'மலையாளத்தில் தாலிகட்டுக் கல்யாணம்' பற்றியும், தென்னிந்தியக் குடிகளில் திராவிட இனத்தவராகக் கொள்ளத்தக்கவர் திருமணங்களில் இப்பழக்கம் இல்லாமை பற்றியும் மிக

விரிவான அளவில் ஆராய்ந்து தாம் கண்டறிந்த உண்மைகளை, 'கி. பி. பதினோராம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய கந்தபுராண காலத்திலிருந்து தமிழர் திருமணத்தில் மங்கல நாண் சுட்டுதலும் தாலி கோத்த மங்கல நாண் சுட்டுதலும் வழக்கில் வந்திருக்க வேண்டும் என்பது கந்தபுராணம், பெரியபுராணம், தக்கயாகப்பராணி, கம்பராமாயணம், நம்பி திருவிளையாடல், பரஞ்சோதி திருவிளையாடல் இவற்றால் அறியப்படுகிறது.

கி.பி.15ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து கி.பி.20ஆம் நூற்றாண்டுவரை மலையாள நாட்டில் வழக்கில் இருந்து வந்த தாலிகட்டுக் கல்யாணத்தில் (போலித் திருமணத்தில்) மட்டுமே பருவமடையாத பெண்ணுக்குத் தாலிகட்டப்பட்டது; ஆனால், உண்மைத்திருமணங்களில் தாலிகட்டும் வழக்கமே இல்லை; ஐம்பது ஆண்டுகட்கு முன்வரை அங்குத் தாய்மைக்குத் தகுதியுடையவள் என்பதைக் குறிக்கவே பெண்ணுக்குத் தாலி சுட்டப்பட்டு வந்தது என்பதும், ஒருவன் மனைவி என்பதைக் குறிப்பதற்கு அது சுட்டப்படவில்லை என்பதும் அறியத்தக்கன.

நம்மிடம் இன்று வழக்கில் இல்லாத எண்ணிறந்த அருந்தமிழ்ச் சொற்களை வழக்கிலே பெற்றுள்ள மலையாளிகளிடம் ஒருவன் ஒருத்தியோடு வாழ இசையும் உண்மைத் திருமணத்தில் தாலிகட்டும் வழக்கம் இல்லை என்பதும் நினைவில் கொள்ளத்தக்கது. திராவிட இனத்தைச் சேர்ந்த தொதவர், கோட்டர், கொண்டர், கோயிகள் முதலியோரிடத்தும் இன்றளவும் தாலிகட்டும் வழக்கம் இல்லையென்பது நினைவில் இருத்தத்தக்கது. மதுரை மாவட்டத்திலிருந்து சில நூற்றாண்டுகட்கு முன் அயலார் படையெடுப்பின் காரணமாகப் பல மலைப் பகுதிகளிலும் குடியேறி வாழும் முதலிய மலைவாசிகள் தாலிகட்டும் வழக்கம் இல்லை; காதனியும் காப்புமே மணவணிகள்.

ஊராளிகள் போன்ற ஒரே வகுப்பினரிடம் இடத்திற்கேற்பத் தாலி சுட்டுதலும் சுட்டாமையும் இருத்தலை நோக்க, தாலிகட்டும் வழக்கம் அம்மரபினரிடம் பண்டு தொடர்பே வழக்கில் இருந்ததில்லை என்பது நன்கு விளங்கும். கணவன் இறந்ததும், உப்பிலியர், வலையர் இனத்தாரும் பலர் தாலியை நீக்காதிருத்தலும் காண, தாலி பற்றிய சிறப்பு (வாழ்வரசிக்குரிய அடையாளம்) கருதப்படவில்லை என்பது தெளிவு. ஒரே வகுப்பினரிடே நடைபெறும் திருமணங்களில் ஒரு சாரர் சுயிறு மட்டும் சுட்டுதலும் சிலர் பவளம் முதலிய மணிகளைக் கோத்துக் சுட்டுதலும் மேலும் சிலர் இக்காலத் தாலி சுட்டுதலும் நோக்க, இந்தத் தாலி சுட்டு முறையில் குறிப்பிட்ட ஒரு நியதி முதலில் தோன்றவில்லை என்பதும், அவரவர் இடத்திற்கு அல்லது பழக்கவழக்கத்திற்கு ஏற்ப இம்முறையை மேற்கொண்டனர் என்பதும் இவையே இவற்றின் பழமையை வற்புறுத்தவில்லை என்பதும் தெளிவாகும்.

மணமகள் கழுத்தில் அவளது தந்தை, நாத்தி அல்லது அவளைச் சேர்ந்த வேறொருத்தி அல்லது மணமகள் அல்லது அவன் பிரதிநிதி (பெண் அல்லது ஆண்), புரோகிதன், குடும்பத் தலைவன் அல்லது இனத்தலைவன் தாலி கட்டிவரும் வழக்கம் இருத்தலை நோக்க, இச்சடங்கு இச்சமுதாயத்தில் குறிப்பிட்ட ஒரு முறைபற்றி உண்டான தன்று என்பதும், புதியதாகத் தோன்றிய ஒன்று என்பதும் தெளிவு என்று பதிவுசெய்துள்ளார்.

இந்நூலில் இறுதிப்பகுதியாக அமைந்துள்ள 'தாலி' பற்றிய சொல்லாராய்ச்சியும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். 'ஞாய் - தாய் எனத் திரிவது போலவே, 'ஞால்' என்பது 'தால்' எனத் திரிதல் கூடும். உலகத்தைக் குறிக்கும் 'ஞாலம்' என்ற சொல் 'தாலம்' எனத் திரிந்து பிற்கால இலக்கியங்களில் இடம்பெற்றிருத்தல் காண்கின்றோம். 'ஞாலம்' என்ற சொல்லின் பகுதி 'ஞால்' என்பதாகும். 'ஞால் - தொங்குதல்' என்று பொருள்படும். 'ஞால்' என்பதன் திரிபாகிய 'தால்' என்பதும் தொங்குதல் என்ற அப்பொருளையே உணர்த்துவதாகல் வேண்டும். தால் + இ = தாலி - தொங்குதலையுடையது.

எனவே, 'தாலி' என்பது 'தொங்கும் நகை' என்னும் ஒன்றைக் குறிக்குமேயன்றி, அவ்வணி கோக்கப்பெற்ற நூலையோ அல்லது சரட்டையோ அல்லது தனியொரு பொருளையோ குறிக்காது. தாலி என்பது தொங்கும் ஒரு பொருள். தொங்கும் அப்பொருளின் வடிவிற்கேற்ப அந்தத் தாலி அடைமொழி சேர்த்து ஐம்படைத்தாலி என்பது போல வழங்கப்படும். ஆனால், பிற்காலத்தில் தாலி என்பது அடைமொழியின்றியே மங்கல நாணில் கோக்கப்பெற்றுத் தொங்கும் அணி விசேடத்தைக் காரண இருகுறியாய் நின்று குறிப்பதாயிற்று. கழுத்து நாணில் தொங்கவிடும் அணிகள் பலவற்றிற்கும் தாலி (தொங்குவது) என்னும் காரணப் பெயர் உரியதாயினும், இந்நாளில் அப்பெயர் (தாலி) மங்கல நாணில் கோத்துத் தொங்கவிடப்படும் மணவணியையே குறிக்கலாயிற்று என்று கொள்ளுதல் பொருத்தமாகும்.

இராசமாணிக்கனாரின் 'தாலி' பற்றிய இவ்வாய்வு நூல் தமிழிலக்கிய ஆய்வு வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்க இடத்தைப் பெற்றதோடு, தமிழர் உள்ளங்களிலும் அவருக்குத் தனித்தோர் இடம்பெற்றுத் தந்தது. 'பேராசிரியரின் ஆய்வின் முடிமணி 'தமிழர் திருமணத்தில் தாலி' என்ற நூலாகும்' என்பார் முனைவர் மெ.சந்திரம். 'பேராசிரியரும் சிலம்புச் செல்வரும் 'தாலி' என்ற தலைப்பில் அங்கும் இங்கும் நின்று சொல்லம்பு தொடுத்து, சோர்விலாது போராடிய நிகழ்ச்சி தமிழ் மண்ணில் தனிப் புகழ் பெற்றதாகும்' என்று பெருமையோடு புகல்வார் முனைவர் ஏ. என். பெருமாள்.

1963இல் முதற் பதிப்புக் கண்ட இராசமாணிக்கனாரின், 'தமிழ் மொழி இலக்கிய வரலாறு' அவருடைய இலக்கிய ஆய்வுத்திறன் காட்டும் மற்றொரு சிறந்த படைப்பாகும். 'பெரும்பாலான தமிழ் மக்களுக்கு ஒவ்வொரு தமிழ் இலக்கியத்தையும் படித்துச் செய்திகளை அறியப் போதிய நேரமோ வாய்ப்போ இல்லை. ஆதலின் ஒவ்வொரு நூலைப்பற்றியும் சுருங்கிய முறையில் செய்திகளை அறிய இலக்கிய வரலாற்று நூல் துணைபுரிய வேண்டும் - அந்நிலையிற்றான் அவர்கள் ஒவ்வொரு காலத் தமிழர் நாகரிகத்தையும் மொழி வளர்ச்சியினையும் மொழி மாறுதல்களையும் அறிதல்கூடும் என்னும் எண்ணம் உந்திய தால், ஒவ்வொரு நூலைப் பற்றியும் தேவையான செய்திகளை மட்டும் தருதல் நன்றெனத் துணிந்தேன்' என்று நூலின் முகவுரையில் கூறும் இராசமாணிக்கனார், தொடர்ந்து இலக்கிய வரலாறு குறித்த தம் எண்ணங்களை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

இந்நூலில் தமிழ் மொழியின் தோற்றம், வளர்ச்சி, இலக்கியம், இலக்கியத் தோற்றம் என்பவை முன்னுரைச் செய்திகளாகத் தரப்பட்டுள்ளன. அடுத்துச் சங்க இலக்கியக் கோட்பாடுகளும் சங்க காலத்தை நிர்ணயிக்க இந்திய வரலாறும் இலங்கை வரலாறும் அயல் நாட்டார் குறிப்புகளும் எந்த அளவு துணைசெய்கின்றன என்பது பற்றிய விளக்கங்களும் தரப்பட்டுள்ளன. முச்சங்கங்கள் வரலாறு-மதுரையில் தமிழ்ச் சங்கம் என்பவை பற்றிய செய்திகள் அடுத்த இயலில் அமைந்துள்ளன. இவற்றை அடுத்துத் தொல்காப்பியம், திருக்குறள், எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை ஆகிய நூல்களின் காலமும், நூற்செய்திகளும் பிறவும் நன்கு விளக்கப்பட்டுள்ளன.

இலக்கிய வரலாற்றில் ஒவ்வொரு நூலின் காலத்தையும் ஆராய்ந்து முடிவுகூட்டுதல் இன்றியமையாதது. ஆயின், இக்கால ஆராய்ச்சி மட்டும் இலக்கிய வரலாறு ஆகாது. வரலாற்றில் பல காலங்கள் உண்டு. ஒரு கால இலக்கியத்திற்கும் அடுத்த கால இலக்கியத் திற்கும் உள்ள தொடர்பு விளக்கப்படுதல் வேண்டும். ஒரு காலத்து இலக்கிய நூல்கள் எவ்வெச் சூழ்நிலையில் உருவாகியுள்ளன என்பதும் விளக்கப்படல் வேண்டும். ஒரு காலத்துக்கு உரிய நூல்களை அக்கால அரசியல், பொருளாதாரம், சமூகம் முதலியவை எங்ஙனம் வளர்த்தன என்னும் உண்மையும் விளக்கப்படல் வேண்டும்.

காலக்கணக்கு மட்டும் கூறுவது நன்றன்று. ஒரு மொழி பேசிய மக்களினம், அவ்வினத்துப் பிரிவுகள், அவ்வினத்தவர் தொழில்கள், வாழ்க்கை முறை இவற்றை ஆராய்ந்து சமூக மாறுதல்களுக்குரிய நிலைமைகளை விளக்கி, வரலாற்றுப் பின்னணியில் இலக்கிய வளர்ச்சியை விளக்குதல் வேண்டும். மனிதனது வாழ்க்கையில் பல மாறுதல்கள் நிகழ்

கின்றன. அவ்வாறே இலக்கிய உலகத்திலும் பல மாறுதல்கள் நிகழ்கின்றன. மாறுதல்கள் இருப்பினும் ஒருமைப்பாடும் காணப்படும். மணிகள் பலநிறத்தனவாயினும் அவை கோக்கப்பெறும் நூல் ஒன்றாயிருப்பது போல வேறுபாடுகளுக்கிடையே ஒருமைப்பாடு இருக்கும். இலக்கிய உலகிலும் அவ்வொருமைப்பாடு உண்டு. அதனைச் சுட்டிக் காட்டுவது இலக்கிய வரலாற்றாசிரியரது கடமையாகும். இராசமாணிக்கனாரின் தமிழ்மொழி இலக்கிய வரலாறு இதற்கேற்பவே அமைந்துள்ளமை ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

3. 5. 1964இல் இந்நூலிற்கான மதிப்புரையை வெளியிட்ட 'இந்து' நாளிதழ், 'தாம் எடுத்துக்கொண்ட பொருள் சம்பந்தமாகக் கிடைக்கக் கூடிய எல்லா இலக்கியங்களையும் இவர் பயன்படுத்திக் கொண்டுள்ளார். விருப்பு வெறுப்பற்ற நிலையில் சங்க காலத்தைச் சார்ந்த பல்வேறு நூல்களின் காலங்களை இவர் நிர்ணயம் செய்வது பொதுவாக எடுத்துக்கொள்ளக்கூடியதாக உள்ளது. சங்க நூல்கள் பற்றி ஒருவர் தெரிந்து கொள்ளவேண்டிய எல்லா விவரங்களையும் உள்ளடக்கியதாக இந்த ஆய்வு விளங்குகிறது. ஆராய்ச்சி அறிஞர்களுக்கு இது மிகுந்த பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை' என்று குறிப்பிட்டுள்ளது.

இந்நூலின் அனைத்துப் பகுதிகளும் மிகுந்த கவனத்துடன் தேர்ந்த தரவுகளின் தொகுப்பாக அமைக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத் தக்கது. சிலப்பதிகாரம் கி.பி. 500க்குப் பிற்பட்டதாகும் எனக் கூறும் பேராசிரியர் எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை அக்கூற்றை முதன்மைப்படுத்தி எடுத்துரைக்கும் காரணங்களைத் தக்க விளக்கங்கள், சான்றுகளின் அடிப்படையில் ஒவ்வொன்றாக மறுத்து, அக்காரணங்களின் தெளிவின்மையையும் பொருந்தா நிலையையும் புலப்படுத்திச் சிலப்பதிகாரம் பேராசிரியர் வையாபுரிப்பிள்ளைக் கூறுமாறு போலக் காலத்தால் மிகப் பிற்பட்ட தன்று என நிறுவியுள்ள இராசமாணிக்கனாரின் புலமை கருதற்பாலது.

தமிழிலக்கியங்கள் ஓலைச்சுவடிகளிடமிருந்து விடுதலை பெற்று அச்சேற்றப்பட்ட நாள் முதலாய், அவை குறித்த ஆய்வுகள் தமிழறிஞர்களால் இன்றளவும் தொடர்ந்து நிகழ்த்தப்பட்டு வருகின்றன. எட்டுத் தொகை, பத்துப்பாட்டு, இரட்டைக்காப்பியங்கள், இடைக்கால, பிற்கால இலக்கியங்கள் எனத் தமிழினத்தின் காலநிரலான கவித்துவப் பதிவுகள் அனைத்துமே பல்வேறு கோணங்களில் பார்க்கப்பட்டுத் தமிழர் வாழ்வு, கோட்பாடுகள், வரலாறு, திறம் என்பன குறித்த விரிவான கண்ணோட்டங்கள் தகுதிசான்ற நூல்களாக வெளிவந்துள்ளன. கடந்த அறுபதாண்டுகளில் உருவாக்கம் பெற்ற அத்தகு அரிய இலக்கிய ஆய்வு நூல்களுள் மா. இராசமாணிக்கனாரின் பத்துப்பாட்டு ஆராய்ச்சிக்குத்

தனியிடமுண்டு. ஓர் இலக்கிய ஆய்வு எங்ஙனம் நிகழ்த்தப்பட்டால், அது வரலாற்றுக் கருவூலமாக மதிக்கப்படும் என்பதற்குப் பத்துப்பாட்டு ஆராய்ச்சி சிறந்த எடுத்துக்காட்டாய் மிளிர்கிறது.

‘பழந்தமிழ் நாகரிகத்திற்கும் பண்பாட்டிற்கும் விளக்கமாய்த் திகழும் இந்நூலை (பத்துப்பாட்டு) டாக்டர் உ.வே.சாமிநாத ஐயர் அவர்கள் முதன்முதலாக - முழுமையாக - 1889 ஆம் ஆண்டு பதிப்பித்து உதவினார். அந்நாள் முதல் கடந்த எண்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாகப் பத்துப்பாட்டைத் துணையாகக் கொண்டு இலக்கிய - வரலாற்று ஆய்வுகள் பல நிகழ்ந்துள்ளன. அவற்றிற்கெல்லாம் மணிமுடியாய்த் திகழ்வது சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் 1959 முதல் 1967 வரை தமிழ்த் துணைப் பேராசிரியராய்த் திகழ்ந்த டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கனார் அவர்கள் இயற்றியுள்ள பத்துப்பாட்டு ஆராய்ச்சி என்னும் இவ்வரிய பெரிய நூல்’ என்று நூலின் அணிந்துரையில், அந்நூலை அச்சேறச் செய்த சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் முன்னாள் துணைவேந்தர் திரு.நெ.து.சந்திரவடிவேலு குறிப்பிடுவது முற்றிலும் உண்மையே.

புதையலைப் போல் வெளிப்பட்ட தமிழ் இலக்கியங்களை ஆய்வு செய்வதும் அவ்விலக்கியங்கள் புலப்படுத்தும் தரவுகளை உரிய தலைப்புகளின் கீழ்த் தொகுத்தளிப்பதுமே அன்றைய காலகட்டத்தில் பெரும்பாலான தமிழறிஞர்கள் செய்துவந்த பணியாக அமைந்தது. இவ்வாறு வெளிப்படுத்தப்பட்ட தமிழர் வரலாற்றை இலக்கிய ஆசிரியர்களின் மிகையான கூற்று என்று வரலாற்றறிஞர்கள் ஏற்கத் தயங்கினர். தகுதியான சான்றுகளற்ற நிலையில் காலநிரல் பெறாத இலக்கியத் தரவுகள் வரலாற்று வடிவம் கொள்ளத் தடுமாறிய இச்சூழ்மையில் கல்வெட்டு, கள ஆய்வு என்னும் அறிவியல் நோக்குடைய இரண்டு புலங்களின் துணையுடன் இலக்கிய ஆய்வு மேற்கொண்டு, இலக்கியங்கள் வரலாற்றுப் பதிவுகளே என்று நிறுவியவர்களுள் தலையாயவர் மா.இராசமாணிக்கனார்.

ஐந்தாண்டுகள் (1959-1964) உழைத்து முடிந்ததைத் தலைப்புகளின் கீழ் எழுநூற்று எண்பத்தொரு பக்கங்களில் விரிவான ஆய்வுக்களஞ்சிய மாய்ப் பத்துப்பாட்டு ஆராய்ச்சி எனும் நூலை உருவாக்கியுள்ள இராசமாணிக்கனாரின் ஆய்வு அணுகுமுறை இன்றளவும் பின்பற்றத் தக்கதாய் விளங்குவது குறிப்பிடத்தக்கது.

பத்துப்பாட்டு இலக்கியங்களுள் ஐந்து நூல்கள் ஆற்றுப்படை அமைப்பின. கூத்தில் வல்ல கூத்தர், பாடுவதிலும் கருவியிசையிலும் தேர்ந்த பாணர், பாடுவதிலும் ஆடுவதிலும் திறன் பெற்ற பொருநர், விறலி என்றமைந்த இந்நூல்வரும் தமக்குத் துணையாய் அமைந்தவருடன் சிற்றரசரிடமும் பேரரசரிடமும் சென்று தம் கலைத்திறன் காட்டிப்

பரிசு பெற்று மீள்வர். அங்ஙனம் மீள்பவர் வள்ளல்களை நாடிச் செல்லும் தம்மைப் போன்ற கலைவாணரை வழியில் காணின் அவர்மீது இரக்கம் கொள்வர்; அவர்களுக்கு உதவிசெய்ய விழைவர்; அதனால், தம்மை ஆதரித்த வள்ளலிடம் சென்று பரிசில் பெற்று மகிழுமாறு அவர்களை வழி கூறி அனுப்புவர். இங்ஙனம் வழிப்படுத்துதல் ‘ஆற்றுப்படை’ எனப்படும். ஆற்றுப்படுத்தப்படுபவர் பெயரால் ஆற்றுப்படை இலக்கியம் அமையும்.

ஆற்றுப்படை நூல்கள் சிற்றரசர், பேரரசர் இருக்குமிடம் செல்ல வழி கூறும் நூல்களாக அமைந்தமையின், ஒரு நில வரைபடத்தைப் பார்க்குமாறு போலச் சங்க கால ஊர் அமைவுகளைச் சுட்டி, அங்கு வாழ்ந்த மக்கள் இயல்புகளையும் விரித்துக் கூறியுள்ளன. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட இத்தரவுகளின் உண்மைத்தன்மையை நிறுவவது ஆய்வாளர்களுக்கு எளிதான செயலன்று. இதை நன்கு உணர்ந்திருந்த இராசமாணிக்கனார், ஆற்றுப்படுத்தியவர்கள் கூறிய வழிகளில் அமைந்திருந்த ஊர்களை முதலில் அடையாளப்படுத்தி, அவ்வூர்களில் உள்ள திருக்கோயில்களைக் கண்டறிந்து, அங்குப் பதிவாகியிருக்கும் கல்வெட்டுகளைப் படித்து அவற்றின் வழி அவ்வூர்கள் ஆற்றுப்படை சுட்டும் ஊர்களே என்பதை உறுதிசெய்துகொண்டு தம் ஆய்வைத் தொடர்ந்துள்ளார்.

எந்த ஆய்விற்கும் ஊன்றுகோலாய், உறுதியான ஒரு தொடக்கம் வேண்டும். இராசமாணிக்கனார் ஆற்றுப்படை வழிகளை ஆராய்வு, அவற்றின் உண்மைத்தன்மையை நிறுவ அத்தகு தொடக்க நிலைகளாய் அவ்வழிகளில் அமைந்திருந்த ஊர்களைக் கொண்டார். ஊர்களை அடையாளப்படுத்துவதற்கு நிலவியல் அறிவும் வரலாற்றுத் தெளிவும் இன்றியமையாதவை. இராசமாணிக்கனாரிடம் அவை இரண்டும் இருந்தமையைச் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தமிழ் ஆராய்ச்சித் துறைத் தலைவராய் இருந்த பேராசிரியர் ரா.பி.சேதுப்பிள்ளை உணர்ந்திருந்தமையால்தான், ‘தென்னிந்திய வரலாற்றிலும் கல்வெட்டுகளிலும் பயிற்சி பெற்றிருக்கும் நீங்கள் மிக விரிவான முறையில் ‘பத்துப்பாட்டு’ என்னும் சங்க நூலைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி நூல் ஒன்று எழுதவேண்டும்’ என்று அவரைப் பணிக்கமுடிந்தது. பேராசிரியர் ரா.பி.சேதுப்பிள்ளையின் எதிர்பார்ப்பை இராசமாணிக்கனாரின் மடியறியா உழைப்பும் அவர் கைக்கொண்ட கல்வெட்டாய்வும் இலக்கியம் சுட்டும் களங்களுக்கே சென்று மேற்கொண்ட நேரிடை ஆய்வுகளும் நிறைவுசெய்தன. ஆற்றுப்படை வழிகளை அடையாளப் படுத்தவும் அவற்றைப் பற்றிய நேரிய முடிவுகள் கொள்ளவும் இராசமாணிக்கனாருக்குக் கல்வெட்டுகளும் கள ஆய்வுகளும் எங்ஙனம் உதவின என்பதை அறிவது இன்றைய ஆய்விளைவுகளுக்கு வழிகாட்டுதலாய் அமையும்.

சிறுபாணாற்றுப்படையில் குறிக்கப்படும் ஓய்மானாட்டு ஊர்க ளான எயிற்பட்டினம், வேலூர், ஆழூர், கிடங்கில், மாவிலங்கை என்பன வற்றைப் பற்றிய பாடல் தரவுகள் அனைத்தும் ஆராயப்படுவது முதல் நிலை. நல்லியக்கோடனிடம் பரிசில் பெற்ற சிறுபாணன், வறிய மற் றொரு சிறுபாணனை அவ்வள்ளலிடம் ஆற்றுப்படுத்தியபோது இவ் வுர்களைப் பற்றிய குறிப்புகளைத் தந்துள்ளார். எயிற்பட்டினத்தைக் குறிக்கும்போது, 'எயிற்பட்டினம் உள்ள கடற்கரையில் அகிற கட்டை கள் அலைகளால் உந்தப்பட்டுக் கரையை அடையும். நுளைச்சியர் அக்கட்டைகளைக் கொண்டு அடுப்பெரிப்பர்' எனும் கருத்துக் கூறப் பட்டுள்ளது. இதனால், எயிற்பட்டினம் ஒரு கடற்கரை ஊர் என்பது தெளிவாகிறது. இந்தக் கடற்கரை ஊரைக் கண்டறியும் முன் இவ்வூர் பற்றிய அறிஞர் கருத்துக்கள் ஆராயப்பட்டுள்ளன.

வரலாற்றுப் பேராசிரியர் நீலகண்ட சாஸ்திரியார் சிறுபாணன் குறிப்பிடும் இந்த எயிற்பட்டினத்தைத் திண்டிவனம் வட்டத்திலுள்ள இன்றைய மரக்காணமாகத் தம் நூல்களில் அடையாளப்படுத்தியுள் ளார். மரக்காணத்தை அடுத்துக் கடற்கரைக்குச் செல்லும் வழியிலுள்ள பூமீசுவரர் கோயில் கல்வெட்டுகளை ஆராய்ந்த மா.இராசமாணிக்க னார், அக்கல்வெட்டுகள் தரும் செய்தி சாஸ்திரியாரின் கருத்துக்கு மாறாய் உள்ளமையைச் சுட்டுகிறார். 'சோழப் பேரரசர் காலத்தில் (கிபி900-1200) மரக்காணம், மனக்கானம் எனப் பெயர் பெற்றிருந்தது என்பது கல்வெட்டுகளால் தெரிகிறது. 'மணற்கானம்' (மணற்காடு) என்ற பெயரின் திரிபே 'மனக்கானம்' என்பது. அது மேலும் திரிந்து விஜயநகர வேந்தர் ஆட்சியின்போது 'மரக்காணம்' என வழங்கலா யிற்று என்பது கல்வெட்டுகளால் தெரிகிறது.'

இதனால்,

'பாடல் சான்ற நெய்தல் நெடுவழி
மணிநீர் வைப்பு மதிலொடு பெயரிய
பனிநீர்ப் படுவிற்பட்டினம்' (151-153)

என்று சிறுபாணாற்றுப்படை குறிப்பிடும் மதிலொடு பெயரிய பட்டின மாம் எயிற்பட்டினம் மரக்காணமன்று என்பதைத் தெளிவுபடுத்தும் இராசமாணிக்கனார், அதை உறுதிப்படுத்தும் விதமாக ஓய்மானாட்டுக் கடற்கரைப்பகுதியில், 'பட்டினம்' என்னும் ஓர் ஊர் இருந்தமையையும் அதன் பெயரால் கடற்கரைப்பகுதி பட்டினநாடு என்று அழைக்கப் பட்டமையையும் கல்வெட்டுகளின் துணைகொண்டு சுட்டி, அப்பட் டினநாட்டின் தேவதானமாக மரக்காணம் இருந்தமையை, முதலாம் இராஜராஜர் ஆட்சிக்காலக் கல்வெட்டொன்றின், 'ஓய்மானாட்டுப்

பட்டினநாட்டு தேவதான மனக்கானம்' எனும் தொடர்கொண்டு நிறுவுகிறார். மரக்காணம் எயிற்பட்டினமாகாது என்பதைத் தெரிவு செய்த நிலையில், பட்டினநாட்டுப் பட்டினத்தை முதல் இராஜராஜரின் பதினேழாம் ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டின் துணையோடு வெளிப் படுத்தி, 'பட்டினநாட்டுப் பட்டினம் வேறு, பட்டினநாட்டு மரக்காணம் வேறு' என்று விளக்கியுள்ளார்.

அடுத்த நிலையாக, கல்வெட்டுக் கூறும் பட்டினம் எங்கிருந்தது என்பதையும் கல்வெட்டுக் கொண்டே ஆராய்ந்து அறிந்துள்ளார். பூமீசுவரர் கோயிலில் இருந்து படியெடுக்கப்பட்ட முதலாம் இராஜேந் திரரின் எட்டாம் ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டு, 'பூமீசுவரர் கோயில் ஓய்மானாட்டுப் பட்டினநாட்டுப் பட்டினத்தில் உள்ளது' எனக் கூறுவ தாக எழுதும் இராசமாணிக்கனார், கோயில் இப்போது ஊர்ச் சூழலின் றிக் கடலுக்குச் செல்லும் வழியில், ஊருக்கு முக்கால் கல் தொலைவில் தனித்திருப்பதாகச் சுட்டி, கோயில் இன்றிருக்கும் பகுதியே பழைய பட்டினமாக இருத்தல் வேண்டும் என்று முடிவு காண்கிறார். இப்பட்டி னம் எயிற்பட்டினத்தினும் வேறானது என்பதையும் முதல் இராஜாதி ராஜரின் முப்பத்தைந்தாம் ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டுக் கூறும், 'ஓய்மானாட்டுப் பட்டினநாட்டுப் பிரமதேயமான எயிற்பட்டினம்' எனும் கல்வெட்டுத் தொடரால் விளங்கவைத்து, 'இந்த எயிற்பட்டினம் எங்கே இருந்தது?' என்றொரு கேள்வியும் எழுப்பித் தாமே அதற்குத் தெளிய விடைகாண்கிறார்.

'நான் 10.11.8.1962 ஆகிய இருநாள்களிலும் மரக்காணத்தில் தங்கிப் பூமீசுவரர் கோவில், கடற்கரை, குப்பங்கள் இவற்றை ஆராய்ந்தேன். மரக் காணம் எம். ஏ. சிங்காரவேல் முதலியார், பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர் இரத்தின சிகாமணி முதலியார், திரு. பூமியப்ப முதலியார், M.E. இராச மாணிக்க முதலியார், புலவர் சுப்பிரமணியன் ஆகியோர் உதவியால் பல விவரங்களை அறிந்தேன்.' கள ஆய்வும் ஊராரின் நேர்முகமும் பூமீசுவரர் கோயிலுக்கு வடகிழக்கில் கடற்கரை நோக்கிச் செல்லும் பாதையில் அமைந்திருந்த பெரிய மணற்குன்றுகளைப் பண்டை எயிற்பட்டினமாக இருக்கக்கூடுமெனக் கருத அவருக்கு உதவின.

'பூமீசுவரர் கோவிலுக்கு வடகிழக்கில் ஏறத்தாழ அறுநூறு கஜத் தொலைவில் கடலில் உயர்ந்த மேட்டுநிலப்பகுதி இருப்பதாகவும் அங்குக் கடல்நீர் நான்கடி ஆழமே இருப்பதாகவும் அவ்விடத்திற்குச் சென்று மீண்ட ஊரவர் உரைக்கின்றனர்' என்றெழுதும் இவ்வறிஞர், பூமீசுவரர் கோயிலில் உள்ள இருபத்துமூன்று கல்வெட்டுகளில் இரண்டு மட்டுமே எயிற்பட்டினம் பற்றிப் பேசுவதைக் குறிப்பிட்டு, 'எயிற்பட்டினம் மணற்குன்றுகள் உள்ள இடத்தில் இருந்து காலப்

போக்கில் அழிந்திருக்கலாம்; அல்லது, மேலே சொல்லப்பட்டபடி கடலுள் அமிழ்ந்து மறைந்திருக்கலாம்' என்று முடிவு கொள்கிறார்.

இம்முடிவிற்கு ஏற்பவே, 'மரக்காணத்திற்கு வடக்கில் ஏறத்தாழ இரண்டு கல் தொலைவில் கடல்நீரை உள்ளே கொண்டுவரும் கழி முகம் இருக்கிறது. அந்த உப்பங்கழியிலிருந்து பல கால்கள் மரக்காணத்திற்கும் கடலுக்கும் இடைப்பட்ட இடத்தில் உப்பங்கழிக்கு நீரைக் கொண்டு வருகின்றன. கடற்கரைக்கும் இவ்வப்பங்கழிகளுக்கும் இடையே அழகன்குப்பம், தாழைக்காடு, வசவன் குப்பம், கைப்பாணி, கைப்பாணிக் குப்பம், யக்கியர் குப்பம், நாறல் வாயன் குப்பம் எனப் பல ஊர்கள் இன்றும் உள்ளன. இவற்றை நோக்கி, 'கழி சூழ்ந்த ஊர்களை யுடைய பட்டினம்' என்று சிறுபாணன் எயிற்பட்டினத்தைக் குறிப்பிட்டது பொருத்தமேயாகும்' என்று உறுதிபடுத்திக் கொள்கிறார்.

எயிற்பட்டினத்தைக் கண்டறிந்த நிலையில், சிறுபாணாற்றுப் படை சுட்டும் பிற ஊர்களான வேலூர், ஆழமர், கிடங்கில், மாவிலங்கை இவற்றைப் பாணன் போக்கிலேயே, பாடல் தரவுகளின் வழிகாட்டலில் கல்வெட்டுச் சான்றுகளின் துணையுடன் இராசமாணிக்கனார் அடையாளப்படுத்தியிருப்பது அவரது களஆய்வுத் திறனையும் கிடைக்கும் சான்றுகள் அனைத்தையும் ஒருங்கிணைத்து ஒப்புநோக்கி தருக்க ரீதியாக உண்மை காணும் ஆற்றலையும் அவரது வரலாற்றுப் புவியியல் கண்ணோட்டத்தையும் தெளிவாகப் புலப்படுத்துகிறது.

மரக்காணத்திற்குத் தென்மேற்கிலுள்ள உப்புவேலூர் சிவன் கோயில் கல்வெட்டொன்றின் துணையுடன், அவ்வேலூரே ஓய்மானாட்டு வேலூர் என்பதை உறுதிப்படுத்தும் இராசமாணிக்கனார், சோழர் காலத்தில் வேலூரையடுத்துக் காடுகள் இருந்தமையையும் அக்காடுகளில் வேட்டைகள் நிகழ்த்தப்பட்டமையையும் அச்சிவன் கோயில் கல்வெட்டுகள் கொண்டே வெளிப்படுத்தியுள்ளார். களஆய் விவ்வுழி, மரக்காணத்திற்கு அருகிலுள்ள கந்தாடு என்னும் ஊரிலிருந்து வேலூர்வரையில் இன்றளவும் செம்மண் மேடுகள் இருப்பதையும் அங்கு வரகு, கடலை பயிராவதையும் சுட்டி, எயிற்பட்டினத்திற்கும் வேலூருக்கும் இடைப்பட்ட இவ்வழி பாணன் உரைக்கொப்பவே முல்லைநிலத் தோற்றம் காட்டுவதைப் படம்பிடித்துள்ளார்.

வேலூரிலிருந்து கிடங்கிலை நோக்கிச் செல்லும் வழியில் ஆழமர் இருப்பதாகச் சிறுபாணன் குறித்துள்ளார். ஆயினும் ஆழமர் என்னும் பெயர் கொண்ட ஊர் திண்டிவனம் வட்டத்திலே இல்லை. அதனால் கிடங்கிலை அடையாளம் காண, திண்டிவனத்திலுள்ள அனைத்துக் கோயில் கல்வெட்டுகளையும் ஆராய்ந்து, இன்றுள்ள திண்டிவனம்

என்னும் நகரத்தின் பெரும்பகுதி பண்டைக்காலக்கிடங்கில் என்ற நகரம் என்பதைச் சான்றுகளோடு நிறுவும் இப்பெருந்தகை, இக்கிடங்கிலே நல்லியக்கோடனது தலைநகரமாகும் என்று உறுதிபடக் கூறுகிறார்.

கிடங்கிலைக் கண்டறிந்தநிலையில் அதற்கும் வேலூருக்கும் இடைப்பட்ட ஊராக்கப் பாணன் குறிப்பிடும் ஆழமரை அறிவது எளிதா கிறது. கொண்டாழமர், சிற்றாழமர், நல்லாழமர் என்று மூன்று ஊர்கள் இவ்வழியில் இருப்பதை நில வரைபடத்தின் துணையோடு களஆய்வு செய்து அறிந்து, அவற்றுள் நல்லாழமரே பாணன் தரவுகளுக்கு ஏற்ப அமைந்திருப்பதை ஒப்பிட்டு நோக்கி, மருதவளம் நிறைந்த அவ்வூரே வேலூருக்கும் கிடங்கிலுக்கும் இடையில் அமைந்திருந்த சங்க கால ஆழமர் என்பதைத் தெரிவுசெய்யும் இராசமாணிக்கனாரின் ஆய்வு நுட்பம்பின்பற்றத்தக்கது.

மாவிலங்கையைக் கண்டறியக் கல்வெட்டுகள், கோயில்கள், உள்ளூரார் தகவல்கள் இவற்றுடன் பரப்பாய்வும் அகழாய்வும் பயன் பட்டுள்ளன. திண்டிவனத்துக்கு வடக்கில் உள்ள மேல்மாவிலங்கை, கீழ்மாவிலங்கை எனும் இருஊர்களையும் நேரில் சென்று ஆய்வு செய்தமை பற்றிக் குறிப்பிடுமிடத்து, 'மேல்மாவிலங்கை என்பது ஒரே ஒரு தெருவையுடைய சிற்றூர். கீழ்மாவிலங்கை ஐந்து அல்லது ஆறு தெருக்களையுடைய சிற்றூர். இவ்விரண்டு சிற்றூர்களுக்கும் இடையில் சிறு பாறைகள் சிலவும் புன்செய் நிலமும் ஐயனார் தாங்கல் என்னும் சிறிய ஏரியும் இருக்கின்றன. நான் 2.9.1962இல் இவ்விடங்களை நேரில் பார்வையிட்டேன்' எனக் கூறும் இராசமாணிக்கனார், அப்பகுதியில் பண்டைக்கால மட்பாண்டச் சிதைவுகள் காணப்பட்டதைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அங்கிருந்த செங்கல் தளம் ஒன்றை அகழ்ந்து ஆராய்ந்தவர், 'செங்கல் அடிப்படை இருந்த இடம்தோண்டப்பட்டது. சுவரின் அடிப் படையாய்ப் போடப்பட்டிருந்த கருங்கற்களே கிடைத்தன. அக்கருங்கற்களின் மீது சுடப்பட்ட செங்கற்கள் வைத்துச் சுவர் அமைக்கப் பட்டிருந்தது' என்று எழுதுகிறார்.

அகழியும் மதிலும் கொண்டிருந்த நகரம் மாவிலங்கை என்னும் சிறுபாணன் கூற்றிற்கேற்ப அப்பகுதியில் பேரளவிலான அகலத்தை யுடைய அகழி இருந்திருத்தல் வேண்டும் என்று கூறும் இவர், அதற் கேற்ப அமைந்திருந்த பண்டைக் காலச் செங்கல் அடிப்படைச் சுவர், மேட்டுப்பகுதியில் இருந்த ஏரிகள், பள்ளமான விளைநிலங்கள் ஆகிய வற்றையும் பரப்பாய்வில் கிடைத்த மட்பாண்டச் சிதைவுகளையும் சான்றுகளாக முன்நிறுத்துவதுடன், 'மாவிலங்கையே ஓய்மானாட்டின் வடவெல்லையில் அமைந்த முதல் நகரமாய் விளங்கியது. அதனாலே தான் அஃது ஆழ்ந்து அகன்ற அகழியையும் உயர்ந்த மதிலையும்

பெற்றுப் பாதுகாப்பு மிக்கு விளங்கியது போலும்' என்றும் முடிவுரைக்கிறார்.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் பாடல் வடிவில் பதிவு செய்யப்பட்ட வழித்தடத்தையும் ஊரமைவுகளையும், 'இலக்கியத் தரவுகள்' என்று மட்டுமே ஏற்றுக்கொண்ட ஆய்வுகளுக்கு, அவை வரலாற்று உண்மைகள்தான் என்ற தெளிவை உண்டாக்கத் தம்மால் இயன்ற அறிவியல் முறைகள் அனைத்தையும் கைக்கொண்டு உழைத்திருக்கும் இராசமாணிக்கனாரின் திறம்குறிப்பிடத்தக்கது. அவர் வாழ்ந்த காலத்திலும் அதற்கு முன்பும் தமிழிலக்கியத் தரவுகளை ஆய்வுசெய்த அறிஞர் பெருமக்கள் எவரும் மேற்கொள்ளாத ஆய்வு அணுகுமுறைகளை இவர் மேற்கொண்டிருந்தார். கல்வெட்டாய்வு, களஆய்வு, நிலப் பரப்பாய்வு, அகழாய்வு, ஊர்ப் பெரியவர்களிடம் நேர்முகம், சொல் வழக்குகள் என அனைத்து ஆய்வுக் கருவிகளின் துணைகொண்டும் இலக்கியத் தரவுகளை ஆராய்ந்து, முந்தைய அறிஞர்களின் கருத்துக்களோடு தாம் கண்டறிந்த உண்மைகளை ஒப்புநிறுத்தி, தருக்கரீதியாக கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தியிருக்கும் இராசமாணிக்கனாரின் ஆய்வுக்கோணம் அவர் உழைப்பில் விளைந்த புதிய அநுபவவீச்சு எனலாம்.

இந்த அணுகுமுறையின் அடிப்படையிலேயே பத்துப்பாட்டின் முதன்மைத் தரவுகள் அனைத்தையும் ஆராய்ந்துள்ள இவ்வறிஞர், இப்பாடல் இலக்கியங்களின் தலைவர்தம் காலங்களைக் கண்டறியவும் பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ள சங்க கால நாடுகள், ஊர்கள் ஆகியவற்றை அடையாளப்படுத்தவும் பெரிதும் முயன்றுள்ளார். பாலாறு, வேகவதி நதிகளின் சங்க காலப் போக்கிற்கும், அவற்றின் இன்றையப் பாய்ச்சலுக்கும் உள்ள வேறுபாடுகளைக் கண்டறிய மேற்கொள்ளப்பட்ட களஆய்வுகளைத் தம் நூலின் அடிக்குறிப்புகளில் தெளிவுற விவரித்துள்ளார். காலப்போக்கில் இவ்வாறுகளின் போக்கில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை உறுதிப்படுத்தவும் பழைய போக்கினைக் கண்டறியவும் களஆய்வு, உள்நோக்கிப் பெரியவர்களின் தகவல்கள், நிலப் பரப்பாய்வுத் தடயங்கள் முதலியன அவருக்குப் பெருமளவு உதவியிருக்கின்றன.

கோயில் சார்ந்த புராணங்கள்கூட அவருடைய முடிவிற்குத் துணைநின்றமையை, 'வேகவதியாறு மேலே சொல்லப்பட்ட தனது பழைய போக்கில், மேட்டுத்தெருவுக்கும் விளக்கொளிப் பெருமாள் கோவில் தெருவுக்கும் இடையில் கிழக்கு நோக்கிப் பாய்ந்தபோது யதோத்தகாரி கோவிலுக்கு எதிரில் வந்திருத்தல் வேண்டும். அதன் போக்கைத் தடுக்கவே யதோத்தகாரி கோவில் உள்ள இடத்தில் பெருமாள் பள்ளிகொண்டு, ஆற்றை நோக்கித் தமது வலக்கையை

உயர்த்தினார் என்பது சொல்லப்படுகிறது. அக்குறிப்புக்கு ஏற்றபடியே வேகவதியாற்று வடிவத்தில் வந்த கலைமகள் தனது போக்கை மாற்றிக் கொண்டாள் என்று கூறும் புராணச் செய்திக்கும் யதோத்தகாரி கோயிலுக்கு அருகில் வேகவதியின் போக்கு கிழக்கில் தடைபட்டுத் தென்கிழக்கில் திரும்பியிருத்தல் வேண்டும் என்று கருதுவதற்கும் பொருத்த முள்ளது' என்று எடுத்துரைக்கிறார்.

இலக்கியத் தரவுகளை வரலாற்று உண்மைகள் என்று தகுதி சான்ற ஆய்வுகளின் மூலம் நிறுவியிருக்கும் இராசமாணிக்கனார், எங்கெங்கு அத்தரவுகள் வரலாற்று வட்டத்திற்குள் வரவில்லையோ, அங்கெல்லாம் உள்ளது உள்ளவாறு தாம் கண்டுணர்ந்தவற்றைப் பகிர்ந்துகொண்டுள்ளார். பொருநராற்றுப்படையை நன்கு ஆராய்ந்த நிலையில் அதன் ஆசிரியர் பொருநனுக்கு முறைப்படி வழிகூறவில்லை எனக் கூறும் இப்பெருந்தகை, 'புதிய பொருநன் எது வழியாகச் சென்று கரிகாலனைக் காணவேண்டும் என்று பரிசு பெற்ற பொருநன் விரும்பினான் என்பதை இப்பாடல் கொண்டு கூறக்கூடவில்லை' என்று வெளிப்படையாகவே தெரிவித்துள்ளார். அது போலவே, திருமுருகாற்றுப்படை சுட்டும் பழமுதிர்சோலை மலை பல்லோரும் கருதுமாறு போல மதுரையிலுள்ள அழகர்மலையைக் குறிக்கவில்லை என்பதை இலக்கியம், கல்வெட்டுக் கொண்டு நிறுவியுள்ள இவர், 'பழமுதிர் சோலை மலை' என ஒரு மலை முருகனுக்கு உரியது என்பதற்கோ, அம்மலை அழகர்மலையே என்பதற்கோ, அங்கு முருகன் கோயில் இருந்தது என்பதற்கோ சங்க நூல்களிலும் இடைக்காலக் கல்வெட்டுகளிலும் சான்று இல்லை என்று தெளிவுபடக் கூறியுள்ளார். இவருடைய ஆய்வு நேர்மைக்கு இவை சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளாய் மிளிர்கின்றன.

ஓர் இலக்கியத்தை வரலாற்றுக் கண்ணோட்டத்தில் ஆராயும் போது காலநிரலான அடையாளப்படுத்தல்கள் முதன்மை பெற்றாலும் அவ்விலக்கியக் கால மனிதர்களின் வாழ்க்கைப் பதிவுகளையும் உரிய முறையில் வெளிப்படுத்துவதே முறையான இலக்கிய ஆய்வாக அமையமுடியும். இராசமாணிக்கனாரின் பத்துப்பாட்டு ஆராய்ச்சி அத்தகு ஆய்விற்கு உரைகல்லாக விளங்குகிறது. ஓர் இலக்கியம் வாழ்க்கை சார்ந்த பதிவுகளைக் கொண்டிலங்குவதே என்றாலும் அப்பதிவுகளைப் புலவர்தம் மொழிவுகளிலிருந்து தேர்ந்து தெரியப்படுத்துவது அனைத்து ஆய்வாளர்க்கும் இயலக்கூடிய செயலன்று. ஆழ்ந்த கன்ற இலக்கிய நுகர்வும் மனித இன வரலாறு பற்றிய அடிப்படைத் தெளிவும் எதைத் தேடவேண்டும் என்ற புரிதலும் இருந்தாலன்றி இலக்கிய அடிகளுக்குள் பாடியவர்கள் பொதிந்து வைத்திருக்கும் நுட்பமான தரவுகளைத் திரட்டித் தருதல் என்பது இயலுவதன்று.

சங்ககால மக்களின் வாழ்விடங்கள், அவர்தம் வாழ்க்கை, தொழில்கள், அவர்கள் பயின்றிருந்த கலைகள், அவர்தம் விளையாட்டுக்கள், சமயம், அவர்களைச் சுற்றியிருந்த உயிரினங்கள், நீர்நிலைகள் எனப் பத்துப்பாட்டுப் புலப்படுத்தக்கூடிய அனைத்துத் தரவுகளையும் நூட்பமுடன் நோக்கிப் பதிவுசெய்திருப்பதுடன், சமகால இலக்கியங்கள், பிற்கால இலக்கியங்கள், கல்வெட்டுகள் ஆகியவற்றில் அத்தரவுகள் அல்லது அவற்றுடன் தொடர்புடைய செய்திகள் பயின்று வந்திருக்கும் பாங்கு சுட்டி, அவை காலந்தோறும் வழங்கி வந்த நிலையை உறுதி செய்துள்ளார் இராசமாணிக்கனார். 'அரிய சொற்களும் வடமொழிச் சொற்களும்' என்ற தலைப்பின் கீழ்ப் பத்துப்பாட்டிலக்கியங்களில் பயின்று வந்துள்ள சொற்களை அடைவுசெய்து அவற்றிற்குப் பொருள் விளக்கம் தந்து அவை தொடர்பான பல்வேறு காலகட்டச் செய்திகளையும் அடிக்குறிப்புகளில் தந்துள்ளமை மிகுந்த பயன்தரும் உத்தியாகும். தமிழ்நாட்டில் வேறு எந்த இலக்கியத்திற்கும் இத்தனை விரிவான, வளமான, பரந்துபட்ட எல்லைகளைத் தழுவிய ஆய்வு நிகழ்ந்துள்ளாற்போல் தெரியவில்லை.

இராசமாணிக்கனாரின், 'இருபதாம் நூற்றாண்டில் தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சி' என்னும் நூல் அவருடைய இலக்கிய ஆய்வுப் பணிகளில் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். 1966 பிப்ரவரித் திங்கள் 24, 25, 26 ஆகிய மூன்று நாட்கள் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் அவர் ஆற்றிய கல்விநினைவுச் சொற்பொழிவுகளே இந்நூலாக வடிவம் பெற்றன. இதற்கு அணிந்துரை வழங்கியுள்ள திரு. நெ. து. சுந்தரவடிவேலு, 'இந்நூல் இலக்கியக் கருவுலமாக, தகவல் களஞ்சியமாக விளங்குகிறது. இந்நூலில் காணும் செய்திகள், தமிழ் ஆய்வாளர்களுக்கு மட்டுமின்றி, தமிழ் வரலாற்றினை ஆய்வோர்க்கும் தூண்டுகோல்களாக அமையும்' என்று குறிப்பிட்டுள்ளமையும், 'பள்ளிக்கூடத் தமிழாசிரியராக வாழ்க்கையைத் தொடங்கிய இராசமாணிக்கனார் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆசானாகுமளவு உயர்ந்தார். அவரை அந்நிலைக்கு உயர்த்தியவை எவை? அவரது தணியாத படிப்பார்வம்; இடையறாத முயற்சி; ஓயாத ஆராய்ச்சி ஆகியவைதான்' என்று இவரைச் சரியாக மதிப்பிட்டுள்ளமையும் கருதற்பாலன.

இந்நூலின் முதற் பகுதி 'உரைநடை'யை வரையறுத்து, அதற்கு வேண்டும் சிறப்பியல்புகளைப் புலப்படுத்தித் தொல்காப்பியர் காலந் தொட்டு நூற்றாண்டு வாரியாக உரைநடை பற்றிய தரவுகளைத் தொகுத்துத் தந்துள்ளது. இத்தொகுப்பில் கிரேக்க, இலத்தீன், ஆங்கில, வடமொழி உரைநடை நூல்களும் ஒப்பீட்டு நோக்கில் ஆராயப் பட்டுள்ளன. நூற்றாண்டு வாரியான உரைநடையில் பல கால எல்லை

களைச் சேர்ந்த கல்வெட்டுகளும் செப்பேடுகளும் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளமை இந்நூலின் தனித்தன்மையாக மிளிர்கிறது.

இரண்டாம் பகுதி, இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் உரைநடை வரலாறு பேசுகிறது. இப்பகுதியில் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம், அரசாங்கமும் தமிழ்ச் கல்வியும், இதழ்கள், விளம்பரம், அழைப்பிதழ், கடிதங்கள், தமிழ்ப் பாடநூல்கள், சுட்டுரைகள் ஆகியன கவனமாக ஆராயப்பட்டுள்ளன. உரைநடை வரலாற்றில் விளம்பரம், அழைப்பிதழ் இவற்றின் பங்களிப்புப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, 'வானர வீரர் சுட்டிய அணையில் அணிலுக்கும் பங்குண்டு என்பது போல, இந்த நூற்றாண்டு உரைநடை வளர்ச்சியில் இவற்றுக்கும் ஓரளவு பங்கு உண்டு என்பது உண்மையாகும்' என்று கூறியுள்ளார்.

மூன்றாம் பகுதி, நூல்களின் முகவுரைகள், சமய நூல்கள், நாடக நூல்கள், இலக்கிய நூல்களும் ஆராய்ச்சி நூல்களும், சிறுகதைகள், பெருங்கதைகள் எனும் தலைப்புகளைக் கொண்டு அமைந்துள்ளது. இயன்றவரையில் குறிப்பிடத்தக்க உரைநடை மாற்றங்கள் அனைத்தையும் இப்பகுதியில் இராசமாணிக்கனார் பதிவுசெய்துள்ளார். அதிகம் அறியப்படாத பல எழுத்தாளர்களின் உரைநடை உத்திகள் கூட இப்பகுதியில் இடம்பெற்றுள்ளன.

தலைப்பு, 'இருபதாம் நூற்றாண்டில் தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சி' என்றிருந்த போதும், தமிழ் மொழியில் உரைநடை வெளிப்பட்ட காலந்தொட்டு இருபதாம் நூற்றாண்டுவரையிலான நடை மாற்றங்களை, வளர்ச்சியைக் கால ஒழுங்கிற்கேற்ப இலக்கியம், கல்வெட்டு, செப்பேடு இவற்றின் துணையுடன் நிரல்படத் தொகுத்துத் தந்திருக்கும் இராசமாணிக்கனாரின் இவ்வாய்வு நூல் பின்னால் வந்த உரைநடை வளர்ச்சி பற்றிய பல நூல்களுக்கு அடித்தளமாக அமைந்ததெனில் அது மிகையாகாது.

இலக்கிய ஆய்விற்குக் கல்வெட்டுகளையும் கள ஆய்வையும் அகழாய்வையும் பயன்படுத்தி, உண்மை கண்டறியும் நோக்கோடு உழைத்து, முந்தைய அறிஞர்களின் கூற்றுகளை ஏற்கக்கூடிய இடங்களில் ஏற்று, மறுக்கவேண்டிய இடங்களில் தக்க சான்றுகளின் அடிப்படையில் உறுதியாகவும் அதே சமயம் கருத்துச் சொன்னவர்தம் உள்ளம் புண்படாதவாறு மென்மையாகவும் மறுத்து ஆய்வுநெறிகளினின்று சற்றும் பிறழாது, எளிய நடையில், படிப்பார் அனைவரும் புரிந்துகொள்ளுமாறு தம் ஆய்வுப் படைப்புகளை வழங்கியிருக்கும் இராசமாணிக்கனாரின் ஆய்வுத்திறமும் பண்பாடும் உவந்து பின்பற்றத்தக்கன.

3. சைவ சமயப் பகலவன்

பன்னிரண்டாம் திருமுறையாகப் போற்றப்படும் சேக்கிழாரின் 'திருத்தொண்டர் புராணம்' அளவு கருதியும் உள்ளீட்டின் தன்மை உணர்த்துமாறும் 'பெரியபுராணம்' என்று அழைக்கப்படுகிறது. தேவார மூவருள் ஒருவரான சுந்தரரின் வரலாறு சொல்லுமாறு போலத் தொடங்கி, நாயன்மார் பெருமக்கள் அனைவர்தம் வரலாற்றையும் அதனுள் பொதியக் கூறி, சுந்தரரிடமே நூலை முடித்துச் சைவ சமயத்திற்கு ஈடுஇணையற்ற பெருங்காப்பியமொன்றை உருவாக்கித் தந்த மேதை சேக்கிழார். 'புராணம்' எனும் பின்னொட்டுக் கொண்ட மையால், இந்நூலின் பெரும்பாலான தரவுகள் வரலாறாகக் கொள்ளப் படாமல் ஒதுக்கப்பட்டன. சேக்கிழாரும், 'புலவர்' என்ற கண்ணோட்டத்தின் காரணமாக ஆய்வுலகத்தால் உரியவாறு கவனிக்கப்படவில்லை. தமிழிலகோ, சைவ மரபோ இதைப் பொருட்படுத்தியதாகத் தெரியவில்லை. இதன் காரணமாகத் தமிழ்நாட்டுச் சமூக வரலாற்றிலும் பண்பாட்டு வரலாற்றிலும் சேக்கிழாரும் அவருடைய பதிவுகளும் உரிய இடம்பெறாத நிலையிருந்தது.

இந்தத் துன்பமான சூழலில்தான் மா. இராசமாணிக்கனார் பல்லவர் வரலாறு எழுதும் பணியில் தம்மை ஈடுபடுத்திக்கொண்டார். 'நான் பல்லவர் வரலாறு எழுத விரும்பி அதற்குரிய ஆராய்ச்சி நூல்களையும் பல்லவர் காலப் பட்டயங்களையும் கல்வெட்டுகளையும் இலக்கிய நூல்களையும் படித்துவந்த பொழுது, மூவர் திருமுறைகளில் வரும் சில குறிப்புகளும் பெரியபுராணத்தில் வரும் பல குறிப்புகளும் கல்வெட்டு, பட்டயக் குறிப்புகளுடன் ஒன்றுபடுதலைக் கண்டு வியந்து ஆராயத் தொடங்கினேன்; அவ்வாராய்ச்சியின் பயனாக, பெரியபுராணத்திற் காணப்படும் போர்கள், பஞ்சங்கள், ஊராட்சிமுறை, நாணயமுறை, சமுதாய வாழ்க்கை, சமயநிலை முதலியன பல்லவர் கால உண்மை வரலாற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டவை என்பதை அறிந்தேன்.'

இந்த அறிதலும் தெளிவும் 1944இல் அவர் எழுதி வெளியிட்ட 'பல்லவர் வரலாறு' நூலிலேயே ஆங்காங்கே பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. பெரியபுராணத்தைப் பற்றிய இப்புரிதல், இராசமாணிக்கனாரை அது குறித்த தொடராய்வுகளில் பிணைத்தது. பெரியபுராணத்துக்குத் தரவுக் கொடை வழங்கியுள்ள பதினொரு திருமுறைகட்கும் பெரிய புராணத்திற்கும் பல இடங்களில் வேறுபாடுகள் உண்டு; திருமுறைகளில் காணப்பெறாத பல செய்திகளைச் சேக்கிழார் விரிவாகக் கூறலும், அவற்றில் குறிப்பாகக் கூறப்பட்டவற்றைச் சேக்கிழார் பல விவரங்களோடும் கூறலும் கவனிக்க, சேக்கிழார் கூற்றுக்குத் தக்க சான்றுகள்

அவர் காலத்தில் இருந்திருந்தல் வேண்டும் என்ற எண்ணம் இவருக்கு உண்டானது. அவ்வெண்ணம் சோழர் வரலாறு எழுத விரும்பி ஆராய்ச்சி நிகழ்த்திய பொழுது உறுதிப்பட்டது.

'விஜயாலயன் மரபினரான சோழப்பேரரசர் காலத்தில் சைவ சமய வளர்ச்சி உச்சநிலையை அடைந்தது; பாடல் பெற்ற கோவில்கள் சுற்றளிகளாக மாறின; நாயன்மார்க்குக் கோவில்களிற்பூசையும் விழாவும் நடத்த ஏற்பாடுகள் நடைபெற்றன; நாயன்மார் வரலாற்று நிகழ்ச்சிகள் ஓவிய - சிற்பங்களிற் காட்டப்பட்டன. அக்கால மக்கள் நாயன்மார் பெயர்களைத் தங்கள் பிள்ளைகட்கு இட்டு வழங்கினர். இத்தகைய பல விவரங்கள் சோழர் காலத்துக் கல்வெட்டுகளிலிருந்து தெரிந்தன; மேலும் பெரியபுராணத்திற் கூறப்பட்ட சிற்றரசர் மரபினர் சேக்கிழார் காலத்தில் சிற்றரசர்களாகவே இருந்து வந்தனர் என்பதையும் கல்வெட்டுகள் மெய்ப்பிக்கின்றன. இத்தகைய பல விவரங்களைக் கொண்டு, சோழப் பெருநாட்டின் முதல் அமைச்சராக இருந்து தாம்பல வழிகளில் அறிந்த பிற செய்திகளைக் கொண்டுமே சேக்கிழார் வரலாற்றுப் பகுதிகளைத் தமது பெருநூலிற் பாடினார் என்பது விளக்கமாயிற்று' என்னும் இராசமாணிக்கனார், இவ்விளக்கத்தின் காரணமாகத் தாம் பெற்ற தரவுத் தொகுப்பை அக்காலத்திருந்த சைவ சமய அறிஞர்கள், இலக்கியப் பேராசான்கள், சமுதாயத் தலைவர்கள் முன்னிலையில் அரங்கேற்ற விழைந்தார்.

'1942 ஏப்ரல் திங்களில் தஞ்சை - மன்னார்குடியில் கோவை - பெரிய புராண விருத்தியுரை ஆசிரியர் சிவக்கவிமணி சி.கே.சுப்பிரமணிய முதலியார் அவர்கள் தலைமையிற் பேசினேன்; அதே ஆண்டு நவம்பர்த் திங்களில் சென்னை நக்கீரர் கழகத்தின் கார்காலச் சொற்பொழிவு வரிசையில் பிரம்ம சமாஜ மண்டபத்தில் நான்கு நாட்கள் தமிழ்ப் பெரியார் திரு. வி. கலியாணசுந்தரனார் அவர்கள் தலைமையிற் பேசினேன்; 1943 ஏப்ரலில் தஞ்சை - மன்னார்குடியில் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ் ஆராய்ச்சித்துறைத் தலைவர் - திரு. ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை அவர்கள் முன்னிலையிற் பேசினேன்; அதே ஆண்டு செப்டம்பர்த் திங்களில் வேலூர் - நகரப் பெருமண்டபத்தில் சைவப் பெரியார் திரு. ச. சச்சிதானந்தம் பிள்ளை அவர்கள் தலைமையில் ஐந்து நாட்கள் சொற்பொழிவாற்றினேன்; அதே ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் சேலம் - செவ்வாய்ப் பேட்டையில் நடைபெற்ற சன்மார்க்க சங்க மாநாட்டில் - மறைத்திரு மறைமலையடிகளார் தலைமையில் இரண்டு நாள் பேசினேன்; 1944 மே மாதம் பழநி - சைவ சித்தாந்த மாநாட்டில் - தமிழ் அறிஞர் - டி. எம். நாராயணசாமி பிள்ளை அவர்கள் தலைமையிற் பேசினேன். இப்பெருமக்கள் இவ்வாராய்ச்சிக்கு ஊக்கமளித்தனர்.'

ஒரு பொருளின் தலைப்பட்டு ஆராய்வதும் அந்த ஆராய்ச்சியில் பல்வேறு சிந்தனைகள் பிறப்பதும் அவற்றின் அடியொற்றிப்பதிவிய தடங்களில் பயணிப்பதும் அது போழ்து மேலும் மேலும் தரவுகள் தொகுக்கப்படுவதும் உழைப்பின் மிக்க எந்த ஓர் ஆய்வாளரின் வாழ்விலும் இயல்பாக நடக்கக்கூடியதே. இத்தகு நிலையில் ஆய்வாளர்கள் தாங்கள் தேடிப்பெற்ற தரவுச் செவ்வத்தைக் கட்டுரைகளாகவோ, நூலாகவோ வெளியிட்டுப் பதிவுசெய்வது வழக்கம். ஆனால், இராசமாணிக்கனார் பல்லவர் வரலாற்றையும் சோழர் வரலாற்றையும் ஆராய்ப்புகுந்து, அது போழ்து வெளிப்பட்ட சமயஞ் சார்ந்த தரவுகளில் தமையிழந்து, இலக்கியப் பின்புலத்தோடு அவற்றைப் பொருத்திப் பார்த்து, இலக்கியச் செய்திகள் வரலாற்றுக் களஞ்சியங்களாக விளங்குவது அறிந்து, அவற்றைத் தமிழிலும் சமயத்திலும் வல்லாராய் இருந்த அறிஞர்கள் முன்னிலையில் உரைத்துப் பார்த்துத் தெளிவுகாண விழைந்தமை தமிழ் நாட்டு இலக்கிய வரலாற்றில் அதற்கு முன் எந்த ஓர் ஆய்வாளரும் முயன்று பார்க்காத ஆய்வு அணுகுமுறையாகும். இது, இராசமாணிக்கனாரின் தன்னம்பிக்கையையும் உழைப்பின் திண்மையையும் பிறர் கருத்துக்கு மதிப்பளிக்கும் பெருந்தன்மையையும் தெள்ளிதின் புலப்படுத்துவதுடன் அவரது தன்முனைப்பின்மைக்கும் சான்றாகிறது.

தம்முடைய ஆய்வுக் கருத்துக்கள் அனைத்து அறிஞர்களாலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட நிலையில் ஊக்கம் கொண்ட இராசமாணிக்கனார், சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் எம்.ஓ.எல். பட்டத்திற்குத் தம்முடைய புதிய தரவுகளை ஆய்வுத் தொகுப்பாக்கித் தந்தார். அது போழ்து சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் ஆராய்ச்சித்துறைத் தலைவராக இருந்த திருஎஸ்.வையாபுரிப்பிள்ளை அத்தொகுப்பினை நன்கு பார்வையிட்டு உதவ, 1945 ஜனவரித் திங்களில் அவ்வாய்வேடு எம்.ஓ.எல். பட்டத்திற்காக அனுப்பப்பட்டது. அதே ஆண்டு ஜூலை மாதம் பட்டம் வழங்கப்பெற்றது.

ஆங்கிலத்தில் எழுதித் தரப்பட்ட இவ்வாய்வு நூலை சாதாரண தமிழ் மக்களும் அறிதல் வேண்டும் எனும் தம் விருப்பத்தின் காரணமாகத் தமிழில் எழுதத் தொடங்கி, ஆங்கில நூலில் சுருங்கக் கூறிய பல செய்திகளை உரிய அளவில் விரித்து, பிற்சேர்க்கையாக, அறுபத்து மூவர் ஊர் - மரபு - தொண்டு - காலம், தொண்டின் வழியிலான தொண்டர் வகைப்பாடு, அடியார் - அரசர் கால வரையறை, அடியார்தம் பெயராய்வு, அவர்தம் மரபு, நாடு, ஊர், அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தரர் செய்த சிவத்தலப் பயணக் குறிப்பு, சுந்தரர் தொகை பாடிய சூழல், இராஜராஜ ஈசுவரத்துச் சிற்பங்கள் பற்றிய விரிவான விளக்கப் பட்டியல், ஆளுடை நம்பி ஸ்ரீபுராணம் பற்றிய ஆய்வு ஆகியவற்றையும் இணைத்து, 'பெரிய புராண ஆராய்ச்சி' எனும் நூலாக 1948இல் வெளியிட்டார்.

நான்கு பதிப்புக்களைக் கண்ட இவ்வாய்வு நூல் ஆய்வுலகில் ஒரு திருப்புமுனையாக அமைந்தது. இந்நூலைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது திருவிசு, 'பெரியபுராணத்தைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி நூல்கள் சில வெளி வந்துள்ளன. அவற்றுள் அறிஞர் இராசமாணிக்கத்தின் ஆராய்ச்சியே விழுமியது - விரிந்தது - பொருள் செறிந்தது - என்று கூற என் மனம் எழுகிறது. பெரியபுராண ஆராய்ச்சி காலக் கணக்கின் மீது பெருங்கவலை செலுத்தியிருக்கிறது. காரணம், நமது நாட்டுச் சரித்திரக் காலங்கள் கருக்கொண்டுள்ளமையும், அவை இன்னும் நன்முறையில் உருக்கொள்ளாமையும் ஆகும். இந்நூலாசிரியர் கருவை உருவாக்க விண்ணும் மண்ணும் அதிரச் சூழன்று சூழன்று உழைத்த உழைப்பு அதிகம். அவர்தம் முயற்சியால் பெரியபுராணம் மீண்டுஞ் சரித்திர புராணமாய் உயிர்த்தெழுந்தது. சேக்கிழார் ஒரு பல்கலைக்கழகம் என்பது ஆசிரியரால் நிறுவப்பட்டிருக்கிறது' என்று மகிழ்ந்துரைத்துள்ளார். தமிழ்த் தென்றலின் இத்தகுதியுரை இராசமாணிக்கனாரின் உழைப்பையும் அறிவுத்திறத்தையும் உண்மை தேடும் ஆற்றலையும் உலகுக்கு உணர்த்துவதாக அமைந்துள்ளது.

தமிழ்நாட்டுச் சமய வரலாற்றில் ஒரு மைல் கல்லாகக் கருதப்படும் இராசமாணிக்கனாரின் பெரியபுராண ஆராய்ச்சி, ஓர் ஆய்வாளர் தம்முடைய ஆய்வுத் தலைப்பை எப்படியெல்லாம் அணுகமுடியும் - அணுகவேண்டும் என்பதற்கான மிக விரிவான வழிகாட்டலை வழங்குகிறது. கால எல்லை நிர்ணயிக்கப்படாத ஆய்வுகள் வரலாற்றுத் தன்மையுடையன ஆகா என்பதால் ஆய்வுப் பொருள், இலக்கியம் சார்ந்ததாக இருப்பினும், அதற்கான கால எல்லை தக்க சான்றுகளின் அடிப்படையில் நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும். பெரியபுராண ஆராய்ச்சியைப் பொருத்தமட்டில் நான்கு கால எல்லைகளை இப்பெருந்தகை வரையறுத்துக் கொள்கிறார்.

சேக்கிழார் பெருமான் பெரியபுராணத்தைப் பாடிய காலம், அவர் பெரியபுராணம் பாடுவதற்கு முதல் நூல்களாக விளங்கிய திருத்தொண்டத்தொகை, திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி ஆகியவற்றைப் பாடிய சுந்தரர், நம்பியாண்டார் நம்பி இவர்கள் காலம், இவ்விலக்கியங்களின் பாடுபொருளாக அமைந்த நாயன்மார்களின் காலம் எனும் இந்நான்கு கால அமைவுகளை நிறுவுதலைத் தம் முதல் கடமையாகக் கருதி, இக்கால நிறுவலுக்கு இலக்கியங்கள், கல்வெட்டுகள், செப்பேடுகள், கோயிற் சிற்பங்கள் ஆகியவற்றைத் துணையாகக் கொண்டுள்ளார்.

சங்க நூல்களில் நாயன்மார் ஒருவர் பெயரேனும் சுட்டப்படாமையின், அறுபத்து மூவர் காலத்தின் மேல் எல்லையாக சங்க இறுதிக் காலமாகிய கி. பி. 300ஐக் கொள்வதுடன், கீழ் எல்லையாக அந்நாயன்

மார்களை விதந்து பாடியுள்ள சுந்தரரின் காலத்தைக் கொண்டுள்ளார். சுந்தரரின் காலத்தை நிர்ணயிக்க அவர் பதிகங்களும் திருத்தொண்டத் தொகையில் அவர் குறிப்பிட்டுள்ள பல்லவ மன்னர் பற்றிய தரவுகளும் உதவியுள்ளன. சுந்தரர் பாடிய பல்லவ மன்னரை அடையாளம் காணுதலை அடுத்த நிலையாகக் கொண்டு, அதற்காகப் பல்லவக் கல்வெட்டுகளையும் செப்பேடுகளையும் ஆராய்ந்து, பல்லவர் மரபுப் பட்டியலைப் பின்பற்றி, அவற்றின் பிழிவுகளைச் சுந்தரர் பாடல் அடிகளுடன் தொடர்புபடுத்திச் சுந்தரர் பாடிய பல்லவ மன்னர் மூன்றாம் நந்திவர்மரே என்று உறுதிபடத் தெரிவிக்கும் இராசமாணிக்கனார், அம்மன்னரின் காலமான கி.பி. 840-865யே சுந்தரரின் காலமாகக் கொண்டு, அதையே நாயன்மார் காலக் கீழ் எல்லையாக நிறுவுகிறார். கி.பி. 300க்கும் கி.பி. 865க்கும் இடைப்பட்டு வாழ்ந்த நாயன்மார்களே சுந்தரரின் திருத்தொண்டத் தொகையில் இடம்பெற்றுள்ளனர் என்பது உறுதியான நிலையில் சேக்கிழாரின் காலத்தைக் கணித்தல் கடமையாகிறது.

பெரியபுராணத்தில் சேக்கிழார் தம் காலத்து மன்னரின் பெயரைக் குலோத்துங்கர் எனக் குறிப்பதால், அவர், குலோத்துங்கர் என்ற சோழ மன்னர் காலத்தில் வாழ்ந்தவர் என்பதில் அறிஞர்களுக்குள் கருத்து மாறுபாடு இல்லை. சோழர் வரலாற்றில் மூன்று குலோத்துங்கர்கள் இருந்தனர். முதற் குலோத்துங்கர் கி.பி. 1070 - கி.பி. 1120வரை அரசாண்டவர். இரண்டாம் குலோத்துங்கர் கி.பி. 1133 - 1150வரை ஆட்சியிலிருந்தார். மூன்றாம் குலோத்துங்கர் கி.பி. 1178இல் அரியணை ஏறி கி.பி. 1218வரை ஆட்சி நடத்தியவர். இம்மூவரும் சேக்கிழார் குறிப்பிடும் குலோத்துங்கர், 'அநபாயன்' எனும் பட்டப் பெயரை உடையவர்.

பெரியபுராணத்தில் இப்பெயர் பத்து இடங்களில் இடம்பெற்றுள்ளது. இப்பெயரை உடையவராகக் கல்வெட்டுகளில் சுட்டப்படும் குலோத்துங்கர் இரண்டாம் குலோத்துங்கரே. மூன்றாம் குலோத்துங்கருக்கு இவ்விருதுப்பெயர் இருந்தமைக்குக் கல்வெட்டுச் சான்றேதும் கிடைத்திலது. பெரியபுராணம் போலவே மூவருலாவிலும் இரண்டாம் குலோத்துங்கர், 'அநபாயன்' எனும் பெயரால் மூன்றிடங்களில் விளிக்கப்பட்டிருப்பதைச் சுட்டிக் காட்டும் இராசமாணிக்கனார், இந்த ஒரு சான்றுடன் நிறைவு கொள்ளாமல், 'மூன்றாம் குலோத்துங்கரே சேக்கிழார் கால வேந்தர்' என்று உரைத்திருந்தார் கூற்றிற்கான காரணங்களை விரிவாக ஆராய்ந்து ஒவ்வொன்றாகத் தக்க சான்றுகளின் அடிப்படையில் அவற்றை மறுத்திருக்கிறார்.

'அநபாயன்' இரண்டாம் குலோத்துங்கரே என்பதை மேலும் உறுதிபட நிறுவுவதற்காக, அநபாயன் பற்றிய இலக்கிய, கல்வெட்டுச் செய்திகளை ஒவ்வொன்றாக ஒப்பிட்டுக் காட்டி, ஏறத்தாழ ஆறு நிலைகளில் தம் முடிவு சரியானதே என்பதைத் தெளிவுபட நிறுத்தியுள்ளார்.

ஒரு கருத்துருவை நிலைப்படுத்த, அதுபற்றிய பிறர்தம் மாற்றுக் கருத்துக்களைச் சான்றுகளுடன் மறுப்பதோடு நில்லாது, அக்கருத்தைத் தழுவி நிற்க வல்ல அனைத்துத் தரவுகளையும் தேடித் திரட்டிப் படிப்பார் முன் நிறுத்தி, உண்மை வலிமையானது என்பதை மெய்ப்பிக்கும் இவ்வாய்வு அணுகுமுறை இவ்வறிஞரின் தனித்தன்மையாக முகிழ்த்துள்ளது.

சேக்கிழார், சுந்தரர், நாயன்மார் காலங்களை நிறுவிய நிலையில் திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி வழங்கிய நம்பியாண்டார் நம்பியின் காலத்தை நிர்ணயிப்பது இராசமாணிக்கனாருக்கு எளிதான செயலாக அமைந்துவிட்டமையைப் பெரியபுராண ஆராய்ச்சி படிப்பார் உணர முடியும். நாயன்மார் கால மேல், கீழ் எல்லைகளைச் சுட்டியதோடு நிறைவடையாது, அவர்களை அப்பர் - சம்பந்தருக்கு முற்பட்டவர்கள், அப்பர் - சம்பந்தர் காலத்தவர்கள், அப்பர் - சுந்தரர் காலத்திற்கு இடைப்பட்டவர்கள், சுந்தரர் காலத்தவர்கள் என நான்கு பெரும் காலப் பிரிவுகளில் இலக்கிய, கல்வெட்டுச் சான்றுகளின் அடிப்படையில் அடக்கியிருக்கும் முறை அந்நாயன்மார்தம் வாழ்வியலையும் அதை இயக்கி நின்ற அப்போதைய சமுதாயப் பின்புலத்தையும் புரிந்து கொள்ளப் பேருதவி புரிவதை இங்குக் குறிப்பிட்டாகவேண்டும்.

பெரியபுராணம் இலக்கிய வடிவம் கொண்ட வரலாற்று நூலே என்பதை நிறுவப் பல்வேறு விதமான முதன்மைச் சான்றுகள் இராசமாணிக்கனாருக்கு உதவியுள்ளன. திருமுறைகள், கல்வெட்டுகளில் கண்ட நூல்கள், பல்லவர் - சோழர் காலத்துத் தமிழ் நூல்கள், மத்த விலாசம், அவந்திசுந்தரி கதா முதலிய வடமொழி நூல்கள், சமண, பௌத்த சமய நூல்கள், ஓவியங்கள், சிற்பங்கள், கல்வெட்டுகள், செவிவழிச் செய்திகள் இவை அனைத்தும் முனைப்புடன் ஆராயப்பட்டுள்ளமை, ஓர் ஆய்வாளர் எத்தகு தேடல் உணர்வும் முயற்சியும் பரந்து பட்ட அறிவுத் தளமும் உடையவராய் இருத்தல்வேண்டும் என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

இம்முதன்மைச் சான்றுகளின் விரிவான ஆய்வு பெரியபுராணத்திற்கும் அவற்றிற்கும் இடையிலான மூவகை வேறுபாடுகளை புலப்படுத்தின. முன்னோர் குறிப்பாகக் கூறியவற்றைத் தெளிவாக விளக்கல், அவர்கள் குறியாத பல புதிய செய்திகளைத் தருதல், அவர்கள் குறித்த சிலவற்றை மாற்றி வழங்கல் எனும் இம்மூவகை வேறுபாடுகளே சேக்கிழாரை, 'இலக்கிய ஆசிரியர்' என்னும் நிலையினின்று, 'வரலாற்றாசிரியர்' எனும் நிலைக்கு உயர்த்துவதாகக் கூறும் இராசமாணிக்கனார், இவ்வேறுபாடுகளுக்கான காரணங்களைக் கண்டறியவும் முயன்று, குறிப்பிடத்தக்க வெற்றி பெற்றுள்ளமையை அவருடைய விளக்கங்களால் அறியமுடிகிறது.

சேக்கிழார் தமக்குக் கிடைத்த முதல் நூல்களுடன் நிறைவு கொள்ளவில்லை. அவற்றில் கிடைத்த குறிப்புகள் நாயன்மார் வரலாறுகளை நிறைவுறச் சொல்லப் போதுமானவை அல்ல எனக் கருதியதால் அப்பெருமான், நாயன்மார் வரலாற்றோடு தொடர்புடைய இடங்களை நேரில் சென்று ஆராய்ந்தார். அது போழ்து அவர் பார்வைக்குக் கிடைத்த சிற்பங்கள், ஓவியக் காட்சிகள், கல்வெட்டுகள், கேட்டறிந்த வழங்கு கதைகள் ஆகியன முதல் நூல்களில் தென்பட்ட இடைவெளிகளை நிறைவு செய்ய, குறைகளைக் களைய அவருக்கு உதவின. கள ஆய்வுத் தரவுகளை முதன்மைப்படுத்தி, முதல் நூல் செய்திகளுடன் அவற்றை ஒருங்கிணைத்துத் தம் பெரியபுராணத்தை அவர் உருவாக்கிய தால்தான் இத்தகு வேறுபாடுகள் இடம்பெற்றன என்பதை இராசமாணிக்கனார் நிறுவும்போது படிப்பார்க்குச் சேக்கிழார் ஒரு வரலாற்று அறிஞரே என்ற தெளிவேற்படுகிறது.

இத்தெளிவை உண்டாக்க, சேக்கிழார் சென்ற வழியெல்லாம் இராசமாணிக்கனார் சென்றுள்ளார் என்பதும் நாயன்மார் வரலாற்றோடு தொடர்புடைய சிற்பங்கள், ஓவியங்கள், கல்வெட்டுகள் இவையனைத்தையும் இவரும் தீர ஆராய்ந்திருக்கிறார் என்பதும் கூறாமலே விளங்கும். உழைப்பு, பல்சுலைப்புலமை, முனைப்பான தேடல், கருத்துக் களை ஒருங்கிணைக்கும் ஆற்றல், ஒப்புநோக்கி உண்மையறியும் தெளிவு ஆகியன இராசமாணிக்கனாரிடம் நிறைவுறக் குடியிருந்தமைக்குப் 'பெரியபுராண ஆராய்ச்சி' மிகச் சரியான சான்றாய் அமைந்துள்ளது.

சமய இலக்கியமான பெரியபுராணத்தை வரலாற்றுச் செய்திகள் அடங்கிய நூலாகவும், அதை உருவாக்கிய சேக்கிழார் பெருமானைத் தமிழ்நாடு முழுவதும் பயணித்துக் கள ஆய்வுகள் செய்து தரவுகள் தொகுத்த வரலாற்றறிஞராகவும் தம்முடைய சுடின உழைப்பால் நிறுவ முடிந்த இராசமாணிக்கனாரின் முன், இவ்வாய்வுகளின் வழி குவிந்து கிடந்த ஏராளமான சமயஞ் சார்ந்த வரலாற்றுச் செய்திகள், அடுத்த தடத்தில் அவர் பயணிக்குமாறு செய்தன. தொன்று தொட்டு வழக்கிலிருந்து வரும் சைவ சமயத்தின் வளர்ச்சி நிலைகள் அவர் கருத்தைக் கவர்ந்தன. தென்னிந்தியாவில் சைவ சமயம் வளர்ந்த வரலாற்றை அவர் காலம்வரை யாரும் தொடரொழுங்குடன் ஆராய்ந்திராத நிலையில், கி.பி. 300இல் இருந்து கி.பி. 1300வரையிலான சைவ சமய வளர்ச்சி அவர் ஆய்வுப் பொருளானது.

தென்னிந்தியாவில் காஞ்சிப் பல்லவர் காலத்தும் பிற்காலச் சோழப் பேரரசர் காலத்தும் உண்டான சைவ சமய வளர்ச்சியைத் தொடராகத் தொகுக்க வாய்ப்பாகத் தம் ஆய்வுப்புலத்தை, பல்லவர்க்கு முற்பட்ட சைவ சமயம், பல்லவர் காலத்துச் சைவ சமயம், சோழர்

காலத்துச் சைவ சமயம் எனும் மூன்று பெரும் தலைப்புகளின் கீழ் வரையறுத்துக்கொண்ட இவ்வறிஞர், கருத்துத் திரட்டலின்போது சைவத்துடன் நின்றுவிடாமல் அக்காலத்தே தமிழ்நாட்டில் மக்களால் பின்பற்றப்பட்ட பிற சமயங்களான வைணவம், சமணம், பௌத்தம் ஆகியன சார்ந்த செய்திகளையும் வேண்டுமளவு கொண்டு தம் ஆய்விற்குப் பயன்படுத்தியுள்ளார். சமயம் சார்ந்த இலக்கியமான பெரிய புராணத்தை ஆய்வுசெய்த போது இலக்கியச் செய்திகளை முதன்மைப் படுத்தி அவை வரலாற்றுத் தரவுகள் என நிறுவக் கல்வெட்டுகளைத் துணை கொண்ட பேராசிரியர், சைவ சமய வளர்ச்சிக்கான ஆய்வின் போது கல்வெட்டுகளையும் செப்பேடுகளையும் முதன்மைப்படுத்தி இலக்கியத் தரவுகளை அவற்றிற்கான பின்புலமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டுள்ளமை கருப்பொருளுக்கேற்ப மூலங்களை முதன்மைப் படுத்தும் அவரது ஆய்வுத்திறம் காட்டுகிறது.

பெரியபுராண ஆராய்ச்சியின்போது அப்புராணத்துடன் தொடர்புடைய நாயன்மார்களின் ஊர்கள், அப்பர் - சம்பந்தர் - சுந்தரர் இவர்கள் பயணப்பட்ட ஊர்கள் ஆகியவற்றைக் கண்டு ஆய்வு செய் தமை போதுமானதாக அமைந்தது. ஆனால், சைவ சமய வளர்ச்சியை உரியவாறு படம்பிடிக்கத் தமிழ்நாடு முழுவதும் இவர் பயணப்பட வேண்டியிருந்தது. தமிழ்நாடு தவிர்ந்த தென்னிந்தியாவின் பிற மாநிலங்களிலும் முக்கியமான ஊர்களைத் தம் ஆய்விற்காகப் பார்வையிட்டுள்ளமையை நூலில் ஆங்காங்கே குறிப்பாகச் சொல்லியிருக்கிறார். பயண வசதிகள் மிகக் குறைந்திருந்த அந்தக் காலகட்டத்தில் (1940-1950) ஆய்வுக்காகத் தமிழ்நாட்டின் பல்வேறு மாவட்டங்களுக்கும் பயணப் பட்டு, பேருந்து வசதியற்ற பல சின்னஞ்சிறு ஊர்களுக்கு மாட்டு வண்டியிலும் நண்பர்களுடன் அவர்தம் சைக்கிளிலும் சென்று அங்குள்ள கோயில்களை, கல்வெட்டுகளை, சிற்பங்களை ஆராய்ந்து சைவ சமய வளர்ச்சிக்கான சான்றுகளைத் திரட்டியிருக்கும் இப்பேராசிரியரின் பத்தாண்டுக் கால உழைப்புக் கருத்தத்தக்கது.

முதல் நூலாகவோ, வழிகாட்டு நூலாகவோ எதுவுமற்ற நிலையில் தம்முடைய உழைப்பையே முதலாக்கிக் கள ஆய்வையே முற்றிலுமாய் நம்பி, கோயில்களை வரலாற்றுக் களங்கள் எனக் கொண்டு கல்வெட்டுகளின் வெளிச்சத்தில் ஒரு நாட்டின் சமய வரலாற்றைத் தேடிப் பெற்ற முதல் ஆய்வாளராக இராசமாணிக்கனாரைக் குறிப்பிடலாம். கல்வெட்டுகளைப் படிப்பதும் அவற்றிலிருந்து செய்தி திரட்டுவதும் எத்துணை சுடினமான செயல் என்பதைக் கல்வெட்டுகளைப் பற்றிய அடிப்படைத் தெளிவுடைய அனைவரும் அறிவர். திருப்பணிகளால் சிதைக்கப்பட்டும் காலத்தின் கைகளில் உருக்குலைந்தும் சுண்ண,

வண்ணப்பூச்சுக்களால் மழுங்கடிக்கப்பட்டும் காணப்படும் கல்வெட்டுகளைத் தொடரொழுங்குடன் படிப்பது அரும்பணி.

இவர் ஆய்வு செய்த காலத்தில் இந்தியக் கல்வெட்டாய்வுத் துறை மிகச் சில கல்வெட்டுத் தொகுதிகளையே பாடங்களுடன் வெளியிட்டிருந்தது. 1937வரையிலான கல்வெட்டுச் சுருக்கத் தொகுதிகளே இவர் பார்வைக்குக் கிடைத்துள்ளன. கிடைத்தவற்றையெல்லாம் முழுமையுறப் பயன்படுத்திக்கொண்ட இப்பெருந்தகை, தம் ஆய்வுடன் தொடர்புடைய பெரும்பாலான கல்வெட்டுகளை, அவையிருந்த கோயில்களுக்கே சென்று படித்தறிந்தமையை, 'சைவ சமய வளர்ச்சி' என்னும் நூலின் குறிப்பு விளக்கப்பகுதியில் தாம் அக்கோயில்களுக்குச் சென்ற நாள்களையும் குறிப்பிட்டுப் பதிவு செய்துள்ளார்.

பல்லவர்க்கு முற்பட்ட சைவ சமயத்தின் நிலையைச் சங்க இலக்கியங்கள், காப்பியங்கள், இதிகாசங்கள், தொல்காப்பியம், சிந்துவெளி அகழ்வாய்வுச் செய்திகள் இவற்றின் அடிப்படையில் தொகுத்துத் தரும் இப்பெருந்தகை, பல்லவர் காலச் சைவ சமய வளர்ச்சியை விளக்க, அதை இரண்டு தலைப்புக்களின் கீழ்க் கையாண்டுள்ளார். பல்லவர் ஆட்சிக் காலத்தை முற்காலப் பல்லவர் காலம், பிற்காலப் பல்லவர் காலம் என அவர் பகுத்துக் கொண்டிருப்பது மிகச் சரியே. 'முற்காலப் பல்லவர் காலத்தில் (கி.பி. 300 - 600) பல்லவர், களப்பிரர், சோழர், கதம்பர், கங்கர், சாளுக்கியர் போர்கள் நடைபெற்றன. பல்லவரிடமிருந்து காஞ்சி அடிக்கடி கைமாறியது. சோழ, பாண்டிய நாடுகள் உரிமை இழந்தன. உரிமைப் போராட்டங்கள் நடைபெற்றன.

இக்காலத்தில் பௌத்த - சமண சமயங்கள் களப்பிரரால் மிக்க செல்வாக்குப் பெற்றன. வைதிகப் பிராமணரால் வேதங்களும் புராணக் கதைகளும் தமிழ்நாட்டில் பரவின. வடநாட்டுப் பாகவத மதம் தமிழகத்திற் பரவியது. கோச்செங்கணான் பல சிவன் கோயில்களைக் கட்டினான். ஐயடிகள் காடவர்கோன் தில்லைச் சிற்றம்பலத்தைப் பொன் வேய்ந்தார். புகழ்ச்சோழர், கூற்றுவநாயனார் போன்ற அரசர்கள் சிவன் கோவில்களை ஆதரித்தனர். மூர்த்தியாரால் பாண்டிய நாட்டில் சைவம் தழைத்தது.

ஐயடிகள், காரைக்கால் அம்மையார், நக்கீரதேவர், கபிலதேவர், பரணதேவர், கல்லாதேவர் என்ற அடியார்களின் பாடல்கள் ஏறத்தாழ 70 சிவன் கோவில்களைக் குறித்துள்ளன. பல கோவில்களில் விழாக்கள் நடைபெற்றன; திருமேனிகள் ஊர்வலமாக எடுத்துச் செல்லப்பட்டன. கோவிலில் பண்ணுடைய தோத்திரப் பாடல்கள் பாடப்பட்டன. பிராமணர், ஆதிசைவர் முதலிய எல்லா வகுப்பினரும் சிவனடியாராக

இருந்தனர். பக்தி ஒன்றுக்கே மதிப்புத் தரப்பட்டது' எனும் ஆய்வு முடிவுகள் இவ்வியலின் பிழிவாகத் தரப்பட்டுள்ளன.

முதலாம் மகேந்திரவர்மரோடு தொடங்கும் பிற்காலப் பல்லவர் காலத்தில்தான் சைவ சமயம் சார்ந்த கல்வெட்டுகள் கிடைக்கத் தொடங்குகின்றன. இராஜசிம்மர் காலத்தில் அவை எண்ணிக்கையில் பெருகிச் சைவம் தமிழ்நாட்டில் வேரூன்றுவதை விளக்குகின்றன. கோயில்களும் சிற்பங்களும் எண்ணிக்கையில் மிகும் காலமும் இதுவே. இவற்றைத் தகவறப் பயன்படுத்திக் கொண்டுள்ள இராசமாணிக்கனார் இக்கால இலக்கியங்களையும் ஆழ், அசல ஆய்ந்து செறிவான வரலாற்றுச் செய்திகளை முன்வைக்கிறார். நூலில் பிற்காலப் பல்லவர் காலம் பேசும் இப்பகுதி இரண்டு இயல்களாக அமைந்துள்ளது.

'தனிப்பட்ட அரசர் எச்சமயத்தவராயினும், அரசாங்க சமயம் வைச சமயமாக இருந்தது. நந்தி முத்திரை, கட்டுவாங்கக்கொடி, நந்தி முத்திரையிட்ட நாணயங்கள் என்பன இவ்வண்மைக்குச் சான்றாகும். பல்லவர்கள் பாறைகளைக் குடைந்து கோவில்களை அமைத்தனர்; சிறிய குன்றுகளைக் கோவில்களாக மாற்றினார்கள்; பாறைகளை அடுக்கிக் கோவில்கள் கட்டினார்கள். பல்லவ அரசர் பலர் சைவராக இருந்தமையாலும் நாயன்மார் இக்காலத்தில் வாழ்ந்தமையாலும் தமிழ்நாட்டில் சைவ சமயம் நன்கு பரவியது.

அரசர் - அரச மாதேவியர் - பொதுமக்கள் கோவில்குட்புப் பல அறங்கள் செய்தனர். அவற்றுள் பாடல் பெற்ற கோவில்களும் அடங்கும். இசை, நடனக் கலைகளை வளர்க்க, கோவில்களில் கூத்திகள் இருந்தனர். அவர்கள் கூத்திகள், அடிகள்மார், மாணிக்கத்தார் எனப் பெயர் பெற்றனர்' எனும் வரலாற்று உண்மைகளை பிற்காலப் பல்லவர் காலப் பிரிவின் முதல் இயல் முதன்மைப்படுத்துகிறது. இரண்டாம் இயல், பல்லவர் காலச் சிவத்தலங்கள், இக்கால நாயன்மார்கள், அவர் தம் சமயத் தொண்டு, இக்காலத்து நிகழ்ந்த சமயப் போராட்டங்கள், பிற சமயங்களின் நிலைகள், கோயில்களின் வளர்ச்சி, அவற்றின் வகைகள், அவற்றில் வழிபடப்பட்ட தெய்வ உருவங்கள், விழாக்கள், சமய நெறிமுறைகள், சமயக் கொள்கைகள் என அனைத்தும் கொண்டு விரிந்துள்ளது.

'நாயன்மார் வீட்டுப் பெண்மணிகள் சைவத்தில் மிக்க பற்றுக் கொண்டனர்; தம் கணவருடன் சமய வளர்ச்சிக்காக ஒத்துழைத்தனர். அக்காலப் பெண்கள் அம்மாளை முதலிய பலவகை விளையாட்டுக்களிலும் சிவன் சிறப்பியல்புகளைக் குறிக்கும் பாக்களைப் பாடினர். திலகவதியார், மங்கையர்க்கரசியார், காரைக்கால் அம்மையார் முதலியோர் பக்தி குறிப்பிடத்தக்கது' என இக்காலப் பெண்கள்தம் சமய

அறிவும் இவ்வியலில் நன்கு விளக்கப்பட்டுள்ளது. நாயன்மார் பாடல்கள் மக்கள் உள்ளங்களைக் கவர்ந்து அவர்களைச் சைவத்தின்பால் ஈர்த்தமையையும் சைவம் நன்னெறியில் வளரத் தொடங்கிய வரலாற்றினையும் இவ்வியலில் தெளிவான சான்றுகளின் அடிப்படையில் இராசமாணிக்கனார் விளக்கியுள்ளார்.

சோழர் காலத்தில் கோயில்களின் எண்ணிக்கை பன்மடங்காகியது. முதலாம் ஆதித்தரில் தொடங்கி மூன்றாம் இராஜராஜர் காலம் வரை விஜயாலய மரபில் வந்த அனைத்துச் சோழ மன்னர்களும் கோயில் கட்டும் திருப்பணிக்குத் துணையிருந்தனர். கோயில்கள் பெருகியதால் அவற்றில் பதிவான கல்வெட்டுகளின் எண்ணிக்கையும் பல்லாயிரக்கணக்கில் அமைந்தது. இக்கல்வெட்டுகளின் வழிகிடைத்த சைவ சமயம் தொடர்பான வரலாற்றுச் செய்திகளின் திரட்சியையும் செறிவையும் பன்முகத் தன்மையையும் உணர்ந்த இராசமாணிக்கனார், இக்காலச் சமய வளர்ச்சியை முறையாகப் புலப்படுத்த நான்கு தலைப்புகளைத் தேர்ந்துள்ளார்.

கோயில்கள் தொடர்பான பொதுச் செய்திகள் அனைத்தையும் சோழர் கால இந்தியாவில் சமய நிலை, சோழர் சமய நிலை, அரசர் - அரசமாதேவியர் திருப்பணிகள், சிற்றரசர் திருப்பணிகள், அலுவலர் - குடிகள் திருப்பணிகள், கோவில்களின் வளர்ச்சி, கோவிலாட்சி, எளிய கோவில்கள் கவனிக்கப்பட்ட முறை எனும் உள்தலைப்புகளில் பொதிய வைத்துச் சோழர் காலச் சைவ சமயமாய்க் காட்டியுள்ளார்.

சிற்பங்களின் வழி சமயம் வளர்க்கப்பட்ட முறையை ஆசமங்கள், சிற்ப நூல்கள் பின்னணியில் பல்வேறு கோயில்களை முன்னிறுத்தி, 'கோவில்கள் - மடங்கள்: சமய நிகழ்ச்சி' எனும் தலைப்பின் கீழ் விளிவாக விளக்கும் இவர் தாராசுரத்திலுள்ள இராஜராஜேசுவரத்தின் நாயன்மார் சிற்பங்களையும் குறித்துள்ளார். சைவ சமய ஊற்றுக்களாய் விளங்கிய இந்நாயன்மார்கள் வரலாறு அக்காலச் சமுதாயத்தில் எங்ஙனம் போற்றப்பட்டது என்பதை அப்பெருமக்களின் படிமங்கள் சமுதாயத்தின் பல தளங்களைச் சேர்ந்த மக்களாலும் தமிழ்நாடெங்கிலுமான கோயில்களில் எழுந்தருளுவிக்கப்பட்டிருந்த நிலைகளையும் அப்படி மங்களுக்கு வழிபாடு நிகழ்த்த அவர்களால் அளிக்கப்பட்டிருந்த கொடைகளையும் சுட்டிக்காட்டி விளக்கியுள்ளார். நாற்பத்தைந்திற்கும் மேற்பட்ட ஊர்க் கோயில்களில் நாயன்மார் திருமேனிகள் விளங்கிய மையைக் கல்வெட்டுச் சான்றுகளின் மூலம் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

ஆடல், பாடல், திருமுறைகள் ஓதல் எனக் கலை சார்ந்த வழிபாடு இக்காலத்தில் முதன்மை நிலை பெற்றமையையும் இச்சிறப்பான மாற்றத்திற்குச் சோழப் பேரரசும் சமுதாயமும் துணைநின்ற பாங்கையும்

இராசமாணிக்கனாரின், 'சைவ சமய வளர்ச்சி' நன்கு பதிவுசெய்துள்ளது. பல்லவர் காலத்திலேயே கோயில் வழிபாட்டு முறையில் திருமுறை ஓதல் சிறப்பிடம் பெற்றிருந்தமையைச் சுட்டும் பேராசிரியர், சோழர் காலத்தில் திருமுறைகளின் செல்வாக்கு உச்சத்தை அடைந்திருந்தமையைப் பல்வேறு சான்றுகள் பெய்து நிறுவுகிறார்.

தஞ்சாவூரில் தாம் எடுப்பித்த திருக்கற்றளியான இராஜராஜீசுவரத்தில் திருப்பதிகம் விண்ணப்பிக்க நாற்பத்தெட்டுப் பிடாரர்களை முதலாம் இராஜராஜர் பணியமர்த்தியிருந்தமையையும் திருப்பதிகங்களைத் தேவரடியார், பிடாரர், தளியிலார், தளிச்சேரிப் பெண்டுகள், பதியிலார், பாணர், காந்தர்வர் எனப் பல்வகைத் தொழில்சார் கலைஞர்கள் பாடியமையையும், இப்பதிக ஓதலுக்குப் பல்வேறு இசைக்கருவிகள் இசைக்கப்பட்டமையையும் கல்வெட்டுச் சான்றுகள் வழி காட்டும் இவர், மூவர் திருமுறைகளையும் நரலோகவீரன் என்பார் செப்பேடுகளில் எழுதச் செய்திருந்தமையையும் குறிப்பிட்டுள்ளார். திருமுறைகளின் இந்நிகரற்ற செல்வாக்கிற்கு அவை தொகுக்கப்பட்டமையும் பின்னாளில் அவற்றை அடிப்படையாய்க் கொண்டு பெரியபுராணம் செய்யப்பட்டமையும் தான் காரணங்களாக அமைந்தன என்று உறுதிபடக் கூறும் இவர், கோயில்களில் படித்து விளக்கப்பட்ட அக்காலச் சமய நூல்களையும் கல்வெட்டுத் தரவுகளின் வழி கண்டறிந்து இவ்வியலில் அடையாளப்படுத்திச் சோழர் காலமே சைவ சமய வளர்ச்சியின் உச்சம் கண்ட காலம் என்று நிறுவினார்.

மூன்றாம் இயலில், சமயம் வளர்க்கும் நிறுவனங்களாகச் சோழர் காலத்தில் தோன்றி, விளங்கி, பல்கிப் பெருகிய திருமடங்கள் பற்றியும் குகைகள் பற்றியும் பகுப்பாய்வு முறையில் பல செய்திகளைத் தொகுத்துத் தந்துள்ள இப்பெருந்தகை, இம்மடங்களின் பணிகளையும் இவற்றின் வரலாற்றையும் திறம்படக் கூறியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

குகைகளைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, 'இக்குகைகள் பெரும்பாலும் சிவன் கோவில்களுக்குள் கட்டப்பட்டவை; பாதுகாப்பு மிக்கவை; திருமுறைகளில் வல்ல சைவத் துறவிகளைத் தலைவர்களாகப் பெற்றவை. திருச்சிற்றம்பலமுடைய முதலியார், தவசி - தம்பிரான் தோழர், புலிவேந்தர், இருதயதேவர் என்ற பெயர்களைக் கொண்ட துறவிகள் சில குகைகட்குத் தலைவர்களாக இருந்தார்கள். சீகாழியில் இருந்த குகையில் முதலியார் - திருவையாறுடையார் என்பவர் இருந்தார். அவருடைய சீடர்கள் திருமுறைகளைப் பண்ணுடன் பாடுவதில் சமர்த்தர்; அவர்கள் திருவிடைவாய்க் கோவிற் குகையில் திருமுறைகளை ஓதினார்கள். சில குகைகளில் தவசிகள், ஆண்டார்கள், யாத்ரிகர் என்பவர் உண்பிக்கப்பட்டனர்' என்றுரைக்கும் இராசமாணிக்கனார், அக்காலத்து நிகழ்ந்த குகையிடிக்கலகத்தையும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நான்காம் இயல், 'சோழர் காலச் சைவ இலக்கியம்' எனும் தலைப்பில் அமைந்துள்ளது. இதில், 'சைவத் திருமுறைகள் பன்னிரண்டில், அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர் பாடிய முதல் எட்டுத் திருமுறைகளும் 10 ஆம் திருமுறையாகிய திருமந்திரமும் பல்லவர் காலத்தவை. 11 ஆம் திருமுறையில் உள்ள காரைக்கால் அம்மையார், ஐயடிகள், சேரமான்பெருமான், நக்கீரதேவர், பரணதேவர், கல்லாட தேவர், கபில தேவர் ஆகியோர் இயற்றிய பாடல்களும் பல்லவர் காலத்தவை. அவை நீங்கலாகவுள்ள 11 ஆம் திருமுறைப் பாடல்களும் 9 ஆம் திருமுறையும் சேக்கிழார் இயற்றிய பெரிய புராணமாகிய 12 ஆம் திருமுறையும் சோழர் காலத்திற் செய்யப்பட்ட திருமுறைகளாகும்' என்றுரைக்கும் இவர், அவ்விலக்கியங்களின் ஆசிரியர்களைப் பற்றியும் உள்ளீடு பற்றியும் விரிவுபடக் குறிப்பிட்டுள்ளார். தக்கயாகப் பரணி, கல்லாடம் ஆகிய நூல்களையும் திருவுந்தியார், திருக்களிற்றுப்படியார், சிவஞானபோதம், சிவஞானசித்தியார் முதலிய பதினான்கு சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்களையும் இவ்வியலில் ஆராய்ந்து, சோழர் காலத்தில் நேர்ந்த சைவ சமய வளர்ச்சியின் ஏற்றமே இச்சாத்திரங்கள் எண்ணிற்று தோன்றக் காரணம் என்றுரைத்துள்ளார்.

மிக விரிவான முறையில் ஆராய்ந்து முதன்முறையாக அழுத்தமான சான்றுகளின் அடிப்படையில் ஒரு சமயத்தின் கால நிரலான வளர்ச்சியை வடிவப்படுத்தியிருக்கும் பேராசிரியர், அச்சமயத்தின் உள் எீடான சைவ சித்தாந்தத்தின் வளர்ச்சியையும் சைவ இலக்கியக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் தெளிய விளக்கியுள்ளார். நூலின் முத்தாய்ப்பாகச் சைவரது சமுதாய வாழ்க்கையும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இந்த வாழ்க்கைப் படப்பிடிப்பிற்குப் பெருமளவிற்குப் பெரிய புராணமும் ஓரளவிற்குப் பிற திருமுறைகளும் உதவியுள்ளன. கல்வெட்டுச் செய்திகளையும் தேவைக்கேற்ப பயன்படுத்திக் கொண்டுள்ளமை, இலக்கியமும் கல்வெட்டும் இணைய நடக்கும் தன்மையன எனும் அவர் நம்பிக்கையைப் புலப்படுத்துமாறு உள்ளது.

இராசமாணிக்கனாரின் பெரியபுராண ஆராய்ச்சியும் சைவ சமய வளர்ச்சியும் ஆராய்ச்சி உலகில் அவருக்குச் சிறந்ததோர் இடத்தைப் பெற்றுத்தந்தன. 'இராசமாணிக்கனார் தமது பெரியபுராணம் பற்றிய ஆய்வு நூலில் சேக்கிழாரை முற்றிலும் புதியதொரு கோணத்தில் வரலாற்றறிஞராய்க் காட்டியுள்ளார்' என்று கல்வெட்டறிஞர் வேங்கட சுப்பையரும், 'வரலாற்று ஆராய்ச்சியில் இராசமாணிக்கனாருடைய சாதனை மிகவும் போற்றத்தக்கதாகும். சேக்கிழாரைப் பற்றிய அவரது வரலாற்றுச் சித்திரம் அவரது புலமைக்கும், ஆராய்ச்சித் திறனுக்கும், தென்னிந்திய வரலாற்றிலும் கல்வெட்டுத் துறையிலும் அவருக்கு இருக்கும் விரிந்த அறிவுக்கும் சிறந்த சான்றாக விளங்குகின்றது' என்று

எஸ்.வையாபுரிப்பிள்ளையும், 'காலத்தை வென்று வாழும் சேக்கிழாரின் பெரியபுராணத்திற்கு வரலாற்றுப் பின்னணியைத் தந்த முதல் ஆராய்ச்சியாளர் இராசமாணிக்கம். இவர் ஆராய்ச்சி சேக்கிழார் நூலுக்கு ஒருவிதப் புத்துயிர் அளித்தது என்று கூறல் மிகையாகாது' என்று திரு.வி. கலியாணசுந்தரனாரும் இவ்வாராய்ச்சியாளரின் பங்களிப்பைப் பாராட்டிக் கருத்துரைத்துள்ளனர்.

இப்பெரியாரின் உழைப்பில் விளைந்த சைவ சமய வளர்ச்சி எனும் நூலை ஆய்வுக் கண்ணோட்டத்தில் நோக்கித் தம் கருத்துக்களைப் பெய்துள்ள பேராசிரியர் தி.லீலாவதி, 'முப்பது ஆண்டுகட்கு முன்னர் கருவி நூல்கள் அருகிக் கிடைத்த நிலையிலும், களஆய்வு என்பது அறிவியல் நோக்குடன் மேற்கொள்வது கடினமான செயல் என்று கருதப்பட்ட காலச் சூழலிலும், டாக்டர் அவர்கள் நேரடியாக ஆய்வுக் களங்களை மேற்பார்வையிட்டு, கல்வெட்டுகளைப் படியெடுத்து ஆதாரங்கள் திரட்டிய தன்மையினை நோக்கும்போது, உண்மையாய்வு, மலர்ப் பாதையன்று என உணர்ந்து வியக்கின்றோம். கிடைத்த சான்றுகளை அவர்கள் வகை, தொகைப்படுத்தி முடிவுகள் கண்டுள்ள ஆய்வுப் போக்குச் சிறந்த ஆய்வு நெறியின் வெளிப்பாடாகிறது. இன்றைய ஆய்வேடுகளுக்கு முன் வழிகாட்டியாய் நிலவுகிறது என்ற உண்மையையும் மறுக்க இயலாது. பட்டினத்துப் பிள்ளையார்,

“ . . . . . நின்
தம்பெயர் எழுதிய வரிநெடும் புத்தகத்
தென்னையும் எழுத வேண்டுவன் ”

எனக் கோயில் நான்மணிமாலையில் இறைஞ்சி நின்றார். இராசமாணிக்கனார் அவர்கள் தம் ஆய்வுப் பெருநூலினை அறிவு உலகத்திற்கு வழங்கியதன் வாயிலாக, வரலாற்று உலகில் நிலைத்த இடத்தினை 'இறைஞ்சாமலே' பெற்று நின்று உயர்கின்றார் எனில் அது மிகையுரையன்று' எனக் கூறியிருப்பது இராசமாணிக்கனாரின் ஆய்வுத்திறம் காட்டும் கண்ணாடியாக அமைந்துள்ளது.

4. வரலாற்றுத் தடங்களில் . . .

எதுவரலாறு? எவற்றிடமிருந்து, யாரிடமிருந்து இவ்வரலாற்றைப் பெறுவது? பெறப்படும் இவ்வரலாறு யாருக்காக, எதற்காக? இவை போல் பல கேள்விகள் பல்வேறு விடைகளுடன் வரலாற்று வரைவியல் நூல்களில் உலகெங்கிலுமாய்ப் பதிவாகியுள்ளன. இவ்வினாக்களுக்குக் காண ஒருமித்த விடைகளை உலகம் இன்றளவும் உருவாக்கவில்லை. ஏனெனில் வரலாற்றின் அமைப்பும் தன்மையும் அத்தகையன. மனித வாழ்வுடன் பின்னிப் பிணைந்து அவனை நெறிப்படுத்தி நடக்கவைக்கும் ஒழுக்கலாறாக வரலாறு இருப்பதால், அதைப் பதிவுசெய்யவும் பகிர்ந்துகொள்ளவும் நாட்டு நலம் கருதுவார் தொடர்ந்து முயன்று வந்துள்ளனர். தமிழ்நாட்டில் அத்தகு முயற்சியினைத் தொய்வின்றிக் கைக்கொண்டவர்களுள் இராசமாணிக்கனார் குறிப்பிடத்தக்கவர்.

தமிழிலக்கியம் பயின்று, தமிழாசிரியராக வளர்ந்து, தமிழறிஞராக மலர்ந்தபோதும் இராசமாணிக்கனாரின் பெரும்பாலான படைப்புகள் வரலாற்று நோக்கிலேயே அமைந்தன. நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியிருக்கும் இப்பெருந்தகையின் நாற்பத்து மூன்று நூல்கள் வரலாற்றைப் பொருளாகக் கொண்டு அமைந்தவை என்பதும் பதினொரு நூல்கள் இலக்கியப் பொருள் பற்றி எழுந்தவையாயினும் வரலாற்றுக் கண்ணோட்டத்துடன் எழுதப்பட்டவை என்பதும் வியப்பூட்டும் உண்மைகளாகும். தமிழ்நாட்டில், இதுவரை தோன்றிய எந்தத் தமிழறிஞருக்கும் இந்தப் பெருமையில்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. 'தமிழருக்கு வரலாற்று உணர்வில்லை; வரலாற்றில் நாட்டமும் இல்லை' எனும் பொதுவான கூற்றை உடைத்தெறிவதே தம் நோக்கமாய்க் கொண்டார் போல இவர் உழைத்திருப்பதைக் கண்ணுறும்போது வரலாற்றின் மீது இவர் கொண்டிருந்த நம்பிக்கையும் ஈடுபாடும் தெளிவாகப் புலப்படுகின்றன.

இராசமாணிக்கனாரின் முதல் நூலே வரலாற்று நூல்தான். 'நாற் பெரும் வள்ளல்கள்' என்னும் தலைப்பில் 1930இல் வெளியாகி, 1938இல் மறுபதிப்புக் கண்ட இந்நூல், அவருடைய இருபத்து மூன்றாம் வயதில் எழுதப்பட்டதாகும். இந்நூலின் தொடக்கத்தில் 'ஆக்கியோன் அறிவிப்பு' என்ற தலைப்பின் கீழ், 'இந்நூல் தந்நலங் கருதாத் தனிப்பெரு வள்ளல்களாய்த் தமிழ்நாட்டிற் பெருமையுற்று விளங்கிய பாரி, ஆய், அதியன், குமணன் என்போரது வரலாற்றைக் கூறுவது. இது புறநானூற்றைப் பெரும்பான்மை தழுவிடும் அகநானூறு, நற்றிணை முதலிய பிற இலக்கியங்களைச் சிறுபான்மை தழுவிடும் ஆராய்ந்து எழுதப் பெற்றதாகும். இதில், பண்டைத் தமிழ் வேந்தர், வள்ளல்கள், குடிகள், பரிசிலர், புலவர் என்போர்தம் நாகரிக வாழ்க்கையும் குணாதிசயங்களும் நிலப்

பகுதிகளின் தோற்றம், இயற்கை வனப்பு இன்ன பிறவும் தெளிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன' என்று உரைத்துள்ளார்.

இது முதல் நூல் என்பதனால், தம் மதிப்பிற்குரிய ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டாருக்கு இந்நூலை அனுப்பிப் பரிசோதிக்கச் செய்து மதிப்புரையும் பெற்று வெளியிட்டுள்ளார். தொண்ணூற்றாறு பக்கங்களில் அமைந்துள்ள இச்சிறு நூலின் இறுதியில் இணைக்கப்பட்டுள்ள குறிப்புரை, கட்டுரையின் கண் உள்ள அருஞ்சொற்களுக்குப் பொருளும் விளக்கமும் பின்புலமும் தருமாறு அமைக்கப்பட்டுள்ளமை, நூலைப் படிப்பார் அது தொடர்பான பலவும் தெரிந்து துய்த்தலே நன்று எனக் கருதியுள்ள நூலாசிரியரின் பரந்தமனப்போக்கை வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளது.

அவரால் எழுதப்பெற்று 1940வரை பதிப்பிக்கப்பெற்ற முதல் பத்து நூல்களுள் எட்டு நூல்கள் வரலாற்று நூல்களே. புலவர்கள், அரசர்கள், இந்திய விடுதலைப் போராட்டத் தலைவர்கள், அறிஞர்கள் இவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றைப் படிப்பார்க்குப் பயனுறுவிதத்தில் வழிகாட்டுமாறு எளிய தமிழில் சுவைபடக் கட்டுரைகளாகவும் சிறு நூல்களாகவும் ஆக்கியுள்ளார்.

நாற்பெரும் வள்ளல்களை அடுத்து அதே ஆண்டில் (1930) வெளியிடப்பட்ட இவருடைய 'ஹர்ஷவர்த்தனன்', பாணரின் ஹர்ஷ சரிதத்தையும் வி. ஏ. ஸ்மித், ராசி. டட், கே. எம். பணிக்கர் முதலிய வரலாற்றாசிரியர்களின் ஆய்வுரைகளையும் துணையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டதாகும். இவ்வரலாற்று நூலில் ஆங்காங்கே தமிழிலக்கிய அடிகளைத் தேவைக்கேற்பப் பெய்துள்ளமை, அவ்விளம் வயதிலேயே இவர் பெற்றிருந்த விரிவான தமிழிலக்கியப் பயிற்சிக்குச் சான்றாக உள்ளது. ஆங்கில நூல்களைப் பயின்று எழுதப்பட்ட நூலாக இந்நூலின் எந்த ஒரு பகுதியும் அமையாமை இராசமாணிக்கனாரின் இருமொழிப் புலமைக்கும் எழுத்தாற்றலுக்கும் எடுத்துக்காட்டாக உள்ளது.

1934இல் வெளியிடப்பட்டுள்ள 'நவீன இந்திய மணிகள்' என்னும் நூலின் தொடக்கத்தில், 'அறிவிப்பு' எனும் தலைப்பின் கீழ், 'இச்சிறு நூல் நவீன இந்திய மணிகளாகிய ஏழு பெரியார்கள் வரலாற்றைப் பள்ளிக்கூட மாணவர்க்குரிய முறையில் இனிய, எளிய தமிழ் நடையில் எடுத்து இயம்புவதாகும். இவ்வரலாறுகள் மாணவர் வாழ்க்கையைச் செவ்வைப்படுத்தும் என்னும் துணிபுடையேன்' என்று எழுதியுள்ளமை நூலாசிரியரின் உட்கருத்தை வெளிப்படுத்துவதாய் உள்ளது.

இதே ஆண்டில், 'ஏப்ரஹாம் லிங்கன்' எனும் நூல் வெளியிடப்பட்டது. ஏப்ரஹாம் லிங்கனின் சுயநலமற்ற வீரவாழ்வைப் பத்துத் தலைப்புகளின் கீழ் விவரித்துள்ள இராசமாணிக்கனார், முன்னேற்ற

வாழ்வில் விருப்பமுள்ள மாணவ உலகத்திற்காக இந்நூலை எழுதியுள்ளதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். நாடகக் காட்சி போல் தொடங்கும் இந்நூல் லிங்கன் கால அமெரிக்க வரலாற்றை இனிய, எளிய தமிழில் கண் முன் நிறுத்துகிறது.

1938இல் வெளியிடப்பட்டிருக்கும் 'நாற்பெரும் புலவர்கள்' நூலின் ஆக்கியோன் அறிவிப்பு, 'இச்சிறு நூல் சீத்தலைச் சாத்தனார், கபிலர், பரணர், நக்கீரர் என்னும் பெரும் புலவர் நால்வரைப் பற்றிக் கூறுவது. இந்நூல்வரும் பெரும் புலவர் என்பது சங்க நூற் பயிற்சி உடையவர் அனைவர்க்கும் ஒப்ப முடிந்த முடிபாகும். இப்பெரியார்தம் வரலாறுகளால் அக்கால அரசர், வள்ளல்கள், புலவர், தமிழ் மக்கள் முதலியோர் நாகரிகம், குணாதிசயங்கள் இன்ன பிறவும் இனிதின் அறியலாம். நூல்கள் வாயிலாக இவற்றை அறிந்தவர் மிகச் சிலரே ஆவர். ஆதலின், மாணவர் உலகமும் வெளி உலகமும் எளிதில் இவற்றை அறியவேண்டும் என்னும் பேராவலே இதனை எழுதுமாறு என்னைத் தூண்டியது' என்றுரைக்கின்றது.

தமிழ்நாட்டு மக்கள், குறிப்பாக இளைஞர்களும் மாணவரும் நாட்டு வரலாற்றை அறிந்திருக்க வேண்டும் என்பதில் இராசமாணிக்கனார் கொண்டிருந்த அக்கறை அவருடைய தொடக்கக் கால வரலாற்று நூல்களில் மிகத் தெளிவாகப் பதிவாகியுள்ளது. 1940க்கும் 1950க்கும் இடைப்பட்ட காலகட்டத்தில் அவர் எழுதி வெளியிட்ட வரலாற்று நூல்களில் அவருடைய விடுதலைப் போராட்ட உணர்வையும் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. 1946இல் வெளியிடப்பட்ட 'சிவாஜி' என்ற நூலில், 'ஒரு நாட்டு இளைஞர் வீரம், நாட்டுப்பற்று, அஞ்சாமை முதலிய நற்பண்புகள் பெற்று விளங்கவேண்டுமாயின், தம் தாய்நாட்டின் விடுதலைக்குப் பாடுபட்ட பெருமக்கள் வரலாறுகளைப் படித்துணரல் வேண்டும். விரைவில் விடுதலை பெற்று ஒளிர் நிற்கும் நம் தாய்நாட்டு மாணவர் இந்நற்பண்புகளைப் பெறுதல் தேவையன்றோ?

அவர்களை எதிர்கால வீரர்களாக்க, நாட்டுப்பற்று உடையவராக்க, அஞ்சாத ஆண்மையாளராக்கவல்ல வரலாறுகள் பல. அவற்றுள் ஒன்று, உரிமை வேட்கை கொண்டு தனியரசைத் தோற்றுவித்த சிவாஜியின் சீரிய வரலாறு. மாணவர் உலகம் இதனைப் படித்துப் பயன்பெறுமாக' என்று குறிப்பிட்டுள்ள இவர், தாம் எழுதிய சிறுவர்க்கான வரலாற்று நூல்களில்கூட அவற்றிற்கேற்ற அளவில் இந்திய நாட்டு வரைபடம் ஒன்றையும் உரிய குறிப்புகளுடன் இணைத்திருப்பது வரலாற்றுப் புவியியலில் 1940களிலேயே இவர் கொண்டிருந்த ஈடுபாட்டைப் புலப்படுத்துவதாக உள்ளது.

1949இல் மறுபதிப்புக் கண்டுள்ள, 'பண்டித ஜவாஹர்லால் நெஹ்ரு' எனும் நூலின் முகவுரையில் நேருவைப் பற்றிய வரிவடிவத்தை

ஒரு பத்தி அளவில் அமைத்து, 'இந்திய மக்கள் உள்ளமாகிய கோவிலில் காந்தியடிகட்கு அடுத்த இடத்தைப் பெற்றிருப்பவர் ஜவாஹர் என்றே கூறலாம். இங்ஙனம் மக்களது அகக் கோவிலில் இடம்பெற்ற தியாக வீரரது வரலாறு உரிமை பெற்ற இந்திய நாட்டு இளைஞர்க்கு ஏற்றதே அன்றோ? அவ்வரலாறு அவ்விளைஞர்க்கு நாட்டுப் பற்று - தியாக உணர்ச்சி - நாட்டு முன்னேற்றத்திற்குரிய துறைகளில் உழைக்க உணர்ச்சம் முதலியவற்றை நல்கும். அவர்கள் வாழ்வினை ஒளிர்ச் செய்யும்' என்று நேருவின் வரலாற்றை எழுத முனைந்தமைக்கான காரணத்தையும் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

இளைஞர் நலம் நோக்கிய இவரது இந்தச் சிந்தனை இறுதிக் காலம்வரை இவருக்கு இருந்தமையை 1963இல் இவர் வெளியிட்டுள்ள, 'ஆற்றங்கரை நாகரிகம்' எனும் நூல் மெய்ப்பிக்கிறது. 'மாணவர் தென் னிந்திய வரலாற்றையும் தமிழ் நூல்களையும் கல்வெட்டுகளையும் படித்துத் தம் தாய்நாட்டுச் சிறப்பை நன்கு அறியவேண்டும் என்பதே இந்நூல் எழுதப் பெற்றதன் நோக்கமாகும்' என்று அந்நூலின் முகவுரையில் தம் எதிர்பார்ப்பை வெளியிட்டுள்ளார் இராசமாணிக்கனார்.

தமிழ் மாணவர்கள் தமிழ் உணர்ச்சியும் நாட்டுப்பற்றும் வரலாற்றார்வமும் உடையவர்களாய் இருக்கவேண்டும் என்று இராசமாணிக்கனார் விரும்பினார். அதற்கேற்பவே அவருடைய தொடக்கக் கால வரலாற்று நூல்களுள் சில அமைந்தன. எடுத்துக்காட்டாக அவர் 1946இல் வெளியிட்ட, 'இராஜேந்திர சோழன்' எனும் நூலைக் குறிப்பிடலாம். 'தமிழர் போரில் சிறந்தவர் - பேரரசைக் கட்டியாளத்தக்க திறமை உடையவர் என்பதை உலகறியச் செய்த பெருவீரன் இராஜேந்திரனே ஆவன். அப்பெருமகனது வரலாறு இக்காலத் தமிழ் மாணவர்க்கு மிகவும் தேவையானது. இஃது, அவர்கட்குத் தமிழ் உணர்ச்சியையும் தமிழ்நாட்டின் மீது பற்றையும் தமிழ் வரலாற்றில் ஆர்வத்தையும் தமிழர் முன்னேற்றத்தில் ஊக்கத்தையும் அளிக்க வல்லது' என்று அவர் எழுதியுள்ளமை, மாணவர்களின் வளமான வாழ்விற்கு வரலாறு எந்த அளவிற்குப் பயன்படுமென்று அவர் நம்பியிருந்தார் என்பதைத் தெரிவிப்பதாக உள்ளது.

தமிழ்நாட்டு வரலாற்றை எழுதப் புகுந்த அறிஞர்கள் அனைவருமே அரச மரபுகளின் அடிப்படையில்தான் வரலாற்றுக் கண்ணோட்டத்தை அமைத்துக் கொண்டனர். ஆனால், இராசமாணிக்கனார் தம் முடைய, 'ஆற்றங்கரை நாகரிகம்' என்னும் நூலில் உலக நாகரிகங்களின் போக்கிலேயே தமிழ்நாட்டிலும் ஆற்றங்கரைகளிலேயே நாகரிகம் வளர்ந்து செழித்தமையைப் பாலாற்றங்கரை நாகரிகம், காவிரிக்கரை நாகரிகம், வையைக்கரை நாகரிகம் என முப்பெரும் பிரிவுகளில் விவரித்துள்ளார். 'ஆற்றங்கரைப் பண்பாடு' எனும் இந்நூலின் இறுதி இயல்

இம்முப்பெரும்நதிக்கரைகளிலும் நின்று நிலவிய மக்கள் வாழ்க்கையின் சுருக்கமான படப்பிடிப்பாக அமைந்துள்ளமை, ஒரு பறவைப் பார்வையில் தமிழர் பண்பாடு அறிய விழைவார்க்கு விருந்தாக விளைந்துள்ளது.

வரலாற்றைப் படிக்கவேண்டும் என்ற ஆர்வத்தைத் தூண்டும் வகையில் இளைஞர்க்கும் மாணவர்க்குமான சிறுசிறு நூல்களைப் படைத்தளித்த இராசமாணிக்கனார், வரலாற்று ஆர்வலர்கட்கும் ஆய்வாளர்கட்கும் ஆசிரியர்கட்கும் பயன் தரத்தக்க விதத்தில் அழுத்தமான வரலாற்று நூல்களையும் உருவாக்கினார். அத்தகு நூல்களுள் முதலில் உருவானது மொஹெஞ்சொ-தரோ அல்லது சிந்துவெளி நாகரிகம். 1941இல் முதற்பதிப்புக் கண்ட இந்நூலை தமிழரிடைச் சிந்து வெளி நாகரிகம் பற்றிய பரவலான விழிப்புணர்வை உண்டாக்கியதெனலாம். சர். ஜான் மார்ஷல், முனைவர் ஈ.கே.ஹெச். மக்கே, கே.என்.தீக்ஷித் இவர்தம் ஆய்வுகளை உள்வாங்கிச் சிந்துவெளி நாகரிகம், உலக நாகரிகம் குறித்த அறுபதிற்கும் மேற்பட்ட நூல்களையும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் பழுதறப் பயின்று, அகழாய்வுச் செய்திகளைப் படிப்பார்க்கு எளிதில் விளங்குமாறு, பொருள் நலம் குன்றாமலும் சுவைபடவும் எழுதியுள்ள இவரது ஆற்றலை ஹீராஸ் பாதிரியார், 'மகத்தான சாதனை' எனப் பாராட்டியுள்ளார்.

ஏழுமுறை மறுபதிப்புச் செய்யப் பெற்ற இந்நூல் பதினேழு இயல்களைக் கொண்டமைந்தது. முதல் இயலில், 'புதைபொருள் ஆராய்ச்சி' என்றால் என்ன என்பதை எளிய சொற்களில் வரையறுத்து, அத்தகு ஆராய்ச்சிகள் நடைபெற்ற உலகளாவிய இடங்களைச் சுட்டி, அங்குக் கிடைத்த புதைபொருட்கள் எங்ஙனம் அவ்வவ்விடங்களின் நாகரிகங்களை மீட்டுருவாக்கம் செய்ய உதவின என்பதை விளக்கி, இந்தியாவிலும் அத்தகு ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளமையைத் தொட்டுக் காட்டி, சிந்துவெளி நாகரிகத்தை இவர் அறிமுகப்படுத்தியிருக்கும் பாங்கு, படிப்பார்க்கு அகழாய்வு பற்றிய பரவலான கண்ணோட்டத்தை உண்டாக்கிவிடுகிறதெனில் அது மிகைக் கூற்றாகாது.

சிந்துவெளியில் புதையுண்ட நகரங்களைப் பற்றி எழுதும்போது படிப்பார் அப்பகுதி சார்ந்த புவியியல் அறிவு பெறுவது அவர்க்குத் தெளிவு தரும் என்ற நோக்கோடு, சிந்துயாறு, பஞ்சாப் மண்டலம், சிந்து மண்டலம், கீர்தர் மலைத்தொடர், அகழப்பட்ட நகரங்களான ஹரப்பா, மொஹெஞ்சொ-தரோ, சான்ஹூ-தரோ, லொஹூஞ்சொ-தரோ, சக்பூர்பானி ஸியால், அலிமுராத், அம்ரி, கோடலா நிறூங்கான் பாண்டிவாஹி, இவையிருக்கும் நிலப்பகுதி பற்றிய விவரங்கள் ஆகியவற்றை ஒரு நில வரைபடம் கொண்டு விளக்குமாறு போலச் சுட்டி விவரித்துள்ளார். பார்வைப் புலன் நிறைவிற்காக '4500 ஆண்டுகட்கு முன் இந்தியா' என்ற வரைபடமும் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

சிந்துவெளிக் கண்டுபிடிப்புக்குள் புகும் முன், நூலைப் படிப்பார் இந்தியாவெங்கிலும் இத்தகு நாகரிகச் சிதைவுகள் பரந்துபட்ட அளவில் பரவியிருப்பதை உணருமாறு, 'பிற மண்டலங்களின் புதை பொருள்கள்' என்ற தலைப்பில் கங்கை, நருமதை, தபதி, கோதாவரி, கிருஷ்ணை, காவிரி, தாமிரபரணி, பெரியாறு இவற்றின் பாய்ச்சல் பகுதிகளையும் அங்கு நிலவிய நாகரிகங்களையும் தொட்டுக் காட்டி, ஆங்காங்கு நடந்த மேனாட்டார் அகழாய்வு நிகழ்ச்சிகளைச் சுருங்கக் கூறி, அது போல், 'நம் நாட்டுச் செல்வர்களும் அறிஞர்களும் இத்தகைய துறைகளில் ஆர்வங்காட்டி உற்சாகமும் ஊக்கமும் கொண்டு உழைத்தால், பிற நாடுகளைவிட நம் நாடு பலவகையான அற்புத விவரங்களை உலகுக்கு விளக்கி வியக்கவைக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை' என்ற தம் அவாவையும் எதிர்பார்ப்பையும் வெளியிட்டுள்ளார்.

படிப்பார்க்கு எளிதில் விளங்குமாறு புதையுண்ட நகரங்களின் அமைப்பு, அவற்றில் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்ட கட்டடச் சிதைவுகள், கிணறுகள், செய்குளம், செங்கற்கள், வீட்டுப் பொருள்கள், விளையாட்டுக் கருவிகள், முத்திரைகள், அவற்றின் வழி அறியப்பட்ட சிந்து வெளிக் கால விலங்குகள், பறவைகள், அக்கால மக்களின் உணவு, உடை, அணிகலன்கள், அவர்தம் வாணிபம், விளையாட்டுகள், தொழில்கள், கலைகள், சமயநிலை, இடுதல் - சுடுதல் பழக்கம், அவர்தம் எழுத்துக்கள் ஆகியவற்றை நிரல்படத் தொகுத்துத் தந்துள்ளார்.

புதையுண்ட நகரங்கள் பற்றிய அகழாய்வுச் செய்திகளைத் தாம் படித்தவாறே, அவ்வாய்வுகளைச் செய்த அறிஞர்கள் வெளிப்படுத்திய கருத்துக்களின் அடிப்படையிலேயே இந்நூலை இராசமாணிக்கனார் செய்துள்ளபோதும், தேவையான இடங்களில் தம்முடைய ஆய்வுச் சிந்தனைகளையும் உரியவாறு பொருத்திக் காட்டியுள்ளார். சிந்துவெளி நாகரிக வெளிப்பாடுகளுடன் தமிழிலக்கியச் சிந்தனைகளை ஒப்பிட்டுக் காட்டியிருக்கும் இடங்கள் குறிப்பிடத்தக்கன. 'உடன் இறக்கும் வழக்கம்' பற்றிச் சுட்டுமிடத்து நற்றிணை, குறுந்தொகைப் பாடலடிகளையும் மணிமேகலைப் பாடலடிகளையும் இணைத்திருக்கும் பாங்கு சிறப்புக் குரியது.

இவ்வாய்வு நூலின் பல இடங்களில் இராசமாணிக்கனார் சிந்து வெளி நாகரிகம் பற்றிய தம்முடைய கருத்துக்களை உரிய சான்றுகளின் அடிப்படையில் சுட்டியிருந்தபோதும், மிக முக்கியமான கருத்தாகக் கொள்ளத்தக்கது ஒன்றுண்டு. 'பிராமி எழுத்துக்கள் தமிழ்மொழிக் கென்றே அமைக்கப்பட்டுப் பின்னர் வடமொழிக்கும் பயன்படும்படி புதிய குறிகள் உண்டாக்கப்பட்டன' என்னும் அவருடைய தீர்மானமான முடிவு, பி.என்.சுப்பிரமணிய அய்யரின், 'பிராமிய லிபி முதலில் வடமொழிக்காக ஏற்படவில்லை என்றும், உயிர் எழுத்துக்களுள் அ,

இ, உ ஆகிய மூன்றுக்கும் அதிகச் சிறப்பை அளிப்பதும் - மெய்யெழுத்துக்களுள் வர்க்க எழுத்துக்களைக் கொள்ளாததுமான ஒரு பாஷைக்கென அமைக்கப்பட்டுப்பின்னால் வடமொழிக்கு உபயோகப்படும்படி புதிய குறிகள் உண்டாக்கப்பட்டன என்றும் எண்ணவேண்டியுள்ளது. இந்தியாவிலுள்ள மொழிகளுள் இவ்விதம் உள்ளது 'தமிழ்' ஒன்று தான். அங்ஙனமாயின், பிராமி முதலில் தமிழுக்கென அமைந்த விபியாக இருத்தல் கூடுமா?' எனும் கேள்விக்குச் சரியான விடையாக அமைந்துள்ளது.

இன்றளவும் பிராமி வடநாட்டிலிருந்து தமிழ்நாட்டிற்கு வந்ததா அல்லது தமிழர் பயன்படுத்திப் பின் மௌரியரால் கொள்ளப்பட்டதா என்பது குறித்து உலக அளவிலான விவாதங்கள் கல்வெட்டறிஞர் களுக்கிடையில் நடந்துகொண்டுதான் உள்ளன. கடந்த இருபதாண்டுகளில் தமிழ்நாட்டிலும் இலங்கையிலுமாய்க் கண்டறியப்பட்ட புதிய பிராமி கல்வெட்டுகளும் பாணையோடுகளில் அமைந்த பொறிப்புக்களும் பின்னைய கருத்துக்கு வலிமையூட்டும் சான்றுகளைத் தந்துள்ளன.

இராசமாணிக்கனார் 1941இல் வெளிப்படுத்திப் போந்த இத் தெளிவான முடிவையொட்டியே இன்றைய கண்டுபிடிப்புகள் கண்ட காட்டுவது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தியத் தொல்லியல்துறைக் கல்வெட்டுப் பிரிவின் ஓய்வு பெற்ற இயக்குநர்கள் திரு.கே.வி.இராமேஷ், திரு. மு.து.சம்பத், அதே துறையைச் சேர்ந்த கல்வெட்டாய்வாளர் திரு. சு.இராஜவேல் இவர்கள் 'பிராமி எழுத்துக்கள் தமிழர் கண்டுபிடிப்பாகவே இருத்தல்வேண்டும்' என்று கருதுகின்றனர். தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகக் கல்வெட்டியல்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் கா.இராஜனும் இக்கருத்தையே தொல்லியல் சான்றுகளின் அடிப்படையில் வலியுறுத்தியுள்ளார். 2005இல் வலிமை பெற்றுவரும் ஒரு கருத்தை ஏறத்தாழ அறுபதாண்டுகளுக்கு முன்னரே தம்முடைய ஆழ்ந்தகன்ற ஆய்வநுபவத்தால் கண்டுணர்ந்து உறுதிபட உரைத்திருக்கும் இராசமாணிக்கனாரின் நுண்மாண் நுழைபுலம் ஈண்டு கருத்தத்தக்கது.

1944இல் சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தாரின் பதிப்பாக இராசமாணிக்கனார் எழுதி வெளியிட்ட 'பல்லவர் வரலாறு', அப்பெருந்தகையின் வரலாற்றாய்வுக் கண்ணோட்டத்திற்கு இன்றளவும் உரைகல்லாக விளங்குகிறது. ஏறத்தாழப் பத்து மறுபதிப்புகள் கண்டுள்ள இந்நூலை அறிமுகப்படுத்துமிடத்து, 'இவ்வாராய்ச்சி நூல் தமிழகத்திற்குப் புதிய முறையில் தரப்படும் தமிழ் விருந்தாகும். பல்லவரைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி நூல்கள் பலவும் கட்டுரைகள் பலவும் ஆங்கிலத்தில் வெளிவந்துள்ளன. ஆயின், அவற்றிற் காணப்பெறும் செய்திகள் அனைத்தும் நன்கு ஆராய்ந்து தமிழில் இதுகாறும் செம்மையற எழுதப்படவில்லை.

காலஞ்சென்ற வரலாற்றுப் பேராசிரியர் திரு.பி.டி.சீனிவாச ஜயங்கார் அவர்கள் ஏறத்தாழ 20 ஆண்டுகட்கு முன்னர் தமிழில் பல்லவர் வரலாற்றை வெளிப்படுத்தினார்கள். அவ்வரலாற்று நூற்குப் பிறகு வெளிப்போந்த ஆராய்ச்சி நூல்கள் பல; சிறந்த கட்டுரைகள் பல; கிடைத்த கல்வெட்டுச் செய்திகள் பல. இவற்றை உளங்கொண்டு இந்நூல் எழுதப்பெற்றதாகும்' என்று இவர் கூறியுள்ளமை, 'வரலாறு அவ்வப்போது நிகழும் புதிய கண்டுபிடிப்புகளால் தொடர்ந்து புதுக்கப்படுவது' எனும் அறிஞர் கருத்தை வலியுறுத்துவதாக உள்ளது.

அறுபத்தாறு நூல்கள், இருபத்து மூன்று கல்வெட்டுத் தொகுதிகள், ஆராய்ச்சி இதழ்கள், திங்கள் இதழ்கள் இவற்றைப் பயின்று ஆழக் கற்ற பிறகே பல்லவர் வரலாறு எழுத முனைந்த இராசமாணிக்கனார், தம் இயல்பிற்கு ஏற்பப் பல்லவர் நகரங்களுள் பலவற்றை நேரிடையாகப் பார்வையிட்டு அங்குள்ள கோயில்களையும் கல்வெட்டுகளையும் ஆராய்ந்துள்ளார். அவருடைய நூலில் அவர் ஆய்வுசெய்த இடங்களாகக் காஞ்சிபுரம், மாமல்லபுரம், வல்லம், மண்டகப்பட்டு, பாகூர், திருச்சிராப்பள்ளி, திருவதிகை ஆகியன குறிக்கப்பட்டுள்ளன. ஏழு நிலவரைபடங்கள் நூலில் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் ஒன்று பல்லவர் குடைவரைக் கோயில்கள் உள்ள ஊர்களைச் சூட்டுவதாகும்.

இருபத்தாறு இயல்களில் உருவாக்கப்பெற்றுள்ள இராசமாணிக்கனாரின் இவ்வரலாற்று நூலைக் குறிப்பிடுமிடத்து, 'இந்நூல் அயராத அவர் உழைப்புக்கு அழியாச் சின்னமாகும்' என்று ஹீராஸ் பாதிரியாரும், 'வரலாற்று நூல்களையும் செய்திகளையும் பயன்படுத்திக் கொள்வதில் தனித்தன்மையைக் காட்டியுள்ளார். அறிஞர்கள் மாறுபட்ட கருத்துக்களைக் கொண்டிருக்கும் வரலாற்று நிகழ்ச்சிகள் தொடர்பாக, யார் சொல்வதையும் அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளாமல், புதிதாக ஆராய்ந்து நுணுக்கமாகச் சீர்தூக்கிப்பார்த்து, தம்முடைய சொந்த முடிவுக்கு வருவது இராசமாணிக்கனார் இயல்பு' என்று பேராசிரியர் எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளையும், 'டாக்டர் இராசமாணிக்கனார் வரைந்த 'பல்லவர் வரலாறு' என்னிடம் இருந்தது. அதனைக் "கல்கி" ஆசிரியர் கிருஷ்ணமூர்த்தி என்னிடமிருந்து எடுத்துச்சென்றார். மூன்று மாதங்களுக்குப் பிறகு, 'அப்புத்தகம் என்னிடமே இருக்கட்டும். நான் எழுதும் சிவகாமியின் சபத்திற்குத் தேவைப்படுகிறது. நீங்கள் வேறு ஒன்று வாங்கிக்கொள்ளுங்கள்' என்று கூறிவிட்டார். இதைக் கொண்டு டாக்டர் அவர்களின் ஆராய்ச்சிச் சிறப்பை நன்கு அறியலாம்' என்று திரு.தொ.மு.பாஸ்கரத் தொண்டைமானும் கருத்துரைத்துள்ளனர்.

இராசமாணிக்கனாரின் 'பல்லவர் வரலாறு' பல புதிய வரலாற்று முடிவுகளைத் தன்னகத்தே கொண்டு விளங்குவது. அவற்றுள், இடைக்காலப் பல்லவர் போர்கள், இரண்டாம் கந்தவர்மன் மீட்ட 'கடிசை',

நெடுமாறன், முதலாம் விக்கிரமதித்தன் போர் (நெல்வேலிப் போர்), இராஜசிம்மன் காலத்துப் போர்கள் என்பன குறிக்கத்தக்கன.

பிராகிருதச் செப்பேடுகளைக் காஞ்சிபுரத்திலிருந்து வெளியிட்ட முற்காலப் பல்லவர்கள் போலன்றி வடமொழியில் செப்பேடுகளை வெளியிட்டவர்களான இடைக்காலப் பல்லவர்களுள் பலர் ஆந்திரப் பகுதியிலிருந்தே அவற்றை வழங்கியுள்ளனர். இதற்கான காரணத்தைக் கூறவரும்போது, 'இடைக்காலப் பல்லவருட் பலர், ஏறத்தாழ தமது காலம் முழுவதுமே (கி.பி. 340 - 575) குப்தர், வாகாடகர், கதம்பர், சாளுக்கியர், சோழர் என்பவரோடு ஓய்வின்றிப் போர் செய்யவேண்டிய தேவை ஏற்பட்டதாலும் அடிக்கடி தமது பேரரசின் சில பகுதிகள் பகைவர் கைப்பட்டமையாலும் தமது தலைநகரமே கைமாறியதாலும் தம் செப்பேடுகளையும் காஞ்சியிலிருந்து விடுத்திலர் என்பது நன்கு அறியத்தக்கது' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். ஏறத்தாழ இதே காலகட்டத்தில் (கி. பி. 400 - 450) வெளியானதாகக் கருதப்படும் காளிதாசரின் இரகுவம்சத்தில் சோழர்கள் பற்றியும் காவிரி பற்றியும் குறிப்புள்ளது. ஆனால் காஞ்சி பற்றியோ, பல்லவர் பற்றியோ குறிப்பேதுமில்லை. இவ் விரண்டையும் இணைத்துப் பார்க்கும்போது இராசமாணிக்கனாரின் கூற்று ஏற்கத்தக்கதாகவே உள்ளது என்கிறார் பேராசிரியர் மா.ரா.சிவ அரசி.

மூன்றாம் நந்திவர்மனின் வேலூர்ப்பாளையச் செப்பேடு இடைக்காலப் பல்லவ அரசர்களுள் ஒருவரான இரண்டாம் கந்தவர்மர், இரு பிறப்பாளர்தம் கடிகாவை (கல்லூரியைச்) சத்தியசேனன் என்ற அரசனிடமிருந்து மீட்டார் என்கிறது. அதே பட்டயத்தில் அடுத்த கூற்றாக, குமாரவிஷ்ணு காஞ்சியைக் கைப்பற்றிய செய்தி காணப்படுகிறது. இவ்விரு செய்திகளையும் தம் பல்லவர் வரலாற்றில் குறிப்பிடும் இராசமாணிக்கனார், 'கடிகா' என்ற சொல்லை ஆராய முற்பட்டு, கடிகா என்பது யாது என்று தமக்குத்தாமே வினவிக் கொண்டு விடைபெற முயன்று அதில் குறிப்பிடத்தக்க வெற்றியும் பெற்றுள்ளார்.

“கடிகா' என்பது கல்லூரியையும் அஃது இருந்த ஊரையுமே குறிக்கும். அது (காஞ்சியில் கல்லூரி இருப்பினும்) காஞ்சியைக் குறிக்காது. காஞ்சி, 'பல்லவனாம்புரி' என்று தெளிவாகக் கதம்பரது தாள குண்டாக் கல்வெட்டில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது; 'மயூரசர்மன் பல்லவனாம்புரி (காஞ்சி) அடைந்து கடிகாவில் சேர்ந்தனன்' என்று தெளிவுற அதே கல்வெட்டுக் குறித்துள்ளது. ஆதலின், 'கடிகா' என்று வேலூர்ப்பாளையம் செப்பேட்டில் காணப்படுவதும் இரண்டாம் கந்தவர்மனால் கைப்பற்றப்பட்டதும் காஞ்சி அன்று; மேலும் அவனுக்குப்பின் வந்த அவன் மகனான குமாரவிஷ்ணு காஞ்சியைக் கைப்பற்றினான் என வரும் கல்வெட்டுத் தொடரும் இம்முடிவிற்கு அரண்செய்தல் காண்க.

‘வேலூர்ப்பாளையப் பட்டயத்தில் 'கடிகா' எனத் தனித்து வந்திருந்தலால், இது வடஆர்க்காட்டுக் கோட்டத்தில் பாணபுரத்திற்கு ஏழு கல் தொலைவில் உள்ள கடிகாசலம் எனப்படும் சோழசிங்கபுரமே ஆகும். இதனைக் 'கடிகை' என்றே திருமங்கையாழ்வார் குறித்துள்ளார். வடமொழிச் சொல்லான 'சீதா' என்பது தமிழில் 'சீதை' என வருதல் போலக் 'கடிகா' என்னும் வடசொல் தமிழில் 'கடிகை' எனப்பட்டது. வடஆர்க்காட்டுக் கோட்டத்தில் உள்ள திருவலம் கல்வெட்டு ஒன்று (இரண்டாம் நந்திவர்மன் காலத்தது) இந்த இடத்தில் (கடிகாசலத்தில்) இருந்த கடிகையை குறித்தலைக் காணலாம். இங்குச் சிறந்த பெருமாள் கோவில் இருக்கிறது. இங்கு வைணவர்க்கென்று ஒரு கல்லூரி (கடிகா) இருந்திருந்தல் இயல்பே. இக்கடிகாவை இரண்டாம் நந்திவர்மன் ஆதரித்தான் என்பது தெரிகிறது. இரண்டாம் நந்திவர்மன் காலத்தில் 'கடிகா' கடிகாசலத்தைக் குறித்ததெனின், இவன் பெயரான மூன்றாம் நந்திவர்மன் காலத்தில் வேலூர்ப்பாளையப் பட்டயத்தில் 'கடிகா' கடிகாசலத்தையே குறித்ததாதல் வேண்டுமன்றோ?

இதன்வழி இராசமாணிக்கனார் தரும் புதிய செய்திகளை பின் வருமாறு முறைப்படுத்தலாம். கடிகா என்பது காஞ்சி அன்று. கடிகா என்பது கல்லூரியையும் அஃது இருந்த ஊரையுமே குறிக்கும். கல்லூரி இருந்த ஊர் கடிகாசலம் எனப்படும் சோழசிங்கபுரமே ஆகும். கடிகாசலத்தையும் அதைச் சுற்றியிருந்த நிலப்பகுதியையும் இரண்டாம் கந்தவர்மன் வாகாடகரிடமிருந்து கைப்பற்றினான். இராசமாணிக்கனாரின் இக்கருத்தைக் காஞ்சிப் பல்லவர்களைப் பற்றி அரிய நூலொன்றைப் படைத்திருக்கும் ஆர். கோபாலன், 1990இல் பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் தமிழ்நாடு அரசின் 'தமிழ்நாட்டு வரலாறு பல்லவர் - பாண்டியர் காலம்' எனும் நூலில் தாம் எழுதியுள்ள பல்லவர் வரலாறு எனும் பகுதியில் ஏற்றுப் போற்றியிருப்பது இங்குக் கருத்தக்கது. இவ்வாய்வு பற்றிச் சுட்டும்போது, 'ஒரு பொருளை எடுத்துக்கொண்டு ஆய்ந்து ஒரு முடிவுக்கு வருமுன், அதைப்பற்றிப் பல கோணங்களில் ஆய்வுசெய்வது வியப்பாக அமைகிறது. தாரித முடிவு என்பது இராசமாணிக்கனாருடைய ஆய்வில் இருப்பதில்லை. 'கடிகா என்பது காஞ்சி அன்று' என்ற தலைப்பில் அவர் தம் ஆய்வுத்திறனை மிகச் சிறப்பாகக் காட்டியுள்ளார்' என்கிறார் உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தின் முன்னாள் பேராசிரியர் ஏ.என்.பெருமாள்.

பல்லவர் வரலாறு பற்றி ஆய்ந்தெழுதிய அறிஞர்கள் ஹீராஸ் பாதிரியார், ஆர்கோபாலன், சி. மீனாட்சி. துப்ரெய்ல், பி. டி. சீனிவாச ஐயங்கார், சாரி இவர்களின் நூல்களினின்று ஆங்காங்கே கருத்து மாறுபடும் இராசமாணிக்கனார், தம்முடைய புதிய சிந்தனைகளுக்கு அடித்தளமாகக் கல்வெட்டுச் சான்றுகளையும் இலக்கியத் தரவு

களையும் முன்வைத்துள்ளார். 'சலசயனம், தலசயனம்' என்பவற்றின் பொருள் தெரியாமல் ஹீராஸ்பாதிரியார், 'மல்லைத் தலசயனம் என்பது மகாபலிபுரத்தின் பழைய பெயர்' என்று தமது ஆராய்ச்சி மிக்க நூலில் தவறாக எழுதிவிட்டார்' என்று குறிப்பிடும் இவர், 'சலசயனப் பெருமாள் என்பதற்கு 'நீர் அருகில் பள்ளிகொண்டுள்ள பெருமாள்' என்பது பொருளாகும். இங்ஙனமே தரையில் பள்ளிகொண்ட பெருமாள் கோவில் 'தலசயனம்' எனப்படும். இக்கோவிலைத் திருமங்கையாழ்வார் பாடியுள்ளார். இக்கோவில் பிற்காலத்தில் விஜயநகர மன்னரால் புதுப்பிக்கப்பட்டது' என்று தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். தேவார காலத்து இசைக்கருவிகளை இவர் வரிசைப்படுத்தியிருக்கும் இடமும் குறிப்பிடத்தக்கது.

காஞ்சிபுரம் கயிலாசநாதர் கோயிலில் காணப்படும் சிவபெருமானின் ஆடல்தோற்றம் ஒன்றை அடையாளம் காணமுடியாத நிலையில், 'இது, நாட்டிய நூலில் உள்ள 108 வகைக் கரணங்களில் சேராதது' என்று டி.ஏ. கோபிநாதராவ் தம்முடைய நூலொன்றில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இக்கருத்தைத் தம் நூலில் எடுத்தாண்டு, சிவபெருமானின் இது போன்ற அரிய ஆடல் தோற்றங்களைக் குறிப்பது போலவே அப்பர் பெருமான், 'அரங்கிடை நூலறிவாளர் அறியப்படாததோர் கூத்து' எனப் பாடியுள்ளார் என்று இலக்கியம் கொண்டு சிற்பக்காட்சியை விளக்கியிருக்கும் இராசமாணிக்கனாரின் தனித்தன்மை, 'பல்லவர் வரலாறு' நூலெங்கிலும் விரவியுள்ளது.

இது போலவே பல்லவர் நாட்டில் ஏற்பட்ட பஞ்சங்களைப் பற்றிப் பேசுமிடத்து, மணிமேகலை குறிப்பிடும் காஞ்சி நகர்ப் பஞ்சம் பற்றியும் பெரியபுராணம் சுட்டும் திருவீழிமிழலைப் பஞ்சம் பற்றியும் சுட்டி, இப்பஞ்ச காலத்தில் கோயில் பண்டாரம் மக்களுக்குத் துணை நின்றதை ஆலங்குடியிலுள்ள சோழர் காலக் கல்வெட்டுடொன்றின் துணையோடு எடுத்துக்காட்டி, வீழிமிழலையில் சம்பந்தரும் அப்பரும் பஞ்சம் தீர்க்கக் காசு பெற்றமையும் இத்தகையதே என விளக்குமிடமும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவேண்டிய ஒன்றாகும்.

இலக்கியம், கல்வெட்டு இரண்டையும் உரியவாறு ஒப்பிட்டு நோக்கினால் அவை ஒன்றுபடும் இடங்கள் மிகுதியாக இருப்பதை ஆய்வாளர் அறியமுடியும். ஆனால், இத்தகு நோக்கலுக்கு இரண்டு துறைகளிலும் ஆழ்ந்த புலமை இருத்தல் இன்றியமையாதது. இராசமாணிக்கனார் அத்தகு புலமை பெற்றிருந்தமையாலேயே அவரால் மிக எளிதாக இலக்கியங்களின் உண்மைத் தன்மையையும் இலக்கியப் பதிவுகள் கவிநயம் பூசப்பெற்ற வரலாற்றுச் சுவடுகளே என்பதையும் நிறுவமுடிந்தது.

'பல்லவர் வரலாறு' எழுதப்பட்ட காலத்திற்குப் பிறகு, கடந்த அறுபதாண்டுகளில் கிடைத்திருக்கும் பல்லவர் கல்வெட்டுகளும் செப்பேடுகளும் பல புதிய உண்மைகளை முன் வைத்திருந்தபோதும், இராசமாணிக்கனாரின், 'பல்லவர் வரலாறு' தெரிவித்திருக்கும் முடிவுகளில் அவை பெரிய மாற்றங்களை விளைவித்துவிடவில்லை. தமிழ்நாடு அரசால் 1990இல் வெளியிடப்பட்டுள்ள, 'தமிழ்நாட்டு வரலாறு பல்லவர் - பாண்டியர் காலம்' எனும் வரலாற்று நூல், பல்லவர் வரலாறு பேசும் பகுதியில் இருபத்தொரு இடங்களுக்கு மேல் இராசமாணிக்கனாரின் நூலை மேற்கோளாகக் கையாண்டுள்ளமை ஒன்றே அந்நூலின் நிலைப்புத் தன்மை சுட்டப் போதுமானதாகும்.

இராசமாணிக்கனாரின் வரலாற்றாய்வு நூல்களில் முதலில் வைத்து எண்ணத்தக்கது பல்லவர் வரலாறே ஆகும். எளிய, இனிய நடையும், தரவுகளை முத்துக் கோத்தாற் போல் தொடரொழுங்கு கெடாமல் இணைத்திருக்கும் பாங்கும், விவாதங்களைச் சுவைபட நிகழ்த்தி, முந்தைய கருத்துக்களை மென்மையாக மறுத்து, புதிய கருத்துக்களை இலக்கிய, கல்வெட்டு, செப்பேட்டுச் சான்றுகள் கொண்டு வலிமையுடன் முன்நிறுத்தியுள்ள முறையும் இராசமாணிக்கனாரின், 'பல்லவர் வரலாறு' நூலைத் தமிழ்நாட்டு வரலாற்றாய்வாளர்களிடையே அழுத்தமாகக் காலாற்றச் செய்து விட்டது எனலாம்.

வரலாற்றாய்வு நூல்கள் வரிசையில் இவருடைய மூன்றாம் நூலாக வெளிவந்தது சோழர் வரலாறு. 1947இல் முதற்பதிப்புக் கண்ட இந்நூல் மூன்று பாகங்கள் கொண்டது. 1952இல் மறு பதிப்புச் செய்யப்பட்ட இந்நூலிற்கு முன்னுரை வழங்கியுள்ள பேராசிரியர் கே.ஏ. நீலகண்ட சாஸ்திரியார், 'வித்வான் மா. இராசமாணிக்கம் தம் நூலை நல்ல ஆராய்ச்சி முறையில் எளிய நடையில் யாவருக்கும் பயன்படக் கூடிய வழியில் எழுதியிருக்கிறார்கள் என்பது சில பக்கங்களைப் படித்தாலே விளங்கும். நவீன ஆராய்ச்சி நூல்களை அவர்கள் நன்கனம் கற்றறிந்திருப்பதோடு, சுயமாகவும் ஆராய்ச்சித்துறையில் ஈடுபட்டவர்கள். இம்மாதிரி நூல்கள், அவ்வப்போது கிடைக்கும் ஆய்ந்த தீர்மானங்களை எல்லோரும் எளிதில் அறிந்துகொள்வதற்கு வேண்டிய நல்ல கருவிகளாகும்' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

'சோழர் வரலாறு' நூலை 25.1.1947இல் படித்து முடித்த நிலையில், 'நடுநிலையில் நெடுநாளாய்ந்து, பழம்பாடல், இடைக்காலச் சான்றோர் நூல், கல்வெட்டு, செப்பேடுகள் அனைத்தும் துழாவி, தற்கால ஆராய்ச்சியாளர் கருத்துக்களை அலசி, நேர்மை வழுவாத நன்முடிபுகளைக் கண்டு வெளியிட்ட தமிழ்ச் சரித வரிசையில் தங்கள் கட்டுரைகள் சிறப்பிடம் பெறுவதில் ஐயமில்லை. என்றும் தம்நட்பையும் நலனையும் விரும்புகிறேன்' என்று அகம் குளிர்ந்து இளசை கிழார் நாவலர்

ச.சோமசுந்தர பாரதியார் எழுதியமை இராசமாணிக்கனாரின் உழைப்பிற்கும் ஆய்வுத்திறத்திற்கும் உகந்த பாராட்டாக அமைந்தது.

‘சோழர் வரலாறு’ நூலை உருவாக்கிய வரலாறு கூறுமிடத்துப் பேராசிரியர் கே. ஏ. நீலகண்ட சாஸ்திரியாரின் ‘சோழர்கள்’ நூலையும் திருடி. கோபிநாதராவின் ‘சோழவம்ச சரித்திரச் சுருக்கம்’ எனும் சிறிய நூலையும் குறிப்பிட்டு, ‘தனிப்பட்ட முறையில் அறிஞர் சிலர் தனித் தனிச் சோழ அரசரைப் பற்றிக் கல்லூரி வகுப்புக்குப் பயன்படும் வகையில் சில நூல்களை வெளியிட்டுள்ளனர். இவை அனைத்தின் துணையைக் கொண்டும், ஆண்டுதோறும் புதியனவாக வெளிவந்துள்ள கல்வெட்டறிஞர் அறிக்கைகளைக் கவனித்தும், தமிழ் நூல்களைப் பன்முறை ஆராய்ந்தும், “தமிழ்ப் பொழில்”, “செந்தமிழ்” முதலிய திங்கள் வெளியீடுகளில் வந்துள்ள புதிய கல்வெட்டுகளை ஆராய்ந்தும், தஞ்சை - கங்கைகொண்ட சோழபுரம் - திரிபுவனம் - தாராகுரம் முதலிய இடங்களில் உள்ள சோழர் திருக்கோவில்களையும் கல்வெட்டுகளையும் நேரிற் பார்வையிட்டும் இந்நூல் வரிசை எழுதப்பட்டுள்ளது’ என்று தம் முயற்சியின் அருமையைப் படிப்பார் உணருமாறு வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

சோழர்களைப் பற்றிப் பல நூல்களும் கட்டுரைகளும் வெளிவந்த நிலையில், தாமும், ‘சோழர் வரலாறு’ எழுத நேர்ந்தமைக்கான காரணம் கூறுமிடத்து, ‘ஆராய்ச்சி என்பது முடிவற்றது. நாளும் வளர்ந்து வருவது. ஆதலின், மேற்கண்ட நூல்கள் வெளிவந்த பிறகு சில வரலாற்றுச் செய்திகள் புதியனவாக அறிஞரால் வெளியிடப்பெறுதல் இயல்பே அன்றோ? அங்ஙனம் இன்றளவும் வெளிவந்துள்ள குறிப்புகளும் பிறவும் வரலாற்று முறைக்கும் தமிழ் முறைக்கும் மாறுபடா வகையில் நன்கு ஆய்ந்து வெளியிடவே இந்நூலின் நன்னோக்கமாகும்’ என்று தெரிவித்துள்ளார்.

மூன்று பாக்களாய் அமைந்துள்ள இந்நூலின் முதற்பாகம், சங்க காலச் சோழர்களைப் பதின்மூன்று தலைப்புகளின் கீழ் விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளது. வரலாற்று வரைவியலில் இவர் பெற்றிருந்த ஆழ்ந்த பயிற்சியும் வியத்தகு தெளிவும் இந்நூலின் முதல் இயலிலேயே பளிச்சிடுகின்றன. ‘சோழர் வரலாற்றுக்குரிய மூலங்கள்’ எனும் தலைப்பில் அமைந்துள்ள இவ்வியல், ஒரு தேர்ந்த வரலாற்று வரைவியலாளரின் கண்ணோட்டத்தில் வடிவம் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மூன்று காலகட்டங்களில் அமையும் சோழர் வரலாற்றைச் செவ்வனே வடிவமைக்க, அவ்வக் காலங்களில் முதன்மைப்படும் மூலங்களுக்கு இராசமாணிக்கனார் முக்கியத்துவம் தந்துள்ளார். சங்க காலச் சோழர் வரலாறு எழுதச் சங்க இலக்கியங்களையும் காப்பியங்களையும்

வெளிநாட்டார் பயணக் குறிப்புகளையும் பெரிதும் சார்ந்துள்ள இவர், இடைக்கால வரலாற்றை எழுதச் செப்பேடுகளின் உதவியை நாடியுள்ளார். துணைக்குப் பாலி, தமிழ், வடமொழி நூல்களும், திருமுறைகளும், நாலாயிரப் பிரபந்தமும் பிற தமிழ் இலக்கியங்களும் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. பிற்காலச் சோழர் வரலாற்றை அறிய, ‘ஆயிரக்கணக்கான கல்வெட்டுகளும் செப்பேடுகளும் பெருந்துணை புரிகின்றன’ என்று அறிவித்து, உடன், ‘சோழர் வரலாற்றை உள்ளவாறு உணரப் பேருதவி செய்வன - வரலாற்றுக்கு மூலமாக அமைந்துள்ள - கோவில்களே ஆகும்’ என்றும் தெரிவிக்கிறார்.

தமிழ்நாட்டு வரலாற்றாசிரியர்கள் எவரும் கருதாத இப்புதிய சிந்தனைத் தளம் இராசமாணிக்கனாரின் தனிப்பெரும் கண்டறிதல் எனலாம். கோயில்களையே சான்றுக் களங்களாய்க் கொண்டமையால்தான், ‘இக்கோவில்களை முற்றப் பரிசோதித்துச் சோழர் காலச் சிற்ப, ஓவிய, கட்டடக் கலைகளின் வளர்ச்சியைச் சிறந்த முறையில் ஆராய்ந்து நூல் எழுதினோர் எவருமில்லை என்பது வருந்தத்தக்க செய்தியாகும்’ என்று அவரால் தெளிவுபடக் கூறமுடிந்தது. கோயில்கள் சார்ந்த ஆய்வு தமிழ்நாட்டு வரலாற்றுக்கு எவ்வாறெல்லாம் உதவக்கூடும் என்பதை, ‘கோவில்களில் உள்ள பலவகைச் சிற்பங்களைக்கொண்டு சோழர் சிற்பக்கலை உணர்வை அறியலாம்; ஓவியங்களைக்கொண்டு சோழர் கால ஓவியக்கலை வளர்ச்சியை அறியலாம்; மக்களுடைய நடை, உடை, பாவனை, அணிகள் முதலியன அறியலாம்; கோவில் கட்டட அமைப்பைக் கூர்ந்து நோக்கி, பல்லவர் காலக் கட்டடக் கலை, சோழர் காலத்தில் தொடர்புற்று வளர்ந்து வந்தது என்பதை உணரலாம்’ என்று வகைப்படுத்தி விளக்கியுள்ளார்.

இராசமாணிக்கனாரின் ‘சோழர் வரலாறு’ நூலைப் படிப்பார் எவரும் தமிழ்நாட்டில் சோழ மரபு சங்க காலம் முதல் கி. பி. 1280வரை தொடர்ந்து இருந்தமையை அறிவதுடன், தமிழ்நாட்டின் பெருமையைப் பல்லாற்றானும் பல பரிமாணங்களில் உலகளாவிய அளவில் உயர்த்தியவர்கள் சோழர்களே என்பதையும் தெளிவர். சங்க இலக்கியப் பின்புலமற்றவர்கள்கூடச் சங்க காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் நிலவிய அரசியல், மக்கள் வாழ்க்கை அறிய உதவுமாறு முதல் பாக்கத்தின் இறுதி இயல் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. முப்பத்தாறு பக்க அளவில் சங்க கால வாழ்க்கைச் சூழலை விளக்கும் இவ்வியலில் அன்றைய புகாரும் இன்றைய புகாரும் ஒப்பிடப்பட்டிருப்பது சிறப்பாகும்.

12. 3. 1943இல் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைப் பார்வையிட்டதாகக் கூறும் இராசமாணிக்கனார், ‘எங்குத் தோண்டினும் பழைய செங்கற்கள், மட்பாண்டச் சிதைவுகள் காணக்கிடைக்கின்றன. அவற்றுள் சில புதுவையை அடுத்துள்ள அரிக்கமேட்டில் கிடைத்த மட்பாண்டச்

சிதைவுகளை ஒத்துள்ளன. ஓரிடத்தில் பழைய செங்கற்கள் 10 அடி ஆழத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்தப்பட்டிருந்தன. அவற்றுள் ஒன்றை அளந்தேன். நீளம் 9 அங்குலம், அகலம் 6 அங்குலம், கனம் 1½ அங்குலம்' என்று குறிப்பிட்டுள்ளமை, சங்க காலச் சோழர் வரலாறு எழுதும் முன் அவர் மேற்கொண்ட களஆய்வுகளைப் படம்பிடிப்பதாய் உள்ளது. மேற்பரப்பாய்வு, கோயிலாய்வு, முக்கியமான ஊர்களில் மூத்த குடிமக்களுடன் கலந்துரை எனப் பல்வேறு வகையில் அவர் தரவுகள் திரட்டியிருப்பதை இவ்வியலின் உள்ளீடு வெளிச்சப்படுத்துகிறது.

இரண்டாம் பாகத்தின் தொடக்கத்தில், 'சோழரது இருண்ட காலம்' என்ற தலைப்பில் தமக்குக் கிடைத்த அனைத்துச் சான்றுகளையும் முழுக்கப் பயன்படுத்திக்கொண்டு சங்க காலத்திற்குப் பின்னும் விஜயாலய மரபின் எழுச்சிக்கு முன்னுமாய், அதாவது கி.பி.200 - கி.பி. 850வரையிலமைந்த சோழர் வரலாற்றை இயன்ற வரையில் உருவாக்கித் தந்துள்ளார் இப்பெருந்தகை. இக்காலகட்டத்திற்குரிய சோழர் வரலாற்றை இந்த அளவிற்கு விரிவுறத் தமிழில் வெளியான வேறெந்த சோழர் வரலாற்று நூலும் கொண்டிருக்கவில்லை என்பது இராசமாணிக்கனாரின் உழைப்பிற்கும், தரவுத் தேடலில் அவர் காட்டியுள்ள முனைப்பிற்கும் சிறந்த சான்றாகும்.

இக்காலகட்டத்தில் தன்னிகரற்று விளங்கிய கோச்செங்கட் சோழனின் வரலாற்றைப் பல சான்றுகளின் அடிப்படையில் விரிவுற விளக்கியுள்ள இராசமாணிக்கனார், பல்லவ அரசரான புத்தவர்மனுடன் போரிட்ட சோழ அரசர் கோச்செங்கணானாகலாம் என்று இலக்கியச் சான்றுகளின் பின்னணியிலும் வேலூர்ப்பாளையம் செப்பேட்டின் அடிப்படையிலும் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளார். இக் கருத்துப் பின்னாளைய வரலாற்றாசிரியர்களால் கூடுதல் சான்றுகளுடன் நிறுவப்பட்டுள்ளமை இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது.

இரண்டாம் பாகத்தின் பெரும்பகுதியும் மூன்றாம் பாகம் முழுமையும் விஜயாலய மரபுச் சோழ அரசர்களின் வரலாற்றினைக் கொண்டுள்ளன. விஜயாலயர் தொடங்கி மூன்றாம் இராஜேந்திரர் வரையிலான அனைத்துச் சோழ அரசர்களின் வரலாற்றையும் விதந்து பேசும் இப்பகுதியில், சோழப் பேரரசர்கள் சிலரின் கோயிற்பணிகள் விரிவாகப் பேசப்பட்டுள்ளன. சோழர் வரலாறு பேசும் வேறெந்தத் தமிழ் நூலும் இந்த அளவில், சோழர் கோயில்களைப் பற்றிய தரவுகளைக் கொண்டிருக்கவில்லை. முதல் இராஜராஜரின் வரலாற்றை விரித்துரைக்கும் பகுதியில், அவ்வேந்தர் தஞ்சாவூரில் எழுப்பிய இராஜராஜீசுவரத்தைப் பற்றி மிக விரிவாகப் பதினாறு பக்கங்களில் கட்டுரைத்துள்ள இப்பேராசிரியர், 1934 செப்டம்பரில் தாம் இக்கோயிலை நேரிடையாய்ப்

பார்த்து ஆராய்ந்தமையையும் அது போழ்து, 'சோழர் கோயில் பணிகள்' என்னும் அரிய நூலை எழுதிய ஜே. எம். சோமசுந்தரம் பிள்ளை உடனிருந்தமையையும் அடிக்குறிப்பொன்றில் சுட்டியுள்ளார்.

இராஜேந்திர சோழரின் கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தை 25. 4. 1942இல் பார்வையிட்ட இராசமாணிக்கனார், அம்மன்னரின் வரலாற்றைச் சொல்லும் பகுதியில், தம்முடைய நேரிடை ஆய்வில் கிடைத்த தரவுகளைப் பரவலாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டுள்ளார். கங்கை கொண்ட சோழீசுவரத்தைப் பற்றியும் மாளிகைமேட்டைப் பற்றியும் கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தைச் சூழ உள்ள சிற்றூர்களின் இன்றைய நிலை பற்றியும் அவர் பகிர்ந்துகொண்டிருக்கும் செய்திகள் அரியவை. ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலுமாய் வெளியாகியிருக்கும் பிற சோழர் வரலாற்று நூல்களில் காணப்பெறாதவை. குறிப்பாக மாளிகைமேட்டைப் பற்றியும் கங்கைகொண்ட சோழீசுவரர் கோயிலின் அன்றைய நிலை குறித்தும் இராசமாணிக்கனார் தெரிவித்துள்ள கவலை தோய்ந்த கருத்துக்களும், அவற்றைச் சீர்செய்வதற்கான வழிகாட்டல்களும் அவரை வெறும் வரலாற்றாசிரியராக மட்டும் நிறுத்திடாது, சமுதாய அக்கறையுடைய பொறுப்புள்ள மனிதராகவும் வெளிக்கொணர்கின்றன.

இராசமாணிக்கனாரின் 'சோழர் வரலாறு' மூன்று வகையில் தனித்தன்மையது. தமிழ்நாட்டில் இதுநாள்வரையும் வெளிவந்துள்ள சோழர் வரலாற்று நூல்களில் இதுவே சோழர்களைத் தோற்றத்தொட்டு முடிவுவரை விரிவாகப் படம்பிடிக்கும் ஒரே நூலெனலாம். சங்கச் சோழர்களுக்கும் விஜயாலய மரபுச் சோழர்களுக்கும் இடைப்பட்டு வாழ்ந்த சோழ மரபினரை கிடைத்திருக்கும் அனைத்துச் சான்றுகளின் துணைகொண்டும் திரட்டி முன்வைக்கும் முதல் தமிழ் நூலும் ஒரே தமிழ் நூலும் இதுவேயாகும். நாயன்மார்களுள் ஒருவராகக் கருதப்பட்டு, சமயப் போர்வையில் சிக்கியிருந்த கோச்செங்கட் சோழரை வெளிக்கொணர்ந்து, அவர் வரலாற்றை வெளிச்சப்படுத்தும் சான்றுகளைத் தேடித் தொகுத்து, அவரது ஆற்றலையும் வெற்றிகளையும் சிறப்புக்களையும் ஆய்வுநெறியில் நின்று உரைத்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்க முயற்சியாகும். தேவையான இடங்களையெல்லாம் நேரில் பார்வையிட்டு ஆராய்ந்து, அவற்றை நூலில் உரிய இடங்களில் உரியவாறு இணைத்து வரலாற்றைக் களஆய்வுகள் செழுமைப்படுத்துமாற்றைத் தெளிவுபட விளக்கியிருக்கும் பாங்கு இந்நூலின் மற்றொரு தனித் தன்மையாக மிளிர்கிறது.

இந்தியா விடுதலை பெற்ற நிலையில், மொழிவாரி மாகாணப் பிரிப்பு பற்றிய குரல்கள் ஒலிக்கத் தொடங்கிய காலகட்டத்தில், 'தமிழ்நாட்டு வடஎல்லை' என்னும் நூலை இராசமாணிக்கனார் எழுதி

வெளியிட்டார். 1948இல் வெளியான இந்நூலின் முன்னுரையில், 'தமிழ்நாட்டு வடஎல்லை எனப் பெயர் கொண்டு வெளிவரும் இந்நூல் இலக்கியம் - வரலாறு - கல்வெட்டுகள் என்பவற்றைத் துணையாகக் கொண்டு ஆராய்ந்து எழுதப்பெற்றதாகும். சங்க காலப் புலவர் முதல் கி. பி. 17 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த படிக்காசுப் புலவர் ஈறாக எல்லாத் தமிழ்ப் புலவரும் 17 ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய வடமொழிப் புலவரும் வேங்கடமேதமிழகவடஎல்லை என்பதை வற்புறுத்திச் சென்றனர். வரலாறும், கல்வெட்டுகளும், வட பெண்ணையாறே தமிழகத்தின் வடஎல்லை என்பதை வலியுறுத்துகின்றன. சித்தூர் - தென்நெல்லூர் ஜில்லாக்கள் தொண்டை நாட்டின் பகுதிகளே என்பதை அவ்விரு ஜில்லாக்களிலும் உள்ள கல்வெட்டுகள் மெய்ப்பிக்கின்றன.

இந்த உண்மைகளைத் தமிழரும் தெலுங்கரும் உணர்ந்து - மண்ணாசை மறந்து - நேர்மையான முறையில் அமைதியும் அறமும் துணைசெய்யத் தமிழ்நாட்டின் இரு கண்களாகிய திருவேங்கடம் - திருக்காளத்தி ஆகிய இரண்டையும் தன் அகத்தே பெறும் தமிழ் மாகாணத்தைப் பிரிக்க நன்முறையில் முயலவேண்டும் என்பதைக் குறிப்பதே இவ்வாராய்ச்சி நூலின் நோக்கமாகும்' என்று மிகத் தெளிவான முறையில் நூல் எழுதிய காரணத்தை வெளியிட்டுள்ளார்.

தொண்ணூற்றெட்டுப் பக்கங்களே கொண்ட இச்சிறு நூலில் ஆறு நில வரைபடங்கள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. சங்க காலத்தில் தமிழ்நாட்டின் வடஎல்லையாக இருந்தது வேங்கடமே என்பதை இலக்கியங்களின் துணைகொண்டும், பல்லவர், சோழர், பாண்டியர், ஹொய்சளர், விஜயநகர அரசர் காலங்களிலும் அதே நிலை நீடித்த மையைப் பல்வேறு ஊர்களின் கல்வெட்டுகள் கொண்டும் தெள்ளத் தெளிய இவர் நிறுவியிருக்கும் பாங்கு இந்நூலிற்கென உழைத்த உழைப்பின் தன்மைக்குச் சான்றாகிறது.

'இன்றைய தேவை யாது?' என்ற தலைப்பின் கீழ், 'இலக்கியம் - வரலாறு - கல்வெட்டு இவற்றுக்கு மதிப்பீந்து உண்மை வழியில் மாகாணப் பிரிவினை வேண்டும் என்று நினைப்பின், வட பெண்ணையாறே தமிழ் மாகாணத்தின் வடஎல்லையாக அமைதல் வேண்டும். இதுவே இயற்கை வழிப்பட்ட பிரிவினையாகும். நெல்லூர் தமிழ் மாகாணத்தின் வடமுனை நகரமாகத் திகழ்தல் வேண்டும். இன்றேல், வேங்கடம் - காளத்தி ஆகிய இரண்டையும் தமிழ் மாகாண வடகோடி நகரங்களாக அமைக்கும் முறையில் தமிழ் மாகாணம் பிரிக்கப்படல் வேண்டும்.

இந்த இரண்டாம் குறிப்புப்படி தமிழ் அறிஞர் இசைதல் - அவர்களது விட்டுக் கொடுக்கும் பெருந்தன்மையையும் தம் இனத்தவராகிய தெலுங்கரிடம் கொண்டுள்ள உடன்பிறப்புப் பற்றையும் என்றும்

நிலையுள்ள அமைதியை அவாவும் அருங்குணத்தையும் காட்டும் அறிஞரியாக நல்லறிஞரால் நன்கு மதிக்கப்படும்' என்று இவர் கூறியிருப்பது, அக்காலத்திருந்த எல்லைப் போராட்ட அறிஞர் அனைவரையும் ஈர்த்தது.

இவரை இந்நூல் எழுதுமாறு செய்த கோயமுத்தூர்ப் பெருவணிகர் திவான் பகதூர் திரு.சி.எஸ். இரத்தினசபாபதி முதலியார் இந்நூலை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து இந்தியத் தலைமை அமைச்சருக்கும் சர்தார் வல்லபாய் பட்டேலுக்கும் கொடுத்தார். ஏறத்தாழ முன்னூறு படிக்கள் வாங்கிச் சென்னை மேலவை உறுப்பினர்களுக்கும் கீழவை உறுப்பினர்களுக்கும் இலவசமாக வழங்கினார். இந்நூலைப் படித்த சட்டமன்றத் தமிழ் உறுப்பினர்கள் அனைவரும் தமிழகத்து வடஎல்லை பற்றிய அனைத்து உண்மைகளையும் அறிந்தனர். காலஞ்சென்ற காங்கிரஸ் தலைவர் முத்தூரங்க முதலியார் போன்றோர் தமிழகத்தின் வடஎல்லையைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு இந்நூல் பேருதவியாக இருந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

வரலாற்று உண்மைகள் உரிய காலத்தே இவரால் துணிவுடன் முன்வைக்கப்பட்டமையையும் அவற்றை அகழ்ந்தெடுக்க இப்பெருந்தகை மேற்கொண்ட அருமுயற்சியையும், 'நாட்டைக் காப்பதும் சமுதாயத்தை வழிநடத்துவதும் நல்லறிவாளர் கடமை' எனும் கோட்பாட்டினர் இவர் என்பதையும் இந்நூல் நன்கு புலப்படுத்துகிறது.

'தமிழ்மொழி பற்றியும் இலக்கியம் பற்றியும் பேசவும் எழுதவும் நாட்டில் சிலருண்டு. ஆனால், தமிழர் வரலாற்றைப் பற்றிப் பேசுவோர், எழுதவோ ஆட்களில்லை. தமிழகத்து வரலாறு தமிழர்களாலும் மற்றவர்களாலும் நன்கு அறியப்படல் வேண்டும். அதனை அறிந்தால் தான் மொழி, இலக்கியம், சமுதாயம், சமயம் பற்றிய தெளிவு பிறக்கும்' எனக் கூறும் இராசமாணிக்கனார் 1959இல் தமிழ்நாட்டு வரலாற்றை நான்கு தொகுதிகளாக எழுதி வெளியிட்டார்.

'தமிழக ஆட்சி' பேசும் முதல் தொகுதி அரசரிமை, ஆட்சிக்குழுக்களும் அலுவலரும், வரவு-செலவு, சட்டம்-முறை-காவல், படை, மண்டல ஆட்சி, உள்ளாட்சி எனும் தலைப்புகளில் 152 பக்கங்களில் அமைந்தது. மூன்று பதிப்புகள் கண்ட, 'தமிழகக் கலைகள்' கட்டடம், ஓவியம், சிற்பம், வார்ப்பு, இசை, நடனம், நாடகம், மருத்துவம், சமயம், தத்துவம், இலக்கியம் ஆகிய தமிழர் வளர்த்த கலைகளைப் பற்றிய விரிவான நூலாக 142 பக்கங்களில் யாக்கப்பட்டுள்ளது.

வரலாறும் நில அமைப்பும், வரலாற்றின் செல்வாக்கு, பல்வேறு காலங்களில் வரலாறு உண்டாக்கிய நாட்டுப் பிரிவுகள் எனும் பொதுத் தலைப்புகளில் தொடங்கும் 'தமிழக வரலாறு', பழைய கற்காலம்

தொடங்கி உரிமைப் போராட்டம் வரையிலான பல்வேறு வரலாற்றுக் காலங்களை விளக்கும் பதினான்கு தலைப்புகளில் எழுதப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாட்டு வரலாற்றை விரிவாக அறிய விழையும் யாவர்க்கும் மிகச் சிறந்த வழிகாட்டியாக விளங்கத்தக்க வகையில் 199 பக்கங்களில் அமைந்துள்ள இந்நூலும் மூன்று பதிப்புகள் கண்டுள்ளது.

‘தமிழர் நாகரிகமும் பண்பாடும்’ என்ற தலைப்பில் அமைந்த நான்காம் தொகுதி தமிழ்நாட்டின் சமுதாய வரலாறு, பொருளாதார வரலாறு இவற்றைச் சுருங்கிய அளவில் விளக்கி, சமணம், பௌத்தம், இசுலாம், கிருத்துவம் ஆகியன தமிழ்நாட்டில் பெற்றிருந்த செல்வாக்கு நிலைகளை எடுத்துரைக்கிறது. அயல்நாடுகளில் தமிழர் பெற்றிருந்த செல்வாக்கினைத் தொட்டுக் காட்டும் இந்நூலின் பிற்பகுதியில் தமிழர் நாகரிகம் மூன்று இயல்களிலும் பண்பாடு இரண்டு இயல்களிலும் விரிவாக ஆராயப்பட்டுள்ளன. ஐந்து பதிப்புகளைக் கண்ட இந்நூல் ‘தமிழகநலத்தில் நாட்டமுடைய ஒவ்வொரு தமிழர்க்கும் தேவைப்படும் நூலாகும்’.

எழுதப்பட்டு நாற்பத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாகியும் இன்றைக்கும் பயன்படுமாறு இந்நூல்கள் அமைந்துள்ளமை, இவற்றை உருவாக்கிய பேராசிரியரின் சிந்தனை விரிவையும் வரலாற்றறிவையும் புலப்படுத்துகின்றன. தமிழ்நாட்டு வரலாறு குறித்துப் பல்வேறு ஆசிரியர்கள் இந்நாட்களில் நூல்கள் எழுதி வெளியிட்டிருந்தபோதும் இராசமாணிக்கனாரின் நூல்களிலிருந்து பேரளவில் அவை மாறுபடவில்லை என்பதொன்றே இப்பெருந்தகையின் எதிர்கால நோக்குடன் அமைந்த எழுத்தாற்றலுக்குச் சிறந்த சான்றாகும்.

முதன்மைச் சான்றுகளைப் பரவலாகப் பயன்படுத்தி, இரண்டாம் நிலைச் சான்றுகளைப் பழுதறப் பயின்று, வரலாற்று வரைவியல் வழிநின்று அறிவியல் கண்ணோட்டத்துடன் வாழ்நாள் பணியாய் அவர் உருவாக்கித் தந்திருக்கும் வரலாற்றாய்வு நூல்கள் தமிழர்க்கு அப்பெருந்தகை வழங்கிச் சென்ற இணையற்ற கொடைகளெனலாம்.

5. திருக்கோயில் ஆய்வுகளும் கல்வெட்டுப் புலமையும்

கோயில்கள் வரலாற்றுக் களங்கள் என்பதில் அழுத்தமான நம்பிக்கை உடையவர் இராசமாணிக்கனார். அதனாற்றான் ‘சோழர் வரலாறு’ நூலில் வரலாறு எழுதுவதற்கான முதன்மைச் சான்றுகளுள் ஒன்றாய்க் கோயில்களைக் குறித்துள்ளார். வரலாற்று நோக்கிலமைந்த அவருடைய ஆய்வு நூல்கள் அனைத்திலும் அவ்வவ் வரலாற்றிற்குரிய கோயில்களை ஆய்வுசெய்தமை, அங்குப் படித்த கல்வெட்டுகளைப் பற்றிய செய்திகள், ஆங்குள்ள கட்டட அமைப்புகளை, சிற்பங்களை ஆராய்ந்து பெற்ற தரவுகள் இவை தவறாமல் இடம்பெற்றிருக்கக் காணலாம். கோபுரம், விமானம், மண்டபம், தூண், தோரணம் என ஒரு கோயில் சார்ந்த கட்டட அமைப்புகள் அனைத்தையும் ஆராய்ந்து அவை காலப்போக்கில் பெற்ற மாறுதல்களையும் குறித்துள்ளார்.

‘சோழர் வரலாறு’ நூலில், முதலாம் இராஜராஜரின் இராஜ ராஜீசுவரம், முதலாம் இராஜேந்திரரின் கங்கைகொண்ட சோழீசுவரம், இரண்டாம் இராஜராஜரின் இராஜராஜேசுவரம், மூன்றாம் குலோத்தங்கரின் திரிபுவன வீரேசுவரம் ஆகிய கோயில்களை மிக விரிவான நிலையில் ஆராய்ந்து எழுதியுள்ளார். சோழர் காலக் கோபுரங்களைப் பற்றிய கண்ணோட்டமும் விமானங்களைப் பற்றிய குறிப்பும் இராஜ ராஜீசுவரத்தின் பல்வேறு காலக் கட்டமைப்புகள் பற்றிய தெளிவான சுட்டலும் குறிப்பிடத்தக்கவை. இராஜராஜேசுவரம் கோயிலின் நாயன் மார் சிற்பங்கள் இவருடைய கவனத்தைக் கவர்ந்திருக்கின்றன. பெரிய புராண ஆராய்ச்சிக்கும் சைவ சமய வளர்ச்சி கூறவும் இச்சிற்பத் தொடரை இவர் நன்கு பயன்படுத்தியுள்ளார்.

1947இல் வெளியான இவரது, ‘ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள்’ எனும் நூலில் ‘தமிழகத்துக் கோயில்கள்’ என்ற தலைப்பில் ஒரு கட்டுரை இடம்பெற்றுள்ளது. இக்கட்டுரையின் தொடக்கத்தில், ‘தமிழகத்தில் இன்றுள்ள கோவில்கள் எப்போது தோன்றின? அவற்றிற்கு மூலம் என்ன? கோவிற்கலை உணர்வு தமிழர்க்கே உரியதா? பண்டைக் காலத்திற் கோவில்கள் எவற்றிற்குப் பயன்பட்டன? என்பன போன்ற கேள்வி கட்டு விடை காணலே இவ்வாராய்ச்சிக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்’ என்று தெரிவித்துள்ள இவர், கட்டடக்கலை நூல்களைப் பலவாகப் பயின்றுள்ளமை, இக்கட்டுரையில் தரப்பட்டுள்ள அடிக்குறிப்புகளாலும் உள்ளீட்டாலும் அறியுமாறு உள்ளது.

‘தென்னாட்டுக் கட்டடக்கலை தமிழகத்திற்கே உரியது’ எனும் கோட்பாடுடைய இவர், இதே நூலில் காஞ்சிபுரம் கயிலாசநாதர் கோயில், ஏகாம்பரநாதர் கோயில், விழுப்புரம் - புதுச்சேரிப் பெரு

வழியிலுள்ள திரிபுவணைக் கோயில், திருஆண்டார் கோயில் இவற்றைப் பற்றி விரிவான கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார் திண்டிவனத்திற்கு அருகிலுள்ள திருவக்கரைக் கோயில் பற்றிய இவரது கட்டுரை 'எல்லோரும் வாழவேண்டும்' என்னும் நூலில் வெளியாகியுள்ளது. இவற்றுள் திரிபுவணை, திருஆண்டார் கோயில்கள் புதுவைக் கல்விக் கழகத்தாருடன் ஆராயப்பட்டன. திரிபுவணைக் கோயில் ஆய்வில், 'மதிற் சுவரெடுத்த வேலையாட்களின் அறியாமையால் கல்வெட்டுப்பகுதிகள் பல, வைப்பு முறையினின்றும் நீங்கிக் கண்டவாறு கண்ட இடங்களில் வைத்துக் கட்டப்பட்டுள்ளமை கல்வெட்டறிஞர் உள்ளத்தைக் கலக்குவதாகும். இப்பழங் கோவிலைச் சேர்ந்த நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட கற்கள் கோவிலுக்கு அண்மையில் இன்றும் சிதறிக் கிடக்கின்றன' என்று கோயில் அன்றிருந்த நிலைமையைத் துன்பத்தோடுபகிர்ந்து கொள்ளும் இவர், அக்கோயிலின் மண்டபப் படிகளில் தாம் கண்ட சிற்பங்களின் செழுமையையும் பதிவுசெய்துள்ளார்.

திருஆண்டார் கோயில் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, 'திரிபுவணையை அடுத்துள்ள இந்தச் சிற்றூரில் உள்ள சிவன் கோவில் பழமைவாய்ந்தது. கோவிலின் நான்கு மதிர்கவர்களும் இப்பொழுது இடிந்து கிடக்கின்றன. மதில் நீளம் சுமார் 150 கெஜம்; அகலம் சுமார் 100 கெஜம்; கனம் 4/2 அடி. இம்மதில் சிற்சில இடங்களில் 6 அடி உயரம்வரை இருக்கின்றது. பல இடங்களில் தரைமட்ட அளவு இடிந்திருக்கிறது' என்று மதிற் சுவர் தொடங்கி விமானம் ஈறாகக் கோயிலின் அனைத்துப் பகுதிகள் பற்றியும் தம் பார்வைக்குக் கிடைத்த தரவுகளை நன்கு பதிவுசெய்துள்ளார். விமானத்தைக் குறிப்பிட, 'இறையிடம்' என்னும் புதிய கலைச்சொல்லை இவர் பயன்படுத்தியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

திருஆண்டார் கோயிலின் சுற்றாலைத் திருமுன்கள், இறையிடம் இவற்றில் இடம்பெற்றிருந்த சிற்பங்களைப் பற்றிய இவருடைய விரிவான வண்ணனைகள், சிற்ப இயலிலும் இவருக்குப் பயிற்சி இருந்த மையை மெய்ப்பிக்கின்றன. ஆடற் சிற்பங்கள், இறைத்திருமேனிகள், மனித உருவங்கள், விலங்குகள், அழகூட்டல்கள் என இனம் பிரித்துச் சிற்பங்களை விளக்கும் முறை படிப்பாரைத் திருஆண்டார் கோயிலை ஒரு முறை வலம் வந்தது போன்ற உணர்விற்கு ஆட்படுத்துவது சுட்டத் தக்கது. மேற்குச் சுவரிலுள்ள சிற்பங்களை விவரிக்கும்படித்து, சுவரில் செதுக்கிய நிலையிலும் தனித்துச் செதுக்கிப் பின் சுவரில் இடம்பெறச் செய்த நிலையிலும் சிற்பங்கள் இருந்தமையைக் கூறியுள்ளார்.

'இரு பெண்கள் கைகோத்து நடனமாடுதல், அறிந்துகொள்ள இயலாத சிதைந்த உருவம், யானை சிவலிங்கத்தை வழிபடுதல், அடிமுடி கண்ட வரலாற்று உருவங்கள், அழிந்த உருவம், நடனமாடும்

நங்கையொருத்தியை மற்றொரு பெண் வழிபடல் இந்த ஆற்றிற்கும் கீழே கல்வெட்டுகள் காணப்படுகின்றன. வடபுறத்துச் சுவரில் ஏழு சிற்பங்கள் உள்ளன: விளங்காதது, அநுமான் லிங்க வழிபாடு செய்தல், ஒரு பக்தன் சிவலிங்கத்தை வழிபடுதல், அநுமான், இராமன், இலக்குவன், சீதை இந்நால்வரும் நின்றல், மாதொருபாகன் திருவுருவம், காளி, சிவனும் உமையும் காளையுடன் நின்றல்' என்று இச்சிற்பங்களைப் பற்றி எழுதியுள்ள இராசமாணிக்கனார், தம்மால் அடையாளம் காணமுடியாத சிற்பங்களையும் தமக்கு விளங்காத நிலையிலிருந்த சிற்பங்களையும் கூட சுட்டியிருப்பது அவருடைய ஆய்வு நேர்மைக்குச் சான்றாகும்.

திருவக்கரை பயணத்தைக் கூறுமிடத்து, 'திருவக்கரை மிகச் சிறிய கிராமம். அங்கு நான்கு அல்லது ஐந்து தெருக்களே உண்டு. ஆற்றைக் கடந்து கோவிலை அடையும் பாதை நெடுக அழிந்த கற்சிலைகளின் பகுதிகளும் கற்பாறைகளும் கற்சிலைகளும் மரம் போன்ற கற்பாறைகளும் சிதறிக் கிடக்கும் காட்சி, 'திருவக்கரை பழைமையும் பெருமையும் பெற்றிருந்த ஊர்' என்பதை அறிவிப்பது போலக் காணப்பட்டது' என்று குறிப்பிடும் பேராசிரியர், இக்கோயில், 'ஏனைய சிவத்தளிகளைப் போலவே பெரிய கோவிலாக இருக்கின்றது. புறச்சுவர்கள் பழுதுபட்ட நிலையில் உள்ளன. திருச்சுற்றுக்கள் முட்செடிகள் முளைக்க இடம் தந்துவிட்டன. திருச்சுற்றைச் சுற்றுவோர் கால்களில் முள் தைக்கப் பெறாமல் உட்சென்று மீளுதல் அருமை' எனக் கோயில் அன்றிருந்த நிலையை அப்படியே படம்பிடித்துள்ளார்.

கோயில் தூண்களை ஆராய்ந்த நிலையில், 'எல்லாத் தூண்களிலும் அழகிய உருவங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. அவை அனைத்தும் நடனம், இசை இவற்றிற் பங்கு கொண்டுள்ளமை, பழந்தமிழர் நடனக் கலையையும் இசைக்கலையையும் நமக்கு அறிவித்து ஊக்குவன போலக் காணப்படுகிறது. வெளித் தூண்களில் எல்லாம் உடற்பயிற்சிக்கு உரிய பலவகை விளையாட்டுகள், மாடுகளை ஏறி அடக்கல், ஒரே தட்டின் மீது நால்வர் நின்றல் முதலியன செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றால் பழந்தமிழர் உடற்பயிற்சி முறைகளில் கொண்டிருந்த கவலை நன்கு வெளியாகிறது' என்று பழஞ் சிற்பங்கள் வழித் தமிழர் பண்பாடு வெளிச்சமாகும் வகை காட்டியுள்ளார்.

இக்கோயில் வளாகத்திருந்த அம்மன் கோயில் தூண்களில் பல வகை ஆடற்சிற்பங்கள் இருந்ததாகக் குறிப்பிடும் இராசமாணிக்கனார், 'இரண்டு பெண்கள் சக்கரம் போலப் படுத்த நிலையில் நடனமாடுதல், மேல் நாட்டார் கூறும் 'பின்ஸ்' நடனம் போல முழங்கால்களை மடக்கிக் கைகோத்து நடத்தல், வலக்காலைத் தூக்கியபடி நடத்தல், இடக்காலைத் தூக்கியபடி நடத்தல், இங்ஙனம் இரண்டு பெண்கள் கை

கோத்து நடித்தல் முதலிய பலவகை நடன வகைகள் காணப்படுகின்றன. இந்நடிக்க மாதர் இக்காலத்துக் 'கௌன்' போன்ற உடையணிந்துள்ளனர். ஆடவர் சட்டையும் சல்லடமும் அணிந்துள்ளனர். சுருங்கக் கூறின, திருவக்கரை சிறந்த சிற்பக்கூடம் எனலாம்' எனத் தாம் கண்டவாறே, ஆடற் காட்சிகளைப் பதிவு செய்துள்ளார். கோயிலின் பல பகுதிகளில் சோழர் காலக் கல்வெட்டுகள் இருப்பதையும் இவர் குறிப்பிடத் தவறவில்லை.

'திருக்கோயில்' திங்களிதழில் வெளியாகியுள்ள, 'தமிழ் நூல்களில் சிற்பக்கலை' (1964), 'தமிழ் நூல்களில் சிற்பக்கலை II' (1967) எனும் இரண்டு கட்டுரைகளும் சிற்பக்கலையில் இவருக்கிருந்த ஈடுபாட்டையும் தோய்வையும் தெளிவையும் காட்டுவதுடன், நூல்களை நுணுகி ஆராய்ந்து கருத்துத் தேடல் செய்வதில் இவருக்கிருந்த வல்லமையையும் புலப்படுத்துகின்றன. இத்தகு அடிப்படைச் செய்திகளை அறிந்திருந்தமையால்தான் இவரால் திருக்கோயில்களை அருபவிக்கவும் அவற்றில் பிரதிபலித்த சமுதாயச் சுவடுகளை மக்களுக்கு எளிதாக எடுத்துக் காட்டவும் முடிந்தது.

காஞ்சிபுரம் ஏகாம்பரநாதர் கோயிலைப் பற்றிய கட்டுரையில், 'திருவேகம்பம் பல்லவர் காலத்தில் சிறிய அளவிலும், பின்னர் சோழர் ஆட்சியில் விரிவடைந்தும், அதன் பின்னர் விஜயநகரத்தார் ஆட்சிக்காலத்தில் மிக்க விரிவடைந்தும் இருத்தல் வேண்டும் என்பது அக்கோவிலில் உள்ள கல்வெட்டுகளைக் கொண்டும், கட்டட அமைப்பு முறைகளைக் கொண்டும் துணியலாம். இன்றைய கோவிலுக்குள் சுவனிப்பாரற்றுப் பாழடைந்து கிடக்கும் (நந்தவனத்திற்குள் இருக்கும்) நடராசர் கோவில், உருமாறி இடிந்துகிடக்கும் அம்மன் கோவில், திருச்சுற்றுமாளிகை என்னும் பகுதிகள் சோழர் காலத்தனவாகும். ஏனைய பெருக்கங்கள் பிற்காலத்தனவாகும்' என்று தெளிவுறத் தெரிவித்திருப்பதைப் படிக்கையில், இவருக்குக் கோயில் கட்டடக்கலையில் நல்ல பயிற்சி இருந்தமை உள்ளங்கைக் கனியாய் விளங்கும்.

இப்பயிற்சியின் வெளிப்பாடாக அமைந்துள்ளது 1958இல் வெளியாகியுள்ள இவரது 'கட்டடக்கலை' எனும் கட்டுரை. இதில் சங்க காலந்தொட்டு நாயக்கர் காலம்வரையிலான கோயில் கட்டட அமைவுகள் ஆராயப்பட்டுள்ளன. பல்லவர்களின் ஒற்றைக் கற்கோயில்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடுமிடத்து, 'ஓவ்வொரு வகைக் கோவிலும் ஒரு வகை விமான அமைப்புடையது. இக்கற்கோயில்கள் பல்லவர் காலக் கட்டடச் சிறப்பை அறியச் செய்வனவாகும். இவை பழைய செங்கற் கோயில்களைப் பார்த்து அமைக்கப்பெற்றவை' என்று விளக்கியுள்ளார்.

இது போலவே பல்லவர் காலத் தூண்களைப் பற்றியும், 'நாற்புறமும் ஒரே அளவுடைய சதுரத் தூண்கள் ஒரு வகையின; அடியிலும் மேலும் பருத்து இடையில் சிறிதளவு சிறுத்த தூண்கள் மற்றொரு வகையின; நிற்கின்ற சிங்க வடிவில் அமைந்த தூண்கள் பிற்தொரு வகையின; உட்கார்ந்துள்ள சிங்க வடிவில் அமைந்த தூண்கள் ஒரு வகையின' என வேறுபடுத்திக் காட்டியுள்ளமை இவரது கள ஆய்வுத்திறம் காட்டுகிறது.

'மணலில் புதையுண்ட கோயில்கள் ஓர் ஊரில் இருந்தன. அந்த ஊரின் பெயர் இப்போது எனக்கு நினைவில் இல்லை. மேற்பகுதியிலிருந்த மணலை மட்டும் அகழ்ந்து எடுத்துவிட்டுக் கோயில்களின் கோபுரங்களும் பிற உச்சிப்பகுதிகளும் கண்ணில் படும்படிச் செய்திருந்தனர். அவற்றைக் காண்பதிலும் ஆராயும் அவரது சிந்தையில் அவற்றைப் படம்பிடித்துக் கொள்வதிலும் என் தோழர் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்தார்' என்று இராசமாணிக்கனாரின் கோயிலாய்வு முறை பற்றி, 'இனிய தோழர்' என்ற தம் கட்டுரையில் ஆட்சிச்சொற்காவலர் திரு.கீ.இராமலிங்கனார் குறிப்பிட்டிருப்பதும் இங்குக் கருத்தத்தக்கது.

கோயில்களை வரலாற்றுக்களங்களாகக் கருதியபோதும், கோயில் சார்ந்த கட்டடக்கலை, சிற்பக்கலை ஆகியவற்றில் அடிப்படைத் தெளிவு பெற்றிருந்தபோதும், கோயில் வளாகத்தில் இராசமாணிக்கனாரை பெரிதும் கவர்ந்தவை கல்வெட்டுகளே. ஒரு நாட்டின் வரலாற்றை ஐயத்திற்கிடமின்றி எழுதுவதற்கு, எடுத்துச் சொல்வதற்குத் தகுதி வாய்ந்த முதன்மைச் சான்றுகளாக அவர் கல்வெட்டுகளையே நம்பினார். அவருக்குக் கல்வெட்டுகளில் எப்படி ஆர்வம் ஏற்பட்டது? அவற்றைப் படிக்க எவ்வாறு பயின்றார்? யார் யாரிடம் பயிற்சி பெற்றார் என்பனவற்றை அறியக்கூடவில்லை. தம்முடைய வாழ்க்கை வரலாற்றில் தம் அறிவு வளர்ச்சிக்குக் காரணமானவர்கள் அனைவரையும் ஒருவர் விடாமல் பெயர் சுட்டி விரிவான அளவில் அவர் நன்றி பாராட்டியிருப்பதைப் பார்க்கும்போது, கல்வெட்டுகளை அவராகவே முயன்று படித்துப் பயின்று பயிற்சி பெற்றதாகவே கருதவேண்டியுள்ளது.

'மொஹெஞ்சொ - தரோ அல்லது சிந்துவெளி நாகரிகம்' நூலை எழுதத் தொடங்கிய காலத்திலேயே அவருக்குக் கல்வெட்டுகளில் நாட்டம் ஏற்பட்டுவிட்டதை உணரமுடிகிறது. அந்நூலில் சிந்துவெளி எழுத்துக்களுக்கென்று தனியே ஓர் இயல் ஒதுக்கி, மிக விரிவான அளவில் அவற்றைப் பற்றித் தாம் அறிய நேர்ந்தவற்றைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். பிராமி எழுத்துக்களைப் பற்றிய அவருடைய தெளிவான கண்ணோட்டம் வியப்பூட்டுவதாய் உள்ளது. 1944இல் பல்லவர் வரலாற்றிற்காக உழைத்த காலத்தில் அவருடைய கல்வெட்டு நாட்டம் விரிவடைந்து

முதிர்ச்சி பெற்றதாகக் கருதலாம். இந்நூலிற்காகப் பல்லவர் கல்வெட்டுகள் காணப்படும் பல கோயில்களை நேரில் கண்டு ஆராய்ந்தமையை நூலின் அடிக்குறிப்புகளில் அவர் பதிவுசெய்துள்ளார்.

1947இல் வெளியான, 'ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள்' எனும் நூலில் இடம்பெற்றுள்ள காஞ்சிபுரம் கயிலாசநாதர் கோயில், ஏகாம்பரநாதர் கோயில் பற்றிய கட்டுரைகளில் மிக விரிவான அளவில் அக்கோயில்களின் கல்வெட்டுகளைப் பற்றியும் அவை தெரிவிக்கும் வரலாற்றுச் செய்திகள் குறித்தும் எழுதியுள்ளார். அரசரும் காலமும், நாட்டுப் பிரிவுகள், கோவிலுக்கு விடப்பட்ட தானங்கள், தானம் விடப்பட்ட பசுக்கள் வகை, கோவில் இடையர், கோவில் அர்ச்சகர் பெயர்கள், கோவிலில் நடைபெற்ற விசேட பூசைகள், வழக்கில் இருந்த அளவைகள், பண்டாரம், நாணயம் முதலியன, பொதுச் செய்திகள், கல்வெட்டுகளிலுள்ள செய்யுட்கள் எனச் சிறுசிறு தலைப்புகளின் கீழ் ஏகாம்பரநாதர் கோயில் கல்வெட்டுத் தரவுகள் பிரித்துத் தரப்பட்டிருக்கும்பாங்கு எளியாரும் விளக்கம் பெறுமாறு அமைந்துள்ளதெனலாம்.

இதே கட்டுரையில், கல்வெட்டுப் பாடங்களில் கிடைத்த அரசர்களின் மெய்க்கீர்த்திகளையும் தந்துள்ளார். முதல் இராஜாதிராஜன், முதற் குலோத்துங்கன், இரண்டாம் குலோத்துங்கன், இரண்டாம் இராஜராஜன், இரண்டாம் இராஜாதிராஜன், மூன்றாம் குலோத்துங்கன் இவர்தம் மெய்க்கீர்த்திகள், அவை எந்த ஆட்சியாண்டின என்ற குறிப்புடன் இவர் கட்டுரையில் பதிவாகியுள்ளன. இத்தனை சோழ அரசர்களின் மெய்க்கீர்த்திகள் ஒருசேர ஒரே கட்டுரையின் வாயிலாகத் தமிழில் மக்கள் பார்வைக்குத் தரப்பட்டமை தமிழ்நாட்டின் வரலாற்றில் இதுவே முதல்முறை எனலாம். இதனால், கல்வெட்டு ஆர்வலர்கள் தாங்கள் கோயில்களில் படிக்க நேர்ந்த கல்வெட்டுகள் எந்தச் சோழ மன்னருக்குரியவை என்பதை எளிதாகக் கண்டறியும் வாய்ப்பமைந்தது. இக்கோயில் கல்வெட்டுகளின் பிழிவைக் கல்வெட்டு எண், கல்வெட்டுள்ள இடம், அரசன் பெயர், ஆட்சியாண்டு, கி.பி. ஆண்டு, அற்செயல் என்ற தலைப்புகளின் கீழ் அட்டவணைப்படுத்தியிருக்கும் முறை இக்கோயில் தொடர்பான ஆய்வுகளில் முனைவோருக்குப் பெரும் பயன் தருவது உறுதி.

பல இதழ்களில், குறிப்பாக இந்து சமய அறநிலைய ஆட்சித் துறையின் வெளியீடான, 'திருக்கோயில்' திங்களிதழில் தாம் ஆய்வு செய்த திருக்கோயில்களின் கல்வெட்டுச் செய்திகளைக் கட்டுரைகளாக இவர் தொடர்ந்து எழுதியுள்ளார். தொண்டை நாட்டுக் கோயில்களுள் பல இவர் ஆய்வுக்கு உட்பட்டு, அக்கோயில்களின் கல்வெட்டுகள் வரலாற்று வெளிச்சம் பெற்றமையை, 'நக்கீரர் கழகம் மேற்கொண்ட

புலவர்கள் - கவிஞர்கள் சுற்றலாவில் பங்கு கொண்டு, 'திருப்பாலை வனம் - பழவேற்காடு' சுற்றலாவிற்கும், அடுத்து, 'திருவாலங்காடு, பழையனூர், திருப்பாகூர், திருவள்ளூர்' முதலிய இடங்களுக்கும் பேராசிரியர் அவர்கள் வருகைதந்து, தலைமை ஏற்று வழிநடத்தி அந்தந்த ஊர்த் திருக்கோயில்களின் கல்வெட்டுகளின் சிறப்பினைச் சான்று களுடன் எடுத்துரைத்தார்கள்' எனும் சிறுவை நச்சினார்க்கினியன் கூற்றால் அறியமுடிகிறது.

இராசமாணிக்கனாரின் இத்தொண்டு அரசிற்குக் கல்வெட்டுகளின் சிறப்பை உணர்த்தியது. 'அறநிலையத்துறையின் வழித் திருப்பாலைவனம் - திருவாலங்காடு கோயில்களுக்கு ஒவ்வொன்றுக்கும் ரூ.10,000 வழங்கிக் கோயில் கட்டடங்களைச் செட்பம் செய்தார்கள். இக்கல்வெட்டுக் குறிப்புகள் பல்கலைக்கழக ஆய்வு ஏட்டில் இடம்பெற்றன.' திருப்பாகூர்க் கோயில் அறங்காவலர்கள் இராசமாணிக்கனாரின் உதவியை நாடித் தம் கோயில் கல்வெட்டுகளை அவர் படிக்குமாறு செய்து அதை ஒரு நூலாகவும் வெளியிட்டு மகிழ்ந்தனர். இது போலவே காஞ்சிபுரம் கயிலாசநாதர் கோயிலில் மின்விளக்குத் திருவிழா அமைந்த நாளான 10.1.1943இல் கோயில் நிர்வாக அலுவலரின் வேண்டுகோளை ஏற்று அவ்வூர் மக்களுக்கு விளங்குமாறு அங்குள்ள கல்வெட்டுகளின் பெருமையையும் அவை வழங்கும் வரலாற்றுத் தரவுகளையும் பேராசிரியர் எடுத்துக்கூறியதை அறியமுடிகிறது.

இவருடைய கள ஆய்வுகளுக்கும் கல்வெட்டாய்வுகளுக்கும் அந்தந்த ஊர்ப் புலவர் பெருமக்களும் தமிழாசிரியர்களும் கலைக் கழகத்தினரும் அரசு அலுவலர்களும் ஊர்ப் பெருமக்களும் இவருடைய மாணவர்களும் துணைநின்றமையைத் தம்முடைய ஒவ்வொரு கட்டுரையிலும் தவறாமல் குறித்திருக்கிறார். திரிபுவனை ஆய்வுக்குச் சென்ற போது அவ்வூர்க் காவல்துறை ஆய்வாளர் உடனிருந்து ஒத்துழைத்த மையையும் தஞ்சாவூர் இராஜராஜீசுவரம் ஆய்வில் அக்கோயில் அலுவலர் தமிழறிஞர் திரு. ஜே. எம். சோமசுந்தரம்பிள்ளை அவர்களே உடன் வந்து வேண்டுவை செய்து தந்தமையையும் அடிக்குறிப்புகளில் நன்றியுணர்வுடன் பகிர்ந்து கொண்டுள்ளார்.

இவருடைய தொடக்கக் காலக் கல்வெட்டாய்வுகள் இவர் எழுதிய ஆய்வு நூல்களின் தேவைக்காகவும் சில கருத்துக்களின் உண்மைத் தன்மையை அறிந்துகொள்வதற்காகவும் மேலும் நிகழ்த்தப்பட்டன. அதனால், முதன்மை வாய்ந்த பல்லவர் கோயில்கள், சிறப்புக்குரிய சோழர் கோயில்கள் இவைகளில் மட்டுமே இவருடைய கல்வெட்டாராய்ச்சி நிகழ்த்தப்பட்டது. நாளடைவில் கட்டுரைகள், பொழிவுகள், பிறர் கூற்று இவற்றின் வாயிலாக இவருடைய கல்வெட்டாய்வுத் திறமும் கோயிற்கலைப்

புலமையும் வரலாற்றறிவும் தெரிய நேர்ந்த தமிழ்நாட்டுப் பெருமக்கள் தத்தம் ஊர்த் திருக்கோயில்களில் உள்ள கல்வெட்டுகளை இராச மாணிக்கனார் வந்து படித்து எடுத்துரைக்க வேண்டும் என்று அவாவத் தொடங்கினார். இதன் விளைவாகத் தமிழ்நாடு முழுவதும் அவர் பயணிக்க வாய்த்தது. பல ஊர்க் கோயில்கள் அவர் பார்வை வட்டத் துக்குள் வந்தன. ஐம்பதிற்கும் மேற்பட்ட கோயில்களை ஆராய்ந்து அவற்றின் கல்வெட்டுப் பிழிவுகளை அவர் கட்டுரைகளாக்கியுள்ளார்.

‘திருக்கோயில் கல்வெட்டுகள்’ என்னும் அவருடைய கையெழுத் துப்படி கோயில் சார்ந்த அவருடைய ஆய்வுகளின் திரட்சியாக அமைந் துள்ளது. கல்வெட்டுகளில் அவர் கண்டறிந்த செய்திகளை ஒருங் கிணைத்து அரசியல், சமயம், சமுதாயம் என்னும் முப்பெருந் தலைப்பு களின் கீழ்த் தனித்தனிக் கட்டுரைகளாக உருவாக்கினார். ‘ஓவ்வொரு நூற்றாண்டிலும் தோன்றிய கல்வெட்டுகள் அந்நூற்றாண்டிலிருந்த அரசியல், சமய, சமுதாய நிலைகளைப் பெரிதளவு அறிவிக்கும் நிலையில் அமைந்துள்ளன’ என்பது அவர் கருத்து.

இதற்கேற்பவே கல்வெட்டுச் சான்றுகளிலிருந்து அவர் திரட்டிய ஊர்ப்பெயர்கள் பல்வேறு கட்டுரைகளுக்குக் கருத்து முதல்களாகி யுள்ளமையைக் காணமுடிகிறது. ‘ஊர்களின் பழைய பெயர்களும் இன்றுள்ள பெயர்களும்’ (1962), ‘தமிழகத்துப் பழம் பெரும் பண்பு களையும் பெயர்களையும் பாதுகாருங்கள்’ (1962), ‘ஊர்ப் பெயர்களின் மரூஉ’, (1963), ‘ஊர்ப்பெயர்கள் உணர்த்தும் வரலாறு’ (1965), ‘சோழர் பொதுப் பெயர்களைக் கொண்ட ஊர்கள்’ (1965-66), ‘ஊர்ப்பெயர்கள்’ (1966), ‘பழைய பட்டங்களைப் பெயர்களாகப் பெற்ற ஊர்கள்’ (1967) எனும் தலைப்புகளில் பல்வேறு இதழ்களிலும் மலர்களிலும் வெளி யாகியுள்ள அவரது ஊர்ப்பெயராய்வுக் கட்டுரைகள், கல்வெட்டு, இலக்கியம், சொல்லாய்வு இவற்றில் அப்பெருந்தகை பெற்றிருந்த ஆழமான புலமையை வெளிப்படுத்துவனவாய் அமைந்துள்ளன.

கடந்த இருபத்தைந்து ஆண்டுகளில் ‘ஊர்ப்பெயராய்வு’ தனித் துறையாக வளர்ந்து அதற்கென்றே அகில இந்திய அளவில் ஒரு கழகம் அமைந்திருப்பதையும் (Place Name Society of India) அது ஆண்டுதோறும் மாநாடுகள் நடத்தி, ஆய்விதழ் வெளியிடுவதையும் எண்ணிப்பார்க்கும் போது, ஏறத்தாழ நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே, ஊர்ப்பெயராய் வின் தேவை, முக்கியத்துவம் கருதி அத்துறையில் தடம்பதித்த இராச மாணிக்கனாரின் ‘எதிர்கால நோக்கு’ வியப்புட்டுகிறது.

சமயம் பற்றிய இவரது கல்வெட்டாய்வுக் கட்டுரையில் காணப் படும் ‘தனிப்பரிவாரம்’ பற்றிய குறிப்புகள் அரிதானவை; சிறப்பானவை.

ஆந்திர மாநிலக் கபோதீசுவரர் கோயிலில் காணப்படும் முதலாம் மகேந்திரவர்மரின் கல்வெட்டிலிருந்து கம்பவர்மரின் திருவொற்றியூர்க் கல்வெட்டுவரை பல மன்னர்களின் கல்வெட்டுகளை ஆராய்ந்து தனிப் பரிவாரம் பற்றிய தரவுகளைத் தொகுத்துள்ளார். ‘தனி ஆழ்வார்கள்’, ‘தனிப்பணி செய்யும் மாணிகள்’ எனத் தனிப்பரிவாரம் தொடர்புடையனவாய்க் கிடைத்த பிற சொல்லமைப்புகளையும் தம் கட்டுரையில் சுட்டி விளக்கியுள்ளமை இவரது பரந்துபட்ட கல்வெட்டறிவைப் புலப்படுத்துமாறு உள்ளது.

கல்வெட்டுகளின் அடிப்படையில் திருக்கோயில் வளர்ச்சி பற்றி எழுதிய முதல் தமிழறிஞராக இராசமாணிக்கனாரைத்தான் குறிப்பிட முடியும். மிக எளிமையாக யாவரும் புரிந்துகொள்ளுமாறு இக் கட்டுரையை அவர் உருவாக்கியுள்ளார். ‘சாதாரணமாக ஒவ்வொரு கோவிலும் கருவறை, நடுமண்டபம், முன்மண்டபம் இவற்றைப் பெற்றிருக்கும். பிறகு கோவிலைச் சுற்றிலும் ஒரு திருச்சுற்றும் மதிலும் அமைப் புறும், அத்திருச்சுற்றில் கருவறையை அடுத்துக் கோவில் சொத்துக் களைக் கண்காணிக்கும் சண்டேசுவரருக்குக் கோவில் அமைக்கப்படும். அத்திருச்சுற்றில் வலம் வரும் முறையில் பல தெய்வங்கள் இடம்பெறும். மதிலில் ஒன்று முதல் நான்கு வாயில்கள் கோவிலுக்கு ஏற்றவாறு அமைந்திருக்கும். வாயிலமீது சிறிய கோபுரங்கள் அமைக்கப்படும்.

பிற்காலத்தில் விமானம் தாழ்த்தப்பட்டுக் கோபுரங்கள் உயர்த்தப் பட்டன. பெரிய கோவில்களே நந்தவனங்களும் திருக்குளங்களும் உண்டாயின; இரண்டாம் திருச்சுற்றும் மூன்றாம் திருச்சுற்றும் கட்டப் பட்டன. அச்சுற்றுகளில் அரசர், சிற்றரசர் முதலியோர் எடுப்பித்த சிறிய கோவில்கள் இடம்பெற்றன. கோவில்கள் செல்வாக்கில் பெருகப் பெருக அவற்றில் பல மண்டபங்கள் ஏற்பட்டன.’

வரலாற்று மீட்டுருவாக்கத்திற்கான அடிப்படைச் சான்றுகளுள் தலையாயவை கல்வெட்டுகளே என்னும் உண்மையை உறுதிப்படுத்து மாறு இராசமாணிக்கனாரின் ‘கல்வெட்டுகளும் சமுதாய வரலாறும்’ என்ற கட்டுரை எழுதப்பட்டுள்ளது. இக்கட்டுரையின் உள்தலைப்புகள் ஒவ்வொன்றும் தனிக் கட்டுரைகளாக உருவாக்கம் பெறும் தகுதியுடையவை. சமுதாய உரிமைகள், பெண்டிர் நிலை, உடன்கட்டையேறல், அடிமைகள், திருமணத் திருத்தம் என்பன குறிப்பிடத்தக்கவை.

கல்விநிலை பற்றிய பகுதியில், ‘கல்வெட்டுகளும் தமிழ்க் கல்வியும்’ என்றொரு உள்தலைப்பிட்டுப் பல அரிய செய்திகளைத் தொகுத்துத் தந்துள்ளார். இத்தொகுப்பு பிற வரலாற்று நூல்களில் ஒருசேரக் காணக்கிடைக்காததாகும். ‘கி. பி. 15ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வேணாட்டு அரசனாக இருந்த சேரமான் பெருமாள் வஞ்சி மார்த்

தாண்டன் என்பவன் பாடிய பாடல்கள் மாயூரத்தை அடுத்து முவலுர் சிவன் கோயில் கோபுரவாயிலில் கல்வெட்டாகக் காட்சியளிக்கின்றன.

கி. பி. 16ஆம் நூற்றாண்டில் தென்காசிப் பகுதியை ஆண்ட அதி வீரராம பாண்டியன், திருவண்ணாமலைப் புலவன் சிதம்பரநாதன் என்பானுக்கு நிலமளித்ததாக ஒரு கல்வெட்டுக் கூறும். அதிவீரராம பாண்டியனுக்குப் பின் வந்த வரதுங்கராம பாண்டியனுக்கு அவைப் புலவராக விளங்கியவர் காசிக்கலியன் கவிராயர் என்பவர். இவர் அப்பாண்டியனைப் புகழ்ந்து பாடிய பாடல்கள் தென்காசி விஸ்வநாதர் கோவில் கோபுரத்தில் வெட்டப்பட்டுள்ளன என்பன போன்ற தரவுகள் அக்காலகட்டத்தில் தமிழ் இலக்கியம் பற்றிய புதியதொரு பார்வைக்கு வித்திட்டன. சுவடி இலக்கியங்களைப் போலவே கல்வெட்டிலக்கியங்களும் இருப்பதைத் தமிழ் உலகு உணர்ந்தது.

கல்வெட்டுச் சான்றுகள் கொண்டு, 'வழக்கு வீழ்ந்த நூல்களும் புலவர்களும்' என்ற தலைப்பில் இவர் எழுதிய கட்டுரை, கல்வெட்டுகளில் கரைந்திருந்த எண்ணற்ற இலக்கியங்களையும் அவற்றைப் பாடிய புலவர் பெருமக்களையும் முதன்முறையாக மக்கள் பார்வைக்குக் கொணர்ந்தது. காங்கேயன் எனும் சிற்றரசன் மீது கொடிக்கொண்டான் பெரியான் ஆதித்தேவன் பாடிய பிள்ளைக்கவி பிரபந்தம், கரிய மாணிக்க ஆழ்வான் மீது பாடப்பெற்ற கப்பற்கோவை, திருஆழிப் பரப்பினான் கூத்தன் பாடிய சிந்துப் பிரபந்தம், பாண்டிக் கவிராசர் பாடிய வீரமாலை, உத்தண்ட வேலாயுதக் கவியின் திருவதிகைக் கலம்பகம், குறட்டி வரதயன் பாடிய திருவல்லை அந்தாதி என்பன இவர் வழி வெளிப்பட்ட கல்வெட்டிலக்கியங்களுள் குறிப்பிடத்தக்கன.

'தமிழ்நூற் செய்திகளும் கல்வெட்டுகளும்' என்ற தலைப்பில் வெளியாகியுள்ள இவருடைய மற்றொரு கட்டுரை பல புதிய செய்திகளைத் தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்வதாய் அமைந்துள்ளது. யாப்பருங்கலக் காரிகை, யாப்பருங்கலம் என்ற செய்யுள் இலக்கண நூல்கள் இரண்டையும் செய்தவர் அமிதசாகரர் என்பதும் இவர் குணசாகரரின் மாணவர் என்பதும் யாப்பருங்கலப் பாயிரத்தால் அறியப்படும் செய்திகளாகும். இச்செய்திகள் உண்மை என்பதை நீடுர்ச் சிவன் கோயில் கல்வெட்டுகள் உறுதிப்படுத்துவதாகக் கூறும் இப் பெருந்தகை, அமிதசாகர முனிவரைக் கொண்டு காரிகை செய்வித்தவனுடைய வழித் தோன்றல், காரிகைக் குளத்தூர் மன்னவன் என்ற கல்வெட்டுச் செய்தியையும் குறிப்பிட்டு, பாண்டியநாட்டுக் கழுகு மலைக் கல்வெட்டுகள் இரண்டால், குணசாகரர் என்ற சமண ஆசிரியர்தம் சமயக் கொள்கைகளைப் பரவச் செய்யச் சிலரை நியமித்தனர் என்பது அறியப்படுவதாகவும் தெரிவித்துள்ளார்.

இது போலவே ஒட்டக்கூத்தர், சேனாவரையர், ஞானாமிர்தம் நூலாசிரியர் வாசிச முனிவர் இவர்கள் காலத்தையும் கல்வெட்டுகளின் துணையோடு கண்டறிய முயன்றுள்ளார். 'இது காறும் கூறப்பெற்ற கல்வெட்டுச் செய்திகளால், பல்லவர் காலம் முதல் பிற்பட்ட காலம் வரை, தமிழகத்தில் எண்ணிறந்த புலவர் பெருமக்கள் இருந்து, தமிழ்ப் பணி செய்து வந்தனர் என்பதும், தமிழ்க் கல்விக் கூடங்கள் மிகப் பல வாக இருந்திருத்தல் வேண்டும் என்று ஊகிக்கக் கல்வெட்டுகளிற் காணப்படும் புலவர் பெயர்களே தக்க சான்று என்பதும் நன்கு அறியப்படும்' என்று அவர் கூறியிருப்பதை யாரே மறுக்கமுடியும்?

இவருடைய 'கல்வெட்டுக்கள்' என்னும் கட்டுரை, மிக எளிமையாக இந்தியக் கல்வெட்டுகளைப் பற்றிய வரிவடிவத்தைத் தருவதுடன், தமிழ்நாட்டுக் கல்வெட்டுகளைப் பற்றிய காலநிரலான அறிமுகத்தையும் முன்வைக்கிறது. கல்வெட்டுகள் உணர்த்துவன யாவை என்பது பற்றி விளக்குமிடத்து 'கல்வெட்டுக்கள் அனைத்தும் வேந்தர்தம் போர்ச் செயல், அரசியல் அமைப்பு, கொடைச் சிறப்பு, சமயநிலை, நாட்டு நடப்பு, உள்நாட்டு வாணிகம், வெளிநாட்டு வாணிகம், கைத்தொழில், பயிர்த்தொழில், நாட்டு விளைபொருள்கள், அயல்நாட்டு உறவு, நாட்டில் வழங்கிய எண்ணல், எடுத்தல், முகத்தல், நீட்டல் முதலிய அளவைகள், பலவகை ஆடைகள், அணிகள் முதலியன பற்றிய விவரங்களை நமக்குத் தெரிவிக்கின்றன. இவற்றுடன், இலக்கியங்களில் உள்ள பல விளங்காத பகுதிகட்கும் கல்வெட்டுக்கள் விளக்கம் தருகின்றன' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இலக்கியங்களில் உள்ள விளங்காத பகுதிகட்கும் கல்வெட்டுகள் விளக்கம் தருமாற்றிற்குச் சிறந்த சான்று ஒன்றையும் இக்கட்டுரையில் இராசமாணிக்கனார் தந்துள்ளார். 'தன் மைந்தனது தேர்க்காலில் பசுக்கன்று அகப்பட்டு இறந்தமைக்காக, அம்மகன் தன் ஒரே மைந்தன் என்பதையும் கருதாது அவனைத் தேரூர்ந்து கொன்ற மனுநீதிச் சோழனது வரலாறு முழுமையும் - அதாவது, அரசன் ஏவற்படி அரச குமாரனைக் கொல்ல மனம் வராது தானே தற்கொலை செய்து கொண்ட அமைச்சன் செயல் உட்பட - எந்தத் தமிழ் நூலிலும் கூறப்படவில்லை என்பது நோக்கத்தக்கது.

இந்த விவரங்களை எல்லாம் நமக்குத் தரும் நூல் பெரியபுராணம் ஒன்றுதான். அந்நூலாசிரியர் இவ்விவரங்களை எங்கிருந்து பெற்றார் எனின், அவருக்குச் சிறிது முன்னர்ப் பொறிக்கப்பெற்ற திருவாரூர்க் கோவிலில் உள்ள பெரிய கல்வெட்டிலிருந்துதான் எனக் கூறலாம். சேக்கிழார் இரண்டாம் குலோத்துங்கன் காலத்தவர். மேற்சொன்ன கல்வெட்டு இவ்விரண்டாம் குலோத்துங்கனுக்குத் தந்தையான விக்கி

ரம சோழன் காலத்தில் பொறிக்கப்பட்டது. மனுவேந்தன் ஆணையை நிறைவேற்ற மனமில்லாது இறந்த அமைச்சனது பரம்பரையினருள், ஒருவன் விக்கிரம சோழனுக்கு அமைச்சன். அவன் பெயர் பாலையூருடையான் சந்திரசேகரன் ஆதிவிடங்கனான குலோத்துங்க சோழ மாவலிவாணராயன் என்பதாகும்.

ஒரு சமயத்தின் வளர்ச்சியையும் எழுச்சியையும் கல்வெட்டுகளின் பின்னணியில் உருவாக்கித் தந்த ஒரே தமிழறிஞர் என்ற பெருமையையும் இராசமாணிக்கனாரே பெறுகிறார். இவருடைய பெரியபுராண ஆராய்ச்சி, சைவ சமய வளர்ச்சி எனும் இரண்டு ஆய்வு நூல்களும் தமிழ்நாடு தழுவிய கல்வெட்டுச் சான்றுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு பிறந்தவை. சேக்கிழாரை வரலாற்று ஆசிரியராக நிறுவவும், நாயன்மார்கள் தமிழ்நாட்டு மக்களிடம் பெற்றிருந்த செல்வாக்கினை வெளிக்கொணரவும், கட்டடம், சிற்பம், செப்புத்திருமேனி எனப் பல துறை சார்ந்து சமயம் விரவிப் படர்ந்தமையை எடுத்துக்காட்டவும் இவருக்குக் கல்வெட்டுகளே பெருந்துணை புரிந்துள்ளன. அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டிருந்த கல்வெட்டுகளோடு, நாயன்மார்களின் வாழ் வோடு தொடர்புடையனவாயிருந்த ஊர்களின் கோயில்களிலிருந்த கல்வெட்டுகளையும் இவர் படித்து, ஆராய்ந்து தகவல் பெற்றமையையும் நூல் அடிக்குறிப்புகளில் காணமுடிகிறது. 'சைவ சமய வளர்ச்சி' நூலில் தம் தரவுகளுக்குரிய சான்றுகளாக இவர் சுட்டியுள்ள கல்வெட்டுகள் எண்ணிக்கையில் இருநூறுக்கும் மேற்பட்டனவாகும்.

கல்வெட்டுகளைப் பற்றிக் கட்டுரைத்தமையுடன் நிலலாது, அக் கல்வெட்டுகளைப் படித்தறிந்து, அவற்றை வெளியிட்ட அறிஞர்களை யும் மக்கள் அறியுமாறு செய்துள்ள இராசமாணிக்கனாரின் தொண்டு பாராட்டத்தக்கது. 'பிராமி, வட்டெழுத்து முதலிய எழுத்துக்களைக் கற்ற அறிஞர் சிலர் இந்திய சாஸனங்களைப் படித்தறிய முற்பட்டனர்; அவற்றைப் படியெடுத்தனர்; 'இண்டியன் ஆண்டிகுவெரி' முதலிய ஆங்கிலத் தாள்களில் வெளியிட்டு, அவை பற்றிய தங்கள் ஆராய்ச்சியையும் தெரிவித்தனர். இத்துறையில் உழைத்தவருள் பிலீட் (Fleet), பேராசிரியர் வெப்பர், எம்.ஏ.பாரத், எச்.ஜே.ஸ்டோக்ஸ், மக்கென்ஸி, சர். டபிள்யூ. எலியட், சி.பி.பிரௌன் என்பவர் குறிக்கத்தக்கவராவர். இப்பெருமக்களது அரிய உழைப்பால், கல்வி கற்ற இந்தியர் சிலர் இத்துறையில் பயிற்சி பெறலாயினர். இந்நிலையில் டாக்டர் உல்ஸ் என்ற ஜெர்மானியர் இந்தியா வந்தார்; ஆயிரக்கணக்கான கல்வெட்டுக் களைக் கண்டார்; அக்காலை அரசுப் பிரதிநிதியாயிருந்த ரிப்பன் பிரபு விடம் (1884-1888) இந்தியக் கல்வெட்டுகளின் அருமைப்பாட்டினை விளக்கி, அவற்றைப் படியெடுத்து, ஆராய்ச்சி செய்யவும் வெளியிடவும்

ஓர் இலாகாவை அமைக்கச் செய்தார். அதுவே கல்வெட்டு இலாகா என்பது. அவ்விலாகாவில் அப்பெரியாரும் இருந்து உழைத்தார்.

இத்துறையில் மிகுபணி செய்த டாக்டர் பர்னல் பற்றித்தனியொரு கட்டுரையே இவரால் எழுதப்பட்டுள்ளது. அக்கட்டுரையில் பர்னலின் பல்வேறு கல்வெட்டாய்வுப் பணிகளைச் சுட்டியுள்ள பேராசிரியர், அவரது 'Elements of South Indian Paleography' என்னும் நூலைக் குறிப்பிடும்போது 'இந்நூலில் அவர் கி. பி. 4ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 17ஆம் நூற்றாண்டுவரையில் தென்இந்தியாவில் தோன்றிய கல்வெட்டுக்களை நன்கு ஆராய்ந்து எழுத்துக்களின் பலவகை வளர்ச்சி பற்றி விரிவாகக் கூறியுள்ளார். அந்நூல் முதலில் 1874இல் வெளியிடப்பட்டது. முதற் பதிப்பின் பின் அவர் பல இடங்களுக்கு நேரே சென்று அறிஞர் பலர் கருத்துக்களை அறிந்து 1878இல் விரிவான இரண்டாம் பதிப்பினைக் கொண்டார். அந்நூலில் தாம் அதுகாறும் படித்த பல துறை ஆராய்ச்சி அறிஞர்களுடைய கருத்துக்களை நன்கு பயன்படுத்தியுள்ளார்' என்று கூறியுள்ளமை கல்வெட்டாய்வில் பேராசிரியருக்கு இருந்த அறிவின் பரப்பையும் எழுத்தமைவுகளில் அவர் பெற்றிருந்த தெளிவையும் சுட்டவல்லதாகும்.

விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய அளவிலேயே அக்காலத்துத் தமிழறிஞர்கள் கோயிற்கலை ஆய்விலும் கல்வெட்டாய்விலும் ஈடுபாடு காட்டினர். அவர்களுள் கல்வெட்டுகளைக் களத்திற்கே சென்று படிக்கும் ஆற்றல் பெற்றிருந்தவர்கள் மிகச் சிலரே. கல்வெட்டாய்வைத் தொடர்ந்து தம்முடைய படைப்புக்களான பின்புலமாகக் கொண்டு தமிழும் வரலாறும் பல புதிய தரவுகளைப் பெறுமாறு செய்த அறிஞர் பெருமக்கள் அவருளும் சிலரே. அத்தகு சிலருள் தலையாயவராய்க் குறிப்பிடத்தக்கவர் இராசமாணிக்கனார் என்பது அவர் விட்டுச் சென்றிருக்கும் நூல்களால் புலப்படும் உண்மையாகும்.

6. இளையோரின் இனிய நண்பர்

தமிழாய்ந்த பெருமகனாராகவும் குறிப்பிடத்தக்க வரலாற்று ஆய்வறிஞராகவும் சிறந்த கல்வெட்டறிஞர்களுள் ஒருவராகவும் விளங்கிய இராசமாணிக்கனார், மிகச் சிறந்த ஆசிரியராகவும் திகழ்ந்தார். அவருடன் பணியாற்றியவர்களும் அவரிடம் பயின்றவர்களும் அவருடைய பயிற்றுவிக்கும் திறம் பற்றியும் மாணவர்களின் அன்பிற்கும் மதிப்பிற்கும் உரிய பெருந்தகையாகவே அவர் இறுதிவரை இருந்தமை குறித்தும் மிகுந்த மரியாதை உணர்வுடன் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

‘1929இல் சர். தியாகராயர் நடுநிலைப்பள்ளியில் 5ஆம் வகுப்பில் படிக்கும்போது தமிழ்ப் பாடம் எடுத்தவர்கள் பேராசிரியர் அவர்கள். சிவந்தமேனி, கத்தரித்துவிடப்பட்ட கருமையான மீசை, புன்சிரிப்பு, தூய வெள்ளுடை, அமைதியான நடை, அக்கால நிலையின் வழி கையில் பிரம்பும் அழகு செய்யும். பிரம்பு பயனற்று விளங்கும். நான் செய்த நற்றவம் என் கண்கள் அவரைக் காதலித்தன. அக்காதல் பிணைப்பு அவர் மறையும்வரை தொடர்ந்தது. அக்காலம், ஆசிரியர் மாணவர் தொடர்பு, ஒரு பொற்காலம். மாணவர்களை அவரவர் தகுதிக்கு ஏற்ப தோழனாக, தம்பியாக, மகனாக அரவணைப்பது பண்பாக இருந்தது. என்னை, ‘தம்பி’ என்று அழைத்தார்’ என்று தம் ஆசிரியரையும் அவரிடம் தாம் கொண்டிருந்த பிணைப்பையும் அடையாளப்படுத்தியுள்ளார் சிறுவை நச்சினார்க்கினியன்.

‘பெயருக்காக ஆசிரியராய் இராது, பேரும் பீடும் உடைய ஆசிரியராய், உரைக்கப்படும் பொருளை உள்ளத்தில் அமைத்து, விரையாது, வெகுளாது, விரும்பி முகமலர்ந்து, கொள்வோன் கொள்வதை அறிந்து, அவர் உள்ளம் கொளக் கோட்டமில் மனதுடன், கற்றுத்தந்ததால் மாணவர் தேனில் விழுந்த தும்பியாயினர். இராசமாணிக்கனாரை ஆசிரியராக அடைய ‘யாம் எந்நோற்றோம் கொல்’ என நாளும் மாணவர் வாழ்த்துப்பா இசைப்பாராயினர். இராசமாணிக்கனாரை நினைவாத - நினைந்து நெகிழாத மாணவர் நெஞ்சம் இருத்தற்கரிய தாகும்’ என்பார் பேராசிரியர் அ. சங்கர வள்ளிநாயகம்.

‘எங்கள் ஆசிரியர் டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கனார் தம் வகுப்புகளை மிகத் திறமையுடன் நடத்துவார்; பாடங்களை இனிதாக விளக்கிக் கூறுவார். இடையிடையே நகைச்சுவையை உண்டாக்கித் தமிழ்மீது மாணவர்களை ஆர்வங்கொள்ளச் செய்வார். தமிழ் இலக்கணம் கடுமையானது என்னும் கருத்தை மாற்றி, அதனை எளிமையாகத் தெரிந்த சொற்களையும் தொடர்களையும் பயன்படுத்தி விளக்கும் அரிய திறன் பெற்றிருந்தார்.

அவர் கட்டுரை எழுதப் பயிற்சியளிக்கும் முறையே தனியானது. மாணவர்களை அவரவர்களுக்கு நன்கு தெரிந்த ஒன்றைக் குறித்து நினைவுகூரச் செய்வார். பின்னர் கட்டுரையை வரையத் தொடங்குவதற்கு முன்பு பல சிறுசிறு தலைப்புகளைக் குறிப்புகளாக இடச் சொல்வார். இப்படிக் குறிப்புகள் இட்டும் பத்திகள் பிரித்தும் ஒழுங்காகவும் சீராகவும் மாணவர்களைக் கட்டுரை அமைக்கத் தயார் செய்து விடுவார்! மாணவர்களுக்குத் தமிழ் இலக்கணத்தை இனிப்பாகச் சொல்லி, எளிய முறையில் விளக்கி, ஆங்கிலத்துடன் ஒப்பிட்டுக் காட்டி, வகுப்புகளுக்கு ஏற்ற வகையில் அதனை ஆயத்தப்படுத்தித் திறமையுடன் புலப்படுத்தி விடுவது இராசமாணிக்கனாருக்குக் கைவந்த கலையாகும்’ என்று தம் ஆசிரியரின் திறம் பற்றி மகிழ்ந்துரைத்துள்ளார் திரு. மா. ச. சம்பந்தம்.

மதுரை தியாகராசர் கல்லூரியின் தமிழ்த்துறையில் இராசமாணிக்கனாருடன் பணியாற்றிய பைந்தமிழ்ப் பாவலர் அ.கி.பரந்தாமனார் பேராசிரியரைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது,

‘இல்லாத மாணவர்பால் இரக்கமிகக் காட்டிடுவர்;
செல்வாக்கால் பிறர் அவர்கட் குதவிசெய்த் தூண்டிடுவர்;
அல்லாமல் தாமுமவர்க் குதவிடுவார் ஆனவரை;
இல்லாமல் சொல்லவில்லை; இதனையான் நன்கறிவன்’

‘எம்ராச மாணிக்கர் இயற்றியநூல் ஒன்றன்று;
நம்மாண வர்தமக்கே நல்கியநூல் நூறாகும்;
செம்பாக உரைநடையில் செய்தவையோ பலவாகும்;
அம்மம்ம! ஒருநொடியும் ஓய்ந்திருந்த தில்லையவர்!’

என்று பாடியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

1928ஆம் ஆண்டு தம்முடைய 21ஆம் வயதில் தியாகராயர் நடுநிலைப்பள்ளியில் ஆசிரியராகச் சேர்ந்த காலந்தொட்டு, தம்முடைய இறுதிக்காலம்வரை அவருடைய சிந்தையெல்லாம் மாணவர் நலமே குடியிருந்தது. பணி தொடங்கிய காலத்திலும் சரி, பேரறிவாளராக முதிர்ந்த காலத்தும் சரி, ‘இளைஞர்களே இந்த நாட்டை வழிநடத்தப் போகிறவர்கள்; அவர்கள் உயர்வே நாட்டுயர்வாக இருக்கப்போகிறது’ என்னும் கருத்தில் அவர் உறுதி கொண்டிருந்தமையை இக்காலகட்டத்தில் அவரால் எழுதி வெளியிடப்பட்ட, பதிப்பிக்கப்பட்ட நூல்கள் மிகத் தெளிவாகப் படம்பிடிக்கின்றன.

மாணவர்களுக்காக அவர் வெளியிட்ட நூல்களை மூவகைப் படுத்தலாம். முதல் வகையின பாடநூல்கள். இரண்டாம் வகையின வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்கள். மூன்றாம் வகையின பொது அறிவு

வளர்க்கும் கட்டுரை நூல்கள். இவர் வாழ்ந்த காலத்தில் கல்வெட்டறி ஞானாகவும் வரலாற்றாய்வாளராகவும் தமிழிலக்கிய வல்லுநராகவும் ஒருசேர விளங்கிய பேராசான்கள் யாரும் மாணவர்க்கான இத்தகு முயற்சிகளில் ஈடுபட்டாரில்லை. இவ்வகையிலும் இராசமாணிக்கனார் தனித்தன்மையராகவே ஒளிர்ந்தமை நெஞ்சில் இருத்தத்தக்கது.

அரசினர் பாடத்திட்டத்திற்கு ஏற்ப பள்ளி மாணவர்களுக்காக இவரால் எழுதப்பெற்ற முதல் நூல் 'பொற்கால வாசகம்' என்னும் பெயர் கொண்டது. இவர் தமிழாசிரியராகி நான்கு ஆண்டுகளுக்குள் எழுதப்பெற்ற இந்நூல் 1932இல் வெளியிடப்பட்டது. 'தமிழ்நாட்டு மாணவ மாணவிகளுக்குத் தமிழ்ப் பற்றையும், உலக அறிவையும் நாட்டுப் பற்றையும், நாட்டு முன்னேற்றத்திற்குரிய பல துறைகளையும் மிகவிரிந்த அளவில் உணர்த்த, அவர்களால் நம் தாய்நாடு பொன்னாடாகிக் காலமும் பொற்காலமாகப் பொலிவுறுமென்னும் சீரிய நோக்கோடு, இந்நூலுக்குப் 'பொற்கால வாசகம்' என்னும் பெயர் புனையப்பட்டது' என்று இந்நூலின் பெயர்க் காரணத்தை இவர் விளக்கியுள்ளார்.

இந்நூலில் மொழிநடைப் பயிற்சி, விநோதச் செடிகள், மின்சார மும் அதன் பயன்களும், ஆகாய விமானங்கள், உழைப்பால் உயர்ந்தோர், சூரிய மண்டலம், பத்திரிகையின் பயன், அச்சுத் தொழில், தென்னாட்டு அசோகன், மாதர் முன்னேற்றம் என்று பல தலைப்புகளில் அரிய செய்திகள் தரப்பட்டுள்ளன. 'உண்மையான மொழிநடைப் பயிற்சி பெற ஓரளவு இலக்கணப் பயிற்சி அவசியம். இலக்கணம் அறிந்திரா விடின், நடை நன்கு அமையாது... பல இலக்கிய நூல்களைப் படிக்கப் படிக்கச் சுவை பொருந்திய நடை, எல்லோராலும் விரும்பத்தக்க நடை உங்களுக்குத் தானாகவே அமையும். ஆழ்ந்த அறிவு நல்ல நூல்களைக் கற்பதாலேயே நன்கமையும்' என்று இப்பாடநூலில் பேராசிரியர் குறித்திருப்பது கற்பித்தலில் அவருக்கிருந்த ஆளுமைக்குச் சான்றாகும்.

1946இல் மூன்றாம் படிவ (எட்டாம் வகுப்பு) மாணவர்களுக்காக இளங்கோ வாசகம் வெளியிடப்பெற்றது. இப்பாடநூலில் உள்ள ஒவ்வொரு பாடத்தின் ஈற்றிலும் அரும்பொருள், கேள்விகள், இலக் கணம், பயிற்சி என்னும் நான்கும் தரப்பட்டுள்ளன. இதே ஆண்டில் பாண்டியன் பைந்தமிழ்க் கோவையும் வெளியாகியுள்ளது. இதில் பல அறிஞர்கள் எழுதிய பயனுள்ள கட்டுரைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இது நான்காம், ஐந்தாம் படிவங்களுக்கு உரியதாக இருநூல்களாய் அமைந்தது.

1948இல் இவரால் வெளியிடப்பட்ட தாமரை வாசகம் நெடுங் காலம் பள்ளி மாணவர்களின் பசுவனாக விளங்கியது. பேராசிரியர் விவேகானந்தர் கல்லூரியில் பணியாற்றிய காலத்தில் எழுதப்பெற்ற

இதன் திருத்திய பதிப்புகள் 1960 வரை வெளியாகியுள்ளமை இந்நூல் தமிழ்நாட்டுப் பள்ளிகளில் பெற்ற பெரும் வரவேற்பிற்குச் சான்றாக உள்ளது. 'இந்நூல் ஒரு தாமரை மலருக்கு ஒப்பாகும். இதன்கண் உள்ள ஒவ்வொரு பாடமும் மலரின் தனித்தனி இதழாகும். தாமரை மலரின் அழகை அநுபவித்தல் போல மாணவர் உலகம் அறிவுக் களஞ்சியமாக வுள்ள இத்தாமரை வாசகத்தை அநுபவித்துப் பயன்பெறத் தமிழ்த்தாய் அருள்புரிவாளாக' என்று இதன் முகவுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஆறாம் படிவ மாணவர்களுக்கான தாமரை வாசகம் நூலில், மாமல்லபுரத்துச் சிற்பங்கள், இந்தியாவுக்கு வழிகண்ட வீரர், டேவிட் லிவிங்ஸ்டன், பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன், ஜினோவா வீரர், அரசு துறந்த இளங்கோ எனும் பயனுள்ள பல கட்டுரைகள் எளிய, இனிய நடையில் தரப்பட்டுள்ளன. தேவையான இடங்களில் உரிய நில வரை படங்கள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. இது, மாணவர்க்குப் பாடம்பயிலும் போதே, அப்பாடம் தொடர்பான ஊர்கள் அல்லது நாடுகளின் நில வியல் அமைப்பைத் தெரிந்து கொள்ளப் பேருதவியாக அமைந்தது.

இவ்வாசகத்தில் எழுதப்பெற்றுள்ள, 'மாணவர் குறிக்கோள்' என்ற பாடம் வளரும் தலைமுறையினரிடம் இராசமாணிக்கனார் என்ன எதிர்பார்த்தார், எவற்றைப் பதிவுசெய்ய விழைந்தார் என்பனவற்றை மிகத் தெளிவாகப் படம்பிடித்துள்ளது. 'மாணவர் இளமைப் பருவத் தினர் ஆவர். இளமைப் பருவமே வாழ்க்கை என்னும் கட்டத்தின் அடிப்படை அடிப்படை வன்மையாக அமைக்கப்பட்டின், அதன் மீது கட்டப்படும் கட்டம் வன்மையுடையதாக இருக்கும். அது போல இளமைப் பருவத்தில் மாணவரிடம் அமையும் பண்புகளே பெரும் பாலும் அவர்தம் ஆயுள் அளவும் நிலைத்திருக்கும். இது நோக்கியே 'தொட்டிற் பழக்கம் சுடுகாடு மட்டும்' என்னும் பழமொழி எழுந்தது.'

மாணவர் அறிவு, ஆற்றல், ஒழுக்கம் என்னும் மூன்றிலும் தம்மை உறுதியுடையவராகச் செய்துகொள்வதை அவர் விரும்பினார். 'வகுப் பில் நடைபெறும் பாடங்களைக் கொண்டும் நூல் நிலையத்தில் உள்ள நூல்களைக் கொண்டும் தம் அறிவினை வளர்த்துவரும் மாணவர், அன்றன்று உலகில் நடைபெறும் செய்திகளையும் அறியக் கடமைப் பட்டவர் ஆவர்.' அவர்கள் வெறும் ஏட்டுக் கல்வியுடன் நின்றுவிடக் கூடாது; எதையும் சிந்தித்து அறியும் ஆற்றல் பெறவேண்டும். 'பகுத் தறிவு என்பது மனிதப் பிறப்பின் சிறப்புச் செல்வமாகும். இதனை வளர்த்தல் மாணவர் கடனாகும். எந்தப் பாடத்தையும் இயலும் அளவு தம் அறிவுகொண்டு ஆராய்தல் வேண்டும்; ஐயங்கள் தோன்றின், ஆசிரியரைக் கொண்டு தெளிதல் வேண்டும். இளைஞர் எந்த நூலை எடுத்து வாசிப்பினும் எச்சொற்பொழிவைக் கேட்பினும் கண் கொண்டு

எதனைக் காணினும், அவை அனைத்திலும் தம் அறிவினைச் செலுத்தி இயலுமளவு ஆராய்ந்து உண்மை காண முயலவேண்டும்' என்பதே அவர் கருத்தாக அமைந்தது.

இதற்காகவே தாம் பணியாற்றிய கல்வி நிறுவனங்களில் இருந்த மாணவர் மன்றங்களைச் செயலாக்கம் உள்ளவையாக மாற்றியமைத்தார். 'கல்லூரித் தமிழ் மன்றத்தில் பல்வேறு கூட்டங்களும் விழாக்களும் நடப்பதுண்டு. திரு.வி.க., சேதுப்பிள்ளை போன்ற பெரியவர்களை வரவழைப்பதுண்டு. திரு.வி.க. இருமுறை தமிழ் மன்றத்துக்கு வந்து சிறப்பித்துள்ளார். திரு.வி.க., இராசமாணிக்கத்துக்கு மிகவும் வேண்டியவர்; இவரிடம் பெருமதிப்புக் கொண்டவர். மாணவர் கூட்டங்களிலே நான் தலைமை வகித்து இராசமாணிக்கனாரும் அவர் தலைமை வகித்து நானும் பேசுவதுண்டு. தமிழ்த்துறையில் அனைவரும் சமம்' என்று விவேகானந்தர் கல்லூரியின் மேனாள் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் சி. ஜகந்நாத ஆச்சாரியார் குறித்துள்ளார்.

மாணவர்க்கு ஆய்வுகளில் ஆர்வம் ஏற்படுத்துவதற்காக அவர்களைத் தம் ஆய்வுப் பயணங்களின்போது உடன் அழைத்துச் சென்றார். 'மதுரையில் பணியாற்றியபோது தஞ்சைவாணன் ஆண்ட மறைநாடு, மதுரையைச் சூழவுள்ள சமணர் குகைகள், கொற்கை, மதுரையிலிருந்து மேற்குத் திசையாக வையை நதி செல்லும் வழி, அதன் தொடக்க ஊற்று உள்ள இடம் ஆகிய இடங்களுக்குத் தம்முடன் பணியாற்றிய ஆசிரியர், மாணவர்களுடன் ஆய்வுப் பயணம் மேற்கொண்டார். அவர்தம் நாவாற்றலை வளர்க்கவும், திறனை ஊக்குவிக்கவும் கல்லூரியில் தியாக ராசர் இலக்கியமன்றம் என்ற அமைப்பைத் தோற்றுவித்தார்' என்கிறார் தியாகராசர் கல்லூரியில் அவருடன் பணியாற்றி ஓய்வுபெற்ற பேராசிரியர் முனைவர் சுப.அண்ணாமலை.

மாணவர்கள் அறிவு வளர்ப்பதுடன் ஆற்றலும் பெருக்க வேண்டுமென அவர் எதிர்பார்த்தார். ஆற்றல், 'உடல் வலிமை, மன வலிமை முதலாகப் பல வகைப்படும். நாடோறும் உடற்பயிற்சி செய்யின் உடல் வலிமை பெறும்; நோய்கள் அணுகா. 'நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்' அன்றோ? அஞ்சாமை, பொறுமை முதலிய நற்குணங்கள் மன வலிமையை வளர்ப்பனவாகும். மனவலிமை உடைய இளைஞன் தன் உள்ளத்திற்கு மாறானவற்றை ஏற்கான்; உள்ளதை உள்ளவாறு உரைப்பான்' என்று அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

வளரும் சிறார்கள் விடாமுயற்சி உடையவர்களாய் அமைதல் வேண்டுமென அவர் நினைத்தார். 'விடாமுயற்சியே எத்தகைய கடின வேலையையும் எளிதில் வெற்றிபெறச் செய்ய வல்லது. விடாமுயற்சியால் வெற்றி பெற்ற உலகப் பெரியார்களின் வரலாறுகளை மாணவர்

ஊன்றிப் படித்தல்வேண்டும். ஐம்பது ஆண்டுகளாக விடாமுயற்சியுடன் இந்தியத் தலைவர்கள் அமைதியாகப் போரிட்டதன் பயனாகத் தான் நாம் இன்று விடுதலை பெற்று வாழ்கிறோம்' என்று விடாமுயற்சியின் பெருமையையும் சிறப்பையும் அவர் வலியுறுத்தியுள்ளார்.

இவருடைய, மல்லிகை வாசகம் 1958இல் முதற்பதிப்புக் கண்டது. பள்ளி ஆசிரியர்களின் பேராசிரியர் பெற்ற இப்பாடநூல், வெளியான நான்காண்டுகளுக்குள் ஏழு பதிப்புகள் கண்டது. தமிழ்நாட்டு அரசர்கள், தமிழர் வாழ்க்கை, இந்தியத் தலைவர்கள், உலக அறிஞர்கள், கைத்தொழில், பயிர்த்தொழில் எனப் பல்துறை சார்ந்த கட்டுரைகள் இதில் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. 'இளைஞர் இயக்கங்கள்' என்னும் கட்டுரை, கிறித்துவ இளைஞர் கழகம், கிறித்துவப் பெண்கள் கழகம், செஞ்சிலுவைச் சங்கம், சாரணர் இயக்கம் எனும் அமைப்புகள் பற்றிய விளக்கமான செய்திகளைக் கொண்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மல்லிகை வாசகத்தின் தொடக்க வகுப்புகளுக்கான நூல்களில் அறிவுட்டும், வழிகாட்டும் கதைகள் பல சொல்லப்பட்டுள்ளன. நான்காம் வகுப்புப்பாடநூல் கொடைவள்ளல் குமணன், தேசிங்குமன்னன், நண்பர் நால்வர், வீரத்தாய், அறிவுள்ள அமைச்சன், அறிவு திருந்திய இளைஞன், போலிச் சாமியார், சொல் தவறாத பேரரசர் எனும் கதைகளைக் கொண்டுள்ளது. வாழ்க்கையைச் செம்மைப்படுத்த வல்ல இவற்றுடன், 'அவ்வையார்' பற்றிய சிறு நாடகமும் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. மல்லிகை வாசகம் மூன்றாம் வகுப்புப் புத்தகத்தில் உள்ள, 'எங்கள் வீடு', 'எங்கள் படிப்பகம்', 'என் நண்பர்கள்' எனும் பாடங்களும், 'எல்லோரும் உடன்பிறந்தவர்' எனும் பாடலும் அவற்றைப் பயிலும் இளம் உள்ளங்களில் நல்ல பண்பு விதைகளை, சிந்தனைகளை விதைப்பனவாக அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழ் மணிமாலை, வையை வாசகம், மதிவளர் மாலை முதலிய பாடநூல் வரிசைகள் இவரால் பதிப்பிக்கப்பட்டவை. இவற்றுள் தமிழ் மணிமாலை, புலவர்கள் பு.செல்வராசன், சி.முருகேசன் ஆகியோரை ஆசிரியர்களாகக் கொண்டு சென்னையில் பதிப்பிக்கப்பெற்றது. வையை வாசகம் வித்துவான் நா.கோவிந்தனை ஆசிரியராகக் கொண்டு மதுரையில் வெளியானது.

இலக்கிய அறிவுடன் இலக்கண அறிவும் இளைஞர்க்கு இன்றியமையாதது என்பது இராசமாணிக்கனார் கருத்து. அதன் விளைவாகவே மாணவர்க்குப் பயன்படுமாறு சிறுவர் சிற்றிலக்கணம், இளைஞர் இலக்கணம், பைந்தமிழ் இலக்கணமும் கட்டுரையும், கல்லூரித் தமிழ் இலக்கணம், செய்யுள் உரைநடைப் பயிற்சி நூல் என மாணவர்தம் கல்வித் தேவைகளுக்கேற்ப இலக்கணப் பயிற்சி நூல்களைப் படைத்

தனித்தார். ஐந்தாம் வகுப்பு மாணவர்கட்கு உதவுமாறு இவரால் எழுதப் பெற்ற 'சிறுவர் சிற்றிலக்கணம்' நூல், 'சிறார்க்கு ஏற்ற முறையில் மிக எளிதில் விளங்குமாறு, இனிய நடையில், பொருத்தமான உதாரணங்களோடு' எழுதப்பட்டிருப்பதாகப் பாலக்காட்டு அரசர் கல்லூரித் தமிழ் விரிவுரையாளராக இருந்த எஸ்.ஆறுமுகம் கூறியுள்ளார்.

இப்பெரியார் அந்நூலுக்கான தம் முன்னுரையில், 'இவ்வாசிரியர் வேற்றுமையைப் பற்றிய பகுதியில் உதாரணங்களிலேயே வேற்றுமை உருபுகளைத் தடித்த எழுத்துக்களிற் காட்டுவதோடு நில்லாது, கீழே பெயரையும் வேற்றுமையையும் பிரித்துக்காட்டி விளக்கியிருப்பதும் புதுமாதிரியாகும். 'நிறுத்தக் குறிகள்' இளமையிலேயே மாணவர் அறிந்துகொள்ள வேண்டியவையாதலின், இந்நூலிற் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதும் அவசியமே. இலக்கணத்தை எட்டிக்காயென நினைக்கும் இக்கால மாணவ, மாணவிகட்கு இவ்விலக்கண நூல் இனிப்பை அளிக்குமென்னும் துணிபுடையேன்' என்று கூறியிருப்பது இலக்கண நூலின் அமைப்புமுறையில் கூட இராசமாணிக்கனார் சிலவாகவேனும் புதிய உத்திகளைக் கையாண்டுள்ளமையைப் புலப்படுத்தும்.

'இலக்கணம் மொழிப்பற்றையும் மொழியைப் பற்றிய ஒழுங்கையும் சாறாகத் தரும் இனிய கனி என்று எண்ணி மகிழுமாறு இலக்கண நூல் திருத்தமுறையில் எழுதப்படவேண்டும்' என்று இலக்கணப் பாடம் குறித்த தம் எண்ணங்களையும் இராசமாணிக்கனார் மிகத் தெளிவாகப் பதிவு செய்துள்ளார்.

அவர் நூல்கள் அவர் நோக்கிற்கேற்ப அமைந்தவாறே, அவர் இலக்கண வகுப்புகளும் அமைந்திருந்தமையை அவரிடம் பயின்ற பேராசிரியர் இளஞ்செழியனார் விளக்குகிறார். 'தமிழ் இலக்கணப் பாடங்களை மாணவர்கள் வேப்பங்காய் என எண்ணி வெறுத்த நாட்கள் அவை. ஆனால், இனிய புலவர் இராசமாணிக்கனார் வகுப்பு எடுக்கத் தொடங்கிய சில நாட்களுக்குள் மாணவர்களின் இந்த மனப்போக்கை அடியோடு மாற்றிவிட்டார். அவருக்கு முன்னர் இலக்கணப் பாடங்களை எடுத்த ஆசிரியர்களில் பலர் தற்காலத்தில் வழங்காத-சங்க காலம் முதலிய பண்டைக்காலத்தில் மட்டுமே வழங்கி வந்த-மாணவர்களுக்கு விளங்காத பெயர்களையே இலக்கண விதிகளுக்கு உரிய எடுத்துக் காட்டுகளாக அளித்துவந்தனர். பொருள் விளங்காத பெயர்களில் மாணவர்களுக்கு ஈடுபாடு இருக்கமுடியாது அல்லவா? ஆனால், ஆசிரியர் இராசமாணிக்கனாரோ மாணவர்களின் வீடுகளில் நாள்தோறும் பயன்படுத்தப்படும் பண்டங்களின் பெயர்களையே விதிகளுக்கும் விதிவிலக்குகளுக்கும் எடுத்துக்காட்டுகளாகத் தருவார். ஆகவே, மாணவர்கள் அவ்விதிகளையும் விதிவிலக்குகளையும் மிக எளிதில் விளங்கிக்கொள்வர்.'

பள்ளி, கல்லூரி மாணவர்களுக்குப் பயன்படுமாறும் பிற இளைஞர்களும் விரும்பி வாங்கிப் படிக்குமாறும் எண்ணற்ற வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்களை இராசமாணிக்கனார் எழுதியுள்ளார். தமிழ்ச் சான்றோர், தமிழ் மண்ணையாண்ட வேந்தர்கள், புலவர் பெருமக்கள், அறிவியல் மேதைகள், நாட்டு விடுதலைக்கு உழைத்த தேசியத் தலைவர்கள், சமுதாயச் சிற்பிகள், உலக உத்தமர்கள் எனச் சமுதாயத்தின் வளர்ச்சிக்காக, மறுமலர்ச்சிக்காக உழைத்தோர் குறித்து அவர் எழுதிய நூல்கள் மாணவர் வாழ்க்கையில் வழிகாட்டலாக அமைந்தன.

1930க்கும் 1940க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் இவர் எழுதிய பத்து நூல்களுள் எட்டு நூல்கள் வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்களாகவே அமைந்தன. 1940க்கும் 1950க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் ஏறத்தாழப் பதினேழு நூல்களைப் படைத்துள்ளார். 1950க்கும் 1960க்கும் இடையிலான ஆண்டுகளில் ஆறு நூல்கள் வந்துள்ளன. இவை தவிர, தம் முடைய பொதுக்கட்டுரை நூல்களிலும் 'வாழ்க்கை வரலாறு'கள் பரவலாக இடம்பெறுமாறு செய்துள்ளார்.

தம்முடைய, 'இந்திய அறிஞர்' என்ற நூலின் முகவுரையில், 'இந்த அறிஞர் வரலாறுகள் பிள்ளைகளுடைய அறிவு வளர்ச்சிக்கும் ஆக்க வேலைக்கும் தூண்டுகோலாகும். உரிமை பெற்ற தாய்நாட்டினை மேனிலைக்குக் கொண்டுவரத்தக்க துறைகளிற் பலவற்றை இவர்கள் வரலாறுகளிலிருந்து அறியலாம். இப்பெருமக்களுடைய ஊக்கம், உழைப்பு, பொறுமை முதலிய நல்லியல்புகள் மாணவரை நன்னெறியில் செலுத்தி வாழ்விக்க வல்லன' என்று இவர் கூறியிருப்பது, மாணவர் நலம் நோக்கிய இவர் உள்ளத்தின் விரிவையும் வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்களில் இவர் கொண்டிருந்த ஆழ்ந்த நம்பிக்கையையும் வெளிக் கொணர்வதாய் உள்ளது.

'இந்திய அறிஞர்' எனும் நூலில் கோபாலகிருஷ்ண கோசலே, அசுடோஷ் முகர்ஜி, இராதாகிருஷ்ணன் எனும் மூன்று பெரியார்களைப் பற்றி எழுதியுள்ளார். இவர்களுள் கோசலே அரசியல் அறிஞர். அசுடோஷ் முகர்ஜி கல்வித்தொண்டு செய்தவர். இராதாகிருஷ்ணன் சமயம், தத்துவம் எனும் இருதுறைகளிலும் சிறந்தவர். இம்மூவரையும் ஒரு நூலில் இணைத்தமைக்குப் பொதுவான காரணம் ஒன்று இருந்தது. இம்மூவரும் தாய்நாட்டுத் தொண்டு செய்தலையே தாம் பிறவி எடுத்ததன் பயனாகக் கருதியவர்கள். தங்கள் உருக்கமான - அறிவு மிகுந்த சொற்பொழிவுகளினாலும் பலவகைத் தொண்டுகளினாலும் இந்தியாவின் சிறப்பினையும் தேவைகளையும் உலகறியச் செய்தவர்கள்.

இம்மூன்று அறிஞர்களுள் சர். இராதாகிருஷ்ணனின் வரலாற்றுக் குறிப்புகளை அவரிடமே கேட்டுப் பெற்றுத் தம் நூலில் இணைத்துக்

கொண்டுள்ளார். அசுடோஷ் முகர்ஜி வங்காளத்தைச் சேர்ந்தவர். தாய் மொழிக்குத் தொண்டாற்றிய அப்பொதுநலத் தொண்டர் கல்கத்தா பல்கலையின் துணைவேந்தராக இருந்தவர். இந்தியாவில் அறிவியல் அறிவு நல்ல முறையில் பரவவேண்டும் - ஆராய்ச்சி உணர்வு ஆழ்ந்து பரவவேண்டும் எனும் அவாக்கொண்டிருந்தவர்; கல்விக்கு உழைப்பதே சிறந்த தொண்டு எனக் கருதி இருந்தவர். இத்தகு பெரியா ரைப் பற்றி மாணவர்கள் அறிந்திருந்தல் அவசியமெனக் கருதியவர் இராசமாணிக்கனார். அதனாற்றான் மக்களுக்கு நன்கு அறிமுகமான கோகலேயின் வரலாற்றுடன், அதிகம் அறியப்படாதிருந்த அசுடோஷ் முகர்ஜியின் வரலாற்றையும் இணைத்துத் தந்துள்ளார்.

‘ஏழைக் கொல்லரின் புத்திரரான முசோலினி, வாழ்க்கையில் தமக்குண்டான பலவகை இன்னல்களைக் கடந்து, முதலில் எங்ஙனம் உலகிற் சிறந்த இராசத்திரியாராக மாறினார் என்பதை நம் நாட்டு இளைஞர் நுனித்தறிந்து, நாட்டுப்பற்று நனி சிறப்ப, உண்மை இந்திய மக்களாக மாறவேண்டும்’ என்ற விருப்புடன் இராசமாணிக்கனாரால் எழுதப்பெற்ற, ‘முசோலினி’ எனும் நூல் 1934இல் வெளியானது. இரு பது இயல்களில் 146 பக்கங்களில் அமைந்துள்ள இச்சிறுநூல் முசோலினியை ஒருபுதிய பரிமாணத்தில் அறிமுகப்படுத்துகிறது. தமிழ்நாட்டு வரலாறு, இந்திய வரலாறு இவைகளில் மட்டுமல்லாது, உலகளாவிய வரலாற்றிலும் இராசமாணிக்கனாருக்கு இருந்த தேர்ச்சியும் தெளிவும் இந்நூலில் பளிச்சிடுகின்றன.

1951இல் வெளியான இவருடைய, ‘அயல்நாட்டு அறிஞர் அறுவர்’ எனும் நூல் ஆபிரகாம் லிங்கன், சாமுவேல் ஜான்சன், கிரகாம் பெல், ஜோன் ஆப் ஆர்க், வாஷிங்டன், சிம்ஸன் இவர்தம் வரலாறுகளை உள்ளடக்கிய நூலாகும். இந்நூலில் ஆபிரகாம் லிங்கனின் வரலாற்றை முடிக்குமிடத்து, ‘மிகுந்த ஏழைக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர்களும் படிப்படியாக உயர்ந்த பதவிக்கு வந்து பல அரிய காரியங்களைச் செய்யக்கூடும் என்பதற்கு ஆபிரகாமின் வரலாறு ஒன்றே போது மல்லவா? தமது மனத்திற்குப் பிடித்த பதவி கிடைக்கும்வரை ஒன்றிலும் நிலைத்திராமல் விட்டுக்கொண்டே வந்து உயர்ந்த பதவியை அடைந்து, பல அரிய காரியங்களைச் செய்தாரல்லவா ஆப்ரகாம்? இந்த மன நிலைமை ஒவ்வொருவருக்கும் வேண்டும். மனத்திற்குப் பிடித்ததோ, பிடிக்காததோ, எதுவானாலும் சரி என்று நினைத்து இருந்த இடத்திலேயே இருந்து காலத்தை வீணாக்கும் இந்த முறை நம்மை விட்டு ஒழியவேண்டும். மனத்திற்குப் பிடித்த வேலைதான் மகிழ்ச்சிக்குரிய வேலையாக இருக்கும்’ என்று இவர் கூறியிருப்பது படிப்பார் சிந்தையில் எத்தகு மாற்றங்களை விளைவித்திருக்கும் என்பது கருதற்பாலது.

1959இல் வெளியான, ‘பேரறிஞர் இருவர்’ எனும் வாழ்க்கை வரலாற்று நூல், ‘சற்கின்ற இருபாலோர்க்கும் இத்தகைய வரலாறுகள் வருங்காலத்தில் சிறந்து வாழவேண்டும் என்னும் விருப்பத்தை உண்டாக்கும்’ நோக்கத்தில் எழுதப்பட்டதாகும். இந்நூலில் சிந்தனையாளர்களான சாக்ரடீஸ், பிளேட்டோ இவர்கள் இருவரையும் கிரேக்க நாட்டு வரலாற்றின் பின்னணியில் மாணவர்களுக்கு நன்கு அறிமுகப்படுத்தியுள்ளார் இப்பெருந்தகை. இருவர்தம் வாழ்க்கைப் பாடுகளும் சொல்லி, இறுதியில் அவர்தம் அமுதமொழிகளையும் கருத்துரைகளையும் இளைஞர்க்கு வழிகாட்டுமாறு, பயன்படுமாறு தேர்ந்தெடுத்து இணைத்திருக்கும் நேர்த்தி, இராசமாணிக்கனார் வாழ்நாள் முழுவதும் மாணவர் தோழராகவே அவர்தம் நலம் நாடும் ஆசிரியராகவே இருந்தமையை வெள்ளிடை மலையாய்ப் புலப்படுத்துகிறது.

இவருடைய, ‘துருக்கியின் தந்தை’ தமிழகத்து மாணவ, மாணவியருக்கு முஸ்தபாவின் வீர வரலாறு காட்டும் நூலாக அமைந்தது. இந்நூலில் முஸ்தபா கமாலின் நாட்டுப் பற்று, மொழிப் பற்று, இனப்பற்று முதலியன நன்கு விளக்கப்பட்டுள்ளன. ஒருநாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு அந்நாட்டின் மக்கள் இம்மூவகைப் பற்றுக்களையும் கொண்டவராக இருத்தல் இன்றியமையாதது என்பதை இந்நூலின் வழி இளம்நெஞ்சங்களில் இவர் பதியச் செய்தார். இந்நூலின் இறுதியிலும் தம் வழக்கப்படி, ‘உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுக்கல்’ என்பன போன்ற கமாலின் தேர்ந்த பொன் மொழிகளை மாணவர் பயன்பாட்டிற்காக இணைத்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இவருடைய பொதுக்கட்டுரை நூல்களுள் பெரும்பான்மையன மாணவர்களுக்காகவே எழுதப்பெற்றன. பாண்டியன் தமிழ்க் கட்டுரை, கட்டுரை மாலை, கட்டுரைக் கோவை, கட்டுரைச் செல்வம், விஞ்ஞானக் கலையும் மனித வாழ்க்கையும், அறிவுச் சுடர் என்பன அவற்றுள் சில. 1953இல் வெளியான, ‘விஞ்ஞானக் கலையும் மனித வாழ்க்கையும்’ என்ற இவரது நூல் பிற கட்டுரை நூல்களிலிருந்து உள்ளீட்டால் பெரிதும் வேறுபட்டு அமைந்தது. ‘What Science has done for Man’ எனும் ஆங்கில நூலைத் தழுவி எழுதப்பட்ட இந்நூலில் ஒன்பது அருமையான அறிவியல் கட்டுரைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. ‘அறிவியல் தமிழ்’ பற்றிய சிந்தனையும் ஏறத்தாழ அறுபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே இராசமாணிக்கனாரிடம் வேர்விட்டிருந்தமையை இந்நூல் கொண்டு உணரமுடிகிறது.

ஆறுகள், அருவிகள் பற்றி இவர் எழுதியிருக்கும் நூல்களும் பொதுக்கட்டுரை வகையினவே. 1955இல் வெளியான வையையாறு பற்றிய நூல் ஆண்டுக்கொரு பதிப்புக் கண்டுள்ளது. பண்டைத் தமிழ் நூல்களையும் கல்வெட்டுகளையும் இன்றைய ஆராய்ச்சி நூல்களை

யும் வையை பற்றிய அரசாங்க வெளியீடுகளையும் துணையாகக் கொண்டு வரையப்பெற்ற இந்நூல் வையைக்கரை நாகரிகம் பற்றியும் ஓர் இயல் கொண்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. 1958இல் வெளியான பொருளையாறு பற்றிய நூல் அடுத்த ஆண்டிலேயே மூன்று பதிப்புகளைக் கண்டமை நூற்பதிப்பு வரலாற்றில் சிறந்ததொரு சாதனையாகக் கருதப்பட்டது. வையைக்கரை நாகரிகம் போலவே இதில் பொருளைக் கரை நாகரிகம் கூறப்பட்டுள்ளது.

இவ்வரிசையில் தென்பெண்ணையாறு பற்றிய நூலொன்றும் வெளிவந்துள்ளது. இதில் பெண்ணை நாட்டு வரலாறு மூன்று இயல்களிலும் பெண்ணை நாட்டு உணர்வுகள் நான்கு இயல்களிலும் விரிவாக ஆராயப்பட்டுள்ளன. நயாகரா, விக்டோரியா, சிவசமுத்திரம், குற்றாலம் அருவிகளைப் பற்றி விரித்துரைக்கும் 'அருவிகள்' எனும் நூலில், புதிய உலகமாகிய அமெரிக்கா கண்டறியப்பட்ட வரலாறும் அங்குக் குடியேறிய வெள்ளையர் மேற்கொண்ட முயற்சிகளும் இவ்வாறே இருள் கவிந்த கண்டமாகக் கருதப்பட்ட ஆப்பிரிக்கா, டேவிட் லிவிங்ஸ்டன் போன்ற தியாக வீரர் உழைப்பால் இருள் நீக்கப் பெற்ற வரலாறும் முதல் இரண்டு அருவிகளைப் பற்றிய பகுதிகளில் விளக்கத்திற்காகத் தரப்பட்டுள்ளன.

பாடநூல்கள், வாழ்க்கை வரலாறு, கட்டுரை நூல்கள் படைத்தளித்தாற் போலவே இளஞ்சிறார்க்குக் கதை நூல்களும் பாடல்களும் எழுதியவர் இராசமாணிக்கனார். 'பல்லவர் வரலாறு', 'பத்துப்பாட்டு ஆராய்ச்சி' படைத்த அதே இராசமாணிக்கனாரா இவர் என்று வியப்படையுமாறு இவருடைய கதை நூல்கள் அமைந்துள்ளன. கதைமலர் மாலை, இராஜன் - சிறுவர்க்குரிய கதைகள், சிறுகதைக் களஞ்சியம் மூன்று தொகுதிகள், தமிழகக் கதைகள் என்பன குறிப்பிடத்தக்கன. அவற்றுள், நாற்பது கதைகளைக் கொண்ட கதைமலர் மாலை வீடுகளில் வளரும் பிராணிகளிடம் குழந்தைகள் எப்படிப் பழகவேண்டும், அவற்றை எப்படிக் காக்கவேண்டும், அப்பிராணிகள் எங்ஙனம் நன்றியுடனும் அன்புடனும் விளங்குகின்றன, பெற்றோர் வீட்டில் இல்லாதபோது பிள்ளைகள் எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்பன போன்ற செய்திகளைத் தருவதுடன் தியாக உணர்வு, கடமை உணர்வு ஆகிய இரண்டையும் பிஞ்சு உள்ளங்களில் பதியச் செய்யுமாறு உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

பண்டைக் காலத்து அரசர் வாழ்க்கை, புலவர் நெறி, அரசர், புலவர் உறவு இவை பற்றிய இலக்கியச் செய்திகளை எளிமைப்படுத்திக் கதை வடிவில் கொண்டுள்ள நூலே தமிழகக் கதைகள். 1959இல் வெளியிடப்பட்ட இக்கதைநூல் வரலாற்றின்பால் இராசமாணிக்கனாருக்கு இருந்த

காதலையும் நம்பிக்கையையும் வளரும் பருவத்திலேயே பிள்ளைகள் வரலாற்றுணர்வுடன் வளரவேண்டும் என்று அவர் கருதிச் செயற்பட்டமையையும் உணர்த்துகிறது. சிறுகதைக் களஞ்சியம் மூன்று தொகுதிகளும் பிறர் நலம் பேணும் பெற்றி சிறார்க்குள் உருவாதல் வேண்டும் என்ற கருத்துடன் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இராசமாணிக்கனாரின், 'குழந்தைப் பாடல்கள்', 'சிறுவர் பாடல்கள்' என்னும் இரு கவிதை நூல்களும் குழந்தை இலக்கியத்தில் அவருக்கிருந்த ஆர்வத்தையும் ஆற்றலையும் வெளிக்காட்டுவனவாக உள்ளன.

இணக்கமான, இளக்கமான முறைகளில் பயிற்றுவித்தல், நட்பாகப் பழகுவதல், சூழ்விருந்து தேவைக்கேற்ப உதவுதல், உள்ள உரம் வளர்க்க உரிய நூல்களைக் கட்டுரை-கதை-கவிதை எனும் பல வடிவங்களில் படைத்தளித்தல், படிப்புக் கல்வியுடன் பட்டறிவுக் கல்வியும் பெறுமாறு துணையிருத்தல் எனப் பணிதொடங்கிய காலந்தொட்டு, தம் வாழ்நாளின் இறுதிவரை இராசமாணிக்கனார் ஒரு நல்லாசிரியராக, கொள்கைச் சான்றோராக, மாணவர் தோழராக வாழ்ந்தமையை அவரிடம் பல படிநிலைகளில் பயின்றவர்கள் நன்றியுணர்வுடன் வெளிப்படுத்தி மகிழ்ந்துள்ளனர்.

'பள்ளிக்கூடமே உலகம்-வகுப்பறையே வாழ்க்கை-பாடங்களைப் பயில்வது மட்டுமே புனிதமான தொண்டு - உயர்ந்த மதிப்பெண்களைப் பெறுவது மட்டுமே சிறந்த குறிக்கோள் என்று ஒரு குறுகிய வட்டத்திற்குள் என் வாழ்க்கைச் சக்கரத்தை ஒட்டிவந்தவன் நான். அப்பேராசிரியப் பெருந்தகையின் அருமையான வழிகாட்டுதல் எனக்குக் கிடைத்த பின்னர்தான் பள்ளிக்கூடத்தின் நான்கு சுவர்களுக்கு அப்பாலும் ஓர் உலகம் இருக்கிறது- அது மிகப் பெரிய உலகம்-தமிழர் சமுதாயம் என்னும் பெயர் படைத்த உலகம்-என்னும் உண்மைகளை நான் முதன் முதலாக அறிந்துகொண்டேன்.

அந்த உலகத்தில் காணப்படும் பல்வேறு சீர்கேடுகளை அகற்றி, அந்த உலகத்திற்குப் புதியதோர் வலிமையையும் பொலிவையும் உருவாக்குவதற்கு என்னால் இயன்ற தொண்டுகள் ஆற்றவேண்டியது என் தலையாய கடமை என்பதையும் புரிந்துகொண்டேன். எனக்கு முதல் அடியை எடுத்துக் கொடுத்தவர் - என் வாழ்க்கையில் மறுமலர்ச்சியை உண்டாக்கியவர் - என் பிற்கால வாழ்க்கைக்கான அடிப்படையை அமைத்துக் கொடுத்தவர் என் ஆசிரியப் பெருமகனார் டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கனார் அவர்கள்தான்' எனும் பேராசிரியர் மா. இளஞ்செழியனார் கூற்று, இப்பெரியார் தம் காலம் முழுவதும் மாணவர் வாழ் விற்குக் கலங்கரை விளக்கமாகத் திகழ்ந்தமையை உணர்த்தவல்லது.

7. மனிதரில் தலையாய மனிதரே!

ஆசிரியர், ஆய்வாளர், அறிஞர் என்று தம் உழைப்பாலும் திறமையாலும் விடாமுயற்சியாலும் படிப்படியாக உயர்ந்த இராசமாணிக்கனார் தமிழ்நாடு கண்ட மிகச் சிறந்த சிந்தனையாளர்களுள் ஒருவர். மொழி, இனம், நாடு எனத் தமிழ்கூறும் நல்லுலகம் பற்றி ஆழச் சிந்தித்தவர்களுள் அவர் குறிப்பிடத்தக்கவர். சமயஞ் சார்ந்த மூடநம்பிக்கைகளும் சாதிப் பிணக்குகளும் பிறமொழி ஈடுபாடும் பெண்ணடிமைத்தனமும் சடங்கு நாட்டமும் கல்வியறிவின்மையும் தமிழ்ச் சமுதாயத்தைச் சூறையாடிக் கொண்டிருந்த காலகட்டத்தில்தான் இராசமாணிக்கனார் தம் ஆசிரிய வாழ்க்கையைத் தொடங்கினார். தாமுண்டு, தம் குடும்பமுண்டு, தம் வேலையுண்டு என்று அவரால் இருக்கமுடியவில்லை.

தமிழ் இலக்கியங்களைப் பழுதறப் படித்திருந்தமையாலும் இந்த நாட்டின் வரலாற்றை அடிப்படைச் சான்றுகளிலிருந்து அவரே அகழ்ந்து உருவாக்கியிருந்தமையாலும் மிக எளிய நிலையிலிருந்து உழைப்பு, முயற்சி, ஊக்கம் இவை கொண்டே உயரத் தொடங்கியிருந்தமையாலும் தம்மால் இயன்றதைத் தாம் வாழும் சமுதாயத்திற்குச் செய்வது தமது கடமையென அவர் கருதியிருந்தார். மொழி நலம், தமிழ்த்திருமணம், சாதி மறுப்பு என்பன அவருடைய தொடக்கக் காலக் களங்களாக அமைந்தன. தாய்மொழி தமிழ், தமிழரிடையே பெற வேண்டிய மதிப்பையும் பயன்பாட்டையும் பெறாமலிருந்தமை அவரை வருத்தியது.

‘தமிழ் நமது தாய்மொழி. ஈன்ற தாயைப் போற்றுதல் மக்களது கடமை. அது போலவே நமது பிறப்பு முதல் இறப்பு வரையில் நமக்கு உறுதுணையாக இருந்து நம்மை வாழச் செய்யும் மொழியைக் காப்பதும் வாழ்விக்கச் செய்வதும் தமிழராகிய நமது கடமை.’ ‘இன்றைய தமிழரது வாழ்வில் தமிழ் எவ்வாறு இருக்கின்றது? ஒரு தமிழன் மற்றொரு தமிழனோடு பேசும்போது பெரும்பாலும் பிறமொழிச் சொற்களைக் கலந்தே பேசுவதைக் காண்கிறோம். இப்பிறமொழிச் சொற்கள் நம் மொழியிற் கலந்து தமிழ்நடையைக் கெடுத்துவிடுகின்றன. ஒரு தமிழ்ச் சொல்லுக்குப் பதிலாக பிற மொழிச் சொல்லைப் பயன்படுத்தினால், அந்தத் தமிழ்ச் சொல் நாளடைவில் வழக்கு ஒழிந்துவிடும்.’ ‘பிற மொழிச் சொற்களைக் கலந்து பேசுவதில் தலைசிறந்தவர் தமிழரே ஆவர். மொழிக்கொலை புரிவதில் முதற்பரிசு பெறத்தக்கவர் நம் தமிழரே ஆவர்.’

‘நம் தமிழ்நாட்டுச் செய்தித்தாள்களில் தமிழ்ப் புலமையுடையார் பெரும்பாலும் இல்லையென்றே கூறலாம். அதனாலும், நல்ல தமிழை

வளர்க்கவேண்டும் என்ற ஆர்வம் இன்மையாலும், மிகப் பலவாகிய பிறமொழிச் சொற்களைக் கலந்து தமிழ் எழுதி வருகிறார்கள். இவற்றைத் ‘தமிழ்ச் செய்தித்தாள்கள்’ என்று கூறுவதற்குப் பதிலாக ‘கலப்பு மொழிச் செய்தித்தாள்கள்’ என்று கூறுதலே பொருந்தும். இவ்வாறு செய்தித்தாள்களில் மொழிக்கொலை புரிவோர் வேற்று நாட்டவரல்லர், வேறு மொழி பேசும் அயலாரல்லர். தமிழகத்தில் பிறந்து தமிழிலேயே பேசிவரும் மக்களாவர் என்பதை வெட்கத்துடன் கூற வேண்டுமவராக இருக்கிறோம்.’

‘தமிழில் பேசித் தமிழ் கற்பிப்பதையே அலுவலாகக் கொண்டு தமிழால் வாழ்க்கை நடத்தும் தமிழாசிரியர் சிலர், தம்மிடம் கற்கும் பிள்ளைகளுக்குத் தமிழ்ப் பற்றை ஊட்டுவதில்லை. நகரவைகளிலும் ஊராட்சி மன்றங்களிலும் இருப்பவர் அனைவரும் தமிழரே. அவர்கள் தெருக்களுக்குப் பெயரிடும்போது தமிழ்ப் புலவர்கள் பெயர்களை வைத்து வழங்கலாம். ஆனால், இந்நினைவு பெரும்பாலோருக்கு இல்லை. பொதுமக்களிடையே நல்ல தமிழைப் பரப்ப வேண்டிய அச்சங்களில் அப்பணிக்கேற்ற தமிழ்ப் புலவர்கள் இல்லை. ஒரு குறிப்பிட்ட துறையில் வல்லவராய் இருப்பவர்க்குப் பிழையற்ற தமிழ் எழுதப் புலமை இல்லை. தமிழர் திருமணம், தமிழர் கோயில்கள், தமிழர் கடைகள் இவை எவற்றிலும் தமிழ் இல்லை என்பதுதான் மிகத் துன்பமானது.’

நாடு முழுவதும் மொழி நலம் குன்றியிருந்தமையைத் துறை சார்ந்த சான்றுகளோடும் கவலையோடும் சுட்டிக் காட்டியதோடு இராச மாணிக்கனார் நின்றுவிடவில்லை. மொழியை எப்படி வளர்ப்பது, காப்பாற்றுவது, உயர்த்துவது என்பதே அவருடைய தொடர்ந்த சிந்தனையாக இருந்தது. காலங்காலமாக அடிமைப்பட்டுக்கிடந்த சமுதாயம் அவர் கண் முன் நின்றது. வடமொழி ஆதிக்கமும் ஆங்கிலமொழிப் பற்றும் தமிழ் மக்களின் கண்களை மூடியிருந்தன. தம் மொழியின், இனத்தின், நாட்டின் பெருமையறியாது இருந்த அவர்களுக்குத் தமிழின் தொன்மையும் பெருமையையும் சிறப்பையும் எடுத்துச் சொல்வது தம் கடமையென்று கருதினார் இராசமாணிக்கனார். அக்கடமையை நிறைவேற்ற அவர் கையாண்ட வழிகள் போற்றத்தக்கன.

தம்முடைய மாணவர்களை அவர் முதற்படியாகக் கொண்டார். நல்ல தமிழில் பேசவும் எழுதவும் அவர்களுக்குப் பயிற்றுவித்தார். சிறுசிறு கட்டுரைகளை உருவாக்கப் பயிற்சியளித்தார். மொழிநடைபற்றி அவர்களுக்குப் புரியுமாறு கலந்துரையாடினார். மொழிநடையைச் செம்மையாக்குவது இலக்கணமும் பல நூல்களைப் படிக்கும் பயிற்சியுமே என்பதை விளங்கவைத்தார். இலக்கணப் பாடங்களைப் பள்ளிப் பிள்ளைகள் விரும்பிப் படிக்குமாறு எளிமைப்படுத்தினார். அதற்கெனவே நூல்களை உருவாக்கினார். அவரிடம் பயின்ற மாணவர்கள்

அவர் இலக்கணம் சொல்லிக்கொடுத்த அழகையும் படிப்படியாக இலக்கணத்தை நேசிக்கவைத்த திறனையும் பல இடங்களில் பதிவு செய்துள்ளனர். பயிலும் நேரம் தவிர்த்த பிற நேரங்களிலும் மாணவர்களுடன் உரையாடித் தமிழ் மொழியின் வளமை குறித்து அவர்களைச் சிந்திக்கச் செய்தார். அவரிடம் பயின்றவர்களுள் பலர் பின்னாளில் சிறந்த தமிழறிஞர்களாகவும் நூலாசிரியர்களாகவும் உருவானமைக்கு இத்தகு பயிற்சிகள் உரமிட்டன.

பள்ளி ஆசிரியராக இருந்த காலத்திலேயே ஒத்த ஆர்வம் உடையவர்களைச் சேர்த்துக் கொண்டு அப்பகுதியிலிருந்த பொதுமக்களுக்குத் தமிழ்க் கல்வியூட்டும் பணியை அவர் செய்துள்ளார். வண்ணையம் பதியில் தனலட்சுமி தொடக்கப்பள்ளியில் பேராசிரியர் தமிழ்த் தொண்டு தொடங்கியது. அங்குத் தொடர்ந்து வகுப்புகள் நடத்தினார். பணிகளில் இருந்தவர்களுக்கு வார இறுதி நாட்களில் தமிழ் வகுப்பெடுத்தார். உறவினர்களைக்கூட அவர் விட்டுவைக்கவில்லை. 'குடியரசு' இதழில் சொற்ப ஊதியத்தில் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த தம் மைத்துனர் பு.செல்வராசனை 'வித்துவான்' படிக்க வைத்து, சென்னை அப்துல் அகீம் உயர்நிலைப்பள்ளியில் தலைமைத் தமிழாசிரியராகப் பணிபெறச் செய்தார்.

தமக்குக் கிடைத்த வாய்ப்புக்களை எல்லாம் மொழிச் சிந்தனைகளை விதைக்கப் பயன்படுத்திக் கொண்டவர், 'தமிழர் நல்வாழ்க்கைக் கழகம்', 'நக்கீரர் கழகம்', 'மாணவர் மன்றம்' முதலிய பொதுநல அமைப்புகளோடு தம்மை இணைத்துக் கொண்டார். '1941இல் சென்னை நக்கீரர் கழகம் என்ற அமைப்பினைத் தொடங்கிய காலத்துப் பேராசிரியர் அவர்களின் அரவணைப்பும் தொண்டும் கழகத்திற்குக் கிடைத்துக் கழகம் வளர்ந்து சிறந்தது. 1946ஆம் ஆண்டில் நக்கீரர் கழகம் 'திருவள்ளூர்' என்ற திங்கள் ஏட்டினை நடத்தத் தொடங்கியபோது, பேராசிரியர் தம் கட்டுரைகளை வழங்கியதோடு அல்லாது, தாம் நட்புப் பூண்டிருந்த தவத்திரு ஈராஸ் பாதிரியாரின் கட்டுரையையும் பெற்றுத் தந்து இதழுக்குப் பெருமை சேர்த்தார். அடியவனின் தமிழ்த் தொண்டிற்கு ஊக்கமும், உள்ளத்திற்கு உரமும், துவண்டபோது தட்டி எழுப்பி ஊட்ட உரைகளும் அளித்துச் சிறப்பித்தவர் பேராசிரியர்' என்று இராசமாணிக்கனாரின் தமிழ்த் தொண்டை நினைவுகூர்ந்துள்ளார் நக்கீரர் கழக அமைப்பாளர் சிறுவை நச்சினார்க்கினியன்.

கல்வி வழி விழிப்புணர்வில் பெருநம்பிக்கை கொண்டிருந்தமையால், 'அரசியலாரும் சமூகத் தலைவர்களும் நாடெங்கும் கல்விக் கூடங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும். கல்வி கற்கும் வயதுடைய எந்தச் சிறுவனும் சிறுமியும் கற்காமல் இருத்தல்கூடாது' என்று முழங்கிய இப்பெருமகனார், தாம் வாழ்ந்த பகுதியில் இருந்த அத்தனை குடும்பங்

களின் பிள்ளைகளும் பள்ளிப் படிப்புக் கொள்ளுமாறு செய்துள்ளார். குறிப்பாகப் பெண் கல்வியில் இவர் கொண்டிருந்த நாட்டத்தை, 1938இல் இவரால் வெளியிடப்பட்ட, 'அறிவுச் சுடர்' நூலின் வழி அறியமுடிகிறது. 'பெண் எவ்வழியிலும் ஆடவனைவிடத் தாழ்ந்தவள் அல்லள் என்பதும், அவள் அன்புக்கும் அருளுக்கும் அமைதிக்கும் நிலைக்களமானவள் என்பதும், 'கல்வி' முறையால் மேலும் உயர்நிலை எய்திக் கணவர்க்கேற்ற காரிகையாய்க் கவினுறுபவள் என்பதும், அத்தகையவள் வாழிடமே 'வீடு' என்பதும், அத்தகையமையளைப் பெறுபவனே பேறு பெறுபவன் என்பதும் அங்கைக் கனி அன்றோ.'

பெண்கள் பின்தங்கியிருந்த காலம் அது. 'அடுப்பூதும் பெண்ணுக்குப் படிப்பெதற்கு' என்று கேட்டவர்கள் மிக்கிருந்த காலம். அந்தக் காலகட்டத்தில்தான் பேராசிரியர் பெண் கல்விக்காகக் குரல் கொடுத்தார். எட்டாம் வகுப்பே படித்திருந்த தம் மனைவிக்குத் தாமே ஆசிரியராக இருந்து பயிற்றுவித்து அவரை, 'வித்துவான்' பட்டம் பெறச் செய்தார். 'என் கணவர் எனக்கு ஆங்கிலப் பாடமும் தமிழ்ப்பாடமும் கற்பித்து வந்தார். பாடம் கற்பிக்கும் நேரத்தில் பள்ளி ஆசிரியராகவே காணப்பட்டார். ஒவ்வொரு பெண்ணும் தன்னைக் காத்துக் கொள்ளும் வகையில் கல்வி கற்றுப் பொருளிட்ட வேண்டும் என்பது என் கணவர்கருத்து. அதனால், என்னைப் பெண்கள் பள்ளியில் தமிழாசிரியராக அமர்த்தினார். பின்பு அவர் மதுரைக்குச் சென்றபோது பாத்திமா கல்லூரியில் என்னைத் தமிழாசிரியராக அமர்த்தினார். மாணவியர்க்கு மொழியுணர்வும் நாட்டுணர்வும் வருமாறு பேசவேண்டும் என்று அவர் அடிக்கடி கூறுவார்' என்று 'என் கணவர்' என்ற கட்டுரையில் திருமதி கண்ணம்மாள் இராசமாணிக்கனார் கூறியுள்ளமை இங்குக் கருத்தக்கது.

மொழி, இனம், நாடு இவற்றைப் பற்றி அறிந்திருந்தால்தான் அவற்றை நேசிக்கவும் அவற்றிற்குத் துணைநிற்கவும் முடியுமென்பதில் அவர் தெளிவாக இருந்தமையால்தான், 'கல்வி'யில் அக்கறை காட்டினார். அவருடைய ஆசிரியப் பணி அதற்குத் துணையானது. தம்மிடம் பயில வந்தவர்க்கு மொழியுணர்வூட்டினார். 'தமிழகத்தில் ஆட்சி தமிழிலேயே இயங்கவேண்டும். எல்லாக் கல்வி நிலையங்களிலும் ஆங்கிலம் ஒழிந்த எல்லாப் பாடங்களையும் தமிழில் கற்பித்தல் வேண்டும்' என்பது அவர் கொள்கையாக இருந்தது. 'அறிவியல் மனப்பான்மையை ஊட்டி வளர்க்கும் முறையில் அமைந்த பாடநூல்களையே பிள்ளைகள் படிக்கும்படிச் செய்தல் வேண்டும். உலக நாடுகளோடு தன் நாட்டை ஒப்பிட்டுப் பார்த்துக் குறைகளை நிறைவாக்கும் மனப்பாங்கு வளரும்படியான முறையில் கல்வி அளிக்கப்படல்வேண்டும். கடவுள் பற்றும் நல்லொழுக்கமும் சமுதாய வளர்ச்சியில் நாட்டமும் ஊட்டத்

தக்ககல்வியை ஏற்றதிட்டங்கொண்டு நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருதல் வேண்டும்' என்று அவர் எழுதியுள்ளார்.

'பேச்சுத் தமிழே எழுத்துத் தமிழுக்கு அடிப்படை ஆதலால், நமது பேச்சுத் தமிழ் பெரும்பாலும் தூய தமிழ்ச் சொற்களைக் கொண்டதாக இருத்தல் வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நாம் எழுதும் தமிழ் நல்ல தமிழ் நடையில் இருக்கமுடியும்' என்பது அவர் கருத்தாக இருந்தமையால், தம்மிடம் பயின்ற மாணவர்களை அவர் நல்ல தமிழில் பேசுமாறு வழிப்படுத்தினார். அதற்காகவே தாம் பணியாற்றிய பள்ளிகளிலும் கல்லூரிகளிலும் இருந்த மாணவர் மன்றங்களைச் செயலாக்கம் பெற வைத்தார். மன்றங்கள் இல்லாத கல்வி நிலையங்கள் அவற்றைப் பெறு மாறு செய்தார். பேச்சையும் எழுத்தையும் இளைஞர்கள் வளப்படுத்திக் கொள்ள உதவுமாறு 'வழியும் வகையும்' என்றொரு சிறு நூல் படைத் தளித்தார். எண்ணங்களை எப்படி உருவாக்கிக் கொள்வது, அந்த எண் ணங்களை வெளிப்படுத்த எத்தகு சொற்களைத் தேர்ந்து கொள்வது, அச்சொற்களை இணைத்துத் தொடர்களை எப்படி அமைப்பது, பின் அத்தொடர்களைக் கேட்டார்ப் பிணிக் குந் தகையனவாய் எங்ஙனம் அழகுபடுத்துவது என்பன பற்றி நான்கு தலைப்புகளில் அமைந்த இந்நூல் இளைஞர்களிடையே பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றதுடன் இராசமாணிக்கனாரின் மொழி வழிச் சிந்தனைகளுக்கும் சிறந்த சான்றாக அமைந்தது.

தமிழ் மொழியின் தொன்மை, பெருமை இவற்றைத் தமிழர்கள் அறியவேண்டும் என்பதற்காகவே அவர் எழுதிய நூல், 'தமிழ் மொழிச் செல்வம்'. தமிழ் மக்களுக்கு அவர்கள் மறந்திருந்த மொழியின் பெரு மையை, சிறப்பைத் 'தமிழ் இனம்', 'தமிழர் வாழ்வு', 'என்றுமுள தென் றமிழ்', 'புதிய தமிழகம்' என்னும் அவருடைய நூல்கள் அடையாளப் படுத்தின. 'ஒரு மொழி பேசும் மக்கள் தம் மொழியின் பழைமையையும் பெருமையையும் வளர்ச்சியையும் நன்கு அறிந்தாற்றான், அம்மொழியி னிடத்து ஆர்வமும் அதன் வளர்ச்சியில் கருத்தும் அம்மொழி பேசும் தம்மினத்தவரீது பற்றும் கொள்வர். இங்ஙனம் மொழியுணர்ச்சி கொள்ளும் மக்களிடையேதான் நாட்டுப்பற்றும் இனவுணர்ச்சியும் சிறந்து தோன்றும். ஆதலின், ஓரினத்தவர் இனவொற்றுமையோடு நல் வாழ்வு வாழ மொழிநூலறிவு உயிர்நாடி போன்றதாகும். இம்மொழி நூலறிவு தற்காப்புக்காகவும் தம் வளர்ச்சிக்காகவும் வேண்டற்பாலது என்பதைத் தமிழ் மக்கள் அறிதல் நலமாகும்' என்ற அவர் சிந்தனையை இந்நூல்கள் மக்களிடையே வேர்பிடிக்கச் செய்தன.

தமிழ் மக்களுக்கு மொழிப்பற்றையும் மொழியறிவையும் ஊட்டிய அதே காலகட்டத்தில், அவர்களை நாட்டுப்பற்று உடையவர்களாகவும் மாற்றினார். தமிழ்நாட்டின் பெருமையை, வரலாற்றை இந்த நாட்டில்

பிறந்த ஒவ்வொரு குடிமகனும் நன்கு அறிந்திருக்கவேண்டும் என்பதற்காகவே, 'தமிழக ஆட்சி', 'தமிழகக் கலைகள்', 'தமிழர் நாகரிக மும் பண்பாடும்', 'தமிழக வரலாறு' என்னும் நூல்களை எழுதி வெளி யிட்டார். நாட்டுக்காக உழைத்த அறிஞர்களின் வரலாறுகளைச் சிறுசிறு நூல்களாக்கி இளைஞர்கள் அவற்றைப் படித்துய்ய வழிவகுத் தார். இளைஞர்கள் படித்தல், சிந்தித்தல், தெளிதல் எனும் மூன்று கோட்பாடுகளைக் கைக்கொண்டால் உயரலாம் என்பது அவர் வழி காட்டலாக இருந்தது.

மொழி, இனம், நாடு எனும் மூன்றையும் தமிழர்க்குத் தொடர்ந்து நினைவுட்டல் எழுதுவார், பேசுவார் கடமையென்று அவர் கருதியமை யால் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் எங்ஙனம் அமைதல் வேண்டுமென்பதற்குச் சில அடையாளங்களை முன்வைத்தார். 'தாமாக எண்ணும் ஆற்றல் உள்ளவரும் உண்மையான தமிழ்ப்பற்று உடையவருமே நல்ல எழுத் தாளர். தமிழ் எழுத்தாளர் தமிழ் இலக்கண, இலக்கியங்களைப் படித்தவராக இருப்பது நல்லது. தாழ்ந்துள்ள தமிழ்ச் சமுதாயத்தை உயர்த்தப்பயன்படும் நூல்களை எழுதுவதையே எழுத்தாளர்கள் தங்கள் சிறந்த கடமையாகக் கருதவேண்டும். சமுதாயத்தில் இன்றுள்ள தீண்டாமை, பெண்ணடிமை, மூடநம்பிக்கைகள், கண்மூடித்தனமான பழக்கவழக்கங்கள் முதலிய பிற்போக்குத் தன்மைகளை வன்மையாகக் கண்டிக்கும் நெஞ்சுறுதி எழுத்தாளர்க்கு இருக்கவேண்டும்.' அத்தகைய எழுத்தாளர்கள், 'தமிழர்' என்ற அடிப்படையில் ஒன்றுகூடுதல் வேண் டும் என்று அவர் விழைந்தார்.

அதனாலேயே மதுரையில் தியாகராசர் கல்லூரியில் பணியாற் றிய காலத்தில் மதுரை எழுத்தாளர் மன்றத்தை உருவாக்கி அது சிறந்த முறையில் இயங்குமாறு துணையிருந்தார். இம்மன்றத்தின் தலைவராக இருந்து மன்றத்தின் முதல் ஆண்டு விழாவில் அவர் ஆற்றிய உரை தமிழ் எழுத்தாளர் கடமை பற்றிய அவருடைய அறைகூவலாக அமைந்தது. 'தமிழகத்தில் பல நூற்றாண்டுகளாக ஆட்சி மொழியாக இருந்த நமது தமிழ் பிற்காலத்தில் தனது அரியணையை இழந்தது; இப்பொழுது வளர்ந்து வருகின்றது. எழுத்தாளர்கள் இதனை மனத்தில் பதியவைத் தல் வேண்டும்; அதன் தூய்மையையும் பெருமையையும் தொடர்ந்து பாதுகாப்பதே தங்கள் கடமை என உணர்தல் வேண்டும்.'

'மக்கள் பேசுவது போலவே எழுதவேண்டும். அதுதான் உயிர் உள்ள நடை என்று சொல்லி பாமர மக்கள் பேச்சு நடையையே எழுத்தாளர் பலர் எழுதி வருகின்றனர். பாமர மக்களது நடை பொது மக்களுக்கு நன்கு தெரியும்; அதைத் தெரிந்துகொள்ள எழுத்தாளர் நூல்களை விலை கொடுத்து வாங்கவேண்டும் தேவை இல்லை அல்லவா? கொச்சை மொழி பேசும் மக்களுக்கு வாழ்க்கைக்குத்

தேவையான படிப்பினைகளை ஊட்டுவதோடு, இனிய, எளிய, செந்தமிழ் நடையையும் அறிமுகம் செய்து வைப்பதுதான் எழுத்தாளரது கடமையாக இருத்தல் வேண்டும். எழுத்தாளர் தங்கள் எளிய, இனிய செந்தமிழ் நடைக்கு மக்களை அழைத்துச் செல்ல வேண்டுமே தவிர, மக்களுடைய பேச்சு நிலைக்குத் தங்களை இழித்துக்கொண்டு போவது முறையன்று. சிறந்த கருத்துக்களோடு பிழையற்ற எளிய நடையையும் பொதுமக்களுக்கு ஊட்டுவது எழுத்தாளர் கடமை என்பதை அவர்கள் மறந்து விடலாகாது. இதுவே அறநெறிப்பட்ட எழுத்தாளர் கடமை என்பதை நான் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

தமிழினத்தைச் சிதறடிக்கும் சாதிப் பிரிவினைகளைத் தமிழ் எழுத்தாளர்களும் பேச்சாளர்களும் தங்களால் இயன்றமட்டும் எதிர்க்க வேண்டுமென அவர் எதிர்பார்த்தார். ஆண் சாதி, பெண் சாதி தவிர சாதி வேறில்லை என்பதே அவர் கோட்பாடாக இருந்தது. 'தமிழினத்தின் உயிர்நாடிக்கே உலைவைக்கும் சாதி வேறுபாடுகள் இயற்கையில் உண்டானவை அல்ல. செயற்கையில் உண்டான இவ்வேறுபாடுகள் செய்துள்ள தீமைகள் பல. ஆதலின், இவற்றை இன வாழ்விலிருந்து அகற்றுவதே தமிழர் நல்வாழ்விற்கு அடிப்படையாகும்' எனும் சிந்தனையைத் தம் எழுத்துரைகளிலும் மேடைப்பேச்சுகளிலும் முதன்மைப் படுத்தினார். தமிழரிடையே சாதிகள் தோன்றிய வரலாற்றைத் தம் ஆராச்சி அறிவினால் இலக்கிய, கல்வெட்டுச் சான்றுகள் கொண்டு நிறுவினார். தொழிலால் அமைந்த பெயர்கள் நாளடைவில் கெடுமதியாளர்களால் சாதிப் பிரிவுகளாகிவிட்ட உண்மைநிலையை எடுத்துக் காட்டி, இச்சாதி வேறுபாடுகளை நீக்கக் கட்டாயக் கலப்பு மணச் சட்டம் ஒன்றை வழி என்று எடுத்துரைத்தார்.

'ஒவ்வொரு சாதியாரும் தங்களுக்கெனச் 'சாதிச் சங்கம்' அமைத்துக்கொண்டு ஆரவாரம் செய்தலைத்தான் காண்கின்றோம். அச்சங்கமாவது அச்சாதியினர் அனைவருக்கும் நலன் செய்கின்றதா? அதுவும் இல்லை. போதாக்குறைக்கு ஒரே சாதியினர்க்குள் பல்வேறு அரசியல் கட்சிகள் புகுந்து பல்வேறு பிரிவுகளை உண்டாக்குகின்றன. உயர் அலுவலில் உள்ள ஒரு சாதியான் தன் இனத்தவரையே பல அலுவல்களில் அமர்த்துவதைப் பார்க்கின்றோம். படித்த அவனிடம் சாதியெறி தலை விரித்தாடுகின்றது. பள்ளித் தேர்வுகளிலும் பரிசுகள் கொடுப்பதிலும் உதவிச் சம்பளம் வழங்குவதிலும் இச்சாதியெறியைக் காண்கின்றோம்.

இச்சாதியெறியால் மக்கள் நெறி தவறுகின்றனர்; பொய் பேசுகின்றனர்; ஒருவரையொருவர் ஏமாற்றுகின்றனர். ஒரு கல்லூரிக்கு உரிய பொருளுதவியைப் பல சாதியாரிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்டு, அக்கல்லூரியில் ஒரு சாதியாரையே வேலையில் அமர்த்தும் கொடுமையையும் நாம் காண்கின்றோம். இப்படியே கோவில் முதலியவற்றில் ஒரு குறிப்

பிட்ட சாதியினரே பணிசெய்யக் காண்கின்றோம். இக்கேடுகெட்ட நிலைகளால் ஓர் இனத்தவர் மற்றொரு இனத்தவரை வெறுக்க வழி ஏற்படுகிறது. இந்நிலையில் சமுதாய ஒற்றுமை எப்படி ஏற்பட முடியும்? சமுதாய ஒற்றுமை ஏற்பட்டாலன்றோ அன்பு மலரும். அன்பின் அடிப்படையிலன்றோ அருள் தோன்றும். இவற்றையெல்லாம் அறிஞர் ஆழ்ந்து சிந்தித்தல் வேண்டும்' எனும் இராசமாணிக்கனாரின் சுட்டல் களுக்குப் பலனிருந்தது.

இப்பலனைப்பரவலாக்கப்பட்டி தொட்டி எல்லாம் சென்று சாதி எதிர்ப்புக் கொள்கையை விதைத்தார்.

'சாதியும் மதமும் சமயமும் தவிர்ந்தேன்;
சாத்திரக் குப்பையும் தவிர்ந்தேன் ...
சாதியிலே மதங்களிலே சமயநெறி களிலே
ஆதியிலே அபிமானித் தலைகின்ற உலகீர்!
அழிந்தழிந்து வீணேநீர் அழிதல் அழகலவே'

எனும் இராமலிங்க அடிகளாரின் எண்ணமே இராசமாணிக்கனாரின் கருத்தாகவும் அமைந்தது.

சாதியைப் போலவே சமயமும் சீர்ப்படவேண்டுமென அவர் விழைந்தார். 'மனிதர் உலகில் நேர்மையாக வாழ்வதற்குரிய பாதையை வகுத்துக்கூறும் கருத்துக்களின் திரட்சியே மதம் அல்லது சமயம்' எனும் விவேகானந்தர் கருத்துடனும் 'சமுதாய நலத்துக்காக ஒவ்வொரு வரையும் உழைக்கத் தூண்டுவதும் உயர்ந்த வாழ்க்கையை நடத்த வழிகோலுவதும் சமயமாகும்' எனும் தத்துவ அறிஞர் இராதாகிருஷ்ணனின் சிந்தனையுடனும் அவர் ஒன்றியிருந்தார். அதனாற்றான், 'ஒழுக்கமுடையவனே சமயவாதி - பொதுமக்களுக்கு உழைப்பவனே சமயவாதி' என்று அவர் முழங்கினார்.

'இறைவன் ஒருவன் உண்டு; ஒன்றே குலம், ஒருவனே தேவன்; அந்த இறைவனை வழிபடப் பொருட்செலவு தேவையில்லை. அவனை எங்கும் எப்பொழுதும் வழிபடலாம். சமயத்தின் பெயரால் நடைபெறும் கொள்ளைகள் ஒழிக. மூடப் பழக்க வழக்கங்கள் ஒழிக' என்று நாடெங்கும் சுற்றிப் பொதுமக்களுக்கு அறிவுரை கூறலானார். சமயத் தூய்மை பற்றியும் சமய ஒழுக்கம் பற்றியும் அவர் ஆற்றிய சொற்பொழிவுகளும் எழுதிய கட்டுரைகளும் மக்களிடையே அவர் நாத்திகரோ என்ற ஐயத்தை உண்டாக்கின. ஆனால், அவ்ஐயம் அகலுமாறு, 'டாக்டர் இராசமாணிக்கனார் பழுத்த சைவர். ஆனால், சமய ஊழல்களைக் கண்டிக்கும் மனஉறுதி உடையவர். சைவ சமயக் கூட்டங்களிலேயே சமய ஊழல்களைக் கண்டிக்கும் மனஉறம்படைத்தவர்' என்று தவத்திரு

குன்றக்குடி அடிகளார் போன்றோர் எடுத்துக்கூறி அவர் சமயத் தூய்மையை நாட்டுக்கு உணர்த்தினர்.

‘சமய வாழ்க்கை’ என்ற தலைப்பின் கீழ் ‘யார் ஆத்திகள்?’ என்ற கேள்விக்கு விடை தருமாறு போல, ‘மனிதனை மனிதனாக எண்ணத் தூண்டும் அன்பே சமயம்; அந்த அன்பே சிவம்; இச்சிவத்தை நம்புபவனே ஆஸ்திகள்; சாதி வேறுபாடு காட்டாதவனே ஆஸ்திகள்; எல்லா உயிர்களிடத்தும் ஆன்மா உண்டு என்பதை மதித்து, அன்பும் அருளும் காட்டுபவனே ஆஸ்திகள்; எத்தகைய சோதனை வரினும் ஒழுக்கத்திலிருந்து தவறாதவனே ஆஸ்திகள்’ என்று வரையறுத்து, ‘அவன் நடமாடும் கோவில்களாகிய மனிதரை நேசிப்பவன்; தீய பண்புகள் இல்லாமல் வாழ்க்கையை நடத்துபவன்; எல்லோரும் இன்புற்று இருக்க நினைப்பதுவே அல்லாமல் வேறொன்றையும் அவன் அறியான்; பிறர் துயரம் தன் துயரம் போலக் கருதி உதவுவான்; எல்லோராலும் நல்லவன் என்று பாராட்டப்படுவான்; எதனையும் நன்கு ஆராபிந்து கொள்ளத் தக்கதையே கொள்வான்’ என்று ஆத்திகளை அவர் விளக்கியுள்ள பாங்கு, அக்காலகட்டத்தில் சமய வாழ்க்கை பற்றி அவருக்கிருந்த கண்ணோட்டத்தைக் காட்டுவதாக உள்ளது.

சாதிகள் ஒழிந்து சடங்குகள் அற்ற சமயம் நெறிப்படத் தமிழர், ‘தமிழ் வாழ்வு’ வாழவேண்டுமென்பதில் அவர் கருத்தாக இருந்தார். அதனால்தான், வாழ்க்கையின் தொடக்க நிலையான திருமணம் தமிழ்த் திருமணமாக அமையவேண்டுமென அவர் வற்புறுத்தினார். இதற்காகவே அவர் வெளியிட்ட ‘தமிழர் திருமண நூல்’, தமிழ்ப் பெரியார் களின் ஒருமித்த வரவேற்பையும் பாராட்டையும் பெற்றது. தமிழ்நாட்டளவில் அதற்கு முன்போ அல்லது பின்போ, ஏன் இதுநாள்வரையிலும்கூட வேறெந்தத் தமிழ் நூலும் இது போல் தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்தின் ஒருமித்த அரவணைப்பைப் பெற்றதாக வரலாறு இல்லை.

மறைமலையடிகள், சோமசுந்தர பாரதியார், கா.சுப்பிரமணிய பிள்ளை, ஆர்கார்மேகக் கோனார், பண்டிதமணி மு.கதிரேசச் செட்டியார், பண்டித ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார், எல்.உலகநாதபிள்ளை, ஆர்.வேங்கடாசலம்பிள்ளை, த.வே.உமாமகேசவரம்பிள்ளை, துடிசை கிழார் அ.சிதம்பரனார், எம்.எஸ்பூர்ணலிங்கம்பிள்ளை, சி.கே.சுப்பிரமணிய முதலியார், கே.என்.சிவராஜபிள்ளை, வித்துவான் முவரதராசன், பண்டிதை எஸ்.கிருஷ்ணவேணி அம்மாள், பண்டிதை த.ப.துமாவதி அம்மாள், திரு.வி.கலியாணசுந்தரனார் முதலிய அந்நாளைய தமிழறிஞர்கள் அனைவரும் இந்நூலை வரவேற்று, ‘இராசமாணிக்கம் கொண்ட இச்சீர்திருத்தத்தை யாவரும் மனமுவந்து ஏற்று நடைமுறையில் கொண்டுவரவேண்டும்’ என குரல் கொடுத்தனர். இது அவருடைய

தூய சிந்தைக்கும் தமிழ் நலம் தவிர வேறொன்று கருதாத நேர்மைப் பண்பிற்கும் தமிழுலகம் தந்த பரிசெனலாம்.

தமிழர் திருமண நூலில் பண்டைத் தமிழர் திருமண முறையை மிக விளக்கமாகப் பேசுவதற்கு முன், ‘நாம் தாய்மொழியைப் போற்றாது விட்டோம்-தமிழ்க் கலையை வளர்க்காது விட்டோம்-தமிழ் மரபைக் காவாது விட்டோம்; வடமொழிக்கே அடிமை பூண்டு பகுத்தறிவு குன்றிய மக்களாக மாறிவிட்டோம். இம்மாறுபாடான இழிநிலைமையிலிருந்து நாம் எழுந்து, பண்டைத் தமிழராய நம் முன்னோர்தம் வீறு பெற வேண்டுமாயின், தமிழ் மொழியைப் போற்றி வளர்த்தல் வேண்டும்-தமிழ் மரபுக்குரிய பழக்க வழக்கங்களைக் கையாளுதல் வேண்டும்; கால நிலைமைக்கு ஏற்பச் சிற்சில மாறுதல்களோடு நம் முன்னோர் நெறிச் செல்லல் வேண்டும்.

எத்தகைய சடங்கைப் பழக்கத்தில் கொண்டு வருவதாயினும் அது நம் முன்னோரான சங்க காலப் புலவருடைய ஆட்சியைப் பெற்றுள்ளதா என்பதைக் கவனித்தல் வேண்டும். அத்தகைய ஆட்சியைப் பெறாத ஒன்று பயனுடையதென இன்று காணப்படின், அதனைப் போற்றிக் கைக்கொள்ளல் வேண்டும். சுருங்கக் கூறின் முன்னோர் ஆட்சி உடையனவும் தமிழ் மரபுக்கு மாறாக இராசனவும் ஆகிய பழக்க வழக்கங்களையும் சடங்குகளையும் நாம் கைக்கோடல் தவறாகாது’ என்று அவர் தம் நோக்கத்தையும் எதிர்பார்ப்பையும் மிகத் தெளிவாக எடுத்துக் கூறியுள்ளார்.

அகநானூற்றுச் செய்யுட்களாலும் (86, 136), தொல்காப்பிய உரை விளக்கங்களாலும் தமிழர் திருமண முறை விளக்கிப் ‘புரோகிதர் நுழைவுப்புதிய சடங்குகளும்’ எவ்விதம், எக்காலத்துவந்தன என்பதைச் சான்றுகள் கொண்டு நிறுவி, இனி தமிழர் செய்யத்தகும் மணச் சடங்குகள் யாவை என்பதை ஒன்றன் பின் ஒன்றாகத் தொடரொழுங்கு வழுவாது வரிசைப்படுத்திக் கோயிலில் செய்யப்படும் திருமணங்கள் எவ்வாறு அமையலாம் என்பதற்கும் வழிமுறை கூறி அவர் எழுதிய ‘தமிழர் திருமண நூல்’ அந்நாளில் மக்களிடையே பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றதால், அவரையே அத்தகு திருமணம் நடத்தித்தருமாறு பலரும் அழைத்தனர்.

அவ்வழைப்புகளை மகிழ்வுடன் ஏற்றுக்கொண்ட இராசமாணிக்கனார் ‘ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட திருமணங்களை நடத்தி வைத்தார். தமது பொன்னான காலம் வீணாகக் கழிவதையும் பொருட்படுத்தாமல், தமிழ் ஆர்வமும் சீர்திருத்த உணர்வும் பரவினால் போதுமென்று இவ்வாறு செய்துவந்தார்.’ ‘தமிழகத்தில் அவர் சென்று திருமணம்

செய்து வைத்திராத ஊர்கள் பலவாக இரா. திருமணங்கள் நடத்தி வைப்பதற்குக் கட்டணம் ஏதும் அவர் பெறுவதில்லை. தமிழ்ப் பணியாகவே செய்துவந்தார். தமிழரின் பண்டைய மரபினை மக்கள் மறந்துவிடக் கூடாது என்பது அவரது ஆவல்' என்று இராசமாணிக்கனாருடன் நெருங்கிப் பழகிய திரு.வல்லை பாலசுப்பிரமணியமும் திரு.கீ.இராமலிங்கனாரும் குறிப்பிட்டுள்ளமை இங்குக் கருதத்தக்கது.

இராசமாணிக்கனார் 1939இல் எழுதிய தமிழர் திருமண நூலை, 1999இல் வெளியிடப்பட்ட 'சுயமரியாதைத் திருமணம் தத்துவமும் வரலாறும்' என்ற தம் நூலில் திரு.கீ.வீரமணி பின்னிணைப்பாக அச்சிட்டிருப்பதும் இந்நூல் குறித்துத் தமிழறிஞர்கள் முப்பத்து மூவர் அந்நாளில் தெரிவித்த கருத்துக்களை உடன் இணைத்திருப்பதும் 'இராசமாணிக்கனார் எழுதிய நூல் ஆதாரபூர்வமாக அமைந்துள்ளதால் இதனைப் பின்னிணைப்பாக வெளியிடுகிறோம்' என்று அறிவிப்புச் செய்திருப்பதும் அப்பெருந்தகையின் உழைப்பும் நோக்கமும் என்றென்றும் பெருமைக்குரியனவாய் விளங்குமாற்றை நிறுவுவது போல் அமைந்துள்ளன.

'தமிழர்கள் தங்கள் திருமணம் மட்டுமல்லாது, வீட்டு நிகழ்வுகள் அனைத்திலும் தமிழ் நிலவும்படி, தமிழ் மரபுப்படி இயங்கவேண்டும். தமது பழைய வரலாற்றை உணர்ந்து, தாம் வளமாக வாழ்ந்த மரபினர் என்பதை எண்ணி, எண்ணி உயர வழி தேடவேண்டும். எத்தகைய எளியவராயினும் எப்பாடுபட்டேனும் தம் மக்களுக்குக் கல்வி கற்பிக்க வேண்டும். அவர்களுக்குத் தமிழ் உணர்வும் தமிழ்நாட்டுப் பற்றும் உண்டாக்க வேண்டும். நேரிய வழிகளில் பொருளாதார உயர்வுபெற வழிகாட்டவேண்டும். தமிழ்ப் பெயர்களைத் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு இட்டு வழங்குமாறு செய்யவேண்டும்' என்று ஒல்லும் வழியெல்லாம் தமிழர் வளர, வளமாக வாழ வழிகாட்டிய நற்சிந்தனையாளர் இராசமாணிக்கனார், மக்கள் தொண்டு, கூட்டுறவு, ஊரகத் தொழில்கள் இவை பற்றியும் பல பயனுள்ள சிந்தனைகளை முன்வைத்துள்ளார்.

கூட்டுறவின் வழித் தனியுடைமையும் பொதுவுடைமையாக முடியும் என்பது அவர் கருத்து. இதை வலியுறுத்துமாறு போல இரண்டு புதினங்களை அவர் படைத்துள்ளார். 1958இல் வெளியான 'தமிழரசி' எனும் புதினத்தின் முகவுரையில் 'எல்லோரையும் மதித்து நடந்து கொள்ளுதல், அனைவரிடத்தும் அன்பாக இருத்தல், தன்னைப் போலவே பிறரும் வாழ வேண்டும் என்று எண்ணுதல் போன்ற நல்லியல்புகள் இளமை உள்ளத்தில் நன்கு பதிந்து வளரச் செய்யவேண்டும்; இன்றைய பிள்ளைகளே எதிர்காலக் குடிமக்கள். ஆதலால், இந்

நல்லியல்புகளைப் பெற்று வளரும் பிள்ளைகள் எதிர்காலத்தில் குடிமக்களாக வரும்பொழுது, அவர்களைக் கொண்ட சமுதாயம் உயர்ந்த பண்புடைய சமுதாயமாக விளங்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. இந்த அடிப்படை உண்மையை விளக்குவதே இக்கதை' என்று குறிப்பிட்டுள்ளமை, 'எல்லோரும் வாழ வேண்டும்' என்ற அவர் நோக்கத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. இதையே தலைப்பாகக் கொண்டும் அவர் ஒரு நூல் எழுதியுள்ளார். சொல் வேறு செயல் வேறாக வாழாத அப்பெருந்தகை, தம்முடைய மடல்கள் அனைத்திலும் இறுதியாகத் 'தங்கள் நல்வாழ்வை விரும்பும்' என்று எழுதிக் கையெழுத்திடுவதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார்.

செல்வச் செழிப்பான ஒரு ஜமீன்தாரின் மகள் தன் ஜமீன் மக்களின் நல்வாழ்விற்கு என்னவெல்லாம் செய்ய முடியுமென்பதை விளக்கும் புதினமே 'தமிழரசி'யாக உருவானது. நல்ல தாய் எப்படி இருக்கவேண்டும், பெற்றோர்களின் கடமை என்ன, பெண் கல்வி எதற்கு என்பன போன்ற வாழ்வியல் சிந்தனைகள் இந்நூல் முழுவதும் விரவியுள்ளன. 'கடவுள் வழிபாடு தேவை. ஆனால், ஏழைகளைக் கவனிக்காமல் சமயத்தின் பேரால் பொருளைப் பாழாக்குதல் தவறு. சாதிவேறுபாடுகள் இல்லாமல் அன்பு ஒன்றையே அடிப்படையாக வைத்துக் கிராம மக்கள் பழக வேண்டும்-கிராமத்தில் ஒவ்வொரு தொழிலும் தேவையானது-ஆதலால் எந்தத் தொழிலையும் அவமதித்தல் கூடாது-ஒவ்வொரு தொழிலாளரையும் மரியாதையாக நடத்தவேண்டும்.'

'எல்லோரும் வேலை செய்து பிழைக்க வேண்டும். பிச்சை எடுப்பவரே நாட்டில் இருக்கக்கூடாது.' 'வலியவர் மெலியவரை ஆதரித்தால் நாட்டில் அமைதியும் இன்பமும் பெருகும்' என்று கூறும் இராசமாணிக்கனார், 'கல்விமட்டுமே ஒருவரைப் பண்படுத்துவதில்லை. ஒழுக்கம் வேண்டும். எல்லோரும் ஒழுக்கத்திற்கு மதிப்புத் தரவேண்டும். ஒழுக்கம் உயிரினும் சிறந்தது. ஒழுக்கத்தோடு உறையும் கல்விதான் மனிதனை உயர்விக்கும்' என்று தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

சமய வாழ்க்கை பற்றிய அவர் சிந்தனைகளும் தமிழரசியில் பரவலாக இடம்பெற்றுள்ளன. சமயப் பெரியார்கள் ஒழுக்கச் சீலர்களாய் இருத்தல் வேண்டுமென அவர் விரும்பினார். அதற்கு முன் மாதிரியாக அவர் உருவாக்கிய, 'தமிழரசி'யின் சுந்தரசுவாமிகள் ஒப்பற்ற மக்கள் தொண்டராகக் காட்சிதருகிறார். அவர் மடத்தின் பெரிய மண்டபத்தில் இராமலிங்கர், திருநாவுக்கரசர் படங்கள் மாட்டப்பட்டிருந்தன. மடத்திற்கு மற்றொரு பக்கத்தில் சிறிய சிவன் கோவில் ஒன்று இருந்தது. சுந்தரசுவாமிகள் நாள்தோறும் காலையில் தாமே அங்கு வழிபாடு செய்வது வழக்கம். அதற்கென்று தனியாகக் குருக்கள்

இல்லை. அங்கு வடமொழி மந்திரங்கள் சொல்லப்படுவதில்லை. அருச்சுணை தமிழிலேயே நடைபெற்றது.

மாலை நேரங்களில் சுந்தரசுவாமிகள் அங்கு வந்தவர்களுக்குத் திருக்குறள் பாடம் நடத்தி வந்தார். சில சமயங்களில் அருட்பாப் பாடல்களையும் எடுத்துப் பொழிவார். ‘அரகர மஹாதேவா என்று சொல்லுவதால் மட்டும் பயன் இல்லை. அகம் தூய்மை பெறவேண்டும். மடத்துத் தொண்டுகளுக்கு விளம்பரம் தேவையில்லை. மடத்துத் தொண்டு மக்கள் உள்ளங்களின் மதிப்பைப் பெறவேண்டும். ஓர் உத்தியோகஸ்தனுக்குப் பொன்னாடை போர்த்துவதாலோ, அவன் மடத்தை வானளாவப் புகழ்வதாலோ, அவன் பேச்சு, செய்தித்தாள்களில் வெளியிடப்பட்டு விடுவதாலோ மடத்தின் தொண்டு உயர்ந்துவிடாது. மடத்தின் தொண்டை, அது இருக்கும் ஊர்மக்கள் பாராட்ட வேண்டும்; நாட்டு நல்லவர்கள் பாராட்ட வேண்டும்; அப்பொழுதுதான் அது தொண்டு செய்யும் மடம் என்று கருதப்படும்’ எனும் சுந்தரசுவாமிகள் கூற்றின் வழி ஒரு திருமடம் எங்ஙனம் இயங்குதல் தகும் என்பதை அவர் நன்கு விளக்கியுள்ளார்.

1959இல் அவரால் எழுதப்பட்ட மற்றொரு புதினமான ‘நாட்டுக்கு நல்லவை’ அவருடைய சமுதாயச் சிந்தனைகளின் தெளிவான படப் பிடிப்பாக அமைந்துள்ளது. இந்நூலின் முகவுரையில், ‘சுயநலம் என்னும் தீய பண்பு குடும்ப ஒற்றுமையையும் இன ஒற்றுமையையும் சமுதாய ஒற்றுமையையும் கெடுக்க வல்லது. இத்தீய பண்பினால் இன்று நாட்டில் பிச்சைக்காரர் பெருத்துவிட்டனர்; எளியவர் தொகை பெருத்துவிட்டது. ஒவ்வொருவருக்கும் ‘நாம் வாழ்ந்தால் போதும்; பிறரைப்பற்றி நமக்கு என்ன கவலை?’ என்ற மனநிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. இத்தீய பண்பினால், செல்வராலும் நடுத்தர மக்களாலும் ஏழை மக்கள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றனர்.

இங்ஙனம் புறக்கணிக்கப்பட்ட மக்கள் அறியாது-உயிர்வாழ வேண்டுமே என்ற கவலையால்-திருட முயல்கின்றனர். அவ்வேழை மக்களுள் வலியவர் திருடு, கொலை, கொள்ளை முதலிய தீயசெயல்களில் இறங்குகின்றனர். இங்ஙனம் பிழைக்க வழியின்றிச் சமுதாயப்புறக்கணிக்கப்பால் தீயன செய்வார்க்கு அரசாங்கம், அவர்தம் செயல்களுக்குரிய அடிப்படைக் காரணத்தை உணர்ந்து ஆவன செய்யாமல், சிறைக் கூடங்களைப் பெருக்கிக்கொண்டே போகின்றது. சமுதாயத்திலுள்ள இச்சீர்கேட்டைச் செல்வர்கள் மனம் வைத்தால் மிகுந்த அளவு நீக்கி விடலாம் என்பதை அறிவுறுத்தவே இப்பெருங்கதை எழுந்தது’ என்று குறித்துள்ளமை சமுதாய அவலங்களை எவ்வளவு நுட்பமாக அவர் அறிந்திருந்தார் என்பதற்கும் எத்தகு மனித நேயம் அவர் உள்ளத்தில் குடிக்கொண்டிருந்தது என்பதற்கும் சரியான சான்றாக அமைந்துள்ளது.

‘நாட்டுக்கு நல்லவை’ என்ற புதினத்தின் தலைப்பே அவர் உளப் பாங்கு காட்டுமாறு அமைந்துள்ளது. இதன் தலைவி கல்லூரிப் படிப்புப்படித்தவன்; பெருஞ்செல்வந்தர் திருமகன்; கல்லூரிப்படிப்புமுடியும் நாளில் அவளும் தோழியும் உரையாடுகையில், ‘அடுத்ததுத் திருமணந்தானே?’ எனத் தோழி வினவ, ‘எனக்கு இப்பொழுது திருமணம் தேவையில்லை. அது பற்றிய நினைவே எனக்கு எழவில்லை. என் மனம் தமிழ் மக்களுக்குத் தொண்டு செய்வதையே நாடுகிறது’ என்று கதைத் தலைவி மங்கையர்க்கரசி கூறுகிறார். அவள் ஊர் திரும்பியதும் அவளுடைய தந்தையார் முருகப்பெருமானுக்கு வெள்ளி ஊஞ்சல் வழங்கி ஏழைகளுக்குக் கஞ்சி வார்த்தார். மங்கையர்க்கரசி அந்த ஏழைகளோடு உரையாடி அவர்தம் வாழ்க்கைச் சூழல், பிச்சை எடுக்கும் நிலைக்கு அவர்கள் தாழ்ந்த சமூகப் பின்னணி அறிகிறார்.

நிகழ்ச்சி நாள் இரவு தந்தையும் மகளும் உரையாடுகிறார்கள். கோயிலுக்கு ஊஞ்சல் வழங்கியதை-அதற்காகத் தந்தை ஐயாயிரம் ரூபாய் செலவு செய்ததை அவள் வரவேற்கவில்லை. ‘எல்லாம் வல்ல முருகப்பெருமான் நம்மிடம் வெள்ளி ஊஞ்சலையா எதிர்பார்க்கிறார்? அவரால் படைக்கப்பெற்ற மக்களுள் பலர் சமுதாயக் கொடுமையால்-பிற மக்களின் புறக்கணிப்பால்-சோற்றுக்கு வழியின்றிப் பிச்சை எடுக்கிறார்கள்-பொய், களவு, கொலை முதலிய குற்றங்களைச் செய்கின்ற அவர்களை நல்வழிப்படுத்த இப்பணம் செலவு செய்யப்படுமானால், முருகப் பெருமானது மனம் உண்மையாகவே மகிழ்ச்சி அடையும். நடமாடும் கோவில்களாகிய மக்களை நல்வழிப்படுத்துவதே சிவத்தொண்டு-உண்மையான கடவுள் தொண்டு-அதுவே ஆத்திகம்’ என்று கூறுகிறார்.

அவள் தந்தை, ‘முன்வினைப் பயனால் சிலர் செல்வராகவும் பலர் எளியவராகவும் இருக்கிறார்கள் என்று நூல்கள் கூறுகின்றனவே! அது உண்மையானால் நாம் ஏழைகளுக்கு இரங்குவது தவறல்லவா? அவர்தம் வினைப்பயனை அநுபவிக்க விடுவதுதானே முறை?’ எனக் கேட்க, ‘மனித வாழ்வின் தொடக்கத்தில் வலியவன் ஒருவன் ஓர் ஊரிலுள்ள பெரும்பாலான நிலங்களைக் கவர்ந்துகொள்கிறான். எளியவரைக் கொண்டு அந்நிலங்களை உழச் செய்கிறான். நாளடைவில் அவன் உயர்ந்தோனாகவும் மற்றவர் தாழ்ந்தோராகவும் ஆகிவிடுகின்றனர். பல நூறு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும் இத்துன்பநிலை தொடர்ந்து வருகிறது. மனித வாழ்க்கையே வலியவரிடம் அகப்பட்டுள்ளது. ‘வல்லான் வகுத்ததே வாய்க்கால்.’ அந்த ஏழை மக்கள் என்றும் புரட்சி செய்யாமல் இருப்பதற்காகவே, ‘அவர்கள் புண்ணியம் செய்தனர்-இவர்கள் பாவம் செய்தனர்’ என்று சுயநலக்காரர்கள் நூல்கள் எழுதி வைத்தனர் என்பது அறிஞர் கருத்து.

நமது ஊரிலுள்ள நிலங்களை கூட்டுப் பண்ணையாக்கி இவ்வூர் மக்களை உழச் செய்து, மொத்த வருவாயில் அவர்களுக்குப் பங்களிப்பதாக வைத்துக்கொள்வோம். அப்பொழுது அவர்தம் வறுமை தொலையும் அல்லவா? வங்கியில் முடங்கிக்கிடக்கும் உங்களது பெருஞ் செல்வத்தைக் கொண்டு ஒரு நூற்பு ஆலை அமைத்தால், பல ஊர் மக்களுக்கும் தொழில் கிடைக்கும் அல்லவா? இவ்வாறு ஒவ்வோர் ஊரிலும் உள்ள செல்வர்கள் தாங்கள் சேர்த்து வைத்துள்ள செல்வத்தைத் தொழில்துறைகளில் போடுவாராகில், வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஒழியும் அல்லவா? அப்பொழுது 'இவர்கள் பாவம் செய்தவர்கள்' என்னும் கூற்றே பொய்யாகிவிடும் அல்லவா?' என்று தெளிவுபடத் தன் கருத்துக்களைத் தந்தையிடம் பகிர்ந்து கொள்கிறாள் மங்கை.

கதைத் தலைவிக்கும் அவள் தந்தைக்கும் இடையே நிகழும் இந்த உரையாடல்கள் இராசமாணிக்கனாரின் உள்ளம் காட்டுகின்றன. அவர் எத்தகு மக்கள் சிந்தனையாளராக வாழ்ந்தார் என்று அடையாளப்படுத்திகின்றன. மக்கள் நலம் கருதும் இத்தகு மனித நேயர்களின் மேன்மை மிகு சிந்தனைகள் வெறும் கனவுகளாகவோ கற்பனை உரைகளாகவோ நின்றுவிடுவதில்லை. என்றேனும் ஒருநாள் அவை வடிவம் பெற்று வழக்கிற்கு வருகின்றன.

பிழைக்க வழியின்றிப் பிச்சை எடுத்துத் திரியும் திக்கற்றோரைப் பஸ்துறைத் தொழிலாளராக மாற்ற முடியுமென்ற இராசமாணிக்கனாரின் சிந்தனை பின்னாளில் தமிழ்நாடு மேனாள் முதலமைச்சர் கலைஞர் மு.கருணாநிதியால் 'பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வுத் திட்டம்' என்ற பெயரில் செயற்படுத்தப்பட்டதை இங்கு நினைவுகூரலாம். அது போலவே இராசமாணிக்கனார் இப்புதினத்தில் அறிமுகப்படுத்திய பண்ணையார் - பண்ணையாள் திட்டமும் அநாதைப் பிள்ளைகள், ஏழைப் பிள்ளைகள் கல்வித் திட்டமும் அநாதைப் பெண்களும் கைம் பெண்களும் ஒன்றிணைந்து மானத்தோடு உழைத்து வாழ வழிகாட்டும் குடிசைத் தொழில்கள் திட்டமும் பின்னாளில் தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளாரால் ஒருங்கிணைந்த ஊரக முன்னேற்றத் திட்டமாகச் செயற்படுத்தப்பட்டு ஒரு சமுதாயப் புரட்சிக்கு வித்திட்டமையையும் இங்குக் கருதிப் பார்க்கலாம். இவ்விரண்டு நிகழ்வுகளும் 'நாட்டுக்கு நல்லவை' யில் இராசமாணிக்கனார் முன்மொழிந்த சமுதாயச் சிந்தனைகள் கால ஓட்டத்தில் பிற பெரியவர்களால் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு மக்கள் மேம்பாட்டுக்கு வழிகோலியமைக்குச் சான்றுகளாகும்.

மக்கள் நல்வாழ்வைக் கருதி ஏற்றத் தாழ்வற்ற வளமான, அறிவான சமுதாயம் அமையக் கனவு கண்ட இராசமாணிக்கனார், மக்கள் வழிபடும் இடங்களான கோயில்களின் நடைமுறைகள் பற்றியும் சிந்தித்துள்ளார். கோயில்களில் பணியாற்றும் குருக்கள் தகுதி, வரையறை

செய்யப்படல் வேண்டும் என்பது அவர் கருத்து. 'பத்தாம் வகுப்புத் தேறியவர்க்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் சார்பில் வரலாறு, சமயம், ஓவியம், சிற்பம், நடனம், இசை, கட்டடக்கலை இவற்றில் ஓரளவு பயிற்சி அளித்துத் தேர்வு வைத்துப் பட்டம் தரல் வேண்டும். அப்பட்டதாரிகளே குருக்களாக அமைய வேண்டும். அந்நிலையிற்றான் கோயில்கள் சாத்திரிய முறையில் விளங்கும்; யாவும் தூய்மையாக இருக்கும்' என்று அவர் கருதினார்.

'சைவர் கோயில்களில் தேவார பாடசாலைகளும் பெருமாள் கோயில்களில் நாலாயிரப் பிரபந்த பாடசாலைகளும் தேவை. இவற்றின் வழி மக்கள் தங்கள் சமய நெறிகளை நன்கறிதல் கூடும்' என்பதுடன், தேவாரமும் பிரபந்தமும் தொடர்ந்து கோயில் நடைமுறையில் இடம் பெற்றுக் கோயில்களில் தமிழ்தழைக்கும் என்றும் அவர் கருதியிருந்தார். 'கோயில் நிர்வாக அலுவலர்களாக வருபவர் பி. ஏ., பி. ஓ. எல். பட்டம் பெற்றவராக இருத்தல் வேண்டும்; வழக்கறிஞராக இருத்தல் இன்னும் சிறந்ததே. இவர்களும் பல கலைகளில் புலமை உடையவராதல் வேண்டும்' என்ற அவரது எண்ணம் இன்று பின்பற்றப்படுவதை இங்கு எண்ணிப் பார்க்கலாம். அவர் கருதினாற் போலவே தமிழ்நாட்டுக் கோயில்களில் தேவார, பிரபந்தப் பாடசாலைகளும் இயங்குகின்றன. 'நம் நாடு, நம் நாட்டுக் கோயில்கள், நம் நாட்டுச் சமயங்கள், நம் நாட்டுக் கலைகள் இவற்றைப் பாதுகாத்தலும் போற்றுதலும் வளர்த்தலும் நமது கடமை' என்ற அவரது நினைவுட்டலும் இன்று பெருமளவிற்குச் செயல்வடிவம் பெற்றுவருகிறது.

'தமிழாசிரியர்கள் நல்வாழ்வில் இராசமாணிக்கனார் மிகுந்த அக்கறை கொண்டிருந்தார். தமிழாசிரியர்கள் தங்கள் சொற்ப வருவாயில் குடும்பத்தைப் பேணுவதற்கே துன்பப்படும் நிலையிருப்பதால் சேமிக்கும் வாய்ப்பே அவர்கட்கு அமைவதில்லை. ஒரு தமிழாசிரியர் பணியிலிருக்கும்போதே திடீரெனக் காலமாகும் சூழலில் அவர் குடும்பம் வருவாயோ, சேமிப்போ இன்றிப் படும் துன்பங்கள் சொல்லி மாளாது. இந்த வேதனை தவிர்க்க இராசமாணிக்கனார் ஓர் அரிய சிந்தனையை முன்வைத்தார். தமிழ்நாடு முழுவதுமுள்ள தமிழாசிரியர்கள் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தோறும் தலைக்கு ஒரு ரூபாய் எனத் தொடர்ந்து கொடையளித்து ஒரு நிதியத்தை அமைத்தல் வேண்டும். பணியிலிருக்கும் தமிழாசிரியர்கள் யாரேனும் திடீரென இறக்க நேரின் அவர்தம் குடும்பத்திற்கு அந்நிதியத்திலிருந்து ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை உதவித்தொகையாக வைப்பநிதியில் இட்டு வழங்கலாம். பிற தமிழாசிரியர்களுக்கு அவர்தம் பணிக்காலம் முடிவுறுகையில் அதே அளவு தொகையைப் பணிக்கொடையாக வைப்புநிதியில் இட்டு வழங்கலாம். இதனால் தமிழாசிரியர் குடும்பங்கள் தலைவரின் ஊதிய

மின்றி வாடும் நிலை நேராது தவிர்க்கலாமென அப்பெருந்தகை கருதினார்' என்று கூறுகிறார் பேராசிரியர் அ. பாண்டிரங்கனார்.

இவ்வரிய திட்டம் தமிழாசிரியர்களால் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. ஆனால், பின்னாளில் மருத்துவர் அமைப்புகள் சில, குடும்பக் காப்புத் திட்டமாய் இதை முன்னிலைப்படுத்தின. இந்தியக் கண் மருத்துவர்கள் மன்றமும் இந்திய மருத்துவ மன்றத் தமிழ்நாடு கிளையும் இவ்வரிய திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தியுள்ளமை இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது. நல்ல விதைகள் என்றேனும் ஒருநாள் முளைவிடும் என்பதற்கு இராசமாணிக்கனாரின் இந்தக் குடும்பக் காப்புத் திட்டமும் நல்லதொரு சான்றாக அமைந்துள்ளது.

மொழி, இனம், நாடு, கல்வி, சமயம், மக்கள் நலம், கோயில்கள் எனப் பலவும் கருதிப் பார்த்துத் தமிழ் மொழி சிறக்க, தமிழினம் உயர, தமிழ்நாடு வளம்பெறப் பயனுறு சிந்தனை விதைகளைத் தம் வாழ்நாள் அநுபவ அறுவடையின் பயனாய் இந்த மண்ணில் விதைத்த இராசமாணிக்கனார், 'உண்மை பேசுதல், உழைத்து வாழுதல், முயற்சியுடமை, அறிவை வளர்த்தல், நேர்மையாக நடத்தல், பிறர்க்குத் தீங்கு செய்யாமை முதலியன நேரிய வாழ்க்கைக்குரிய கொள்கைகளாம்' என்று தாம் கூறியதற்கு ஏற்ப வாழ்ந்த நூற்றாண்டு மனிதர். மறுபிறப்பு நேர்ந்தால், 'மீண்டும் தமிழகத்தே பிறக்கவேண்டும்' என்று அவாவிக்கட்டுரைத்த தமிழ் மண் பற்றாளர். 'அவரை முழுமையாகப் படம் பிடித்துக்காட்டும் நூற்பா வடிவிலான ஒரு வரி சொல்லட்டுமா?' எனக் கேட்கும் அவரது கெழுதகை நண்பர் வல்லை பாலசுப்பிரமணியம் சொல்கிறார், 'இராசமாணிக்கனார் மதியால் வித்தகர்; மனத்தால் உத்தமர்.' 'மனிதரில் தலையாய மனிதரே' எனும் அப்பர் பெருமானின் திருப்புவனப் பதிகத் தொடர் இப்பெருந்தகையைக் கருத்தில் கொண்டே அமைந்தது போலும்!

இணைப்புகள்

I இராசமாணிக்கனாரின் வாழ்க்கைக் குறிப்புகள்

- 1907 மார்ச்சு 12ஆம் நாள் மாணிக்கம், தாயாரம்மாள் மகனாக இராசமாணிக்கனார் பிறந்தார்.
- 1916 நிலக்கோட்டையில் தமிழ்க்கல்வி தொடக்கம்.
- 1917 திண்டுக்கல்லில் ஐந்தாம் வகுப்பு சேர்தல்; தந்தையார் மறைவு. கல்வி தடைபடல்.
- 1920 நன்னிலத்தில் ஐந்தாம் வகுப்புத் தேர்ச்சி பெறல்.
- 1921 தஞ்சாவூர் செயிண்ட் பீட்டர்ஸ் பள்ளியில் ஆறாம் வகுப்பில் சேர்ந்தார்.
- 1927 பள்ளி இறுதி வகுப்புத் தேர்ச்சி. ஓரத்தநாடு போர்டு உயர்நிலைப்பள்ளியில் எழுத்தராகப் பணி.
- 1928 ஜூலை முதல் சென்னை வண்ணாரப்பேட்டைத் தியாகராயர் நடுநிலைப்பள்ளியில் தமிழாசிரியர் பணி தொடக்கம்.
- 1930 செப்டம்பர் ஒன்பதாம் நாள் திரு. துரைசாமி திருமதி ஜெயலட்சுமியின் மகள் கண்ணம்மாளை மணந்தார்.
முதல் நூலான 'நாற்பெரும் வள்ளல்கள்' வெளியிடப்பட்டது.
- 1932 முதற் பாடநூலான 'பொற்கால வாசகம்' வெளிவந்தது.
- 1935 வித்துவான் பட்டம் பெற்றார்.
- 1936 ஜூலையில் முத்தியாலுப்பேட்டை உயர்நிலைப்பள்ளியில் தமிழாசிரியராகப் பணிமாற்றம்.
- 1939 பி. ஓ. எல். பட்டம் பெற்றார்.
'தமிழர் நல்வாழ்க்கைக் கழகம்' என்ற அமைப்பின் வேண்டுதலுக்கு இணங்கத் 'தமிழர் திருமண நூல்' இயற்றப்பட்டது.
- 1941 'மொஹெஞ்சொ - தரோ அல்லது சிந்துவெளி நாகரிகம்' நூல் வெளியிடப்பட்டது.
- 1944 எல்.டி.பட்டம் பெற்றார். 'பல்லவர் வரலாறு' நூல் வெளியானது.
- 1945 'பெரியபுராண ஆராய்ச்சி'யை ஆய்வு செய்து எம். ஓ. எல். பட்டம் பெற்றார்.
- 1947 'சோழர் வரலாறு' நூல் வெளியிடப்பெற்றது. இவ்வாண்டு ஜூலை முதல் சென்னை விவேகானந்தர் கல்லூரியில் தமிழ் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றல்.

- 1951 'சைவ சமய வளர்ச்சி' என்னும் தலைப்பில் டாக்டர் பட்டத் திற்கு ஆய்வு செய்து பட்டம் பெறல். சமயத்துறைப் பணிகளுக்காகத் திருவாவடுதுறை ஆதீனம், 'சைவ வரலாற்று ஆராய்ச்சிப் பேரறிஞர்' பட்டம் வழங்கல்.
- 1953 மதுரைத் தியாகராசர் கல்லூரியில் தமிழ்த்துறைத் தலைவராகப் பணியேற்பு.
- 1955 மதுரைத் திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனம், 'ஆராய்ச்சிக் கலைஞர்' என்னும் பட்டம் வழங்கல்.
- 1956 கோயமுத்தூர் திருவள்ளுவர் கழகம் இவர் பணிகளைப் போற்றிப் பாராட்டு விழா எடுத்தது.
- 1957 ஜூன் 17 ஆம் நாள் மூத்த மகன் மா.ரா. இளங்கோவன் திருமணம். மருமகன் புனிதவதியைக் கல்வி தொடர வாய்ப்பாக இளங்கலை வகுப்பில் சேர்த்தல்.
தமையனார் இராமகிருட்டிணன் மறைவு.
- 1959 சைவ சித்தாந்த சமாஜம், 'சைவ நெறிக் காவலர்' என்னும் பட்டம் வழங்கல். செப்டம்பரில் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்த் துணைப் பேராசிரியராகப் பணி ஏற்பு.
- 1962 பிப்ரவரியில் இரண்டாம் மகன் மா. ரா. வஞ்சிக்கோவனுக்கும் இராதாவுக்கும் திருமணம்.
- 1963 தருமபுர ஆதீனம், 'சைவ இலக்கியப் பேரறிஞர்' என்னும் பட்ட மளித்துப் பொற்பதக்கமும் பொன்னாடையும் வழங்கல்.
- 1964 மே 30இல் மூத்த மகன் மா. ரா. தமிழரசி திருமணம். மணமகன் பேராசிரியரின் மாணவர் திருச.வேலுசாமி.
- 1966 மலேசிய நாட்டுத் தலைநகரான கோலாலம்பூரில் நடைபெற்ற உலகத் தமிழ் மாநாட்டில் பங்கேற்றுச் 'சங்க காலத் தமிழர் சமுதாய வாழ்க்கையின் சில பகுதிகள்' ஆய்வுக் கட்டுரை வழங்கல்.
'இருபதாம் நூற்றாண்டில் தமிழ் உடைநடை வளர்ச்சி' என்ற தலைப்பில் பிப்ரவரி 24-26ஆம் நாட்களில் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்கி நினைவுச் சொற்பொழிவு.
- 1967 மே 26ஆம் நாள் மறைவு.
- 1970 'பத்துப்பாட்டு ஆராய்ச்சி' நூல் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் சார்பில் வெளியிடப்பட்டது.

II இராசமாணிக்கனாரின் குடும்பம்

டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கனார் - வித்துவான் து. கண்ணம்மாள்

மகன்கள்

இளங்கோவன் புனிதவதி

பாரி
குமணன்
குமரவேல்
வள்ளி

வஞ்சிக்கோவன் இராதா

இராஜராஜன்
உமா
சுமதி

கலைக்கோவன் அவ்வை

குந்தவி
இராஜேந்திரன்

அரசு திரிபுரசுந்தரி

அருள்மொழி நங்கை
செழியன்

மகன்கள்

தமிழரசி வேலுசாமி

அன்புச்செல்வி
கலைச்செல்வி
தமிழ்ச் செல்வன்

மங்கையர்க்கரசி கணேசன்

இராஜபாண்டியன்
மாதவி

சிவஅரசி முத்துக்காளத்தி

இராஜமுருகன்
முத்து முருகன்
மீனாட்சி

இசையரசி பாலமுத்துசாமி

சண்முகராஜ்
தேன்மொழி
சரவணன்

III இராசமாணிக்கனாரின் நினைவு போற்றும் அமைப்புகள்

1. டாக்டர் இராசமாணிக்கனார் நினைவுப் பள்ளி

சென்னை முத்தியாலுப்பேட்டையில் இராசமாணிக்கனார் வாழ்ந்த வீட்டில் 1968ஆம் ஆண்டு ஐம்பது குழந்தைகள் நான்கு ஆசிரியர்களுடன் தொடங்கப்பட்டது டாக்டர் இராசமாணிக்கனார் நினைவுப் பள்ளி. எளிய ஓட்டுக் கட்டத்தில் தொடங்கப்பட்ட இக் கல்வி நிறுவனம் இதன் நிறுவனர் புலவர் மா.ரா.வஞ்சிக்கோவனின் அயராது உழைப்பாலும் முயற்சியாலும் இன்று அனைத்து வசதிகளும் பெற்ற முழுமையான பள்ளியாக மலர்ந்துள்ளது. 500 குழந்தைகள் படிக்கும் இப்பள்ளியில் 25 ஆசிரியர்கள் பணியாற்றுகின்றனர். இதன் தாளாளர் திருமதி இராதா வஞ்சிக்கோவன்.

பள்ளியில் ஒவ்வொரு கல்விநாளும் வழிபாட்டுடன் தொடங்குகிறது. மாணவரின் சிந்தனையை நெறிப்படுத்த சான்றோர்களின் பொன்மொழிகள் விளக்கப்படுகின்றன. அறிவு வளர்ச்சிக்கு உரமாகும் நல்ல நூல்கள் கொண்ட நூலகம் இங்குள்ளது. மாதந்தோறும் நடைபெறும் இலக்கியக் கூட்டத்தில் பல்வேறு அறிஞர்கள் பங்கேற்று மாணவர்களை உற்சாகப்படுத்துகின்றனர். ஆண்டு தோறும் ப்ளூ கிராஸ், எஸ்.பி.சி.ஏ. அமைப்புகள் திரைப்படக் காட்சிகள், சொற் பொழிவுகள் வழி, 'உயிர்களிடத்தில் அன்பு வேண்டும்' என்ற விதையைக் குழந்தைகள் உள்ளத்தில் ஊன்ற உதவுகின்றன.

இப்பள்ளியில் சாரணர் இயக்கப் பயிற்சி 3, 4, 5ஆம் வகுப்புக் குழந்தைகளுக்குக் கட்டாயமாக அளிக்கப்படுகின்றது. இது குழந்தைகளிடையே நல்ல பண்புகளை வளர்க்கிறது. சாரணர் குழந்தைகள் டெல்லிக்குச் சென்று போட்டிகளில் பரிசு பெற்றுள்ளனர். பள்ளியில் முதல் வகுப்பிலிருந்தே கணினிப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது.

2. டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கனார் இலக்கிய மன்றம்

மக்களுக்குத் தமிழ் மொழியின் இலக்கிய ஆற்றலும் வளமையும் குறித்த பரவலான விழிப்புணர்வை விதைக்கும் நோக்கோடு திருச்சிராப்பள்ளியில் 1977இல் தொடங்கப்பெற்ற இவ்வமைப்பின் தலைவராக இருந்தவர் பேராசிரியர் இரம்போலா மஸ்கரேனஸ்; துணைத்தலைவராக இருந்தவர் மருத்துவர் திவ.அரங்கநாதன். கல்லூரி, பள்ளி மாணவர்களின் சிந்தனையாற்றல், சொல்லாற்றல் திறன் வளர்க்கும் விதமாக ஆண்டுதோறும் இலக்கிய, சமுதாய நலன் சார்ந்த கருத்துப் பரிமாற்றங்களை நடத்தி வென்றவர்க்குப் பரிசளித்த இவ்வமைப்பு இராசமாணிக்க

னார் பெயரால் கல்லூரிக்கொண்டும் பள்ளிக் கொண்டுமாய் இரண்டு உலாவரும் வெள்ளிக் கோப்பைகளைக் கொண்டிருந்தது.

இவ்வமைப்பு, திருச்சிராப்பள்ளித் தமிழ்ச் சங்கம், உய்யக்கொண்டான் இளஅரிமா மன்றம் இவற்றுடன் இணைந்து 1983-84வரையிலும் தனித்த நிலையில் 1985-86வரையிலும் இந்திய மருத்துவ மன்றத் திருச்சிராப்பள்ளிக் கிணையுடன் இணைந்து 1985-88வரையிலும் பொதுமக்களுக்கான மருத்துவச் சொற்பொழிவுகள், பட்டிமன்றங்கள், வழக்காடு மன்றங்கள் நடத்தியமையுடன், 'நலவாழ்வு', 'நலந்தானா?', 'நலம் காப்போம்', 'நலவாழ்வு நம் கையில்' எனும் தலைப்புகளில் குறைந்த விலையிலான சிறுசிறு மருத்துவக் கையேடுகளும் வெளியிட்டுள்ளது.

மலைக்கோட்டை மகளிர் மன்றத்துடன் இணைந்து மகளிர் படைப்பாற்றல் வளர்க்கும் பயிலரங்குகள், இலக்கியக் கருத்தரங்குகள் நடத்தியமையுடன் காலாண்டு இதழ் ஒன்றும் வெளியிடப்பெற்றது.

3. டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கனார் வரலாற்றாய்வு மையம்

மா. இராசமாணிக்கனாரின் எண்ணத்திற்கேற்ப அறிவியல் நோக்கில் அமைந்த வரலாற்றாய்வுகளை மேற்கொள்ளவும் தமிழ்நாட்டு வரலாற்றைச் செம்மையாக எழுதவும் 1982இல் மருத்துவர் இரா. கலைக்கோவனால் திருச்சிராப்பள்ளியில் நிறுவப்பட்ட இவ்வமைப்பு இதுநாள்வரை, 'சோழர் கால ஆட்கலை' முதலிய பத்து வரலாற்று நூல்களை வெளியிட்டுள்ளது. ஐம்பதிற்கும் மேற்பட்ட தமிழ்நாட்டுத் திருக்கோயில்களை முழுமையாக ஆராய்ந்து ஆய்வேடுகளை உருவாக்கியுள்ளது. 'வரலாறு' என்ற பெயரில் ஆண்டு ஆய்விதழ் ஒன்றைத் தொடங்கி இதுநாள்வரை பதினாறு தொகுதிகளை வெளியிட்டுள்ளது. இந்திய வரலாற்றாய்வுக் கழகத்தின் நல்கை பெறும் இவ்விதழ் இராசமாணிக்கனாருக்கு மிக விருப்பமான 'கோயிற்கலைகள்', 'கல்வெட்டு', 'இலக்கியம்' இவை சார்ந்த ஆய்வுநூட்பம் மிக்க கட்டுரைகளைப் பதிப்பிக்கிறது.

ஐம்பதிற்கும் மேற்பட்ட முதுகலை, முதுநிறைஞர், முனைவர் பட்ட ஆய்வு மாணவர்களை நெறிப்படுத்தியுள்ள இவ்வமைப்பு, மக்களுக்கு வரலாற்று விழிப்புணர்வு ஊட்டும் நோக்கில் தொடர்ந்து ஆறாண்டுகள் திங்கட் பொழிவுகளாக அரிய வரலாற்றுச் செய்திகளை வழங்கியுள்ளது. சென்னை, பாரதிதாசன், மனோன்மனீயம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகங்களின் முதுகலை வரலாற்றுப் பாடத் திட்டங்களை அமைப்பதிலும் தமிழ்நாடு அரசின் தமிழ்நாட்டு வரலாறு எழுதும் முயற்சியிலும் ஆவணக் காப்பக ஆய்வுகளிலும் இந்து சமய அறநிலையத்துறையின் கல்வெட்டாய்வுக் குழுவின் பணிகளிலும் இம் மையத்தின் பங்களிப்புக் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட புதிய கல்வெட்டுகளைக் கண்டறிந்துள்ள இம்மையம் மூன்று கோயில்களிலிருந்து நாயக்கர் ஓவியங்களை வெளிப்படுத்தியுள்ளது; முப்பதிற்கும் மேற்பட்ட பழஞ் சிற்பங்களைக் கண்டறிந்து சிராப்பள்ளி அரசு அருங்காட்சியகத்தில் பார்வைக்கு வைத்துள்ளது. இளைஞர்களை வரலாற்றாய்வில் தொடர்ந்து ஊக்குவித்துவரும் இவ்வமைப்பின் ஆய்வாளர்கள் சிங்கப்பூர் தேசியப் பல்கலைக்கழகத்திலும் இலங்கை அரசின் கலாசாரத் திணைக்கள மாநாட்டிலும் பங்கேற்று இராசமாணிக்கனாரின் கனவான 'பல்லவர், சோழர் கலைகள்' பற்றி ஆய்வுரைகள் நிகழ்த்தியுள்ளனர். அவ்வுரைகள் நூல் வடிவம் பெற்றுள்ளன.

4. டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கனார் இதழியல் ஆய்வு மையம்

தமிழ் இதழியல் வரலாற்றை முறையாகத் தொகுத்து வெளியிடல், இதழியல் பற்றிய தலைப்புகளில் கருத்தரங்குகள் நடத்துதல் இவற்றை நோக்கங்களாகக் கொண்டு 1983இல் சென்னையில் பேராசிரியர் முனைவர் மா.ரா.அரசு அவர்களால் இம்மையம் நிறுவப்பட்டது. முதலிரண்டு ஆண்டுகள் மாணவர்களுக்காக இதழியல் கருத்தரங்குகளும் பயிலரங்குகளும் நடத்திய இம்மையம், தமிழ் இதழியல் பற்றிய ஆய்வுத் தொடரொன்றை 1986-87இல் திங்கள் ஒரு பொழிவெனப் பன்னிரண்டு திங்கள்கள் தொடர்ந்து நடத்தியது. தமிழ்நாட்டிலேயே முதல் முறையாக இதழியல் பற்றி ஓர் ஆண்டு தொடர்ந்து நடத்தப் பெற்ற ஆய்வுத்தொடர் இதுவேயாகும்.

1997 - 99, 2001இல் இம்மையம், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்துடன் இணைந்து இந்திய விடுதலைக்கு முந்தைய தமிழ் இதழ்கள், திராவிட இயக்க இதழ்கள், தமிழ் ஆய்வு இதழ்கள், பொதுவுடைமை இயக்க இதழ்கள், மகளிர் இதழ்கள், தமிழ் இலக்கிய இதழ்கள், தமிழில் இதழியல் எனும் தலைப்புகளில் பதினொரு கருத்தரங்குகள் நிகழ்த்தி, ஒன்பது கருத்தரங்கக் கட்டுரைகளை இதழியல் தொகுதிகளாக வெளியிட்டுள்ளது. இரண்டு தொகுதிகள் வரவுள்ளன.

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்துடன் இணைந்து கல்கி நூற்றாண்டு விழாக் கருத்தரங்கு (1999), மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி நூற்றாண்டு விழாக் கருத்தரங்கு (2000) இவற்றையும் சென்னை வானொலி நிலையத்துடன் இணைந்து ஒரு கருத்தரங்கையும் இம்மையம் நிகழ்த்தியுள்ளது. 'இதழாளர் இராஜாஜி' எனும் ஆய்வு நூலையும் 'இளமையின் குரல்', 'கொறிப்பு' எனும் மாணவர்க்கான இதழ்களையும் இம்மையம் வெளியிட்டுள்ளது.

IV காலநிரல்படி இராசமாணிக்கனாரின் நூல்கள்

1.	நாற்பெரும்வள்ளல்கள்	1930
2.	ஹர்ஷவர்த்தனன்	1930
3.	முடியுடைமூவேந்தர்	1931
4.	நவீன இந்திய மணிகள்	1934
5.	தமிழ்நாட்டுப்புலவர்கள்	1934
6.	முசோலினி	1934
7.	ஏப்ரஹாம்லிங்கன்	1934
8.	அறிவுச்சுடர்	1938
9.	நாற்பெரும்புலவர்கள்	1938
10.	தமிழர் திருமண நூல்	1939
11.	தமிழர் திருமண இன்பம்	1939
12.	மணிமேகலை	1940
13.	மொஹெஞ்சொ-தரோ அல்லது சிந்துவெளி நாகரிகம்	1941
14.	பாண்டியன் தமிழ்க் கட்டுரை (முதல் தொகுதி)	1941
15.	பல்லவர் வரலாறு	1944
16.	மறைந்த நகரம் (மாணவர் பதிப்பு)	1944
17.	சேக்கிழார் (ஆராய்ச்சி நூல்)	1945
18.	இரண்டாம் குலோத்துங்கன்	1945
19.	கட்டுரை மாலை	1945
20.	செய்யுள் - உரைநடைப் பயிற்சி நூல்	1945
21.	முத்தமிழ் வேந்தர்	1946
22.	காவியம் செய்த கவியரசர்	1946
23.	விசுவநாத நாயக்கர்	1946
24.	சிவாஜி	1946
25.	சிலப்பதிகாரக் காட்சிகள்	1946
26.	இராஜேந்திர சோழன்	1946
27.	பல்லவப் பேரரசர்	1946

28.	கட்டுரைக் கோவை	1946
29.	சோழர் வரலாறு	1947
30.	ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள்	1947
31.	பண்டித ஜவாஹர்லால் நெஹ்ரு	1947
32.	வீரத்தமிழர்	1947
33.	இருபதாம் நூற்றாண்டுப் புலவர் பெருமக்கள்	1947
34.	இந்திய அறிஞர்	1947
35.	தமிழ்நாட்டு வடஎல்லை	1948
36.	பெரியபுராண ஆராய்ச்சி	1948
37.	கதைமலர் மாலை (மலர் ஒன்று)	1948
38.	இராஜன் சிறுவர்க்குரிய கதைகள்	1948
39.	சிறுகதைக் களஞ்சியம் (பகுதி ஒன்று)	1949
40.	சிறுகதைக் களஞ்சியம் (பகுதி இரண்டு)	1949
41.	சிறுகதைக் களஞ்சியம் (பகுதி மூன்று)	1949
42.	மேனாட்டுத் தமிழறிஞர்	1950
43.	தென்னாட்டுப் பெருமக்கள்	1950
44.	இந்தியப் பெரியார் இருவர்	1950
45.	தமிழ்ப் புலவர் பெருமக்கள்	1950
46.	நாற்பெரும் புலவர்	1950
47.	மறைமலையடிகள்	1951
48.	அயல்நாட்டு அறிஞர் அறுவர்	1951
49.	சங்கநூற் காட்சிகள்	1952
50.	இளைஞர் இலக்கணம் (முதல் மூன்று பாரங்கட்கு உரியது)	1953
51.	விஞ்ஞானக் கலையும் மனித வாழ்க்கையும்	1953
52.	பாண்டிய நாட்டுப் பெரும் புலவர்	1953
53.	சேக்கிழார் (மாணவர் பதிப்பு)	1954
54.	திருவள்ளுவர் காலம் யாது?	1954
55.	சைவ சமயம்	1955
56.	கம்பர் யார்?	1955
57.	வையை	1955

58.	தமிழர் திருமணத்தில் தாலி	1955
59.	பத்துப்பாட்டுக் காட்சிகள்	1955
60.	இலக்கிய அறிமுகம்	1955
61.	அருவிகள்	1955
62.	தமிழ் மொழிச் செல்வம்	1956
63.	பூம்புகார் நகரம்	1956
64.	தமிழ் இனம்	1956
65.	தமிழர் வாழ்வு	1956
66.	வழிபாடு	1957
67.	இல்வாழ்க்கை	1957
68.	தமிழ் இலக்கணம் (இளங்கலைவகுப்பிற்கு உரியது)	1957
69.	வழியும் வகையும்	1957
70.	ஆற்றங்கரை நாகரிகம்	1957
71.	தமிழ் இலக்கண இலக்கியக் கால ஆராய்ச்சி	1957
72.	என்றுமுள தென்றமிழ்	1957
73.	சைவ சமய வளர்ச்சி	1958
74.	பொருளை	1958
75.	அருள் நெறி	1958
76.	தமிழரசி	1958
77.	இலக்கிய அமுதம்	1958
78.	எல்லோரும் வாழவேண்டும்	1958
79.	தமிழகக் கலைகள்	1959
80.	தமிழக ஆட்சி	1959
81.	தமிழக வரலாறு	1959
82.	தமிழர் நாகரிகமும் பண்பாடும்	1959
83.	தென்பெண்ணை	1959
84.	புதிய தமிழகம்	1959
85.	நாட்டுக்கு நல்லவை	1959
86.	தமிழ் அமுதம்	1959
87.	பேரறிஞர் இருவர்	1959

88.	துருக்கியின் தந்தை	1959
89.	தமிழகக் கதைகள்	1959
90.	குழந்தைப் பாடல்கள்	1960
91.	கட்டுரைச் செல்வம்	1960
92.	தமிழகப்புலவர்	1960
93.	தமிழ் மொழி இலக்கிய வரலாறு (சங்க காலம்)	1963
94.	தமிழக வரலாறும் தமிழர் பண்பாடும்	1964
95.	தமிழ் அழுதம் (மாணவர் பதிப்பு)	1965
96.	சேக்கிழார் (சொர்ணம்மாள் நினைவுச் சொற்பொழிவுகள்)	1969
97.	பத்துப்பாட்டு ஆராய்ச்சி	1970
98.	கல்வெட்டுகளில் அரசியல் சமயம் சமுதாயம்	1977
99.	இருபதாம் நூற்றாண்டில் தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சி	1978
100.	இலக்கிய ஓவியங்கள்	1979

பதிப்பு ஆண்டு தெரியாத நூல்கள்

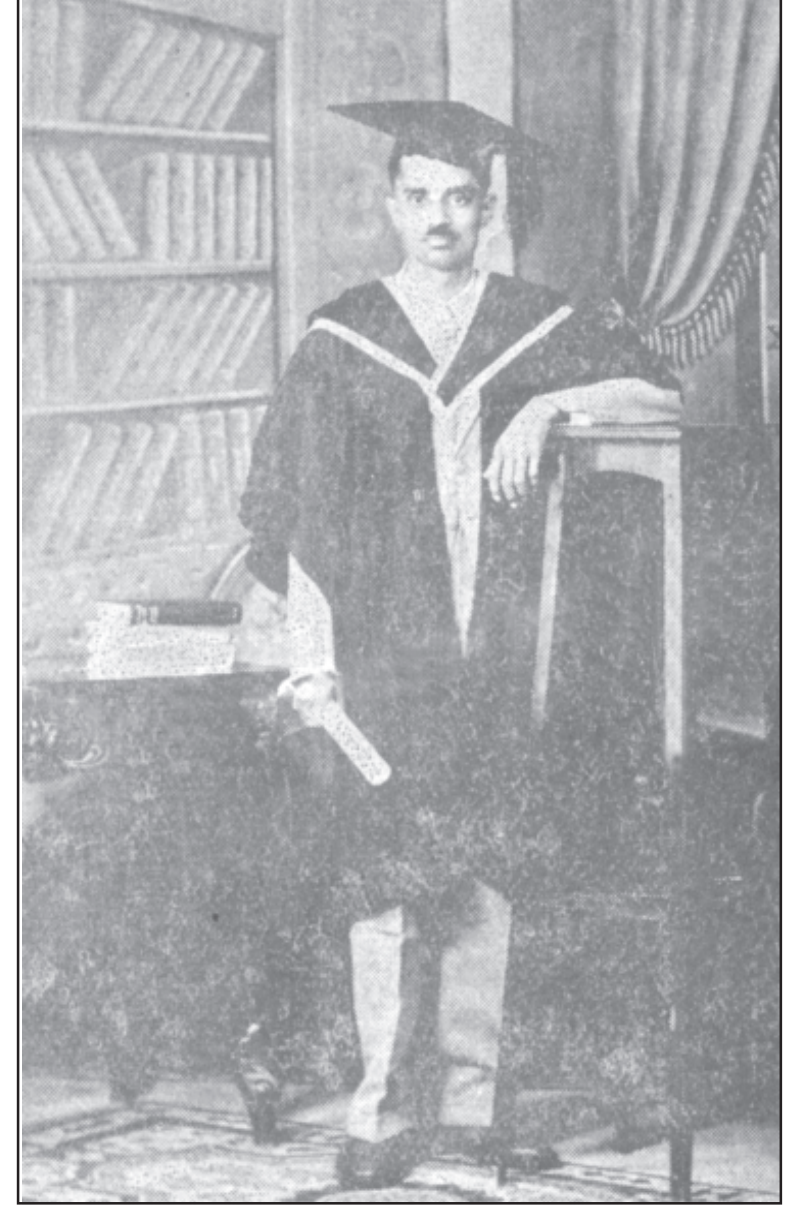
101.	சிறுவர் சிற்றிலக்கணம்
102.	பைந்தமிழ் இலக்கணமும் கட்டுரையும்
103.	பாண்டியன் தமிழ்க் கட்டுரை (தொகுதி - 2)

ஆங்கில நூல்

104.	The Development of Saivism in South India	1964

பார்வைக்குக் கிடைக்காத நூல்கள்

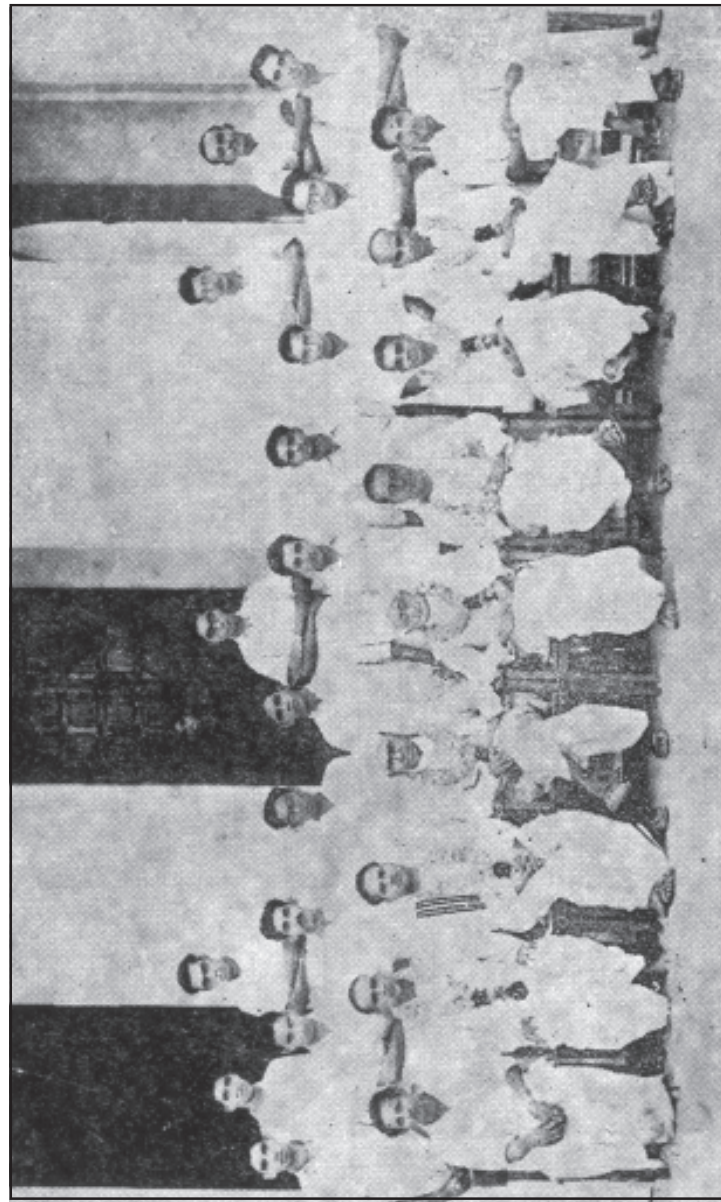
1. பதிற்றுப்பத்துக் காட்சிகள்
2. செந்தமிழ்ச் செல்வம்
3. தமிழ்நாட்டுக் கல்வெட்டுகள்
4. பள்ளித் தமிழ் இலக்கணம்
5. செந்தமிழ்க் கட்டுரை (முதல், இரண்டாம் புத்தகங்கள்)
6. செந்தமிழ்க் கதை இன்பம் (முதல், இரண்டாம் பகுதிகள்)

பி. ஓ. எல். பட்டம் பெற்றபோது . . .

முத்தியாலுப்பேட்டை உயர்நிலைப்பள்ளி விழாவில்

விவேகானந்தர் கல்லூரித் தமிழ்த்துறை ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும்

மதுரைத் தியாகராயர் கல்லூரித் தமிழ்த்துறை ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும்

பி. ஓ. எல். பட்டம் பெற்றபோது . . .

கோலாலம்பூர் உலகத்தமிழ் மாநாட்டில் தமிழறிஞர்களுடன்

நக்கீரர் கழக 26ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழா (1967)

127

ஆய்வு மாணவர்களுடன்

ஆய்வுப் பயணத்தில் நண்பர்களுடன்

128

பேராசிரியர் முனைவர் மெ. சுந்தரத்துடன்

சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தம் அலுவல் அறையில்

வரலாறு

டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கனார்
வரலாற்றாய்வு மையத்தின் ஆய்விதழ்

வரலாறு	7, 8, 9-10, 11, 16 (ஒவ்வோர் இதழும்)	ரூ. 150
ஆவணம்	1	ரூ. 50
ஆவணம்	2	ரூ. 100

ஆய்வுநூல்கள் விற்பனைக்கு

இரா. கலைக்கோவனின்

ஒரு வரலாற்றின் வரலாறு ரூ. 100.00

மு. நளினி, இரா. கலைக்கோவனின்

மகேந்திரர் குடைவரைகள் ரூ. 100.00

பெண்தெய்வ வழிபாடு ரூ. 120.00

வலஞ்சுழி வாணர் ரூ. 120.00

இதழ்கள், நூல்கள் பெற விழைவோர், அவற்றிற்குரிய தொகையுடன் அஞ்சல் செலவிற்கென, ரூபாய் ஐம்பது சேர்த்து, டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கனார் வரலாற்றாய்வு மையத்தின் பெயரில் எடுக்கப்பட்ட வரைவோலையாகத் தொகையைக் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்பவேண்டும். காசோலைகள் தவிர்க்கவும்.

டாக்டர் மா. இராசமாணிக்கனார் வரலாற்றாய்வு மையம்

C87, பத்தாவது குறுக்குச் சாலை, தில்லைநகர் மேற்கு,
திருச்சிராப்பள்ளி - 620 018.

பல்லவர் வரலாறு